

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்..

~~~~~

கோயிற் புராணம்.

————— ❧ —————

கொற்றவன்குடி.

உமாபதிசிவாசாரியார்

அநுளிச்செய்தமூலமும்.

~~~~~

சைவாகமசாத்திரபுராணசமீரதாய

அபியுக்தரோருவராற் செய்யப்பட்ட

பொழிப்புளாயும்

—————

ஆதினத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

வித்துவான - காஞ்சிபுரம்.

சபாபதிமுதலியாரவர்களால்

பரிசோதிப்பித்து

படங்களுடன்

கி - சிங்காரவேலுமுதலியாரால்

களாநிதி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப் பட்டன.

=====

பிரபவஸ்ர மாசிமீ.

Copy Right. (Reserved.)

சிவமயம்.

ச ரு க் க அ ட் ட வ ணை.

சருககங்களின்பெயர்		பக்கம். திருவிருத்தத் தொகை.	
க	பாயிரம்	க	உஅ
உ	வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்	கஉ	ந. 0
ந	பதஞ்சலிச்சருக்கம்	உந	கக
ச	நடராசச்சருக்கம்	நுஉ	எக
ரு	இரணியவன்மச்சருக்கம்	எந	கந.உ
சு	திருவிழாச்சருக்கம்	ககக	நுந.
பாயிரம்உட்பட சருக்கம்-சு-இ-திருவிருத்தம்.		சகரு.	

பு த் த க வி ள ம் ப ர ம்.

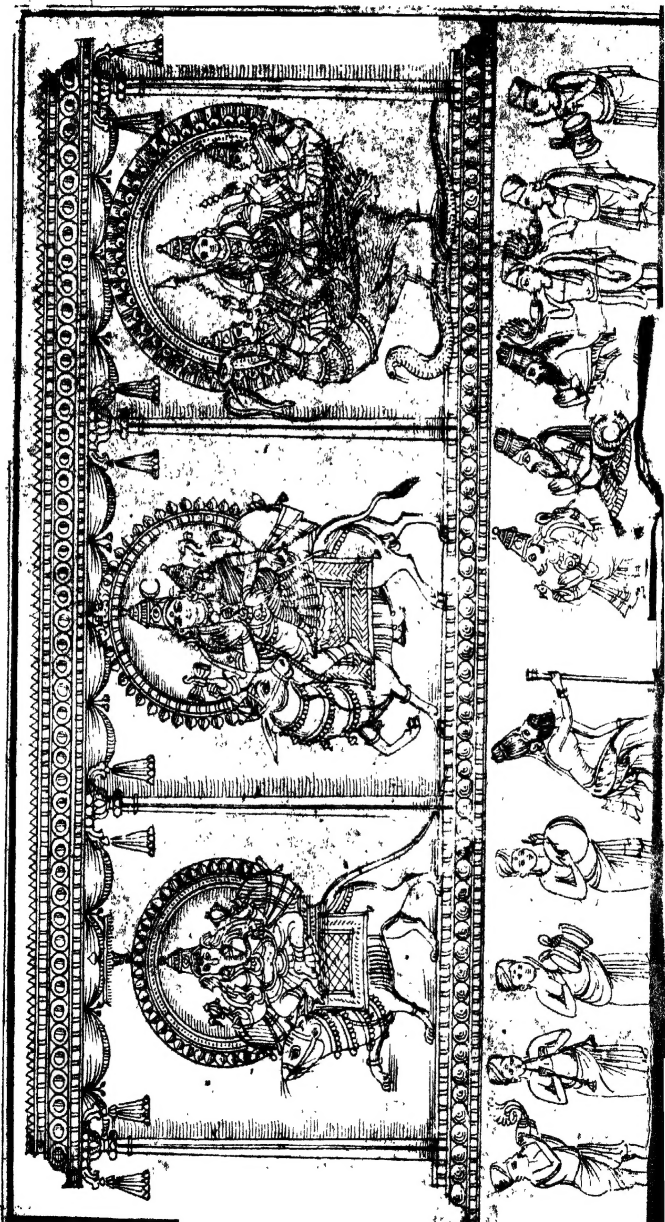
சரித்திரப்படங்களோடுகூடிய இப்புத்தகம்வேண்டியவர்கள் கூடலுருக்கடுத்த வண்டிப்பாளையம் கிலஸி - இராமசாமிமுதலியார் வீட்டில் - ஈ - ஈ - கி.சாமிநாதமுதலியாரவர்களிடத்திலும், புதுவை பழையசாராயக்கிடங்குவீதி - ஈ - ஈ - சீநிவாசமுதலியாரவர்களிடத்திலும், பெங்களூரைச் சார்ந்த அரகூரில் மைசூர் கம்மீஷனர் ஆபீஸ்யிட்டர் - ஈ - ஈ - தாங்கி - சபாபதிமுதலியா ரவர்களிடத்திலும், திருநெல்வேலியில் இடைக்குடித் தெருவில்-ஈ-ஈ-சிதம்பரப் பிள்ளையவர்களிடத்திலும், சென்னை முத்தியாலுபேட்டை பவழக் காரவீதி கீழண்டைவாடையில் பிள்ளையார்வீடு-ஈ-ஈ-கு-இராமசாமி முதலியாரவர்களிடத்திலும், சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை ங்கசாலைவீதி-உ-வது நெம்பருடையவீட்டில் - ஈ-ஈ-புங்கத்தூர்-தசாமிமுதலியார் நாகமணிமுதலியார் இவர்களிடத்திலும், கிரயத் துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ
சி வ ம ய ம்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கக	௩	சீர்சிறந்த	சீர்சிறந்த
கரு	௫	ஆனாகால	அநாதிகால
௩௧	௨௮	அனெக	உனெக
௪௨	௩௦	தெரிசித்	தரிசித்
௨௧	௨௩	தெவதாரு	தேவதாரு
௫௪	௩௫	அதிட்டித்துத்தம்பிரா	அதிட்டித்துத்தம்பிரா
௫௭	௩௨	கஞ்சாமல்	கஞ்சாமல்
அக	௧௦	பவிஷயகாலத்தி	பவிஷயக்கால
௨௫	௧	பவிஷயகிருத்திய	பவிஷயக்கிருத்திய
௨௭	௮	சந்நதி	சநநிதி
௨௯	௨௯	தலையோடாமோ	தலையோடாமோ
௩௨	௩௫	முபல்கன்	முயலகன்
௭௦	௪௪	திதறமுலத்தான	திதறமுலத்தான
௪௮	௩௨	பலகாலஞ்சார	பலகாலஞ்சார
௧௧௦	௧௪	மொகிதராய	மோகிதராய்

உ

சிலமயம்

சிவகணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிற்புராணமூலமும்

உரையும்.

காப்பு.

பொற்பதப்பொதுவார்புலியூர்புகழ் ... *
சொற்பதப்பொருளாகுவதுயவ *
ரற்பகற்றொழுவாழணிகோபுரக் *
கற்பகத்தனியானைகமல்களே... .. *

இதன்பொருள்.

சுத்தாத்மாக்கள் வாதனையால் மயக்க விகற்பமேலிடாமல் இர
வும்பகலும் வணங்க விளங்கும் மேலேக்கோபுரமுனிபுறத்து வாழ்ந்
தருளும் ஒப்பற்றயானைமுகமுள்ள கற்பகவிநாயகருடைய திருவ
டிகள் கனகமயமாக அழகுள்ள ஞானசபைபொருந்திய பெரும்
பற்றப்புலியூரினமான்மியத்தைப் புகழுஞ் செய்யுட்பதங்கடோறு
ம்பொருளாய் விளங்குவன—என்றவாறு.

சிதம்பரமான்மியம்

கூறுஞ்செய்யுட்பதங்களுக்குப் பொருளாய் நிகழ்வது

அருளென்பது தேற்றம்.

பொற்பதப் பொருளென்பதற்கு

நடேசமூர்த்தியின் செங்கமலப் பொற்பாதங்களுக்கு இடமாகிய

ஞானசபையெனப் பொருள்கூறினும் அமையும்.

தேவர்கள் வேண்டும்பொருள்களைக் கொடுக்குங்கற்பக

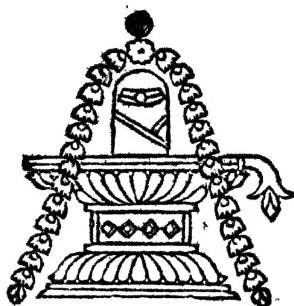
விருகூம்போல் ஈண்டு அடியார்கள்வேண்டும் பொ

ருள்களைப்பாலித்தருள்வதினால் கற்பகவிநாயகனானக்

காரணப் பெயராய்நின்றது.

~~~~~

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிற் புராணம்

மூலமுமுளாயும்.

பாயிரம்.

நடேசர்துதி.

பூங்கமலத்தயனுமலர்ப் புண்டரிகக்கண்ணுந் *
தாங்குபலபுவனமுமேற் சகலமுமாயகலாத *
வோங்குமொளியெளியேநின் றுலகுதொழநடமாடுந் *
தேங்கமுமுபொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம்போறறி.

இதன்பொருள்.

பொலிவினையுடைத்தாகிய தாமரை மலர்மீதிலிருக்கும் பிரமனும் தாமரைமலர்போன்ற கண்ணினையுடைய மாயனும் (இவர்களாலே) சிருட்டித்துத் தாங்கப்படுகிற புவனங்களும் இதற்குமேலான புவனங்களும் (மந்திரபதவனனத்தவ கலாநுபங்களுமாகிய இவைகளை) நீங்காம னிறைந்திருக்கிற மிக்க பிரகாசமானசிவம் * திரோதானநீங்கினின்று சர்வரத்துமாக்களுங்கண்டு தொழும்படிக்கு நிறுத்தஞ்செய்யும் மணங்கமழாரின்ற சோலைகளாற்குழப்பட்ட தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் போற்றுகின்றேன்—என்றவாறு. (க)

* திரோதானம் - மறைப்பு.

.கோயிற்புராணம்.

ஆரணங்கண்முடிந்தபதத் தானந்தவொளியுலகிற் *
 காரணங்கற்பனைகடந்த கருணைதிருவுருவாகிப் *
 பேரணங்கினுடனும் பெரும்பற்றப்புலியூர்சேர் *
 சேரணங்குமணிமாடத் திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. *

இ-ள். பாசசாலமுடிந்த சிவபூமியில்ஒழியாதசுகப்பிரகாசமான சிவம் உலகத்திற் றனக்குவேறொரு பிரதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும் க டந்திருக்கிற காருண்ணியமே திருமேனியாகக்கொண்டு பரையினுடனே நிருத்தஞ்செய்யும் பெரும்பற்றப் புலியூரென்றுபொருந்தின அழகியதிவ்விய இரத்தினங்களினாலே குயிறறிய மாடங்கள்கூழ்ந்த திருச்சிற்றம்பலத்தைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

சுகப்பிரகாசமான சிவங் காருண்ணியரூபியாய் பூரணஞானத்தை யதிட்டித்து நிருத்தஞ்செய்யும் புலியூர்ச் சிற்றம்பலமெனக்கூட்டுக - பேரணங்கென்றுமிகுததுக் கூறியவதனாற் சத்தியினுடைய விருத்திமேலே யருளிச்செய்கிறார். (2)

தற்பரமாய்ப்பரபதமாய்த் தாவிலனுபூதியதா *
 யறபுதமாயாரமுதா யானந்தநிலயவொளிப் *
 பொற்பிரதாயப்பிறிவிலதாய்ப் பொருளாகியருளாகுஞ்
 சிறபரமாமம்பரமாந் திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. *

இ-ள். அதிருக்குமமாய் மேலானபதங்களுக்கு மேலானதாய் குற்றமில்லாத அனுபவசெத்தமாதலால் சூக்ஷ்மமாய் ஆச்சரியவிருத்தியினாலே பூரணமாய் நிறைந்தவமுதமாய் (தினோதானநீங்கின) ஆநந்த நிருத்தப்பிரகாசமாய் நேயத்தைநீக்க மில்லாமையாற் சாந்தியாய் வஸ்துமாத்திரமாதலால் பொருளாகி (ஆலசியமற்று ஆதியநதமுமில்லாமையால்) அருளாகும் ஞானச் சொல்லுக்குமேலா மமபரமாகி இப்படியேசொல்லுஞ் சத்திருபமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

சிறபரமா மம்பரமாமென்பது-சுதம்பரமென்றுகண்டுகொள்க, இதற்கு-ஆகமபிரமாணமுண்டு வருகிறபடிக்கேட்டறிக. (15)

வையகமின்புறநின்ற மருமலிபொற்பதம்போற்றி *
 கையமருநிலிபோற்றி கருணைமுகமலாபோற்றி *
 மெய்யிலகுமொளிபோற்றி விரவியெனையெடுத்தாண்ட *
 செய்யதிருவடிபோற்றி திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி. *

இ-ள். வையகத்தோர்க்கு மலபாகசுகப்பிராப்தியுண்டாக நின்றருளிய மணங்கமழ்ந்த பொலிவினையுடைத்தாகிய திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன் (இதுசிருட்டி) ஆன்மக்கள கனமசேவனத்தில் மிகுதி குறைவறவமைத்தருளிய திருக்கரத்தைப்போற்றுகிறேன், (இது திதி) தரிசித்தமாத்திரத்திலே கரண

பா யி ர் ம்.

குனியம்பிறப்பிக்குங் காருண்ணியத்தையுடைய திருமுகமண்டலப் பிரசன்னத்தைப்போற்றுகிறேன், (இது சங்காரம்) அருளாகிய திருமேனியிலுள்ளத் துகின்ற ஒளியைப்போற்றுகிறேன், (இது திரோபவம்) கேவலசகலத்திலும் பொருந்தி அவைகளிலாமூரம் என்னையெடுத்தாண்டுகொண்டருளிய சிவந்த திருவடிகளைப்போற்றுகிறேன், (இது அலுக்கிரகம்) ஸ்ரீபரமகாமமான ஞானசபையைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று. (சு)

சிவகாமியம்மைதுதி.

மன்றின்மணிவினக்கெனலா மருவுமுகங்கைபோற்றி *
யொன்றியமங்கலநாணி நொளிபோற்றியுலகும்பா *
சென்றுதொழுவருள்சுரக்குஞ் சிவகாமசுந்தரித *
னின்றதிருநிலைபோற்றி நிலவுதிருவடிபோற்றி. *

இ-ள். சிவகாமசுந்தரியின் கனகசபையிலிட்ட இரத்தினதீபம்போலப், பொருந்தின திருமுகமண்டலப் பிரசன்னத்தைப்போற்றியும் நித்தியமான திருமங்கலநாணியிரகாசத்தைப்போற்றியும் நரசராதிகள்வந்தாமல்கரிக்க அவர்களிடத்துள்ள திரோபவத்தைநீக்கும் கின்றருளியதிருநிலையைப்போற்றியும் சடசித்துக்களிற் பூரணமாயிருக்கிற ஸ்ரீபாதங்களைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று. (இ)

கற்பகவிநாயகர்துதி.

தன்னோங்குமலரடிபுந் தளிரோங்குசாகைகளு *
மின்னோங்குமுகககொம்பும் விரவியகண்மலர்களுமாய் *
மன்னோங்கநடமாடு மன்றோங்குமதிற்சூடபாற் *
பொன்னோங்கன்முன்னோங்கும் பொற்பீமர்கற்பகம்போற்றி. *

இ-ள். தனது மேலானசெந்தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதமும் பல்லவங்களிலுஞ்சிறந்த செய்யவொளிமிக்க ஸ்ரீயஸ்தங்களும ஒளியிறந்த முகத்திற் கொம்பும் பொருந்திய மூன்று திருக்கண்மலர்களுமாய் (பாசத்தைக்கீழ்ப்படுத்தி) பதியானது நிருத்தஞ்செய்யும் கனகசபையைச்சூழ்ந்தாயிரந்த மேலைக் கோபுரத்தின்முன்னே வாழ்ந்தருளும் அழகுவிளங்கின கற்பகப்பிள்ளையாரைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

தன்னோங்குமலரடியும் கற்பகம்போற்றி - தனது பெருக்க வகன்றவடிவையும் துளிரினைந்த பக்கக்கிளைகளையுந் தடித்திலு மொளிமிகுமபடி' பணைகளையுந் தேனப்பொருத்தின மலர்களையுமுடையதாகிய கற்பகவிருட்சமென வேறு மொருபொருடோன்றியவரறு கண்டுகொள்க. (சு)

சுப்பிரமண்ணியசுவாமிதுதி.

தேராடடிக்கயங்காட்டுந் திரண்மாககடையமுட்டிப் *
போராடடிப்புறங்காடடிப் போங்காடடிப்புலாலகமழு *

கோயித்புராணம்.

நீராட்டிச்சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டிம் *
பேராட்டிசீராட்டிம் பிள்ளையார்கழல்போற்றி. *

இ-ள். தேர்-தேர்களும், ஆள்-காலாள்களும், திக்கயம்-அஷ்டதிக்குகளிலு
ம்பொருந்தியயானைகளைப்போல-மேனிப்பொலிவுகாட்டிம்- திரள்மா-யானைத்
திரள்களும், கட்டுஅயம் - பாகரைப்பொறுத்தகுதிகளாகளும், மூட்டி-கூட்டி,
போராட்டி-போர்செய்து, புறங்காட்டி-முதுகுக்காட்டி, போங்காட்டில்-பகை
வர்ஜிம்படியானயுத்தங்களத்தில், புலால்கமழும் - புலால்நாற்றம்நாறுகின்ற,
நீராட்டி-உதிரப்பிரவாகத்தையுண்டாக்கி, சூர்மாட்டி-சூரபன்மனைக்கொன்று,
நிகழ்நாட்டில்-பதினென்குலோகங்களிலும், புகழ்நாட்டிம்-தனதுகோத்தியைரி
லைநிதித்திய, பேராட்டி சீராட்டிம் பிள்ளையார்கழல்போற்றி. பாவதியார்
சீராட்டுதலுடன் வளர்த்த சுப்பிரமணியக்கடவுளின் திருவடிகளைப் போற்று
கின்றேன்—எ-று.

மூள்வித்தற்கண் மூட்டியென்றோற்போல மாள்வித்தற்கண் மாட்டியெனநி
ன்றது, மாட்டியென்றேயெம்மை யென்றார்பிறரும். (எ)

மூவர்முதலிய அடியார்கள் துதி.

திருஞானசம்பந்தர் செய்யதிருவடிபோற்றி *
யருணாவுக்கரசர்பிரா னலர்கமலபதம்போற்றி *
கருமாள்வெமையாளுங் கண்ணுதலோன்வலிந்தாண்ட *
பெருமாள்பூங்கழல்போற்றி பிறங்கியவன்பர்கள்போற்றி.

இ-ள். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய சிவந்த திருவடிகளைப்
போற்றியும், சிவத்தினருள்பெற்ற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய அலர்ந்த
செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைப்போற்றியும், சனனமரணதுக்கம் நீ
ங்கும்படி ஓரறிவுமில்லாதவெம்மை யாண்டருளின நெற்றிக்கண்ணுள்ள பர
மசிவம் மணம்விலக்கி வலிய அடிமைகொண்ட வன்றொண்டராகிய சுந்தரமூ
ர்த்திசுவாமிகளினுடைய பொலிவுள்ள திருவடிகளைப்போற்றியும், மற்றுமுள்
ள் அடியார்களுயும்போற்றுகின்றேன்—எ-று. (அ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி.

பேசுபுகழ்வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந்துறைக்கடலுண் *
டாசிலெழிறடித்துயர வஞ்செழுத்தாலதிர்த்தெழுந்து *
தேசமலிதரப்பொதுவார் சிவபோகமிகவிளேவான் *
வாசகமாமாணிக்க மழைபொழிமாருகில்போற்றி. *

இ - ள். பெரியோர்களாற்சொல்லப்பட்ட புகழையுடைய திருவாதவூ
ரிலே பிறந்தருளித் திருப்பெருந்துறையி லானந்தசமுத்திரத்தைப்பருகிப் பா
சுநீங்கின ஆனமபிரகாசம் அருளைக்கூடி மிக்குச்செல்லப்பஞ்சாக்கூர்வுச்சரி

ப்பினால் ஆணவமல வாதனையைத்தள்ளி மேலிட்டி (அக்கணகசபையில் நிறைந்திருக்கிற சிவானந்தமானது) தேசமெங்கும் நிறையும்படி திருவாசகமாகிய மாணிக்கமழையைப்பொழியும் பெரியமுகில்போன்ற திருவாதவூரடிகளைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

பேசுமழை பொழிமாமுகில்போற்றி சர்வாத்தமாக்களுஞ்சொல்லுதலாற் புகழுடைய வாயுமண்டலத்திலேதோன்றி பெரியபட்டினங்கள் சூழ்ந்த துறையினையுடைய கடலைப்பருகிக் குற்றமிலாத வொளிசிறந்த மின்னைப்பிறங்கிச் சலத்தினுடைய வளமையாகிய வதனாலேமுழக்கமேலிட்டி இவ்வுலகத்தோர் சர்வசம்பன்னராக யாவர்க்கும்பொதுவாகி நிறைந்துநிற்கிற சுத்த போகம்விளையும்வண்ணம் மழைபெய்யு மேகமென வேறுமொருபொருடொன்றியவாறுமறிக. இதுவும் கடவுள்வணக்கமெனக்கொள்க, எங்ஙனமென்னில்வீழ்க் தண்புனலென்கின்ற-பிரமாணத்தாலெனக்கொள்க. (க).

தில்லை மூவாயிரவரதுதி.

நாவிரவுமறையினராய் நாமிவரிலொருவொணர் *
தேவர்கடேவன்செல்வச் செல்வர்களாய்த்திகழ்வேள்வி
பாவுநெறிபலசெய்யும் பான்மையராய்மேன்மையரா *
மூவுலகுந்தொழுமூவா யிரமுனிவாடிபோற்றி. *

இ-ள். நாவிலேயனவரதமும் பொருந்தின வேதத்தையுடையவர்களாயும் இவர்களில் நாமுமொருவொன் றருளிச்செய்யுந் தேவர்கள்தேவனையே தங்கள் செல்வமாகப்பெற்ற ஐசுவரியத்தையுடையவர்களாயும் விளங்கிய யாகாதிகன்மங்கள்பொருந்திய நெறிகளை வெகுவிதமாகச்செய்யும் பகுதியுடையவர்களாகியும் (பத்தினூன வயிராக்கியீங்கினாலே யாவர்க்கும்) மேலானவர்களாயுமிருக்கிற பூமி யந்தரசுவர்க்கத்தோர் நமஸ்கரிக்குந்தில்லையில் மூவாயிரமுனிவர்களுடைய திருவடிகளைப்போற்றுகின்றேன்—எ-று. (க0).

சண்டேசர்முதலிய திருக்கூட்டத்தார் துதி.

தந்தையெனதுகிழந்தபுகழ்ச் சண்டேசர்விறற்குமெய்ச் *
சின்தையராயெல்லையிலாத் திருவேடத்தினராகி *
யெந்தைபிரானருள்வளர்க்கு மியல்பினராய்முயறவங்க *
ளந்தமிலாவடியவர்க டிருக்கூட்டமவைபோற்றி. *

இ-ள். பிதாவென்று அங்கிகரியாமல் சிவத்துரோகங்கண்டு கால்தடிந்த கீர்த்தியையுடைய சண்டேசரநாயனாரையும், ஞானவீரம்பொருந்திய உண்மையானசித்தத்தை யுடையவர்களும் எண்ணிநந்த திருவேடங்களை யுடையவர்களும் எந்தைபிரானுடைய அருளினைவளர்க்கும் இயல்புள்ளவர்களும் செய்கிறதவங்களிலே முடிவில்லாதவர்களுமாயிருக்கிற அடியாரது திருக்கூட்டத்தையும் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

புகழென்றுமிகுத்துக் கூடியவதனாற் பிரமகத்தியாதிடோடும் பிதாவை
க்கொன்றதோடும் ருருத்துரோகமுமாகிய பசுபாவஞ் சிவசந்நிதியில்நில்
லாமல் அதுவுஞ் சிவபுண்ணியமாய்ச் சாரூப்பியபதமும் சிவாக்கிணையும் அ
திகாரமுதலானவை கொடுத்தவை கண்டுகொள்க, எல்லையில்லாத் திருவே
டமென்பதனாற் சடை முண்டிதம் சிகைமுதலான பலஷேடங்களில் முடிவி
ல்லாமைக்கண்டுகொள்க.

(கக)

அநபாயச்சோழச்சக்ரவர்த்தி துதி.

ஒன்றியசீரிரவிசூல முவந்தருளியுலகாய்த்... *
துன்றுபுகழ்த்திருநீற்றுச் சோழனெனமுடிசுடி *
மன்றினடந்தொழுதெல்லை வளர்கனகமயமாக்கி *
வென்றிபுனையநபாயன் விளங்கியபூங்கழல்போற்றி. *

இ - ள். சீர்பொருந்தியசூரியவம்சத்திலே விரும்பித்தோன்றியருளிச்
சர்வாத்மாக்களுமாய்மும்வண்ணம் மிகுந்த சிவகீர்த்தியையுடைய திருநீற்றுச்
சோழனென் றபிஷேகநாமமும்பெற்றுக் கனகசபையில் நிருத்தத்தைவணங்
கித் திருவம்பலமுந் திருக்கோபுரமுந் திருமண்டபங்களும்அருஞ் சூழ்ந்த வெ
ல்லையை-மாற்றுமிக்க கனகசொரூபமாகப்பண்ணித்திக்குவிசயம்பொருந்தின
அநபாயச் சக்ரவர்த்தியின் பிரகாசப்பொற்பை யுடைத்தான ஸ்ரீபாதங்களை
ப் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

(கஉ)

அகம்படிமைப்பதி னுறையிரவர்துதி.*

மல்குபுகழ்நடராசன் வளர்கோயிலகலாது *
பல்கிளைஞருடனுரிமைப் பணிசெய்யும்பரிவினராய்க் *
கல்விகளின்மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய்நிருத்தனருட் *
செல்வமலியகம்படிமைத் திறவினர்தம்பதம்போற்றி *

இ-ள். மிகுத்துச்சொல்லுஞ் சிவகீர்த்தியையுடைய நடேசமூர்த்திய்
ன் சிவதர்மம்வளருந் திருக்கோயிலைநீங்காமல் பலகிளைஞருடனே தங்களு
க்கமைத்த ஊழியங்களைப் பரிவுடனேசெய்யும் பத்திமான்களும் கல்விகளினு
லே மிகுந்த நிலையானகருத்தை யுடையவர்களும் தம்பிரானுடைய அருளா
கிய சம்பத்துமிகுந்த ஞானவீரத்தை யுடையவர்களுமாகிய திருவகம்படிய
ரான பதினுறையிரவர் திருவடிகளைப் போற்றுகின்றேன்—எ-று.

(கக)

பிறவியைவியந்தது.

மண்ணிலிருவினைக்குடலாய் வானிரயத்துயர்க்குடலா *
யெண்ணிலுடலொழியமுய விருந்தவத்தாலெழிற்றில்லைப்
புண்ணியமன்றினிலாடும் போதுசெயாநடங்காண *
நண்ணுமுடலிதுவன்றோ நமக்குடலாய்நயந்தவுடல். *

இ-ள். பூமியிற்பொருந்தின புண்ணியபாவத்திக்குட்பட்ட பிரார்த்த சரீரமாய்ச் சுவர்க்கத்திலும்நரகத்திலும்போய் பீண்டு துக்கப்படும் யாதனா சரீரமாயிருக்கிற எண்ணிறந்த சரீரமொழியப் பண்ணப்பட்ட பெரியநல்லி னையால் அழகுபொருந்திய தில்லைவனஞ்சூழ்ந்த அனுக்கிரகமன்றினில் ஆடுகி னின்ற ஒருதன்மையான ஆனந்தநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கப்பொருந்தின இந்த ச்சரீரமன்றோ நமக்குச்சரீரமாகி நம்மளவில்விரும்பியசரீரம்—எ-று.

நமக் குடலென்பதற்கு நமக்குடைமையெனினு மமையும்.

(கசு)

தலவிசேடத்தையுரைத்தது.

மறந்தாலுமினியிங்கு வாரோமென்றகல்பவர்போற் ...*

சிறந்தாரடமாடுந் திருவாளன்றிருவடிகண் *

டிறந்தார்கள்பிறவாத விதிலென்னபயன்வந்து *

பிறந்தாலுமிறவாத பேரின்பம்பெறலாமால். *

இ-ள். இவ்விடத்து எப்போதும் மறந்தேயாயினும் வரக்கடவமல்லோ மென்று சலித்து அவ்விடத் தகன்றுபோனவரைப்போல அருள்சிறந்து நிறை வுதகநிருத்தஞ்செய்யுந் திருவாளனது ஸ்ரீபாதநரிசித்துச்சிவபூமியிற்சென் றவர்கள் பிறவாநெறியிருக்கு மிதில் மிதந்தபிரயோசனமேது சிதம்பரத் திலே வந்துபிறந்தாலு மொழியாத பேரின்பம்பெறுவது நிச்சயமாதலால்.

இது சிதம்பரத்திற்சரித்த வானமாக்களுக்கு முத்தியுறுதியென்றமை க ண்டுகொள்க.

(யரு)

காதமருங்கொடுங்குழையான் கரத்தமருங்கொடுங்குழையான் *

பாதமுறவளைந்திரவும் பகலுமுறவளைந்திரவும் *

பேதமறவுடன்றீரும் பிணிபிறவியுடன்றீரும் *

மோதலுறுமருந்தில்லை யொழியவொருமருந்தில்லை. *

இ - ள். திருச்செவியிற்பொருந்தின-கொடுங்குழையான்-வளைநத சங்க க்குழையை யுடையவனும், கரத்திலே மருங்கொடுங்கின-உழையான்-மானக ன்றையுடைவனும், ஸ்ரீபாதத்திலே-உறவளைநது-சென்னியுறவணங்கி, இருபோ தும், உறவுகளைநது-அனபிலேழுழ்கி, வேண்டினவரம் - இரவும்-இரவுங்கள், இரண்டறவினது வெருண்டு குணங்களை-நரும்-அரியும், பிணியும் பிறவியும் உ டனே-தீரும்-தீரும், வேதாகமசாத்திரங்களும் நிச்சயித்தறகரிதாகும் இந்தத் தில்லையெனனும் ஸ்தலம் நீங்கலாக வேறொருமருந்துமில்லை—எ-று. (கசு)

பொன்றிகழ்பங்கயமுள்கிப் புனிதனபங்கயமுள்கிச் *

சென்றுதொழுகருத்துடையாசிலரொழியக்கருத்துடையா *

ரொன்றுமுளத்திருக்கூத்தை யுருவொழிக்குந்திருக்கூத்தை *

மன்றமரப்பணியீரோன் மருவுமரப்பணியீரே. *

இ - ன். பொலிவுவிளங்கும் அழகிய பொற்றாமரையில் மூழ்கி நிர்மலனாகிய நடேசமூர்த்தி திருவடித்தாமரையை - ஊள்கி - தியானம்பண்ணி, (விகற்பமறச்சென்று) ஸ்ரீபாதந்தரிசிக்கக்கருத்துடையாராகிய சித்தபாகமுடைய சிலொழிய மற்றொருவரும் - கருத்துடையார் - கருவைத்துடைகசமாட்டார்கள் ஆன்மாக்களுக்குச் சகசமாய்ப் பொய்யை மெய்யாகத்திருப்பும் மலமும் ஊத்தையாகியகன்மமும் உருவாகியமாயையும் இல்லையாகச்செய்யும் ஆநந்தத்திருக்கூத்தைச் சிதம்பரத்திலேதரிசித்தும் வணங்கோராகில் பொருத்தினமரப்பாவைக்கொப்பீர்—எ-று.

மூழ்கியென்றது முகாரம் ளகாரமாய் மருவியது, உள்கியெனற்பாலது ஊள்கியெனநீட்டல் விகாரமாயிற்று. (கௌ)

பொருவிலருணெறிவாழ்க புனாநெறிகண்மிகவாழ்க *
வனாவிறிருத்தொண்டரணி வளர்கதிருத்தொண்டரணி *
யருள்விரவக்கற்றோர்க்கு மடர்புலன்போக்கற்றோர்க்கு *
மருவுபுகலம்புலியூர் மாடமலியம்புலியூர். *

இ-ன். ஒப்பில்லாத கிருபையினையுடைய சைவமார்க்கம் வாழ்வதாக, குற்றமிருந்த லோகாயதன் புத்தன் சமணன் மீமாங்கிசன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரிமுதலான கபடமார்க்கம் மிகஆழ்க - மிகவுங்கீழ்ப்படுவதாக, வனாவில், நவகண்டமாகவனானது வில்வடிவாக-திருத்து-திருத்தப்பட்ட ஒள்தரணி நல்லபூமியில் திருத்தொண்டர் வர்க்கந்தழைப்பதாக, திருவருள் பொருந்தும்படி கற்றோர்க்கும் குருமுன்னியில் கற்றுணர்ந்தவர்களில்-போக்குஅற்றோர்க்கும் - குற்றமில்லாத பகருவாத்துமாக்களுக்கும் பொருத்திய புகலிடமாவது-சாதிரன் தவழ்கிற மாடகூடங்கள்நிறைந்த அழகியபுலியூர்.

இரும்பொத்துச்சிறிதிடமு மின்றெனக்கின்றருளாலே *
சுரும்புற்றநறையிதழித் தொடைமுடியோனமார்தொழுக் *
கரும்புற்றவரவாடக் காரிகையினுடனும் *
பெரும்பற்றப்புலியூரா யிருந்ததுளம்பெரிதாயே. *

இ-ன். எனக்கு இதற்குமுன் என்மனமானது இரும்பையொத்துச் சிறிது புனாயுமற்று இருக்கும் இப்போது அருளினாலே வண்டமர்ந்த தேன்நிறைந்த கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமுள்ள நடேசமூர்த்தி அமரர்வணங்கப் பெரியபுற்றின் அரவாடக் காளியினுடனே நிருத்தஞ்செய்யும் பெரிய பெரும்பற்றப் புலியூராயிருந்ததுமிக—எ-று.

பெரும்பற்றப் புலியூர்என்றது ஆன்மாக்களுடைய உட்பற்றுப் புறப்பறையிருக்கின்ற காரணங்கள் சூனியம் பிறந்தவிடத்திலும் ஞானப்பற்றாய்நிறைவால் ஞானசபையாகிய புலியூரை அந்தப் பெரும்பற்றப்புலியூரொன்றார், பெரும்பற்றெனநிறுத்தி அ-என்கிறசுட்டை இடையிட்டி ஒன்றுவருவித்துப் புலியூரென வருமொழிசெய்து பெரும்பற்றப் புலியூரென்றமை கண்டுகொள்க.()

தேசமலிபொதுஞானச் செவ்வொளியுந்திகழ்ப்தியா
மீசன்துநடத்தொழிலு மிலங்குபல்வுயிர்த்தொக்கையும்
பாசமுமங்கதுகழியப பண்ணுகிருவெண்ணீறு
மாசிறிருவெழுத்தஞ்சு மநாதியிவையாருக.

இ-ள். சிவபூமியிலேதழைத்த சுத்தஞானத்தினுடைய செம்மைப்பொரு
ந்தின வொளியும், விளங்குகின்ற பதியாகிய பரமேசுரனுடைய பஞ்சகிருத்தீ
தியமும், விளங்கிய சாவான்மாக்களும், ஆணவமுதலான பஞ்சபாசமும்
அவ்விடத்தான்மாக்களை மேலிட்டித்தன்வசமாக்கின்ற பாசத்தை நீங்கப்
பண்ணுகிற திருவெண்ணீறும், திரோதானங்கடந்த அருளஞ்செழுத்தும்,
இவையாறும்அநாதியாம்—எ-று. (20)

கற்பங்கடொறுநடஞ்செய கமுலடைந்தோர்கணிப்பிலர்தஞ்
சிற்பங்கடரும்புகழுஞ் சென்றனவிசசெலகாலத
தற்பங்கொடுதிக்குமிறை யருடருமென்றனொன்றா
சொறபந்தமுறுமனமே துணையாகத்தொடங்குதலும்.

இ-ள். கற்பங்கடோறும் (அதுக்கிரக கிருத்தியத்திலேபொருந்தி) ஆந்
ததிறுத்தஞ்செய்யும் திருவடிகளிற்பொருநதினவாகள் ஆளவிலா, தமது
எண்ணிகைக்குப் பிரமாணமாகக் கற்பங்கடோறும் வகுத்துவகுத்துச் சொ
ல்லப்பட்ட ஆகம்பிரமாணமாகிய புராணங்களு மிறநதுபோயின, இந்தத்
கலியுகவர்த்தமானகாலத்தில அற்பார்த்தமான துதிக்கும் பரமேசுவரன் அ
துக்கிரகித்தருளுவனென்று வேதாகமம்போன்றவாகளருளினார்கள். என்று
பொருந்தியசொல்லை அருளாறபொருந்தின எனதுமன்மானதே யெனக்குத்
துணையாகச் சிதம்பரமானமியத்தைத் துதிசெய்யத்தொடங்குதலும்—எ-று.

ஆராதமனமினிய வாநந்தநடததளவுஞ்
சாராததன்மையினுற் றகுமொழிக்குச்சொறபடுத்த
வாராதென்றறிந்தாலு மறறதுகடபுலப்படலா
லோராதபேரரசை யொருககாலுமுலவாதால்.

இ-ள். பூரணஞானத்தைப்பொருநதாததாகியமனமானது ஆரந்தநிருத்த
மனவாகச்செல்ல வியாததியிலலாத தன்மையினுலே அநத ஆரந்தநிருத்த
மான அருத்தத்துக்குத்தக்க சுலோகத்துக்குச்சொற்செய்யவராத்தென்பது
ஆகமசாஸ்திர சம்பிரதாய வனுபவங்களினாலேயறிந்தாலும் அநத ஆரந்தநிரு
த்தமானது பதஞ்சலிமாகாருஷிக்கு அருளின வரப்பிர சாதத்தினுலே திஷ்ட
டிகோசரமாதலால் விசாரணமான மிகுந்த ஆசை ஒருக்காலுமொழியாதா
தலா நெனசெயலோம்—எ-று.

காதரமார்தருமனமே கமலமலரயனல்லே
சீதரமாயனுமல்லே சிவனுமன்றிறாளலன்

நீதரமாவருளுடையை நிலைகலங்கேலினிமன்றி
லாதரமாதாடாடு மண்டனடங்கண்டனையால்.

இ-ள். அச்சயிருந்தமனமே நீ கமலமீதினிவிருக்கிற அயனுமல்லே, பூமக
னோமாப்பிறந்திருக்கும் அரியுமல்லே, சிதம்பரமூர்த்தியோ அவர்களாற் பறந்தும்
இடந்துங்காண்பரிய சோதிசொருபியல்லன் நீ அவர்களிருவரினு மேலான
அருளுடையயாதலால் நிலைகலங்காதே, அதெங்ஙனமென்றுகேள் கனகச
பையில் விரும்பின அருட்சத்தியைப்பொருந்தி ஆரந்தநிருத்தஞ்செய்யுஞ்
சிவனுடையநிருத்தம் கண்டனையாதலால்—எ-று. (உங்)

இதுசித்தசமாதானம்.

மேல்புராணவரலாறுகுகின்றது.

நாதனருள்பிரியாத நந்திதரச்சனற்குமரன்
வேதவியாதனுக்களிக்க மேன்மையெல்லாமவன்வளங்கிச்
சூதமுனிதனக்குதவச் சோபானவகைதொகுத்த
மூதறிவாலவன்மொழிந்த புராணமவைமூவாறில்.

இ-ள். ஸ்ரீநிலகண்ட பரமேசுவரனருளிச்செய்த பதினெண்புராண அர்
த்தங்களை அவருடைய பிரதானசீஷரான நந்திசுவரர் சனற்குமாரபகவா
னுக்கருளிச்செய்ய அவர் தம்முடையபிரதானசீஷரான வேதவியாசருக்கரு
ளிச்செய்ய அவர் நனராகவிசாரணைசெய்து தம்முடைய பிரதானசீஷரான
சூதமுனிவருக்கு அதுக்கிரங்க இப்படிக்குச்சோபானபாரம் பரியமாகவந்த
சுருக்கமான அருத்தத்தைத்தம்முடைய முதிர்ந்தவறிவினாலே விரித்துரைத்த
பதினெண்புராணத்தில்.

சோபான பாரம்பரியமென்பது ஒருபடிவிட்டு ஒருபடியேறுதல். (உச)
நலமலியுந்திருத்தில்லை நடராசன்புகழ்நவிலும்
பலகதியில்யானறிந்த படிபடியிற்பயிராசிச்
செலவினர்போலெவ்வழியுஞ் செவ்வழியாச்சிறிதியங்கித்
தொலைவில்பெரும்பதியணையத் துணிந்தருளேதுணையாக.

இ-ள். நன்மையிருந்திருக்குந் தில்லைவனத்து நிருத்தராசனது சிதம்பர
மான்மியத்தைச்சொல்லும் வெகுவிதமார்க்கத்தில் யானறிந்துகொண்டபடி
எப்படியென்னில், பூமியில்முன்னடந்திருக்கும்வழியேநடக்குமவரைப்போல்
சுற்றுவழியெல்லாருசெவ்வவழியாகத்துணிந்து அருளைககூடிச்சிறிது தள்
ளிஎடுத்தாக்கொண்டவிசாரணையில் போக்குவரத்துபபண்ணிச் சிவபூமியைக்
கண்டுகொண்டேன்—எ-று.

மங்களமார்திருமன்றின் மன்னனடம்வளர்புலிக்காற்
பங்கமில்சீரருண்முனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும்பணித்தருளிச்
சிங்கவருமன்றனக்குந் தெரிவித்துத்திருவருளா
லங்கவரைப்பணிகொண்ட வடைவறிந்தபடிபுகல்வாம்.

இ-ள். மங்களநிறைந்த கனகசபாபதி ஆரந்தநிருத்தத்தை அருள்வளமா நின்றகுற்றமில்லாத சீாசிந்த வியாக்கிரபாதமுனிக்கும் பதஞ்சலிமுனிக்குந் தரிசிப்பித்தருளி இரணியவன்மனுக்கும் புலப்படுத்திக்காருண்ணியத்தினாலே யிர்த மூவையுஞ் சேர்வைகொண்ட அடைவநிர்தபடி சொல்லுகிறேன். ( )

சொல்லோடும்பொருளோடு துணிவுடையோர்சொற்றனரென் *
 நெல்லோருங்கொளவெட்டு மிரண்டுமறியாதோமும் *
 வல்லோர்போலொருபனுவன் மதித்தோமானவைபொறுக்க *
 நல்லோரையிரந்தோமே எனகையாமென்றுரையாமால். *

* இ - ள். சொல்லுடனும் பொருளுடனு முறுதியுமுடைய புலவர்சொ ன்ணர்கள் என்றுகேட்ட ஞாதாகனெல்லோருங் கைகொள்ளும்படிக்கு எட்டிம்இரண்டும் பத்தென்பதற்கு விபரமில்லாத யாமும் கவிவல்லவர்களைப் போலே யொருபனுவல் சொன்னதாகப்பண்ணிச் செய்யுட்குற்றம்பொறுக்க ப் பெரியோரை வேண்டிக்கொண்டோமாகில் கேட்டவர்களுக்கு நகையை யு ண்டாக்குமென்று உரைத்தோமில்லை—எ-று.

இதிலெல்லோருங் கொள எட்டு மிரண்டுமென்பதற்கு எட்டானசொல் லு மிரண்டானபொருளுமென்று பொருந்துஞ்-சொற்பொருளாமெனையும் அ கார உகாரமென்றுந் தசுகாரிய தசாவத்தையென்றும் சொல்லுவாருமுள ர், இதிற சொற்பொருளிலக்கண மோராதோர்க்கும் கவிவுருதலானும், அகா ர உகாரமுதலானவை சிறுபான்மையான சம்பிரதாயவர்த்தமாகலானும், அவையடக்கத்துக்குப் பொருந்தாமையால் மறுக்கப்பட்டது, எட்டானசொல் லென்பது-நேமிநாதத்தில்-ஏறந நினையிரண்டும் பாலைநது மேழ்வமூவும், வே ற்றுமைபெட்டிந தொகையாறும், மாற்றிய, மூன்றிடமுங்காலங்கண்மூன்று மிரண்டிடத்தாற, ரேற்றவுரைப்பதாளு சொல், இரண்டாகியபொருள் அக பபொருள் புறப்பொருள்.

(உஎ)

என்றுமருந்தவமுயல வினிவேண்டாயாவர்க்கும் *
 பொன்றுமுடல்கன்றுமுனிப் பொற்கோயில்புகழ்மலை *
 சென்றுசெவிப்புலன்புகுமேற் நீவினைகளைவதிககு *
 மன்றினருளபுரிவிககுந் தெரிவிக்குமலர்ப்பாதம். *

இ-ள். இன்றுமுதல் பெரியதவசுகளை யாவர்க்கும்பண்ணவேண்டிவதி ல லை நீர்க்குமிழிபோலஇறக்குளு சரீரம் பார்த்தகண் மாறுதறகுமுன்னே இந்த ச்சிதம்பரமான்மியஞ்செவிகளுக்குவிடயமாகுமுகில் அக்குறறமுள்ள புண் ணியபாவங்கள் தராசுமுள்ளுப்போல் சம்பப்பித்தும் மலபாகத்தைபண்ணி அருளைப்பிரகாசிப்பித்து வியாபகமாயிருக்கிற ஞெயத்திலேயமுத்துவிக்கும்.

இதனுள் கடவுள்வணக்கம்

திருவிருத்தம்-உ௦-பாயிரம்-அ.

ஆ திருவிருத்தம்-உஅ.

வியாக்கிரபாதச்சுருக்கம்.

மன்னுமருந்தபோதனின் மருவுமத்தியந்தினனா *
முன்னரியதிருமுனிபா லோங்குலகந்துயர்நீங்கப் *
பன்னரியசிவஞானம் பத்திதரும்பான்மைதகத் *
தன்னிகரிநிருவருளா லவதரித்தானொருதநயன். *

இ-ள். நிலைபெற்ற பெரிய பிரமவிருஷிகளிற்பொருந்திய மத்தியந்தினனென்றுபேராயுடைய உன்னுதற்கரிதாகிய மகாவிருஷியினிடத்திலேபெரிய சர்வலோகங்களும் பிறவித்துன்பம் நீங்கும்வண்ணம் திரிவிதகரணங்களுங் கடந்த சிவனிடத்தில் பத்திருநான வயிராக்கியத்திலுண்டான பகுதியிகத் தனக்கொப்பில்லாத கடைகூத்தினுலே ஒருகுமாரன் திருவவதாரஞ்செய்தான்.

தனிப்புதலவன்றனையணைத்துத் தகவுச்சிமோந்துசடங் *
களைத்துமடைவினிலியற்றி யருமறைதூலவைகொடுத்து *
மனத்துணையாந்திருநாம மருவுநெறியுபதேசித் *
தினிச்செயவேண்டுமென்கொ லெனமொழிந்தானெழின்முனிவன். *

இ-ள். நல்லொழுக்கமுள்ள மத்தியந்தினமுனிவா ஒப்பில்லாதகுமாரனைத் தழுவிக்கொண்டு இலக்ஷணமுள்ள உச்சியைமோரநது உபநயனமுடிவாயுள்ள கன்மங்களடைவேபண்ணி பதினாலுவித்தையையுங்கற்பித்து உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமுறைமையிலே பொருந்தும்படி உபதேசித்துக்குமாரனைப்பார்த்து இனிநா முனக்குச்செய்யு முபகாரமேதெனுகேட்டருளிநா.

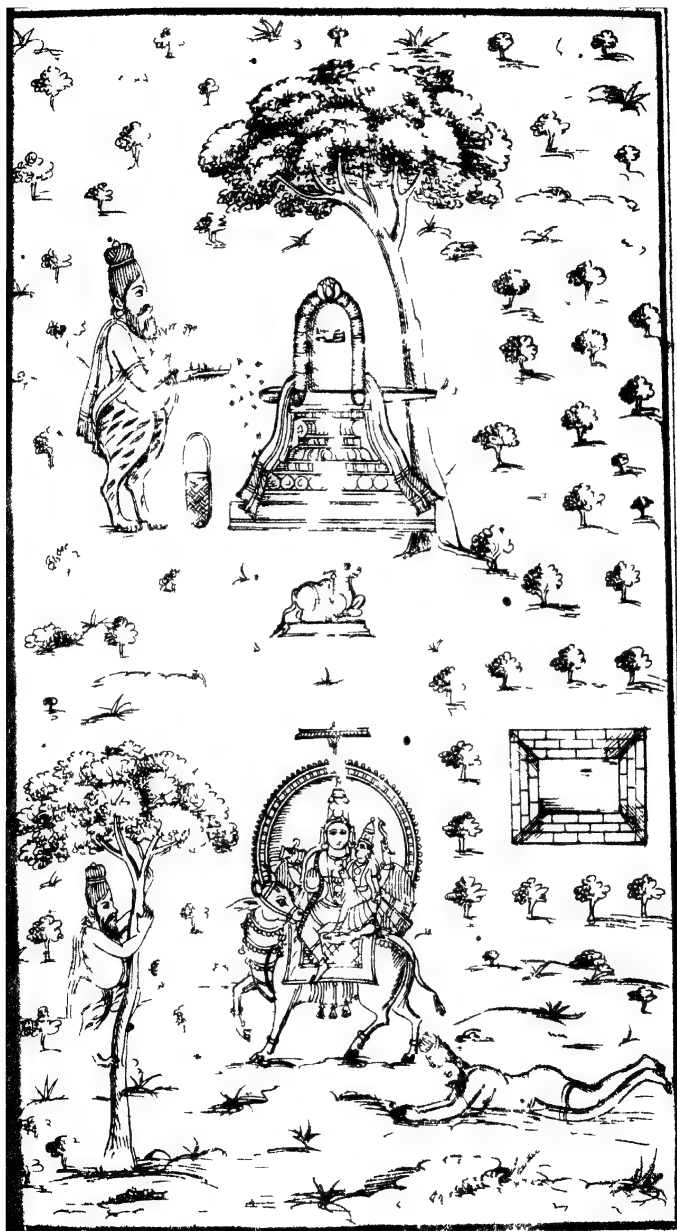
பதினாலுவித்தையாவது ஆறங்கம் நால்வேதம் மீமாஞ்சை புராணம் தருக்கம் தருமசாததிரம் எனபவைகளாம். (உ)

இந்தவகைச்சிவனருளா விரவியெதிர்மணியுமிழ *
வந்தவனலெனவிளங்கு மழமுனிவனடி வணங்கித் *
தந்திரமுன்புகலுமருந் தவருதொகையிற்றலையான *
வந்தமின்மாதவமடியேற்கருளு கெனவுரைசெய்தான். *

இ-ள். இரதக்கிரமத்தினால் கன்மம் சமமாக் அருள்மேலிடஆதித்தன்சரநிதியில் சூரியகாந்தஞ் சுவலிக்குமாறுபோல் (ஞானஉதயமான) மழமுனிபிதாவை நமஸ்கரித்து வேதாகம முன்சொன்ன அரியதவசுகளில் மேலானதவசு அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும் என்றுசொன்னான்—எ-று. (ங)

தவமெவையுமுணர்ந்தமுனி தநயன்முகமிகநோககிப் *
புவனமலிபோகங்கள் பொருந்துமருந்தவமபுரிந்தாற *
சிவகதியுமிதுவன்று சிவாட்சனமாட்சனமாகிற *
பவமகலுமபரபோகம் பெறலாகுமெனப்பகாந்தான். *

இ - ள். எல்லாத்தவசுகளுமறிந்த அந்தமுனிவர் குமாரனுடைய திருமுகத்தையிருந்த அனுக்கிரகத்தாலேபார்த்து அருளிச்செய்வார், உலகங்களில் அரியதவசுகள்பண்ணினால் மிகுதியான சுவர்க்காதிபோகங்கள் பொருந்தும், இது சிவலோகத்துக்குப்போம் வழிவந்தனமென்னில், சிவபூசையை அர்ச்சிப்பையானால் சனனம்வீடும் பரலோகமும்சித்திக்குமென்று அனுக்கிரகித்தார்—எ-று.

(அ)

சொன்னமொழிகொண்டிறைவன் றேன்றிமகிழ்ந்துளதானம்
பன்னுகெனமமுமுனிக்குப் பார்முமுதும்பரப்பிரம
சன்னீதிகாணதுகாணுந் தவக்குறைகாணென்றாலு
மன்னிடமாய்நிகழுமிட முளதென்றான்மாமுனிவன்.

இ - ள். குருவுபதேசத்தையுட்கொண்டு பரமேஸ்வரன் திரோபவியாமல் பிரகாசித்து ஆநந்தசத்தியுடனே யெழுந்தருளியிருக்கிற புண்ணியஸ்தல மருளிச்செய்யுமென இருநூற்றிருபத்துநூறு புவனங்களுஞ் சிவசந்நிதியாம் (அப்படியின்றென்று) காணும்படிசெய்த தவசுகளில் குறைவாகிலும் (சரீரமுமுதும் ஆன்மா வியாபியாய்நின்றாலும்) அந்த ஆன்மாவிற்குமிடம்ஒன்று உண்டாயிருப்பதுபோல் சிவன் எங்குநிறைந்ததின்றாலும் சிவனுக்ககிட்டானமாய்வினங்கும் புண்ணியஸ்தலமு முளதென்று அம்முனிவர் அருளிச்செய்தார்—எ-று. அதேதென்னில்.

(ஆ)

பாருயிர்கட்குபகரித்துப் பரப்பினடுப்படுவதொரு
மேருகிரியும்புடைகுழ் வெற்புமவற்றினைநாடு
மாருயிர்கள்பயனருந்து மமருலகாமெனக்கழித்தான்
சேருலவுநாவளர் செறுவெனலாஞ்சிறுமைபுற.

இ - ள். பதினாலுலோகத்திலுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்குச்சலனம்வாராமல் பூமிக்குநடுவே நிற்கிற மகாமேருவும் அதன்பக்கங்கூழ்ந்த குலபருப்பதங்களும் அவைகளின் நடுவிலிருக்கும் இராச்சியங்களும் ஆன்மாக்களிறதப்பூமியிலே யார்ச்சித்தகன்மபுலம் அனுபவிக்கிற சுவர்க்கத்துக்கொக்கும், அதற்கன்மபலம் நாற்றங்கால் விளைவுக்கொக்குமெனக் கழித்தான்சிவன்—எ-று.

எத்தகையபோகங்க ளெவற்றினுக்குங்காரணமாய்
வைத்தபடியிடம்போதா வகைநெருங்குமன்னுயிர்கண்
முத்திபெறததிருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங்கருணையினு
லத்தனுமித்தலநண்ணி யலகிஷிடங்கைக்கொண்டான்.

இ-ள். எல்லாப் பெருமையுமுடைய போகபூமியான சுவர்க்காதிபதமுதலான நரகாதி யெவைகளிலும் காரணமாகவைத்த கன்மபூமி இடம்போதாபடியாலே ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிநிற்கிற எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் சிவ புண்ணியத்தினாலே கன்மசாமியுச்சத்திபிரதமலபாகுமாய

முத்திபெறத் திருவுள்ளத்தில்குறித்த பெரிய கிருபாசத்தியையதிட்டித்துப் பரமேசுவரனும் அந்தக் கன்மபூமியைப்பொருந்தி எண்ணிறந்த திருப்படைவீடு இடமாகக்கொண்டிருந்தான்—எ-று.

இனி இதிலும் அதிகமருளிச் செய்கிறார். திருப்படைவீடு என்பது ஆலயம்.

ஞாலத்தாயிரகோடிநற்றூனமுளவவற்றி *
 னேலத்தானலமார விடங்கொண்டவெழிற்றில்லை *
 மூலத்தானத்தொளியாய் முளைத்தெழுந்தசிவலிங்கக் *
 கோலத்தானின்பூசை கொள்வானென்றுரைசெய்து. *

இ-ள். இந்தக் கன்மபூமியிலெண்ணிறந்த திருப்படைவீட்டில் ஆயிரங்கோடி புண்ணியஸ்தலமுண்டு இந்தத்தலங்களிலாநந்திருத்தஞ்செய்யப் பொருந்தின தில்லைவனத்து ஆலயில் பிரகாசமான பாதாளத்தின்கீழ்சொல்லிறந்த சிவபூமியிலேநின்றும் குறிதோன்றின சிவலிங்கக் கோலத்தான் நினது பூசைகொள்ள மவனென வாசகதீகைபண்ணினார்—எ-று. (அ)

திருநீறுதுதல்சேர்த்தித் திகழுச்சிதனைமோந்தெங் *
 கருநீறுபடவுதித்த காளையெனவணைத்துவிழி *
 தருநீர்மத்தியந்தின்னாந் தந்தையைவந்தனைசெய்து *
 வெருநீர்மையின்னையயு மடிபணிந்துவிடைகொண்டான். *

இ-ள். நெற்றியிலே திருநீறுசாத்திப் புத்திரவாஞ்சையாலே உச்சியை மோந்து ஏமதுகருவாகியபாசும் நீறுபட்டுப் போமபடிசனித்த பிள்ளையென்று ஆலிங்கம்பண்ணி இந்தப்பிள்ளையை நீங்குகிறோமென்று விழிநீர்தரவிருக்கிற பிதாவாகியமத்தியந்தினமாமுனியையு நமஸ்கரித்து பிள்ளைநீங்குருனென்கிற பயத்தையுடைய மாதாவையும் நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்றான்.

வேறு.

மண்டானிடர்தீர்வகையாலருளால் வருவானிருளார்மகராலயநீர் *
 தண்டாரகைபோற்றராளம்புரளத் தள்ளுந்தடமாடுயர் தில்லைவனத் *
 தண்டாகிபனாமமதேதுணையா வரியுங்கரியுந்திரியுஞ்சரியுங் *
 கண்டானுழையாவுயர்கானமுமுன் காணாதனகண்டுகடந்தனனே. *

இ-ள். பூலோகம் பிறவித்துன்பநீங்கும்படி அருளினாலே தெற்குநோக்கிவருகின்றவன் கருங்கடற்றரங்கநீர் குளிர்த தாரகைகளைப்போல் முத்துக்களைவாரி யொதுக்கும் கரைப்புறஞ்சூழும் பெரிய தில்லைவனத்து அண்டர்நாயகனது பஞ்சாக்கரமே வழித்துணையாகச் செங்கும் யானையும் சஞ்சரிக்கும்வழியும் கண்ணுக்கு துழையவொண்ணாத இருள்செறிந்துயர்ந்தகானமும் முன்காணாதவை யெல்லாத்தையுங்கண்டு நீங்கினான்—எ-று. (க௦)

மொழியும்மொழியும்பரிசொன்றிலதாமுன்னுன்மறையோதமுழங்கியகான், வழியும்வழியும்மதுவார்புதுவீ வாசந்தவிசியவார்கு

வளைக், கழிபுங்கழியும்படிவந்தலர்பொற்கமலங் கண்மலங்கனையுங்க
யநீர், பொழியும்விழியும்மனமுங்குளிரப் புதுமாமுனிகண்டுபுகழ்
ந்தனனே.

இ-ள். ஆனாகாலத்திலேதொடங்கி வேதாகமங்களும் வாக்குக்கெட்டா
தென்றெழியாமல் முழங்கிக் கூப்பிடும்வனமார்க்கமும் ஒழுகுந்தேனை நிறை
யப்பருகினை புதியவண்டுகளும் மணம்பொருந்திவிசிய நீளியுநீலோற்பலமலர்
ந்தகழியும் நீங்கும்படிவந்துஅலர்ந்த பொற்றாமகாளையும் பாசமறுக்குந் தி
ருக்குளத்தையும் நீர்பொழியுங் கண்ணும்மனமுங் களிகூரக்கண்டு தோத்தி
ரம்பண்ணினான் புதியமுனி—எ-று.

முற்பிறப்பில் இந்தத்தலத்தைத் தரிசித்தவரல்லர்-தரிசித்திருந்தால் முத்தி
யடையவேண்டுமேயல்லது மறுசன்மம்வாராது இப்போது மறுசன்மம்கொ
ண்டிவந்து தரிசித்தாராதலால் புதியமுனியென்றார்.

சீரார்தருபொய்கைவணங்கியதன்றென்பான்மிகுமன்பொடுசே
ர்சரியே, பேராவகைசெல்லவொராலநிழற்பிரியாதபிரானெதிர்நே
ர்படமும், பாராவநிழந்துமெழுந்தும்விழிப்பயின்மாரிபொழிந்தும
ழிந்துமொழிந், தாராவமுதேயெனையாளுடையா யறிவேயெனவோ
தினனாரணமே.

இ - ள். வைபவமிகுந்த புண்டரீகப் பொய்கையைவணங்கி அதற்குத்
தெற்காக மிகுந்த அன்புதனையாகப்பொருந்தின சரிவழியே விலங்காமற்செ
ல்லுமளவில் ஒரு ஆலடிநிழைப்பிரியாத ஸ்ரீ மூலத்தானமுடைய தமபிரானார்
முன்னே வெளிப்படத் திருமுன்னே யேகாங்கமாகவிழுந்து தெண்டம்பண்
னியும் எழுந்திருந்தும் விழியிலே பயிலப்படாநின்ற நீர் மேகம்போலப் பொ
ழியாநின்றும் தன்னையிழந்துந் தோத்திரங்கள்மொழிந்தும் தெவிட்டாவமு
தே யென்னையடிமையாக வுடையவனே யென் னறிவேயென்றுவேதங்களா
லே தோத்திரம்பண்ணினான்—எ-று. (௧௨)

முன்னாள்பதியாயினுமேதகுசீர் மூலப்பதியாளுடைமுக் கண
னே, பொன்னார்தருபொய்கையுடைப்புனிதாபொடிசேர்வடிவேமு
டிவேயடியே, நென்னாதரவார்தருபூசைகொள்வாயினியாய்முனியா
தெனவோதிமடுப்ப, பன்னுண்மலர்கொய்த்தின்மூழ்கியருட்பாதங்க
ளனைந்துபணிந்தனனே.

இ - ள். அனாகாலத்திலேதொடங்கிப் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுஞ் சுதந்
தரத்தினாலே யாண்டருளிய பதியேயாயினும் பின்னையுஞ் சீரிய வுனக்கொத்
திருக்கிற மூலமானபதியை யாண்டுகொண்டருளிய மூன்றுகண்ணினையுடை
யோனே, இதுவுமன்றி யுனக்கு மேலுமருளுமாயிருக்கிற புண்டரீகப்பொய்
கையையுடைய புனிதனே, இயல்பாகவே விபூதினானிதஞ் சேர்ந்த திருமேனி
யையுடையவனே, எல்லாப்பொருளுக்கும்முடிவே பேதையாகிய அடியேனு

டைய ஆசையிருந்த அருச்சுனையைக் கொண்டருளுவாய் யாவற்கு மினியா
னே தீதென்று திரோபவியுமாம் கொண்டருளென்று திருக்குளத்திலேமூழ்கி
அதற் புதிதாகமலர்ந்த பலபூக்களையும் பொற்றாமரைப்பூவையுமெடுத்துவந்து
அருட்பாதங்களையருச்சித்தான்—எ-று. (௧௩)

தடமாமலர்கொண்டிவணங்கியருந் தவமாமுனிதில்லைவனச்ச
ரியே, குடபாலனைவான்மணமாமலருங்குளமுங்ககையுந்தளமுங்கு
றுகித், திடமார்தருவே நிழலாவெழிலார் சிவலிங்கமிருத்தியருத்தி
யொடங், கிடமாகவிரண்டிடமும்பணிவுற்றிறையே துணையாகவிரு
ந்தமர்நான். *

இ-ள். பெரிதாயலர்ந்த திவ்வியதாமரை மலர்கொண்டு பூசித்துப்பெரிய
அருணைக்காதமுனி தில்லைவனத்தில் மேற்காகவொரு சரிவழியேசெல்லுகையி
லேபரிமளமிருந்தபூவினையும் வாவியினைபுங்ககையினையும்உள்ளாடு வெளியை
யும்பொருந்திச் சிக்கென்றதொரு தில்லைச்செடிகிழவிலே சோதிருபமானசிவ
லிங்கந்தாபித்து ஆசையுடனே பன்னசாலையுமுண்டாகப்பண்ணி மூலத்தான
த்துட னிரண்டிடமும்பணிவுற்று இறைவனே துணையாகத் திரிவிதகரணமும்
பொருந்தியிருக்குநாளில்—எ-று.

திடமார்தருவேயென்பதற்கு - வலியமரமெனினுமமையும். (௧௪)

காலம்பெற்றீற்றணிமாமுனிநீர் கமழ்குண்டிகைதண்டிகரண்டி
கையுட், சாலும்பலபோதுசமித்தொளிர்புற்சாகாதிபலாசிலைதாமி
கமே, னாலுஞ்சடையெட்டுமுடித்தொருநாணண்ணித்திகழர்ச்சசை
பண்ணமருப், பாலொன்றலராய்பொழுதேபழுதார்பலமாமலர்கண்
டுபகர்ந்தயர்வான். *

இ - ள். சந்தியாவந்தனகாலங்கள் பொருந்த அனுட்டானம்பண்ணும்
மழமுனியென்பவன் பரிமளமுள்ள சலம்பொருந்தின கமண்டலம் தண்
டு திருப்பூக்கூடைநிறைந்த பலபுட்பங்கள் சமிகை பசியதருப்பை அறுகுமுத
லான புல் சாக மூலபலங்கள் பலாசிலைமுதலானவை மிக்கொண்டிவந்து
அதற்குப்பின்பு தாழ்ந்தசடையை எட்டுமுடியாகக்கட்டிமுடித்து ஒருநாள் பு
ட்பவிதிப்படி பொருந்தப்பூசிக்கப் பரிமளம்பொருந்தின புட்பம் ஆராயுமள
வில்குற்றமிருந்த பலபுட்பங்களைக்கண்டு விதனப்பட்டுச் சொல்லுவான்—எ-று.

வண்டுதும்விடிந்தெனிலல்லெனிலோர் வழிபுந்தெரியாதுமரங்கண்
மிகக், கண்டேரவளர்ந்துகரஞ்சரணங்கா லும்பனியால்வழுவுங்கழிதே,
ணுண்டுறுபடுத்தியசெம்மனலவீயொத்தேதும்மரும்புவிரும்பலரைப்,
பண்டுரொடெரித்தபரம்பொருளார் பழுதென்றனொன்றுபகர்ந்தய
ர்வான்.

இ-ள். புட்பம் - விடிந்தெடுக்கில் வண்டிகள்தீண்டும் இராத்திரியெடுக்கப் போனால் வழியுந்தெரியாது கோங்குமுதலான மரங்களிலே யெடுக்கலாமென்னில் அடிமரம் கண்ணுக்கும் எட்டாமல் உயிர்ந்துவளர்ந்திருக்கிறபடியால் கையுங்காலும் பனியால்வழுக்கும் மிருந்தவண்டிகள் தேனையுண்டு ஊறு படுத்திய பழமையாகிய நல்லபூவும் மலரும்பக்குவத்தைப்பொருந்தி வண்டிகளெறத்தக்க அரும்புகளும் நாட்பூவும் முன்னேவிரும்பாத முப்புராதிகளை யூருடனே யெரித்தருளிய தம்பிரானார் ஆகமத்திலே பழதென்றருளிச்செய்தார் இதற்கெனச் செய்வோமென்று விதனப்பட்டிருந்தார்—எ-று. (௧௬)

தண்ணார்மதிசூடுசடாமகுடத்தலைவாகடைவாழ்வுதவிர்ப்பவன, கண்ணாறுதலோயொருமான்மறிசேர்கரவாவரவாகருமூலகரா, மண்ணார்புகழ்தில்லைவனம்பிரியா மணியேயெனையாளமகிழ்ந்தனையே, வெண்ணாறுநீனைந்தவைதந்தருண்மற்றின்பார்தருமன்பிலனென்றயர்வான்.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தலைவனானமான உலகவாதனையை அடியார்களுக்குத் தவிர்ப்பவனே நிகைந்த பாலலோசனனே ஒப்பற்ற மான்மறிபொருந்தின கரத்தையுடையானேபாம்பைப்பூணாகவுடையானே பவபாசமூலத்தைக்கெடுப்பவனே பூமியிலுள்ளோர்துதிக்குந் தில்லைவனநீங்காதசிரநாமணியே என்னையாட்கொள்ளத் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியுண்டாகில் பத்தினான வயிராக்கியமில்லாநென்றென்னையெண்ணுமல் அடியேனைத்தவரந்தந்தருள் வேறொருசகத்தி லாசையிலேனென்றுசோவார்—எ-று. (௧௭)

அன்புடுருகப்பணிவாரலோலருளாயெனும்வாய்மையறிந்தும் விடா, வென்பூசையுநேசமும்யானுமுனக்கெங்கேயெனநொந்தயர்வானெதிரோ, வன்பூதமிகப்புடைசூழ்விடைமேன்மதிசூழ்சடைவானவாகோன்வரநேர், முன்பூதலமீதுபணிந்திருகண்முகமார்புனலாடினன்மாமுணியே.

இ-ள். பத்தியினால் நெஞ்சங்கொந்து வணங்கார்களாகில் கடாட்சியாயென்கிற வேதாகமவாக்கியங்களை யுண்மையாகக்கண்டும் ஆசைவிடாதவென தருச்சனையும் அகப்பட்டநேசமுந் (தபோதனனாயிருக்கிற) யானும் (ஆத்தியந்தருணியமாய்ப் பரிபூரணமாய்ப் பத்தவந்ஸலஸ்யுமிருக்கிற) உனக்குத்தகும்படி எப்படியென்றுவிதனப்பட்டுமோகிப்பவன்முன்னே வலிய பூதப்படைமிகச்சூழும் இடபவாகனத்தில் இளந்திங்களணிந்த சடையையுடைய தேவதேவனெழுந்தருள அவர் சந்திதிக்குநேராகப் பூமியிலே சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து இரண்டுகண்களாலுந் தானாகொள்ளுகிற சலத்தாலே மழமுனிஸ்நானம்பண்ணினார்—எ-று. (௧௮)

0 மூலகரா-ஹரா-வென்பது-கராவெனலாயிற்று.

ஆலந்தருவானமுதாமொழியாலருமாமுனி யர்ச்சனையிச்சையி
னின், சிலந்திகழ்வாய்மைமகிழ்ந்தனநீ சிந்தித்தவரம்பலசெப்பென
வென், காலுங்கரமும்புலியின்மலியக் கண்ணங்கவைதங்கவிரங்கி
முதற், கோலந்திகழ்பூசைகொளென்றுவரங் கொண்டானவையெ
ந்தைகொடுத்தனனே. *

இ-ள். அழகுள்ள ஆலமரமீழலில்நீங்காத தம்பிரானார் அமுதசொருபமா
யிருக்கிறதமது திருவாக்கினாலே அரியமழமுனியே நம்மையருச்சிக்கப்பெரு
க ஆசைப்பட்ட நல்லசீலம்பொருந்தின வுன்னுடைய திரிவிதகரணசத்தியின்
உண்மையைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டோம் நீநினைத்த பலவாகியவரங்களைச்
செப்புவாயாகவென்றருள அடியேனுடைய கையுங்காலும் புலியைப்போலவ
லுவானாகப் பற்றுண்டாகவும் அவைகளில் கண்கள்பொருந்தவும் இரங்கிய
ருளி முன்னே புட்பவிதிக்குத் தேவரீர்கற்பித்த நானாதிகர்ம அருச்சனைகொ
ண்டருளுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்தவரங்களைச் செகற்பிதாவாகிய ப
ரமேசுவரர் திருவுளம்பற்றி ஞா—எ-று. (௧௧)

விண்ணாடருநாடருமேலவனே விரவாவரமுந்தருவானெனந
ற்கண்ணுறுமரும்புபெரும்புனன்மெய்க்காலாறெனவாாதருகாதன்
மையான், மண்ணாரவணங்கவணங்குடனே மறைவானிறைவான்வ
ழிமேவியபின், பண்ணாரவியாககிரபாதனெனும் பாவார்பெயரோதி
னபாரிடமே. *

இ-ள். அரியயனிரதிராதிகளுஞ் சொப்பனத்திலுங் காண்பதற்கரிய பகி
ரண்டங்கடந்த மேலோனே எனபொருட்டாக இவ்விடத்தே திருமேனி
கொண்டெழுந்தருளியேவெண்டினவரந்தருவானென்று கண்களில்நின்றும் உண்
டாகாநின்ற பெரும்புனல் உண்மையான ஆற்றங்காலபோல நீண்டொழியா
மற்செல்லும் பத்திமையால் பூயியதிர ஏகாங்கமாக நமஸ்கரிக்க ஈசவரியுட
னே மறைந்தருளின சிவன் சிதம்பரத்திலே யெழுந்தருளினபின்பு பண்ணும்
பாடலும்பொருந்த வியாக்கிரபாதனென்கிற திருநாமத்தைப் பூதகணத்தார்
கூறினார்கள்—எ-று.

பாரிடம் பூலோகத்தாொனிமமையும்,

(20)

அறுகாலெழுகால்பிறகாமடுவுற் றமையாநியதிசசமைவாதரி
யா, மறைகாதவினாலறைவானறவார் மந்தாரமரும்புசெருந்திருரா,
நிறைபாதிரிகோங்குயர்சண்பகமே நீர்வாழ்மலாவல்லிகொணின்ம
லர்கொண், டிறையானடியேமுறையால்வழிபட் டெண்ணாதருகா
லமிருந்தனனே. *

இ-ள். வண்டுகளெழுவதற்குமுன்னே பொய்கையினிடத்துச் சேர்ந்து
முடியாநியதிமுடித்து அன்புடனே வேதங்களைப் பத்தியினு லுச்சரித்துச்செ

ன்று பற்றியேறநகமும் பார்த்தெடுக்கவியியுங் கைகால்களிற் பெற்றமை யால் கோட்டுப்பூக்கொடிப்பூ நீர்ப்பூவுங் குற்றமந்தெரிந்தெடுத்தாக்கொ ண்டு நல்லதம்பிரானா திருவடியிலே விதிப்படியருச்சித்து எண்ணிறந்த கா லமிருந்தனர்—எ-று. (உக)

நற்றந்தைபுலிச்சரணங்கரநீ ணயனங்கள்பரித்தமைகாணநயந் துற்றங்கெதிர்சென்றுவணங்கமகிழ்ந் தொளிர்மேனியின்வாய்மை யுவந்துடனே, பொற்றண்மலர்வாவிபடிந்திறையைப் பூசித்தருண் 'மேவுபுலிச்சரமும், பற்றும்பெருமானையுமர்ச்சனைசெய்யயில்வார விருந்துபரிந்தொருநாள்.

இ-ள். நல்லபிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவர் நம்முடையபுத்திரன் பு லிக்காலுங் கையும் அவைகளில் கண்களும் பெற்றனனென்று சந்தோஷப்ப ட்டிக்காணும்படிக்கு வந்தவருக்கெதிரோசென்று பொருந்தி நமஸ்கரித்த வளவிலே வியாக்கிரபாதமான தேசோன்மயமாகிய சத்திசரீரத்தை இன் புறக்கண்டு மகிழ்ந்து அப்பொழுதே பொன்மையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள மலர் கள்பொருந்திய சிவகங்கையிலேமூழ்கி பூமீமலத்தானமுடையதம்பிரானா அருச்சித்து காருண்ணியமான திருப்புலிச்சரத்தில்பொருந்தின தம்பிரானா யும் நாடோறும் பூசைசெய்து வியாக்கிரபாதருடைய பன்னசாலையிலே யிருந்து குமாரனுடைய சரீரத்தைக்கண்டு பிரியப்பட்டு ஓருநா ளொருவார் த்தைசொல்லுவார்—எ-று. (உஉ)

நற்பான்மிகுதந்தையரும்புதல்வாநஞ்சந்ததியுய்ந்திடநண்ணி னேயே, ஶிற்பாஸினியாகுதியாதிமறித் திடுவானுடையானெடுவான டைவான், முற்பாலுனையானெனநீபெறுமா முனியாதுகொளென் றுவசிட்டமுனிக், கற்பார்தருபின்னியைமன்னுமணக் கடனாலுடனா நெறிகண்டனே.

இ-ள். நல்ல பகுதியிண்க பிதாவானவர் யான்பெறுவதற்கரிய புதல்வ னே நம்முடையசந்ததி தழைத்தோங்கப் பொருந்துவையாகில் இல்லறத்தின் பகுதிக்கு இனியொன்றுசொல்லக்கேள் பிதிர்களுமெதிர்கொள்ளும்சங்கிராந் திகாலத்தில் தருப்பணம் பிண்டோதகக்கிரியை முதலாகப்பண்ணுகின்றவனா கியபுத்திரனையுடையவனே பிதிர்லோகத்தை யடைவனென்று வேதஞ்சொல் லுகையால் முன்னம் உன்னை யான் புத்திரனாகப்பெற்றதுபோல நீயும் ஒரு புத்திரனைப்பெற வெறுத்துவிடாமல் விவாகஞ் செய்துகொள்ளென்று சம்ம திக்கப்பண்ணி வசிட்டமாமுனி தங்கையான கற்புமிருங் கன்னியைப்பேசிப் பொருத்த நிமித்தம்பார்த்து 0 விரத சமாவர்த்தனம் பாணிக்கிரகணம் கர்பா தானம்-பும்ஸவனம்-சீமந்தம்-சாதகன்மார்த்தமாகச் செய்வித்துப்போனார்.

பின்பக்கொடிமன்னுபமன்னியனைப் பெறவந்தவருந்ததிக்கொ ண்டுபெயர்ந், தின்பச்சுரப்பிப்பொழிபானுகர்வித் தெழிலாரவளர்த்த

0 விரதசமாவர்த்தம்-என்பது முகூர்த்தத்திற்குமுன்செய்கிறசடங்கு.

திடுநாளிவந்தா, மன்பிற்புணரக்கொணர்வித்துமகிழ்ந்தயிலென்றிடு முன்பயிலும்படிசேர், புன்பற்கமர்பண்டமுமுண்டறிபால்போலுய் த்தனவுமபுகழாதிசுழ்வான்.

இ-ள். சிறிதுகாலத்துக்குப்பின் வியாக்கிரபாதருடையதேவியார் திடசித் தனன உபமன்னிய பகவானைப்பெற சாதகன்மத்துக்குவந்த அருந்ததியார் அந்தக்குழந்தையைத் தம்முடைய ஆச்சிரமத்துக்குக்கொண்டுபோய் இனிய காமதேனுசுரந்தபால் ஊட்டி அழகுபெற வளாக்குநாளில்வியாக்கிரபாதருந் தேவியாரும் புத்திரவாஞ்சையாலே தங்கள்பன்னசாலையிலே கொண்டுவரச் செய்துஆசையுடனே உன்னென்று முன்னேயிடப்பட்ட பாகஞ்செய்து சீநி யபல்லுக்கு மெத்தென்றபதார்த்தமும் முன்னேபுகித்தறிந்த பால்போலக் கற்பித்ததிரவியங்களையும் புசியாம லுமிழ்ந்துபோடுவார்—எ-று. (உச)

மணமேதகுபால்பெறுமாறழமா மகனார்முனியாம்வறியேம றியோ, முணவேயினிதாமவைதாமிவர்கா ணுடையாரொனவாழ்வு டையானெதிரோ, துணர்மேலெழுவுவங்கனறங்கிடுத்துஞ்சுந்தொ ழிறஞ்செனரைஞ்சமுதக், கணமேயிறையானிறைபாலையுங்கடல் பெற் றதுகண்டுகளித்திடுவான்.

இ - ள். திவ்வியபரிமளமிகுந்த காமதேனுவின்பாலைக்கருதி உபமன்னி ய பகவானழ வியாக்கிரபாதமுனி யாங்கள் தரித்திரர்கள் பாலும்பழமு மினி யபதார்த்தமுஞ் சொப்பனத்திலுமறியோம் புசிப்புக்கினிய பதார்த்தங்களை மிகுதியாகவுடையவர் இவர்தானென்று அழியாதசம்பத்துள்ள ஸ்ரீமூலத்தா னமுடைய தம்பிரானார் சந்நிதியிலேவளரும்படிவிட சிகைவிட்டெழுதின்ற ஜாடராக்கினியைப்பொருந்தி மத்தியிலிறக்கும் செய்கைபொருந்த அழவுஞ் சீவனற்று அப்பொழுதே தம்பிரானார் திருவருளினலே மிகுந்த அலைபொருந் தின திருப்பாற்கடல் வரப்பெற்றுப் பானம்பண்ணினதைருவிகண்டுகொண் டு களித்தாடினார்—எ-று. (உரு)

ஆனும்பெருமானெதிரங்கொருநா ளலர்பங்கயவாதனமாயமர த், தாளொன்றுதலஞ்சகனந்தவிரச் சடரந்தொடர்மார்பெதிர் தள் ளவிழத், தோளங்கைபொரக்களமேனியிரச்சுகரிதந்தினைப்பிரியந் தரநா, வாலொன்றுவிழிக்கடைதுண்டம்விடாவண்ணந்தகுதிண்ணி யமாமுனியே.

இ - ள். ஒருநாள் தன்னையாண்டுகொண்டருளிய தம்பிரானார் சந்நி தியிலே பத்மாசனம்பொருந்த ஒருதாள்பூமியையும் ௦ சகந்ததையும்பொருந் தாமல் வயிறுதொடர்ந்து மார்க்பயெதிதோதள்ள இரண்டிதோளுந்தாழக் கை

விரண்டும் புட்பம்போலக் கழுத்துமேனோக்கியுயரக் கீழ்வாய்மேல் வட்டப் பட்ட பல்லுக்குருகிவே நாவைவைத்து ஒளிபொருந்தினவிழிகளை மூக்குதுனியிலேவைத்திருந்து நாலுவன்னத்திலே மேலானதிடசித்தத்தையுடைய பிரமருஷி—எ-று.

சிரார்சிவயோகமகம்புணரச் செறியின்புணரக்குறியின்புறுமா *
 நேரார்தருதாருவனத்திடையாறெண்ணுபிரமாமுனிவர்க்கிறைவ *
 னேராதவர்மோகமொழித்தருளாலொருநாண்டமாடலுக்கந்தனனென்
 ருநாவுணர்வாலறிவுற்றயராவந்தோவெனநொந்தயர்கின்றனனே *

இ - ள். அட்ட ஐசுவரியத்துக்கு மேலான சிவயோகமானது ஆன்ம சைதன்னியத்தைப்பொருநத வினைந்த சுகானுபவத்தினுலே பார்த்தவிடக்குறியிலே பிரியாவதிசயமாக அழகுவிளங்கின தேவதாருகாவனத்தில் நாற்பத் தெண்ணுயிர மகாருஷிகளுக்குத் தன்னையுணராதவருடைய மோகங்களை யுநீக்கி யொருநான் தேசோருபமாக நிருத்தஞ்செய்யப்பொருந்தினனெனுமிதனைச் சிறிதறிவினலே கண்டமாதிரித்திலே அயர்ந்து அந்தோவெனநொந்து வியாகுலத்தழந்தினார்—எ-று. (௨௭)

நன்மேனிகொடெந்தைபிரான்வெளியேநடமாடியநல்லிடமாயிடநா, முன்னேயமராவகைமாமுனிவன்மூலப்பதிசேரமொழிந்தனனம், நன்னேருதுதாளருணமுணரத் தகுமோமிகுமன்பகமோவிலதா, லென்னேபெருமானொருமானுடன்வந்தெங்கேபரத்தருமென்றயர்வான். *

இ - ள். எம்முடைய தம்பிரானார் தேசோருபியாயிருடிகள் யாவரும் காண நிருத்தஞ்செய்தருளிய தெவதாருவனம் நமக்குச்சிவபூசைபண்ணி யிருககுமிடமாகக் கற்பியாமல் நம்முடைய பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிஸ்ரீ மூலத்தானத்திலே சிவபூசைபண்ணி யிருவென்று கற்பித்தனர் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய ஸ்ரீபாதத்தினுண்மைப்பற்றுச்சந்தியிலாத யாமுமறியுந்தகுதியோடள்ளத்தில் மெய்யன்பு இல்லை எப்படியோ தம்பிரானார் ஈஸ்வரியுடனே யெழுந்தருளி நமக்கெவ்விடத்தே நிருத்தந்தரிசிப்பித்தருளுவாரென்று சோர்வார்—எ-று.

பின்புதெளிந்து சிதம்பரஸ்தலமே நிருத்தத்தைதருமென்கிறார். (௨௮)

அத்தன்பரத்ததுவனித்தநடத்தமரும் பொதுவிற்பெயர்மன்றமலம் சத்தும்பிரண்மயகோசமகந்தனிபுண்டரிகங்குகைவண்ககனஞ் *
 சுத்தம்பரமற்புதமெய்ப்பதமச்சமுனாவழிஞானசுகோதயநற் *
 சித்தம்பரமுத்திரப்பிரமந்திகமுஞ்சபைச்சத்திசிவாலயமே. *

இ-ள். செகற்பிதாவாய்த் தத்துவாதீதனாய் நித்தனாயிருக்கிற சிவபெருமான் அநவரததாண்டவம்பொருந்தின இந்தப்பொதுவின்பெயர் சர்வான்மாக்களுக்கும் பொதுவாய்ச் சங்கராவுழக்கறுக்கிற அம்பலமாதலால் அநாதியே பரசாகுவதமாதலால்பெத்தமுத்தியிரண்டிலு நீங்காமல் உயிர்க்குயிராய் நீங்காமல் நிறகிற சங்காரியமாதலால் மேலான பொருளாதலால் களங்கமற்றகனகமயரூபமென்று வேதஞ்சொல்லுதலால் தன்னைந்தானே யநிந்திருக்குமாதலால் சுத்த கேவலமாதலால் பூமிக்கு இருதயகமலமாதலால் யாவர்க்கும் புகலிடமாதலால் - சுத்தபரமாகாசமாதலால் - சாக்கிராதிதங்கழன்ற சுத்தமாதலால் பரஞானமாதலால் காணுந்தோறுங் காணுந்தோறும் புதுமையாயிருத்தலால் சத்தியஞானரூபமாயிருத்தலால் சுழுமுனமாக்கத்திலெழுந்திருக்கிற பிரகாசமான ஞானமாதலால் தன்னைத்தரிசித்தவர்களுக்கு ஞானாதத்தைத்தோற்றுவிக்கும் பொருளாதலால் பசுபாசஞான நீங்கி யிருத்தலால் சர்வத்துக்கு மிடங்கொடுத்திருத்தலால் பதமுத்திகளைக்கைவிட்டவிடமாதலால் பிரமசொருபமான மகாமாயைக்குமேலாதலால் எப்பொழுது மெல்லாப்பாதத்திலும் விளங்கும் ஞானமாகிய சபையாதலால் சிவசத்திசொருபமாதலால் ஆரந்த நிருத்தத்துக்கு அகிட்டானமுமாய் ஆலயமுமாதலால்.

என்றின்னமனேகமனேகமெடாவேரார்பொதுவின்பெயராரணநா, னின்றென்றுமியம்பிடுமின்னுமிதினேரோயெனவிங்காரோயறிவா, ரன்றந்நிலயத்தலைவன்னிலைகண்டவருண்டெனவின்றுணர்கின்றனமான், மன்றந்தெரியத்தருமென்றருளால்வளர்சிந்தைதெளிந்தனன்மாமுனியே. *

இ - ள். என்று இப்படியே யின்னம்பலநாமங்களை யழகுவிளங்கும் பொதுவின் பெயராகக்கற்பித்து வேதாகமசாத்திரங்க ளிடைவிடாமனின் நெக்காலமுங் கோஷியாநிற்கும் இந்தச்சிதம்பரத்தினுண்மையின்னதென்றளவிட்டி யார்தானறிவார் முற்காலத்திலே நிருத்தமூர்த்தியினுடைய சத்தியத்தைத் தரிசித்தவர்களுண்டென்று ஆகமப்பிரமாணத்திலே யினறுகண்டறிந்தோமாதலால் சிதம்பரந்தானே தரிசிப்பிக்குமென்று திருவருளினாலே தெளிந்தார்—எ-று. (௩௦)

வி யாக் கிர பாதச் ச ருக் க ம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௮.

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

இந்தவகைவளர்ப்பு நிக்கரஸெழின் முனிவன்றெளிந்தெந்தை
யந்தமினாவாநந்த நிருத்தமளித்தருளென்று
பந்தமறப்பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ்சலியவன்பால்
வந்தபடியிருந்தபடிபோனபடி வகுத்துணாப்பாம்.

இ - ள். ஞானஞேயங்களுக்குப் பிறிவில்லாமையால் ஞானந்தானே ஞேயத்தைத் தரிசிப்பிக்குமென்றந்தவகையினாலே பெரியதேசையுடையவியாக்கிரபாதமுனி சித்தந்தெளிந்து சுவாமியே முடிவில்லாதவாநந்த நிருத்தமுந்தரிசிப்பித்தருளுவாயாக வென்றுஅதுக்குவில்லக்காயிருக்கும் பந்தபாச நீங்கச்சிவார்ச்சணைபண்ணியிருப்ப யாவரும்பரவும் பதஞ்சலிதபோபலத்தினாலே வியாக்கிரபாதரருகேவந்தபடி நெடுநாள் தவசுபண்ணி யிருந்தபடி எமக்குத்தெரிந்த மரியாதைகூறு படுத்திச்சொல்லுவாம்—எ-று. (க)

பரந்தபெரும்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வாழெழிந்தொருநா
ளருந்தவமாரனந்தன்மிசை யரியரசங்கரவென்று
கரங்கள்சிரமிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவிசொரியநிமிர்ந்
திருந்தனன்முன்சலியாத வெழுதுமணிவிளக்கென்ன.

இ-ள். அகன்றுவிசாலமாகிய பெரியதிருப்பாற்கடலிற் பெருந்தவமிக்கநாக சயனத்திற் பள்ளிகொள்ளுஞ்செய்கையையொழிந்தொருநாள் மகாவிஷ்ணுவானவர் அரகரசங்கரவென்றுச்சரித்துக் கைகளானவைதலைமேலேயேறிக்குவியாநின்பக் கண்களருவிபாய வாயுமுன்சலியாத சித்திரஜீபம்போலப் பத்மாசனம் விளங்க இருந்தார்—எ-று. (உ)

திருமகளுமணுகாது திகைத்தயரத்திருந்துபணி,
பரிசனமுமிகநடுங்கப் பராந்தபராயனனாய்
பொருவினுபவநீங்கிப் புவிமிடைந்திருளெனவந்
திருபரிதியெழுகிரிபோலிருகண்மலர்தரவிருந்தான்.

இ - ள். இப்பரிசுகண்ட மகாலட்சுமியும் அணுகப்பயப்பட்டுத் திகைத்துநிற்பக் குற்றந்தீர்ந்த அடிமையானசேடனும் மற்றப்பரிசனங்களும் நம்பால் அபராதமுண்டோவென்று மிகவும் நடுங்கப்பரமானந்தத்திலே பரவசராய் ஒப்பில்லாத சிவானுபவநீங்கிப்பூமியில் அந்தகாரமேலிட்டதென்ன இரண்டாதித்தர் கூடிவந்துதிக்கும் உதயபருபதம்போல விழிமலர்திருந்தார்—எ-று.

புண்டரிகவிழிமலர்ந்து புணரமளிகழிந்துபுனல்
கொண்டுநியதிகண்முடித்துக் குலவியமண்டபமேறித்
தண்டரளமணிப்பந்தர்த் தமனியப்பூந்தவிரின்மிசை
யண்டர்தொழுவந்திருந்தா னுந்தவனந்தலுடன்.

இ - ள். செந்தாமரைக்கண்விழித்து நித்திராபொருந்தின நாகசயன
நீங்கி சுத்தசலங்கொண் டனுட்டானம்பண்ணிமுடித்து நவரத்தினப்பிர
காசம்பரந்தமண்டபத்திலேநிக் குளிர்ந்தமுத்தின்பந்தங்கீழிட்ட பொலி
வினையுடைய பொற்சிங்காசநத்தின்மேலே பிரமாதிதேவர்கள்வந்து நமஸ்
கரிக்ச்சு சுகரித்திராயிடனே சாக்கிரங்கலந்திருந்தார்—எ-று. (ச)

தாழ்ந்தமடையுடைபுனல்போற் நம்பிரானடங்கருதி *
யாழ்ந்தவினேவழிமாற்றி யாநந்தபரவசனும் *
வாழ்ந்தளவில்பேரின்ப வாரிவழியேயொழுதி க
வீழ்ந்தகருத்தினமீட்டு மேட்டுமடைப்புலமேற்றான். *

இ - ள். பள்ளமடையை யெடுத்தோடுஞ்சலம்போல் பரமசிவம் தா
ருகாவனத்தில் நடித்தருளிய நிருத்தாநந்தத்தில் கருத்தைச்செலுத்தித்தாம்
முன்பழுந்துந்துன்பக்குழியைமாற்றி ஒழியாதசுகபரவசராய்வாழ்ந்து அள
வில்லாத பேரின்பவெள்ளத்திலே சென்றமிழ்ந்தின சித்தத்தை மீள்வித்து
விடய ஞானங்களிலே கருத்தேறினார்—எ-று. (ரு)

தெள்ளமுனந்தெளிபொழுதிற் திருந்தநந்தனடிவணங்கி *
வள்ளலையடியேனா மலரமளிமிசைமுன்போற் *
பள்ளிகொள்ளாதுணராதிப் பரிசிருந்தபடியடியேற் *
குள்ளபடியருள்செய்ய வேண்டுமெனவுரைசெய்தான். *

இ - ள். கலங்கினமுனந்தெளிந்து விடய ஞானத்திலே யுறைத்தள
வில் கிரதகாத்தியனாயிருக்கிற சேடனமஸ்கரித்து அபிஷ்டவரதனே அடி
யேனாகிய விரிந்தவமனிதனில் முன்புபோலபள்ளிகொள்ளாமலும்உணராம
லும் இப்படி யொருபிரகாரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தபடி அடியேனுக்கு
ச்சத்தியமாகஅருளிச்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று

ஆங்கவனுநகைத்தருள்கூர் தநந்தநிருவலர் கமலப் *
பூங்குழலுமிருவென்று புகன்றெனையாளுடைப்புனிதன் *
முங்கரியபெருங்கருணைத் தன்மையினாலெனக்களித்த *
வோங்குதிருவருள்கேட்கி லுலவாதென்றுரைசெய்தான். *

இ - ள். அவ்விடத்து மகாவிட்டுனு நகைத்தருளி அதிகபிரியத்துடனே
சேடனையும் பெரியதாமரையிலிருக்குந்திருமகனையும் நோக்கியிருக்களைன்
றருளிச்செய்து என்னையாண்டுகொண்ட இயற்கையான சுத்தன் என்னாற்
பெறுதற்கரிதாகிய பெரியகாருண்ணியத்தினியற்கையாலே எனக்குப்பிரசு
தித்த மேலான அனுக்கிரகத்தைஉள்ளபடி நீங்கள் கேட்கவெண்ணில் ஒருக
லத்திலு முடியாதென்றார்—எ-று. (எ)

மன்னுமொளிவளர்பொருளில் வடகயிலைமலைமருந்தைச் *
சென்னியுறத்தொழநென்னற் றிருந்துதிருமுகமதனு *

லென்னைவரவழைத்தருளி நகைத்தருள்கூர்ந்தென்கையிசைத்
தன்னிகரில் கரமுன்றி யெழுந்திருந்தான் ழுனித்துணைவன்

இ-ள். வைகுந்தத்துக்கும் மனோவதிகமும் நடுவாய் நிலைபெற்ற சோதி
ருபமாயுயர்ந்த ஒப்பில்லாத உத்தரகயிலாசமலையில் சூக்மாவேஷ்டையான
மருநதை நேற்றியான் சென்று சிரசாரவணங்கின மாத் திரத்திலே உயிர்களு
ககுத் தோனரூத்துணையாகிய அந்தப்பரமேசுவரர் பிரசன்னம்பொருந்தின
திருமுகத்திலே 'என்னைத் தம்மருகேவரவழைத்தருளினகைத்து அருள்
'கூர்ந்து பவிஷ்கிருத்தியத்தை நினைந்து அபயாஸ்தங்கொசித்து என்கையி
ன்மேலே தம்மொப்பில்லாத ஸ்ரீயத்தத்தையுன்றி யெழுந்தருளினார்—எ-று.

எழுந்தபொழுதொளிர்ச்சங்கமெம்மருங்குமிகமுழங்கத்
தழங்குமருமறைபரவத்தாவில்கணம்புடைசூழச்
செழுந்தவர்கண்மிடைந்தேத்தத்தேவரணிதொழத்திங்கட்
கொழுந்தணியுமபெருமானககுலகிரியினடியணைந்தான்

இ - ள். வீரசிங்காதனத்திலின்றும் இழிந்தெழுந்தருளின பொழுது
பானுகம்புலல் ஊதப்படாநின்ற பிரகாசம்பொருந்திய சங்குகள் எத்திக்குஞ்
செவிபெடமுழங்கவும் ஒலிக்காநின்ற வேதங்கள் பரவுதல் செய்யவும் குற்ற
மிலாத கணநாதர்களுக்குந் து சேவிக்கவும் வளவிய நித்தியவனுட்டானதரு
ப்பணரான தபோதனர் நெருங்கித்துதிக்கவும் தேவர்கள்கூட்டந்தொழவும்
அர்த்தசந்திர சடாதராகிய எம்பெருமான் அந்தக்கயிலாயத்தின் அடிவார
த்தையணைந்தார்—எ-று. (க)

மேயதொருமண்டபத்துவினாந்தனைந்துதாருவனத்
தூயவருமுனிவருளஞ்சோதிப்போநமக்கிசைய
நீயரிவையுருவாகிநிலவுகெனவருள் செய்து
நாயகனுந்திருமேனியங்கிளரவலங்கரித்தான்

இ - ள். அவ்விடத்துத்திருவுள்ளத்துக்குப்பொருந்தினதோரோகாந்த
மண்டபத்தில் துரிதத்திலெழுந்தருளி தேவதாருவனத்திற்பரிசுத்தராமிருக்
கிற நாற்பத்தெண்ணிரம் ருஷிகனான பெரியோருடைய சித்தபாகம் பரீ
ட்சிப்போம் நாம்கொண்ட வேடத்துக்குப்பொருந்த நீயும் ஸ்திரீ ரூபத்தைக்
கொண்டு நம்முடனேகூட வருவாயாகவென்றெனக்கருளிச்செய்து ஆத்தம
நாயகனுநதம்முடையதிருமேனி யழகுவிளங்க ழீலவசரித்துக்கொண்டார்—
அஃதெங்கனமென்னில். (க0)

திருவடியின்மீதியடியுந்திகமுடைவெண்கோவணமேன்
மருவரையும்புரிநூலும்வலஞ்சுழியுந்தியுமாப்பு
மொருவரையுமிருவரையும்புரையாதவுயர்தோளும்
பரவருநற்பொக்கணமுந்தமருகமும்பலிக்கலனுட்

இ-ள். ஸ்ரீபாதத்திலேமிதித்தருளினமிகியடியும்விளங்கப்பட்ட திருவுடையாடையும் உட்சாத்தும் இதுகள்பொருந்திய திருவரையும் முப்புரியான திருஎஞ்ஞோபவீதமும் வலமாகச்சுழித்த திருவுந்தியும் திருமார்பும் அதிற்சாமுத்திரிகா லக்ஷணம்பொருந்தின ஏகோகையும் உதயாஸ்தமனமென்னும் இரண்டுபருவதங்களும் ஒவ்வாத உயர்ந்த திருத்தோள்களும் யாவர்க்கும் பரவுதற்கரிதாகிய நல்ல விபூசிப்பையும், தமருகமும் பிஷாபாத்திரமும்—எ-று. (கக)

சீராருந்திருமிடறுஞ்செங்கனிவாய்ப்புன்சிரிப்பு
மேராரும்வார்காதுமிலுகுவிழித்தொழினயப்பும்
வேராருந்திருதுதற்றீழ்விருப்புருவத்திருப்புருவந்
தாராநிற்குங்கமலத்தனிமலர்போற்றிருமுகமும்

இ-ள். சிறப்புநிறைந்த நீலமணிபோல்விளங்கின கண்டமும் செய்யகனிவாயிற் றேன்றுகின்ற சிறுமூரலும் அழகுநிறைந்தவார்காதும் ஒளிசிறந்த திருஷ்டியின தொழில்நயமும் வேர்வுநிறைந்த திருநெறியிறகீழாக விருப்பமே வடிவாயி நக்கிற திருப்புருவத்தைத் தன்னிடத்திலே தோற்றுவிக்கும் மலர்ந்ததொருசெங்கமலம்போன்ற திருமுகமண்டலமும்—எ-று, (கஉ)

பொட்டுமலிதிருதுதலும்புரிந்துமுரிந்திசைந்தசைந்த
மட்டுமலிகருங்குழலும்வளர்பவளவொளிமழுங்க
விட்டுவிளங்கியவெழிலார்மேனியுமாய்மெல்லியலார்
பட்டுவிழும்படியில்விழும்படியழகின்படியவமென

இ-ள். அகலிய பொட்டுப்பொருந்தின திருநெற்றியும், நெறித்துச்சுருண்டு தன்னிலொத்து அலைநத மணிகுத்திருக்கிற கரிய திருக்கேசமும் பவளவொளியுக்கருகச் செவ்வொளிவிட்டுவிளங்கின அழகுநிறைந்த திருமேரியுடையதுமாகிய இவ்வடிவைக்கண்டு மாதாக்கள மோகப்பட்டுவிழந தன்மைபோல ஆடவார்களும்விழும்படி அழகின் உருவம்போல—எ-று. (கங)

மன்னனெதிருதுமளவில்வளரிருடாரகைகுழறிற்
றென்னமலர்மயிர்சொருகியிலகதுதற்றிலகமுகம்
பன்னரியதுகிலுத்துப்படர்தானேபின்போககித்
தன்னிகரிமலைமுலைமேற்றனிக்காரைதனிற்றுவக்கி

இ-ள். என்சுவாமியான தேவராசனைக் கெதூப்பிமளவில் (யான்வடிவுடொண்ட தெவ்வண்ணமெனில்) நீண்டகங்குலத்தின் நகரத்திரங்கள் சலந்தாற்போல அகத்திலேபலமலருங்கலந்த திருமுடித்து அளகம்பிரகாரிக்ஷவும் நெற்றியிலிட்ட சிறுபொட்டினாலே முகசோபையுடனாகவும் விலைபிடுதற்கரிய பட்டுவந்திரத்தை யுடுத்து அதன்முந்தானையை ஏகாசமாகப் போட்டு இந்த முந்தானையை வலக்கைக்குள்ளாலேவாய்க்கி முலைத்தணிந்த பதக்கத்தின்மேலே பிணித்துவைத்து—எ-று. (கச)

மாமணிநற்பாடகமுமலிவித்தோர்வல்லியெனப் *
 பூமலிசெங்கரத்துடனப்புண்ணியனேர்புணர்பொழுதிற் *
 காமனெழிலழித்தவனுங்காமுறுவோனெனவெனது *
 தீமைவிழிக்கடைநோக்கிச்சிறுமுறுவலிறைசெய்தான் *

இ-ள். பெரிய நவரத்தினப்பாடகமும்அழகுபெறமிகவணிந்து பூத்ததொருவல்லி சாதக்கொம்புபோலக் கையிலேயொரு பூங்கொத்தை மிகப்பிடித்துத்தருமூர்த்தியான ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன்சநந்தியிலேசென்று பொருந்தினவனவிலே காமனழகையெரித்த அந்தக்கடவுளும் காமவிருப்பங்கொண்டவன்போலே எனது கொலைத்தொழில்பொருந்தின பார்வையை மோகத்துடனேபார்த்து மந்தகாசமுஞ் சற்றேபண்ணினார்—எ-று. (கரு)

அவ்வரையிலிமயமயிலமர்ந்திருப்பவகிலத்துப் *
 பொய்விரவாமுனிவரிவன்புகழியக்கனெனவுணர்ச் *
 செவ்வமைமேனியனடியேன்சேயிழையாய்ப்பின்செல்லச் *
 சைவமுனிவர்களிருக்குந்தாருவன்மதுசார்தான் *

இ-ள். அந்தக்கயிலாசத்தில் ஈசுவரி தனித்தெழுந்தருளி யிருக்க உலகவாசனையற்ற இருடிகள் இவன் கீர்த்திபொருந்தின இயக்கனாக வேண்டுமென்று யோசிக்கச் செய்பவளக்குன்றுபோலுந் திருமேனியுடையவர் அடிமையாகிய யான் ஸ்திரீயாகப்பின்செல்லச் சிவபத்தரான இருடிகள்தபசுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிற தேவதாருவனத்தை யணுகினார்—எ-று. (கக)

சென்றுமுனிவர்க்கு நக்குந்தெருத்தலைச்சேரியிற்செறிந்து *
 முன்றிலிடைத்துடிமுழக்கிமுறுவன்மிகமுகமலர்த்தித் *
 துன்றுபலிகொணர்ந்தணையுஞ் சரிமுழலாரொழிதோக்கி *
 யன்றிறைவனின்னுபுரியபிநயமாயிரகோடி *

இ-ள். ஆச்சிரமமனவாக எழுந்தருளி இருடிகளிருக்குந் தெருவில் முந்தின பன்னசாலையிலேபுகுந்து நடுமுறத்திலேநின்று தமருகத்தைமுழக்கி முகத்தினிடத்தி லொளிவிளங்க நகைத்தருளிக் கைநிறையப் பிசைக்கொண்டு வந்த அருகேநிற்கும் இருஷிபத்தினிகளுடைய அழகைக்கண்டு அப்போது தன்னுடைய வினோத்திதூலேபண்ணினவபிநயம் ஆயிரகோடியாம்—எ-று.

எண்ணரியவபிநயங்களிறைபுரியநிறைகற்பிற் *
 பண்ணமருமொழிமுனிவர்பார்ப்பனிகள்பலர்ண்டி *
 நண்ணருநாண்மடமச்சம்பயிர்ப்பென்னுமவைநழுவக் *
 கண்ணுதலோனிருமருங்குமொன்றாகக்கைக்கொண்டார் *

இ-ள். சுவாமியானவர் எண்ணிறந்த அபிநயங்களைப்பண்ண நிறைந்த கற்பும் இசைக்கொப்பான மொழியுமுடைய இருஷிபத்தினிகள் பலர்கூடிக் கிட்டிதற்கரிய இயல்பான நாணம், கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடா

தமடப்பம் பேதைமையால் அச்சம் பயிலாதபொருளி லருவருப்பான பய
ர்ப்பு என்னும் நாலும் கைநடுமுவவிட்டுப் பாலலோசனனிரண்டுபுறமுமொன்
ருகவனைந்துகொண்டார்கள்—எ-று. (கஅ)

சாயவார்குமுலொருகைகலையொருகையுறத்தாங்கிப் *
பாயவாள்விழியருவிபரவசராயெதிர்ப்பில்வார் *
தூயவாய்த்திருவாயிற்றுலங்குநகையென மொழிவா *
சூயவாவினியெய்மையனைந்தருளாயெனவயர்வார் *

இ-ள். நீளியகுழல் சரியாதனை யொருகையினாலும் வீழும் மேகலையை
யொருகையினாலும் இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு வானையொத்த கண்களில்நின்
றும் அருவிபாய மோகவசத்தராயைக் கைஞ்ஞெழு எதிர்சென்றுபொருந்துவா
ர்சிலர், திருவாயினிடத்து நகையானது சுத்தமாய்விளங்குகின்றது என்பார்க
ள்சிலர், எங்களுக்கிசைந்தவனை மால்கொண்டஎம்மை இப்போது தழுவித்
தொண்டருளென்று மோகித்துவிழுவார்சிலர்—எ-று. (கக)

ஐயமிடவென்றுகடிதரிசிகொடுபுறப்பட்டுக் *
கையமரவழுதாக்கிக்கலத்திடுவார்நிலத்திடுவார் *
கொய்யுமலரிலையுடனேகுவித்தகரத்துடன் கொணர்ந்து *
நையுமடகெனவிடுவார்நாமுயந்தோமெனநவில்வார் *

இ-ள். பிசுக்கையிடவேண்டுமென்று கடுக அரிசியள்ளிக்கொண்டு புறப்ப
ட்டு மேலிட்ட காமாக்கினியாலும் விகாரவியர்வினாலும் கையேபாத்திரமாக
அதை அமுதுசமைத்துப் பிசுப்பாத்திரத்தி லிடுமாறுபோலக் கண்ணும்மன
மும் வேற்று விகாரப்படுகையால் நிலத்திடுவார்சிலர், ஸ்ரீபாதத்திலே அர்ச்
சித்தவெடுத்த பத்திரபுட்பங்களை அஞ்சலியத்தத்துடனே கொண்டுவந்து மய
ங்கிப் பிட்சாபாத்திரத்திலே நன்றாக வெநத சாகம்போலாக அதனை இடு
வார்கள் சிலர் இப்படி வடிவமிசுத்ததொருநாயகனைப்பெற்றே மாதலால்
நாமே பிழைத்தோமென்பார்சிலர்—எ-று. (உஅ)

முன்பிச்சைவரைக்கண்டமுகமென்பார்முயங்கிரதி *
மன் 0 பிச்சைவனப்புகழிமாரிசொரிந்திடுமென்பார் *
பின்பிச்சைகொண்டுவரப்பெரும்பிச்சையளித்தகல்வா *
பொன்பிச்சைகெடவுருகவெமக்கிரங்காரொனவயர்வார் *

இ-ள். இந்தமகேஸ்வரனாப்பார்க்குமிடத்து முன்புகண்ட முகச்சாயலா
யிருகின்றது என்பார்சிலர், பொருந்தப்பட்ட இரதிமணவாளானாகிய மன்ம
தன்னுணிலிநின்றும் அம்புகளை ஒவ்வொன்றாகவாங்கி சரவருஷமாக வரு
ஷித்திடுமென்பார்சிலர் பின்னே யொரு பிடிப்பிச்சைகொண்டுவர எமக்குத்
தாங்கரிய பித்தைத்தந்த கலப்பொம்இவர் எனபுயிச்சையுங்கெடும்படிநாம்
வருந்தவும் நமக்கு இரங்கியருளார்என்று சிலாசொல்லுவார்கள்—எ-று. (உக)

0 பிச்சு-ஐயனப்புகழின்பதற்கு காமவெறியைத்தருகின்ற பஞ்சபா

ணங்களெனவும் ஒருபொருள்கொள்க.

நில்லுமின்வளைதாருநீரென்றுதகைந்தொன்று *
 சொல்லிவிடுமெனவளைவார்துணைகொண்மணிமுலைகாட்டி *
 யில்லுமிதுவெனமொழிவாரெவ்விடமுமிடமென்பார் *
 புல்லியிடுமெல்லையுடன்போதுநாமெனப்புகல்வார் *

இ-ள். நீரிவ்விடத்திலேநில்லும் போவீராங் லெம்முடையவளயலைத்தந்
 து போமென்று தடுத்திச் சம்மதியில்லாமையைச் சொல்லிவிடுமென்றுதொ
 டர்வார்கள்கிலர், தம்மிலொத்து முத்துவடம்பொருந்தும்ஸ்தனங்கள்தோன்
 றநீன்று எம்முடையமனையுமிது தூரமில்லையென மொழிவார்கள்கிலர், உமக்
 குப்பொருத்தமானவிடமே யெமக்கும் பொருத்தமானவிடமென்பார்கள்க
 ிலர், நீர்சேரவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறயிடத்தளவும் நாங்கள்வருகி
 ரோமென்றுசொல்லுவார்கள்கிலர்—எ-று. (உஉ)

ஐயமுளதிலதிடையென்றறிவிப்பாரெனநிற்பா *
 றையமுளதிலதுயிர்வந்தணந்துகொள்ளென்பவர்போல்வா *
 றையமனாமெனக்கணைகொண்டநங்கனடர்ந்தலையாமை *
 யையமனாவெமைநோக்கியஞ்சலெனையெனவயர்வார் *

இ-ள்.பிச்சையுண்டு இடையில்லையென்று அறிவிப்பாணாப்போல எதிரோ
 வந்துநிற்பார்கள்கிலர், எமதுடலில் உயிர்வாழ்க்கையுண்டு அது இல்லையென்கிற
 சந்தேகம் இல்லையாம்படி வந்தணந்து பிழைப்பித்துக் கொள்ளென்பவரை
 யொப்பார்கள்கிலர், ஐந்தியமன்போலப், பஞ்சபாணங்களைக்கொண்டு காமரா
 சன்மேலிட்டுப் பொருதாமல் தேவதேவனே பயப்படாதிருங்களென்று அரு
 விச்செய்யாமலிருக்கின்றீரென்று அயர்வார்கள்கிலர்—எ-று. (உஉ)

ஆடுவாராடாதவபிசங்கன்பலபுரிவா *
 ரோடுவாரோடாமோவுண்கலனிங்குமக்கென்பார் *
 கூடுவார்கூடாதகுழலையைக்குழன்மொழியாற் *
 பாடுவார்பாடாகமேல்விழுவார்பலராகி *

இ-ள். (விஷய ஆநந்தக்கடல்மேலிட்டு) ஆடுவார்கள்கிலர், உலகத்தில் நட
 வாத சேட்டாவிதங்களைப் பலவாகப்பண்ணுவார்கள்கிலர் (பலமுறை திரும்பிப்
 பார்க்கின்றாரென்றுவினாந்து) ஓடுவார்கள்கிலர், தலையோடாமோ உமக்குப்பிசுதா
 பாத்திரமென்பார்கள்கிலர், பின்னும் சமீபத்திற் செல்லுவார்கள், வாரிமுடிக்கக்
 கூடாதமயிரலையக் குழலிசைபோன்ற மொழியாற்பாடுவார்கள்கிலர், பலர்கூடித்
 தாங்கள்கொண்ட கோட்பாடுபொருந்தத் திருமேனியின்மேல் விழுவார்கள்.

பேதையர்கண்முதலாகப்பேரிளம்பெண்மையர்முடிவா *
 மாதரவரிருமருங்குமருகமருகிடைநெருங்கி *
 யோதமெழுந்தெனநிலவுமொலியுயர்வானுறநகைத்து *
 நாதனெழுந்தருளவயனுணைந்தபடிநவிலவேன் *

இ-ள். பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவைதெரிவை பேரிளம் பெண் என எழுவகைப்பருவமுள்ள மாதர்களியாவரும் இரண்டுபக்கமும் மயங்குகிற நடித்தெருவிலீ சத்தசமுத்திரமும்ஒன்றாய்க்கூடிச் சத்தித்தெழுந்த ஆப்போல ஒலிக்கும்ஓசை யண்டுகோளகையைக்கடந்தப்பாலுஞ்செல்ல நகைத்தருளித் தம்பிரனார் மற்றொருவீதியில் எழுந்தருள அவ்விடத்தி யானசென்று பொருந்திச்செய்த பிரகாரஞ்சொல்லுவேன்—எ-று. (௨௫)

கற்புடையமடந்தையெனக்கருதரிதாய்க்கண்டவர்கள்
பொற்புடையபொதுமகளாப்புகல்வரிதாமபொலிவினதா
யற்புதமாய்ச்சிவந்துரிமிர்ந்தகன்றவயில்விழிக்கணைகள்
விற்புருவத்துடன்முனிவர்விழியிலக்காவிடுமளவில்

இ-ள். உடையினாலும் நடையினாலும் கையிற்பிடித்த பூவினாலும் குலஸ்திரியென்று கருதக்கூடாமையாய்ப் பார்த்தவர்களுக்கு நாயகன்பின்னே நிழல்போலப்புறவடிபார்த்து நடக்கையால்அழகிய வேசிகளாகச்சொல்லவெண்ணுததன்மையுமாயிருக்கின்ற கபடவேஷத்தைத்தரித்து ஆச்சரியத்தைபுடைத்தாய்ச் செவ்வரிபரந்து நீண்டு விசாலம்பொருந்திய கண்களாகியகூர்மையுள்ள அம்பினைப்புறவமாகியவில்லிலே தொடுதது என்னைப்பார்த்த விருடிகள்கண்களே குறியாகவிட்ட மாத்திரத்திலே—எ-று. (௨௬)

எண்ணரியதிறுவினர்களிடுநூலேகுறியாகத்
திண்ணியநெஞ்சவைகுலையசசிகையவிழவுடைநழுவப்
பண்ணலருமபிரயங்கள்பலபுரிந்துபரவசரா
யண்ணலெதிரெனேநோக்கியாதரித்தாரருமுனிவர்

இ-ள். மட்டிடவொண்ணுத ஞானவீரமிகுந்த முனிவர்கள் உபவீதமொன்றுமே அடையாளமாகத் திடச்சித்தங்கலங்கக் குடுமிசுலைய உடுத்த மரவுரிகளநழிவிழ வேறொருவர் பண்ணுதற்கரியபலசிற்காரச்சேட்டைகளைப்பண்ணிக்காமமோகராய் என்னுடைய நாயகன்சநரிதியிலே என்னைக்கண்டு மகாவிருடிகள் ஆசைப்பட்டார்கள்—எ-று. (௨௭)

எவராலுமென்னாலுமெய்தரியானேய்வற்றுத்
தவராசிலிடங்கடொறுந்தாவிட்பலிகொளநடந்தான்
சிவராகமடைவோரிற்சேயிழையாமெனநோக்கு
பவராகாரபராதபரம்பரையோராயினார்

இ-ள். பிரமாதிகளாலும் என்னாலுஞ் சொப்பனத்திலும் காண்பதற்கரியான் சுவேச்சையினலே இயக்கவுருவத்தைக்கொண்டு மகாவிருடிகளுடையகுற்றமற்ற பண்ணாலைகடோறுஞ் சுத்தானபிச்சைகொள்வதற்கு நடந்தான் அந்தச்சிவத்தின் உண்மையை அறிந்து அன்புவைப்பவர்கள்போல் என்சொருபத்தை எண்ணி யறியாமல் இவனொரு ஸ்திரீயென்றுகருதி விகாரங்கொண்ட முனிவர்கள் சேட்டைகளடைவேபண்ணி அபராதத்துக்குப்பழையோராயினார்கள்—எ-று. (௨௮)

கோவமிகுமுதுமுனிவரொன்றாகக்குழமியெழுந்
தாவதெனமிவனிந்தவாச்சிரமத்தஞ்சாதே
காவன்மிகுங்கற்பழித்தகாபாலியெனக்கனன்று
தாவமிகும்படிபரவாச்சாபங்கள்பலவிட்டார்

✱
✱
✱
✱

இ-ள். இப்படியே ஆசாரவீனம்வரக்கண்டு கோபமிருத்த விருத்தரான
ருஷிகளெல்லாருங்கூடி வெட்கங்கொண்டு இப்படிவரலாமோவென்று எப்ப
டிப்பூட்ட அசுரர்களி ராக்கதர் சித்தவித்தியாதராகளாலும் அண்டொணை
வெவார்ச்சுணைமிருநதம்முடையவாச்சிரமத்தில் பயப்படாமல் இந்தக்கபாலிவ
நது பதிவிர்தாபாவத்தைக் குலைத்தானென்று குரோதனராய் அக்கணத்திலே
கோபமிகும்படி பூலோகத்திலே நடவாத எண்ணிறந்தசாபங்கள் அதியுக்கி
ரமாக இட்டாராகள்—எ-று.

(௨௧)

இட்டபலசாபங்களிறைவனயன்மேவாது
கெட்டபடிகண்டுசினவகெடாதமனத்தினராகி
நட்டமளித்தருளென்றுதகைவார்போலெதிராண்ணிச்
சிட்டமலிதருகுண்டந்திருமுன்னேதிகழ்வித்தார்

✱
✱
✱
✱

இ-ள். தாங்கள்சட்டித வெருவிதசாபங்களுந் தம்பிரானுருகேசெல்
லாமல் வியாத்தமானதுகண்டு மனத்தி லாறாதகோபத்தை யுடையவர்களாகி
தேவரீரெங்களுக்கு ஆநந்தநிருத்தந் தெரிசிப்பித்தருளுமென்று தகையு
டவர்போலே யெதிர்ப்பட்டு சுவாமிக்குமுன்னே பெருமையிருத்தகுண்டத்
தைச் சமைத்தார்கள்—எ-று.

(௩௦)

எஞ்சாதவழலிருத்தியெடுத்தமனுக்கணித்தோதி
நஞ்சானதிரவியங்களுடியவைபலகோவி
நெஞ்சாலுநினைவரியநிருமலனேயிலக்காக
வஞ்சாதேயவிசாரமவிசாரத்தமைத்தார்கள்

✱
✱
✱
✱

இ-ள். அநதக்குண்டத்தில் குறைவுபடாத அக்கின்யைததாபித்து மந்தி
ம்உச்சரித்து அந்தயாகத்துக்குரிய விஷத்திரவியங்களை விசாரித்து அவையி
துதியாகக்கொண்டு மனத்துக்கும் எட்டாத பரமசிவமே யிலட்சியமாகப்பய
ப்பாடாமல் விசாராநனத்தினாலே அவிசார ஒழித்தைப்பண்ணினார்கள்—எ-று.
விஷத்திரவியங்களாவன—எட்டி முதலியனவாம்.

(௩௧)

கருத்தின்விழிசிவந்தமுனிக்கணங்கணத்திலுதிப்பித்த
வெரித்திருமுழுவையையேரேவுதலுமெந்தைபிரான்
சிரித்தருளிய அபித்தத்திருக்கரத்தினகதுதியா
பிரித்தவுரிபசும்பட்டாவுடைதொடைமேலுறவுபித்தான்

✱
✱
✱
✱

இ-ள். தெளிவுள்ள மனத்தினும் மிகச்சிவந்தகண்களையுடைய தாருகாவ
னத்திருடிகள் ஊணமாத்தினாயில் அவிசாரவோமத்திற பிறப்பித்த கோபித்

துக்கொச்சிக்காநின்ற வியாக்கிரத்தைத் தம்பிரானார்முன்னேவிடுதலும் எந்
தைபிரானார் திருப்புன்முதுவல்லசெய்து எதிர்த்த அந்தப்புலியைப்பிடித்துத்தி
ருக்காரத்தினுனி நகத்தாலேயுறித்துத் தோலைச்செவ்வியபட்டுவத்திரம்போலத்
தொடையளவும் பொருந்த உடுத்தருளிஞர்—எ-று. (௩௨)

ஏரடங்குகுண்டத்தினெரிவயிற்றிற்பிறந்தெழுந்த *
பாரிடங்களாரிடமாம்பரிசனமாயினபயிலச் *
சீரடைந்தமணிமுச்சிசெய்யவழிவெள்ளெயிற்றுக் *
கார்விடங்கொளொருபுயங்கங்கடிதுவரக்கைக்கொண்டான் ** *

இ-ள். அழகுசெறிந்த குண்டத்திலிட்ட அவிசாரவோமத் தீயினிடத்தில்
உற்பத்தியான அனந்தபூதங்கள் ஏகாங்கியாயிருக்கிறதம்பிரானார்க்கு முனிவ
ர்கள் வரக்காட்டின ஊழியக்காரரைப்போலப் பணிவிடைசெய்ய ஒளிமிகுத்
திரைத்திண்ச்சுடிகையுஞ் சிவந்தவிழியுமுடைய வெள்ளெயிற்றிற்குறுத்த விட
ம்பொருந்தின தொருபாம்பும் விரைவுடன்வர அதனை இடக்கரத்திலே முன்
கைக் கடகமாக அணிந்துகொண்டார்—எ-று. (௩௩)

மைவிஞ்சுநெடுந்தடித்தின்வார்முழல்வார்சடையாகத் *
தெவ்வன்பரெதிரிரண்டுதிருக்காங்களுருத்தேழமுற் *
கைவந்தநிலையமலர்க்கால்வந்துகலந்திசைப்பப் *
பவ்வங்கொண்முழுநஞ்சுறுதல்விழியும்பாரித்தான் *

இ-ள். அந்தகாரத்தைநீக்கி மேலிட்ட நெடிய மின்னல்தனைப்போலே
முந்தி நீண்டகரியகுழலானதே நீண்டசடையாகவும், அஞ்ஞானத்தாலே மா
ற்றாரான பத்தர்களாகிய அந்தஇருடிகள்முன்னே முந்தின திருக்காங்களுட
ன்றி இரண்டு திருக்காங்களுண்டாகித் தோன்றவும், முன்னேதிடமான தா
ண்டவம் செங்கமலம்போன்ற ஸ்ரீபாதத்திற் கூடிப்பொருந்தவும், திருப்பா
ற்கடலிலே தோன்றினகுறைவற்றவிஷத்தைக் கண்டத்திலும் நெற்றியிலே
கண்ணையும் வெளிப்புடக்காட்டினார்—எ-று. (௩௪)

ஏய்ந்தவனன்முன்னுகர்ந்தவிருளுமிழ்வ்தெனவெரிவாய்ப் *
போந்ததிருமெரிமுச்சிப்பொறிவிழிவெண்பறகுறளன் *
சீந்தரவத்துடனாவந்திகழவாவரனெதிரோ *
பாய்ந்தருளிவெறிநெரியும்படியடிமேற்பயில்வித்தான் *

இ-ள். பொருந்தின அக்கினியானது இதற்குமுன்விழுங்கின இருளை இப்
போதுஉமிழ்ந்தாற்போல குண்டத்தினக்கினியில்கின்றனும் புறப்பட்டும்பயங்
கரமான ஆர்ப்பரவத்தையும் எரிகின்ற குஞ்சியையும் தீப்பொறிசிந்தும்
விழிகளையும் வெண்மையுடைய பற்களையும் வாமனரூபத்தையுமுடைய முய
ல்கள் சீர்தும் பாம்பைக் கையிலேகொண்டு கொச்சித்து மிகவதிந்துவர
க்கண்டு தம்பிரானார் விரைவிலே யெதிர்ப்பட்டருளி முயல்கள் கீழ்ப்படப்
பாய்ந்து அவன் முதுகுநெரியும்படி ஸ்ரீபத்தாலே மிதித்தருளிஞர்—எ-று.

மலங்கவெரிதரவேந்திமந்திரங்கர்வரக்கரத்தா
லலம்புசிலம்பணியாகத்திருவடிபிலமாவித்துத்
துலங்குபலசடைதாழ்த்துணங்கைகணந்துதைவிப்ப
வலங்கலணிதடந்தோளானருடமாடுதலபுரிந்தான்

இ-ள். அந்தமுனிவாகளேவின யரவும் தளர்ந்தபின் அக்கினிதன்னை
வரவிட அந்தஅக்கினியைத் திருக்கரத்திலேநதியருளி உச்சாடனமான
நீந்திரங்கள் 'ஆகரிஷணகற்பணையால்வர அதை ஓசையுள்ள அழகிய திருச்
சிலம்புக்குத் தரிசுமாக ஸ்ரீபாதத்திறகரத்தாற்சாத்தி மினபோலத் தலங்கும்
பலசடைதாழ்ந்தலையக் கணநாதாகள் துணங்கைக்கூத்தை மிகச்செய்யக்
கொன்றைமாலையையணிந்த பெரியதோளையுடையவர் அரியநடனஞ்செய்ய
விரும்பினார்—எ-று.

தரிசுஎன்பது-சிலம்புக்குள்போடுஞ்சிறுபரல.

(௩௬)

தாகத்தாலலைந்துமிருந்தளாந்துதவவலிசலித்த
மோகத்தாலிழந்தனலுமந்திரமுமவிடமுடிந்த
சோகத்தானிராயுதராயததுளங்குநடமிறைதொடங்கும்
வேகத்தாலருமுனிவரொன்றாகவீழந்தாகள்

இ-ள். ஓமாகரினியுட்டினத்தாலுண்டாகிய தாகத்தினாலவாடி தபோபல
ங்குறைந்த மயக்கத்தினாலே மிகத்தளாந்து தங்களசெயலற்று அக்கினியை
யும் மந்திரத்தையும் ஏவ அவைகள் பொனவிதனத்தினாலே தங்களுக்குரிய
கருவியின்றிப் பயங்கரமான நடனத்தைத்தம்பிரானா செய்யத்தொடங்கு
றவேகத்தினாலே பெரியமுனிவர்களெல்லாரும் ௦ வியாமோகதராய் விழுந்தா
ர்கள்—எ-று.

(௩௭)

நடமுயலும்பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கினானயரக
கடகமெனவிடதரத்தைக் கட்டியவங்கைகவித்த
விடையிலவிடைபுடனெடுவா நெய்தியிடத்தினைந்தகுல
மடவரலைமகிழ்ந்தவண்மேன் மலாந்தகடைக்கண்வைத்தான்.

இ-ள். அந்த நிருத்தவேகம்பொறுக்கமாட்டாமல் பயப்பட்டு நடுநடுங்கி
யானு மூர்ச்சிதஞ்சைக்கண்டு சர்ப்பக்கடக தாரிதமான அழகிய திருக்கரத்தா
லேயெனனை அஞ்சாதேயென் றமைந்தருளின அவதரத்தில் இப்பவர்களைத்
துடன் ஆகாசமார்க்கத்திலவந்து இடப்பக்கத்தில்பொருந்தின பார்வையினால்
மீதுபிரியப்பட்டு அவாமேலே இடத்திருக்கடைக்கண் வைத்ததுவினா—
உ-வ-று.

அரிவையனைந்தபினெங்கனுமலாமழையண்டாபொழிந்தனர்
பிரமபுரந்தராவந்தனைபெருகினர்முன்புறவின்புறு
முருவமொழிந்திகழென்பழை புடலதுகொண்டுபணிந்தெதிர்
மருவநடுங்கியொடுங்குதன் மலைமகளகண்டுமகிழ்ந்தளள்.

0 வியாமோகமென்பது - ஆச்சரியத்தாலமோகித்தல்.

இ-ள். பரமேசுவரி யெழுந்தருளினபின்பு தேவர்களெங்கும் புட்பவருஷம் வருஷித்தார்கள். பிரமேந்திராதியர்கள் அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கங்களினாலே சந்திதியிலே வந்தனையை வெகுவிதமாகப் பண்ணினார்கள். இருஷிகளின்புறம் மோகினிவேடத்தை நீங்கி அடியாரிகழுமென்னுடைய பழைய மாயாசரீரத்தைக்கொண்டு சர்வேசுரனைப்பணிந்து முன்புபோலேகூசாமலெதிரோநிற்கப் பயப்பட்டுப் (பிரமேந்திராதிகளுக்குப்பின்னே) யொளித்து நிற் கிறதைக்கண்டு பரமேசுவரி மிகவுமகிழ்ந்தருளினா—எ-று. (௩௬)

விரவியவங்கண்ணெங்கணும் விரிசடைமண்டியலேந்திட *
வெரிவிரிசெங்கைசுழன்றிட விடினுடிகொண்டிடவெண்டிசை *
பரிபுரபுண்டரிகந்தகுபதயுகளம்பலருந்தொழ *
வருள்புரியெந்தைமடந்தையு மதிரநடங்கடொடங்கினன். *

இ-ள். நிருத்தத்தொழில் பொருநதின பரமேசுவரன் விரிந்தசடை திக் கெங்கு மசையவும் சுவாலாக்கினியைஏந்தின கரம் கொள்ளிவட்டம்போலே சுழன்றிடவும் எட்டுத்தித்திலுமுள்ள யிடியோசையைத்துடியோசைகொள்ள வும் சிலம்பணிந்தசெங்கமலம் போன்ற இரண்டிதருவடிகளையும் யாவருந தொழவும் இருபாகரராயிருக்கிற தம்பிரானாபரமேசுவரியும்நடுங்க வெகுவி தமான நிருத்தத்துள் பயங்கர நிருத்தத்தைத் தொடங்கினார்—எ-று. (௪0)

கரணமனந்தமுயன்றொலி கலவுசிலம்பணிசுஞ்சித *
சரணமிலங்கவலம்புரி தருகரமும்பொலிவுந்தகு *
திரணகின்மங்கைநெடுங்கய றிருநயனங்கள்செறிந்திடு *
புரணமுமொன்றியவென்றிகொள் பொருவில்புயங்கமுயங்கினன் *

இ-ள். திருவிளையாட்டினால் அநந்தமான கரணங்களை நடித்து ஓசை பொருந்தின சிலம்பணிந்தகுஞ்சித பாதங்கள்விளங்க சாமுத்திரிய இலககண த்திலுத்தமமான வலம்புரிச்சங்க ளோகைபொருநதிய செங்கையும் அழகும் இணையொத்துத் திரண்டதனமுமுள்ள பார்வதிதேவியின் கயனெடுங்கண்ணு ம் எந்தை திருநயனங்கள் பொருநதின பார்வையும் அத்தொருப்பட்டமனமும் மனதொத்தபாவமும் பாவமொத்தரசமும் பொருநதின பாசத்தைத்தள்ளின சுத்தநிருத்தமான ஒப்பில்லாத புயங்ககரணத்தைப்பொருந்தினார்—எ-று.

புனிதபுயங்கமுயங்கிய பொழுதவனுந்தனடந்தரு *
மினிமைநுகர்ந்தமடந்தையு மெழிலவிடையும்பெறுகென்றரு *
ணனிமிகவென்கணுமங்கண னகைதரவுய்ந்துவணங்கினன் *
மனமுருகுமபடியன்புடன் வளர்விழியின்புலமுங்கினன். *

இ-ள். சுத்தமாகியநடனஞ்செய்யத்தொடங்கினபொழுது தம்பிரானும் தம்முடைய நிருத்தத்திலுண்டான இன்பத்தை யனுபவித்த பரமேசுவரி யை அழகிய விடபவாகனமேற்கொள்ளென்று அருளி அருளுடனே மிகு

தியாகத் தம்பிரானார் என்னைப்பார்த்து நகைத்தருள அப்போது கிருதார்த்த னாகி நான் வந்தனைசெய்தேன கல்லொத்த நெஞ்சுஞ் களையும்படி பத்தியி குஞானப்பார்வையைப் பிரசாதித்தருளினார்—எ-று. (௪௨)

அ||ருமருந்தவர்தம்பழி யகலநினைந்தருளங்கண்
சயசயசங்கரவென்றெதிர் தனாயில்விழுந்துபணிந்தனர்
நயநடனுந்தஞ்ஞமங்கவர் நவையெவையுந்தொகவந்திருண்
முயலகனென்றுகவென்றதன் முதுகதிரும்படிநின்றனன். *

இ-ள். மோகித்துக்கிடக்கிற அரியதவத்தையுடைய விருடிகள் தம்பிரா னார் ஞானக்கண்ணைக்கொடுத்தபின் கிருபாகரணை எங்கள் குறமம்பொறுத்த ருள் சயசய்சங்கரணைபென்று சந்தியிலேயேகாங்கமாக்கப்பூமியில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அனுக்கிரகநிருத்தமூர்த்தியு மிரட்சிக்கத்தக்க அந்த விருடி களைவியாபரித்த ஆணவசத்திகளெல்லாம் கூடிவந்து ஆணவமூலமாயிருக்கிற முயலகனைப்பொருநதுகவென்று ஆய்கஞாபித்த அதனுடைய (சத்திபொரு ந்தின) முதுகுநெரியும்படி மிதித்துநின்றருளினார்—எ-று. (௪௩)

பண்டையவிருள்பறியும்படி பங்கயபதமுதவும்பொழு
தெண்டிகழிருடிகளகண்டன ரின்புறுதிருநடமன்பொடு
கண்டனர்வெருவினாந்துண்டுவி கண்டருமருவிசொரிந்தனர்
குண்டிகைகுசையிசைதண்டிகள் கொண்டெதிர்குணலைமலிந்தனர். *

இ-ள். அநாதியே தம்மைமறைத்த ஆணவநீங்கும்படி தம்பிரானார் திரு வடித்தாமரையை அருளின்பொழுது நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருடிகளுங் கண் டார்கள் கண்டதேதென்னில் முன்புநடனஞ்செய்த சவுகந்திய நிருத்தத்தை அன்புடனே கூடிக்கண்டார்கள் மிகுந்தபயங்கொண்டவர்களாகிக் கண்களி லிருந்தும் ஆநந்தபாஷ்பத்தைப் பொழிந்துகமண்டலம் தெர்ப்பைப்புல்பொ ருந்தின தண்டு இவ்வகலைக் கைக்கொண்டு சநந்தியிலே குணலைக்கூத்தை ச் செய்தார்கள்—எ-று. (௪௪)

சூடினர்கரமலரஞ்சலி சூழ்வுறவமரர்துதைந்தனர்
நாடியகருவிகொடும்புரு நாரதரிசைபடியும்படி
பாடிலர்தெளிவினார்நின்றனா பாரிடநிலவுதுணங்கைகொ
டாடினகரணமிடுந்தொழி லாயினர்கணபரநாதர்கள். *

இ-ள். சுற்றுநெருங்கின தேவர்களஞ்சலி யத்தராய் நின்றார்கள் தும் புருநாரதர்கள் மணந்தெளிவிலராய்எண்ணப்பட்ட வீணைவாத்தியங்கொண்டு இசைபொருந்தும்படி பாடினாகளில்லை பூதகணங்கள் பொருந்தின துணங் கைக்கூத்தாடின உறுதிகரணம் இடுந்தொழிலே யாயினொண்ணிறந்தகண நாதர்கள்—எ-று. (௪௫)

கரணமென்பது கூத்தின் விகற்பம்.

அங்கரிபிரமபுரந்தரரண்டர் கண்முனிவரகண்டமு ॥
 மிங்கெமதினியநடஞ்சிலிங்கமதிசையநினைந்தொளிர் ॥
 கொங்கலர்பலமலரன் பொடுகொண்டடிவழிபடுமென்றுயர் ॥
 மங்குலினிடைவிடைதங்கியமங்கையொடி-றைவன்மறைந்தனன். ॥

இ-ள். (இப்படியே நிகழும் அவ்விடத்து) அரி-பிரமன்-இந்திரன்-தேவர்கள் இருபுகள் பூதகண முதலானோர் யாவரும் எம்முடைய ஆரந்தநிருத்தகதை யிப்போது இவ்விடத்து உண்டாகிய இரத்தச்சிவலிங்கத்தி னிடமாகத் தியானி த்து-விளங்கும் மணம்விரிந்தபலபுட்பங்களாலே திரிசந்தியுநாடோறும் பூசை பண்ணிப் போற்றுகின்றென்று இடபத்திலேபொருந்தின பரமேசவரியுடனே பரமேசுரன் பரமாகாசத்திலே மறைந்தருளினார்—எ-று. (சசு)

இறைமறைதருதிசைமுன்றொழு தெவர்களுமகல்வுழிவென்றிகொ ளறிவுறுமொருமையனந்தநின்னமளியினெருநலமர்ந்தொளிர் ॥
 கண்மவளர்மிடறனடந்தொழுகலவியினலமொடுகண்படு ॥
 முறைதருதுயரமொழிந்தனனெனமுகமலரமொழிந்தனன். ॥

இ-ள். பரமசிவம் மறைந்தருளின திசையைநோக்கி நமஸ்கரித்து யா வருமகன்றபின் ஞானவீரத்திலேபொருந்து மொருப்பாடுடைய ஆதிசேஷ னே நீயாகிய சீயனத்தில் நேற்றுப்பொருந்தி நீலவொளியினங்கினை விடத் தைத் திருமிடற்றிலுடைபவனது நிருத்தந்தொழுத இன்பத்தோடே சாக் கிரம் சொப்பனஞ் சூழ்த்தி துரியந் துரியாதித மென்னுமடஞ்சாவத்தையிற் பநிற் துக்கத்தைநீங்கிஅருளால் அமிதமாக இருந்தனன்னன்று முகாரவாத சேகைவளங்க மகாவிஷ்ணு அருளிச்செய்தார்—எ-று. (சஎ)

அண்டனதுயர்நடமென்றலுமஞ்சலிசிரமுறவன்பொடு ॥
 கண்டவனொனமிகநுண்டுளிகண்டரவுருகுதல்கண்டரி ॥
 தொண்டினரிவர்பணியென்பணிசுந்தரனடிபணியென்பணி, பண் டெனதீணையிவரென்று கொள்பண்பொழிவினியெனநொந்தனன். ॥

இ-ள். பகிரண்டகர்த்தாலினுடைய ஆரந்தநிருத்த மென்றமாதிரத்தி லே பத்திமிகுதியினால் அஞ்சலியானது சிரமுற ஆரந்தநிருத்தங்கண்டு களி கூர்ந்தவரைப்போலே கண்ணானது மிகவுறுண்டுளித்தாராகொள்ள மனதுநீ ராளமாயுருகிப் புளகத்துடனேநின்ற பரவசத்தை மகாவிஷ்ணுகண்டு இவ ர்தம்பிரானார்குரியதொண்டர் இவர்க்குப்பணியேதென்னில் எலும்புமாலே யணிந்த பரமசிவத்தின் திருவடித்தொண்டாகும் என்பணியோவெனில் இ ன்றுமுதல் இவரொனக்குப் பாயலென்னும் புத்தியையொழித்தலென்று சொ ன்னமாதிரத்திலே சேடன் மிகவும்விதனப்பட்டான்—எ-று. (சஅ)

இனியணையெனநனிதுஞ்சுதலிசைவிஷதெனதுளரின்பணி ॥
 தநயனைமுயலமொழிந்துயாதவமுயல்வதுதருமென்றலு ॥

மனமிகவுருகியனந்தனும்வரதனநினியநடந்தொழு

துணைவினிதெனிணுமகன்றிடுதொழினினைவிர்தெனநொந்தனன்.

இ-ள், நீசயனமாயிருக்க நான் அந்தசயனத்தில் நித்திரைசெய்ய என் மனத்திற் பொருத்தமில்லை உன்பணியான பாயற்றொழில்செய்ய உன்பிள்ளையைக்கறவித்து நீ மேலானதவங்களினே முபதுநிறதே யுனக்குறுதியென்று மகாவிஷ்ணுசொல்லச் சேடனெஞ்சுங்ககாந்து நெக்குருகி அபிஷ்டவரதனுடைய இனியநிருத்த சீக்கிரத்திலே தொழுமருட்பாடே மிகவு மினி துதனினுந் தேவரீரை நீங்கும்வகைநினைக்கவும் போகாதென்று விதனப்பட்டார்—எ-று.

(௪௧)

மாதவன்மிகவுமகிழ்ந்திறைவாழ்வடகயிலைமருங்குற

ந்தவமுயல்கயல்கொண்டகணேரிழையதிபனும்வந்துநி

னாகரவமரவரம்பலவாசறவருடருமென்றபி

னேதமில்பொருவினந்தனுமேசறுமரியையிறைஞ்சினன்.

இ-ள், சேடனுடைய அடிமைகதிறத்துக்குப் புருடோத்தமன் மிகவும் பிரியப்பட்டு ஸ்ரீரண்டபரமேசுரன் வாழ்ந்தெழுந்தருளியிருக்கும் உத்தரகைலாய பாரிசத்திலே நீபாயத் தவசுபண்ணு அங்கயற்கண்ணுமாபத்யம் உன்னுடையதபத்தலத்திலே யெழுந்தருளி உன்ஆசைநீர் வேண்டினவரமெல்லாந்ந்து மலததிரையமுநீக்கி அருளுண்டாக்குமென்று மகாவிஷ்ணு உபதேசித்தபின்பு குற்றமும் ஒப்புமில்லாத சேடனுங் குற்றமற்ற மகாவிஷ்ணுவை நமஸ்க்கரித்தான்—எ-று.

குற்றமில்லாத மகாவிஷ்ணுவென்றது தம்பிரானார் ஸ்ரீயத்தம்பற்றின பரிக்கிரகசத்தியாய் ஞானதிருட்டிபெற்றதன லெனக்கொள்க.

(௫௦)

விரவரியருள்கொடனந்தனு விராவொடுதகவிடைகொண்டபின்

மருவருதலைவன்மகிழ்ந்துறைவளர்வடகயிலைமருங்குற

விரிபணமணிவெயிலசிறகிடவிரிவிழிகதினாவிழங்கிட

வெரியெயிரிசைதொறுமண்டிவிகழ்வறுதவமதிசைந்தனன்.

இ-ள், தன்னேநீங்காத மகாவிஷ்ணுவி னனுமதியுடனே சேடனும் சிறியிலே தவம்பொருந்த விடைகொண்டபின்பு கனவினுந் தேவர்க்குங்கிட்டிதற்கரியவனாகிய அரிபிரமாதிகளுக்குந் தலைவன் வாழ்ந்தருளியிருக்கிற உயர்ந்த உத்தரகயிலையபாரிசத்திலே மகாவிஷ்ணு சொன்னவிடத்திலேவந்து அக்கினிகழிபித்து அகன்றபடங்களிலிருக்கிற ஆயிராயிரத்தினங்களும் ஆதித்தியகிரணங்களைத்தள்ளவும் பலலாயிரம் விழிகள்ஆதித்தனைத் தன்னுடையபிரகாசத்துள்ளேபூடக்கவும் சுவாலிக்கிற பஞ்சாக்கினி எவ்விடத்தும் அன்னியமான திக்குகடோறும் போய்நிறையவும்பந்தபாசத்தை நீக்குகிற தபசைப்பண்ணினான்—எ-று.

(௫௧)

வேறு.

தவமிகமுயலும்போதுதன்னுயிர்ப்புமிழ்வதன்றிப்

பவனெனுமுணவுங்கொள்ளான்பலபகலகலவும்பாரான்

சிவனடி காணுங்கண்கடிப்பியமாக்குவான்போ

ஹவமனில்கதிரோனுட்புக்குருகிறோடவைத்தான்.

இ-ள். தபசைப் பண்ணுங்காலத்தில் தன்னுடையசுவாசமு மிசோசக மொழிந்து பூராகும்பகங்கரும்பண்ணுன் காற்றுகியதனக்குரிய உணவையுங் கொள்ளான் நெடுங்காலஞ்செல்வதுஞ் சிந்தியான்தம்பிரானார் ஸ்ரீபாதங்களை இனிமேற்காணப்போகிற கண்களைச் சத்தமாக்குவான்போல ஒப்பில்லாத ஆதித்திய மண்டலத்துக்குள்ளேசென்றுருகிறாண்டறப்பண்ணினான்—எ-று.

இன்னவாறருந்தவங்களிவனியற்றிடநடஞ்செய்

மன்னன்மாமுனிவரைப்போல்வாய்மைகளளப்பானாகி

முன்னயனாகியன்னமுதுகிடமாகவேறி

யன்னவனெதிரோசென்றானவனுமாதரங்கள்செய்தான்.

இ-ள். இப்படியே யதிககரேமான தபசை யிவன்செய்ய நிருத்தகிருத்தி யஞ்செய்கிற தேவதேவன தேவதாருவனத்திலே இருடிகளுடைய சித்தசுத்தம் பரீட்சிக்கவந்தாற்போல முந்தப்பிரமாவாகி அன்னத்தின்மேற்கொண்டு சேடனுக்கெதிரோசென்றான் சேடனு மிரதப் பிரமாவைக்கண்டு அங்கிகாரஞ் செய்தான்—எ-று. (௫௩)

செய்தனன்றன்னைநோக்கிச்சினவரவுருவோய்செல்லன்

மெய்திகழ்தவங்கள்போதும்விரவுபோகங்கள்வீடு

பொய்தகாவித்தைசித்திபொருந்துவதொன்றெமக்குக்

கொய்துதாதருதுமென்றுசூறினான்முனிவர்கோமான்.

இ-ள். பிரமதேவன் தபுத்தைபண்ணுகிற சேடனைப்பார்த்துக் கரேமான சர்ப்பவேடத்தையுடையவனே சரீரம் வருந்தப்பண்ணின தபசு இதுவரைக்கும்போதும் பொருந்தப்பட்ட இந்நிராதிபோகங்கள் நம்முடைய சாலோக சாமீபசாரூப சாயுச்சியாதிபதங்கள் அசத்தியம்பொருந்தாதவித்தைபதினாறு அட்டமாசித்தினன்னும் இவற்றில் வேண்டிவனவொன்றைத் தெரிந்தே எம் முன்சொல்லுவாயாகதருவோமென்று பிரமாவருளிச்செய்தார்—எ-று. (௫௪)

வாசகங்கேட்டனந்தன்மகிழ்ந்தியான்புகழ்ந்தழைத்த

தீசனையென்னவேண்டிற்றெவர்தரினன்னுனக்குப்

பேசுகென்றனைத்துமவேண்டாப்பெற்றிகண்டயனிகழ்ந்திங்

கேசறுதவஞ்செய்வான்வேறென்பெறவியம்புகென்ன.

இ-ள். இவ்வாறுசொன்ன பிரமாவின்வார்த்தையைக்கேட்ட சேடன் காண விரும்பித்துதித்து யானழைத்தது பரமேசுரனை அங்ஙனமிருக்க நீ வந்த தேதென்ன உனக்கு வேண்டினதொன்றை யார்தந்தால் நன்னு அதனைச்சொல்லுவாயாகவென வினவின யாவையும் அவனுக்குவேண்டாத கருத்தறிந்து பிரமதேவன் அபேட்சித்து இவ்விடத்தில் குறையில்லாத தபத்தைச்செய்யு மது வேறினி யென்னபயனைப்பெறச்சொல்லென்றார்—எ-று. (௫௫)

முத்தியுமுடிவிலாதபோகமுநாவிரண்டாஞ்
சித்தியும்வித்தையாவுஞ்செய்வதென்றிகழ்வனத்தி
லத்தனன்றெவர்க்குநலகுமாநநநிருத்தங்காணும்
பித்தமேலிட்டதென்றுபேசினுனேசிலாதான்,

✽
✽
✽
✽

இ-ள். உன்னுடையபதமுத்தியும் ஒழியாத இந்திராதிபோகமும் அட்ட
மாசித்தியும் வேதாதிசர்வகலையும் இவைகொண்டு செய்வதென்ன விளங்குந்
தேவதாருவனத்தில தம்பிரானு ரபபோது யாவர்க்கும் அருளின ஆந்த்
நிருத்தம் எப்போதெரிசிப்போமென்கிற மோகமிகுத்ததென்று சொன்ன
குறமில்லாத சேடன்—எ-று. (௫௬)

முந்தயனவனைநோக்கிமுடியநீமுடியாதொன்றைச்
சிந்தனைசெய்தபித்துத்தீர்தராதெனநகைத்தங்
கந்தமில்சுதந்தரத்தோனாசொலவனத்திலன்று
வந்தருண்டம்புரிந்தான்மதியிலாயெனவுரைத்தான்.

✽
✽
✽
✽

இ-ள். தேவருஷிகளுக்குப் பிரதானனான பிரமாசேடனைப்பார்த்த ஒரு
காலமுடியாததொன்றை முடியவேண்டுமென்று கருதின உன்னுடைய பிராந்
திஞானம் முடியப்போகிறதில்லையென்றுநகைத்தருளி அந்நாளந்ததேவதா
ருவனத்திலே முடியவிலாத சுதந்தரசுத்திமானாயுள்ள பரமேசுரனார் யார்வே
ண்டவரது அருள்நடமாடினார் புத்தியில்லாதவனையெனரூன்—எ-று. (௫௭)

ஆலவாயனந்தனென்று மாடுவானவனையன்றோ
சாலவாதிரித்தாற்றான்றே தருபவன்றாரானென்று
லேலுமிங்கென்னவன்னத் திறையவனந்தோவந்தோ
காலமுமநேகஞ்சென்றுங் கழிந்திலதாசையென்றான்.

✽
✽
✽
✽

இ-ள். விஷமூறும் வாயினையுடைய அனந்தன் அனவரததாண்டவஞ்செ
ய்யுமவன்சிவனன்றோ தானேநடனதரிசனம் தந்தருளுமவன் அதனைத்தரிசித்
கவேண்டுமென்றுமிகவும்விரும்பினால் தந்தருளானென்றுசொன்னால்அந்தவா
ர்த்தை பொருந்துவதோ என்றுசொல்ல அன்னவாகனனான இறைவன் வித
னப்பட்டு ஐயொவை யோஅனெகங்காலம் போயிருக்கையிலுமிவளுசை ஒழி
யலில்லை யென்றார்—எ-று. (௫௮)

✽

நொந்தபங்கபனைநோக்கி நுடங்குடலளவேயன்றோ
வந்தமில்லகாலஞ்சேய்த்தன் நதுவுமென்றயரககண்டு
மிந்தநீயிறந்தாற்பேறிங் கென்னெனவனந்தனின்றென்
சிந்தையிங்கிதுவாச்செத்துந் திருநடங்காண்பேனென்றான்.

✽
✽
✽
✽

இ-ள். இப்படி விதனப்பட்ட பிரமாவைப்பார்த்துச் சேடன் என்னுடைய
சரீரமுள்ள மட்டுமல்லவோ ரீர்முடிவில்லாத காலமென்றது தூரமன்று
அந்தச்சரீரமு மொழியக்கண்டு இப்படிக்கொத்த நீயிறநதாலெந்த வுடலிலே

யிங்கே நிருத்தங்காண்பாயென்ன சேடனுனவனிப்போது என்னுடையசித்தம் இந்த ஆரந்தநிருத்தத்திலே யாதலாலச்சரீரம் விட்டாலும் இந்தக்கருத்தே வித்தாக மற்ருருசரீரமெடுத்திங் காண்பேனென்றான்—எ-று. (ருக)

ஆங்கவனுறுதிகேளா வன்னமேயானுநல்கித்
தீங்கிலங்கயனேமுன்னேத் தேவர்கண்மலர்கள்சிந்த
வொங்கிருங்கணங்கள்சூழ வொண்ணுதற்றிலகவல்லிப்
பூங்குழலுமையாள்பாகம் புரந்தரனுயிருந்தான். (ருக)

இ-ள். சேடனுடைய அலைவற்ற திடவார்த்தையைக்கேட்டு அன்னத்தை இடபமாக்கி பாசாதியுள்ள பிரமாவே அரிபிரமாதிகள் புட்பவருஷம வ ருஷிக்கவும் தேவர்களுக்கு மேலான ஏகாதசவுருத்திரகணங்கள் சூழவும் நல்ல நெற்றித்திலக்கத்தையுடைய ஒப்பற்ற வல்லிசாதச்சொம்புபோன்று புட்பகேசியென்கிற திருநாமத்தையுடைய உமைபவனை வாமபாகத்திலே வைத்தருளி ஸ்ரீகண்டபர மேசுவரனாகி யெழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று. (கூ0)

கண்டபோதனந்தனஞ்சிக் கரசரணுதிகம்பித்
கண்டனேபோற்றியாண்டவமலனேபோற்றிதிங்கட்
டுண்டனேபோற்றிநாயேன் சொன்னவைபொறுப்பாய்போற்றி
கொண்டனேர்கண்டாபோற்றி கூத்தனேபோற்றிபொற்றி. (கூ1)

இ-ள். பிரமசொருபத்தைச் சிவசொருபமாக்ககண்ட போதுசேடன் பயப்பட்டுக் கரசரணுதிவயவங்கண்டுக்கின்று பகிரண்டகர்த்தாவே யிரட்சி பெத்த முத்திகளிலென்குதுப் பிராணவாயநன்று ஆண்டுக்கொண்ட நிமலனே யிரட்சி அர்த்தசந்திரனைச் சடாமகு-த்திலே தரித்த சிவனே யிரட்சி நாயேன்புத்தியூர்வமாகச்சொன்ன பிரத்யுத்தரங்கனைப் பொறுத்தருளுவானே யிரட்சி காளமேகத்துக்கொத்த கண்டத்தையுடையவனே யிரட்சி ஆடிய கூத்தனே யிரட்சி யிரட்சி—எ-று. (கூக)

ஆண்டிடவேண்டிவந்தவமலனே போற்றியென்று
மாண்டகுமனங்கரைந்துமண்டிசைவீழ்ந்திறைஞ்ச
நீண்டசெஞ்சடையானுனைநோசெலவுகைத்திணைத்துக்
காண்டுகருணைநல்கிக்கைத்தலமுடிமேல்வைத்து. (கூஉ)

இ-ள். எனையாட்கொண்டருள நீனைத்தருளி யித்தனைதாரம் எழுந்தருளின சுத்தனே யிரட்சியென்று திடசித்தம் நீராளமாயருகிப் பூமியிலே விழுந்திறைஞ்சினவனவில நீளிய செஞ்சடையான் இடபத்தைச் சேடனுக்கெய்நோசெல்ல வுகைத்தருளி அதன்பின் அவனையனைத்த நுளிக்காணத்தக்க பாவனுதிட்சைபண்ணி யிவனுடைய தலைமேலே ஸ்ரீபத்தழவைத்து—எ-று.

காண்டுகருணைநல்கிக் கைத்தலமுடிமேல்வைத்து என்பது பாவனுதிட்சையும் பரிசுதிட்சையுமெனக்கொள்க. (கூ2)

பஞ்சலிச்சுருக்கம்.

சக

இப்படித்தவங்கள்செய்தாலன்றிநம்மினியகூத்து *
மெய்ப்படத்தெரியாதன்று விளங்கிடக்கடவுதுன்ற *
னெய்ப்புறுதுயரந்தீர்கவெனவுரைத்தெம்மைபுண்மை *
செபபுதுமுணாகவென்றுகூறினான்றேவதேவன். *

இ-ள். இவ்வண்ணந திடமான தபசுகள்செய்தாலொழிய நம்முடைய ஆரந்தநிருத்தம் சத்தியமாகத்தெரியாது அந்நாள் வெளிப்படத்தோன்றக் கூடவது தபசுசெய்து இளைத்த உன்னுடையவிதனத்தைத் தீர்வாயாகவென்று அருளிச்செய்து இனி நம்முடைய சத்தியத்தைச்சொல்லுவோம் அறிவாயாகவென்று தேவர்கள் தேவரருளிச்செய்தார்—எ-று.

இதிலுன்று எனனுஞ் சுட்டு வருங்காலச் சுட்டெனக்கொள்க. (கூட.)

வையகமாயையின்கண்வினைவழிவருங்கடாதி *
செயபவனொழியத்தோன்றாசசிலததவுபிராகள்சேர்தம் *
கெவ்வகையுணரவுண்டெனனிலிலங்குமைந்தொழியியாவு *
முய்வகையாலியற்றற்கியாமுனோமெனவுரைத்து. *

இ-ள். நாடாதிபிரிதிவி யந்த மானதத்துவமெல்லாஞ் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை எனனும இரண்டுகாரணத்திலும் ஆன்மாவின் கனம்சீவன மேதுவாகத்தோன்றும், அஃதெங்ஙனமெனில் குடஞ்சால்-சாகமுதலானவை நிமித்தகாரணமான குலாலனையொழிந்து உண்டாவனவல்லவென்கிற சிலத்தை ஒக்கும், கிஞ்சிக்கினனை ஆனமா செடத்துவங்களைப்பொருத்திப்புசிக்க அறிவெபபடியுண்டாமெனில் விளங்கிய பஞ்சகிருத்தியபேதமெல்லாம் கன்மசாமியம்வரும்படி செய்தற்கு அநாதியே பிராணாஸுயரின்று நாம் நடத்துவோமென் றருளிச்செய்து—எ-று. (சுசு).

சகனநிடகனமெமகருததஞ்சமாமேனியாநீ *
யுகளமுமுணரிமசததியுபாதானமாகப்பாச *
நிகளமதகறவன்பாநோரிகமுருவமொன்றென் *
றகளமாய்ஞானமேயாயகண்டமாயமாந்ததன்றே. *

இ-ள். சகனநிட்களமும் நமக்குப் பரிக்கீரகருபமுஞ் சைவதந்திர ரூபமுமாயிருக்கும் இரத் இரண்மீருபங்களையும் நீயின்னுவிசாரிகமில் அசுத்தமாயை சுத்தமாயைஎன்னு மிவைகளை யுபாதானமாகக்கொண்டு பாசவிலங்கை முறிக்குமபடிக்குச்சகலர் பிரளயாகலரிவாகளுடைய கனமசாமியத்திலே யிவாகளைப்போலத் தூலகுக்குமமாய்வந்து சத்திரிபாதமபண்ணிப் பாசச்சேதம் பண்ணிச் சுத்தகேவலத்திலேகூட்டுகிற பிரியாசத்தியத்திடானமானரூபமொன்று மறறென்று விஞ்ஞானகலரிபக்குவரில் பரமுத்தற்கு , பிராதிகாரமாயிராட்சிக்குட்கில் கலாதீதமு மாய்ஞானமுமாயக கண்டிக்கப்படாத ஞாநம் அபரமுத்தற்கு ரட்சிக்குமிடத்துச் சாதி காரணரூபமாயிருக்கும்—எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்கிற பிரமாணத்தையுந் கண்டு கொள்க, சகலநிதிகளும் நமக்குத் தஞ்சமாமேனியென்பதற்குச் சிவ சத்தியென்பாருமுளர், கிருத்தியத்துக்குச் சத்தமாயை அசத்தமாயையை ய திட்டிக்கும தொழியத்தான் செய்யாதாதலான் மறுக்கப்பட்டது. (சுரு)

இருவகையிவைகடந்தவியல்புநம்மொளியாளுான்

வுருவமாநந்தமானவுயிரியாம்பெயரொமக்குப்

பரபதம்பரமஞானம்பராற்பரமிலதுகாத்த

றிருமலிசிச்சைசெய்திதிகழ்நடமாகுமன்றே.

இ-ள். மூன்சொல்லப்பட்ட சகலம் நாலுக்கும் நித்களம் நாலுக்கும்ப் பாலாகும்முடையபிரகாசமான சுபாவசத்தியே நமக்குவடிவு இதற்கு ஞாய மானபிராணன்நாம் எமக்குப் பரபதம் பரமஞானம் பராற்பரமெனறுபெயா சங்காரம் இரட்சை சிருட்டி திரோபவம் அதுக்கிரகம்என்கிற பஞ்சகருத்தி யம் நம்முடையகூத்து—எ-று. (சுரு)

ஆரணமனைத்துநாநின்றாடுதுமென்றுபோற்றுங்

காரணங்காலந்திக்குகருத்திடங்காணமாட்டா

சீரணிதேவதாருவனத்திடைத்தெரியநின்று

நாரணன்முதலோர்காணநாடகநடித்தஞ்ஞன்று.

இ-ள். அநந்தமான வேதங்களும் அநவரத்தாண்டவம் நாம்பண்ணுவோ மென்று துதியாநிற்கும் இன்னகாரணத்தி லேயென்றும் இன்னகாலத்தி லேயென்றும் இன்னதிக்கிலேயென்றும் இன்னவிடத்திலேயென்றும் அரிய மாட்டா அழகுவிளங்கின தேவாருவனத்தினடுவே தெரியநின்று நாரணன் முதலோர்காண நிருத்தஞ்செய்தநாள்—எ-று. (சுரு)

அன்றருவனம்பொருமையலைந்தமைபறிந்துநாமும்

வென்றிகொண்டங்கொணய்தின்விட்டனமுனக்குமின்று

நின்றிடிமிதுவாய்க்காட்டுநிலயமன்றதுபொறுக்கு

மன்றுளதென்றாணிந்தவையகம்வாழ்வதாக.

இ-ள். அந்நாட்பெரிய தேவதாருவனம் பூமிக்கு மத்தியமல்லாதபடியி னாலே அசைந்தபடியைக்கண்டு நாமும் வெற்றியுடைத்தான நடங்கள் சிறி துபொழுதிற் றீர்நதுவிட்டோம் உனக்குமிப்போது இவ்விடத்திலேநின்று தெ ரிசிப்பிக்குங்கூத்தன்று சத்தியமான ஆநந்தநிருத்தத்துக்கு அதிட்டானமான ஞானசபையொன்றுண்டென்றாணிச்செய்தார் இநதவையகம்வாழ்வதாக. (1)

அனந்தனுந்தொழுதுபோற்றியடியனே னுய்யத்தேவ

நினந்தருமறைகள்காணதிலகுமன்றுலகிலுண்டாய்

நினந்தமிலருளாற்கூட்டுநினைவுமுண்டாகிநீயே

வனந்தனில்வந்தாயென்றால்வாழ்ந்தனன்னேரெவென்றான்.

இ-ள். சேடனும் வணங்கித்துதித்து யான் பிறவிக்கடலிலே யாழாமற்ககா யேறிப்பிழைக்க அரிபிரமாதிகள் வேதங்கள்காண்பரிதாய்ப் பிரத்தியட்சம்

அதுமானம் ஆகமமென்கிற பிரமாணங்களுக்கும் அப்பாலாய் எப்போதும் எல்லாப்பதார்த்தங்களினும் விளங்காநிற்கும் ஞானசபை இவ்வுலகத்திலே ஓரிடத்திலேயுண்டாய் தேவரீருடைய ஆதியந்தயில்லாத பூரணஞானத்தினாலே காட்டவேண்டுமென்கிற சுட்டறிவுமுண்டாகிச் சர்வவியாபியாயிருக்கிற தேவரீரோ ஏகதேசருமாய்ப் போக்குவரவுமுடையருமாய் அத்தில்கைவனத்தில்வந்திராகில் கிருதார்த்தனுனென் அன்றோவென்றான்—எ-று. (௬௬)

வலங்கைமான்மழுவோன்போற்றும்வாளரவரசைநோக்கி

யலைந்திடும்பிண்டமண்டமவைசமமாதலாலே

யிலங்கைநேரிடைபோமற்றையிலங்குபிங்கலையாநாடி

நலங்குளரிமயநேர்போருவிபோஞ்சுமுனைநாடி.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தின ஸ்ரீயத்தங்களிலே மானுமழுவுந்தரித்த பரமேசுவர-புகழ்ந்து வினவுஞ் சேடனைப்பார்த்து தாபரமாயிருக்கிற அண்டசிருட்டியும் சங்கமமான சரீரசிருட்டியுமொக்கு மாதலாலே சரீரத்தில் இடைநாடி யிடத்திலும் பிங்கலையாடி வலத்திலுஞ் சுழுமுனைநாடி நடுவிலும்போமாறுபோல இந்தப்பரதகண்டத்தில் இடைநாடி யிலங்கைக்குநேரோபோம் பிங்கலையாடி நன்றாகவுயர்ந்த இமயபருவத்துக்கு நேரோபோம் இந்த இரண்டு நாடிக்குருகிவோ போஞ்சுமுனைநாடி—எ-று. (௭௦)

நாடருநடுவினாடிநலங்குளர்தில்லைநேர்போய்க்

கூடுமங்கதனின்மூலக்குறியுளததற்குத்தென்னர்

மாடுறுமறைகள் காணாமன் னுமம்பலமொன்றுண்டங்

காடுதுமென்றுமென்றோனென்னையாளுடையவையன்.

இ-ள். தாரணதிக ளாசைகூடாதவர்களுக்கு நாடுதற்கரிய சுழுமுனைநாடி நன்மைமிருந்த தில்லைவனத்திற் செவ்வையேபோய்க்கூடும் அந்தப்பதியில் ஸ்ரீமூலத்தானமுடைய தம்பிரானார் சுயம்புவானகுறியுண்டு அந்தச் சிவலிங்கத்துக்குத் தெற்காக நாலுதிக்கிலுஞ்சூழ்ந்து பொருந்தின வேதங்களுக்கெட்டாத நிலைபெற்ற அம்பலமொன்றுண்டு அவ்விடத்திலே அநவரத்தாண்டவஞ்செய்வோமென்றோ என்னையாளுடைய ஐயர்—எ-று. (௭௧)

மற்றதுசுதிதம்பரத்தவாய்மையான்மாயாநீர்மைப்

பற்றுடனழியாதென்றும்பயின்றுளதுயிராகளெண்ணி

னற்றவஞ்செய்தானீடுநாடருஞானநாட்டம்

பெற்றவர்காண்பர்காணப்பெருதவர்பிறப்பரன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன அம்பலஞ் சத்தியமான ஞானாகாசமாதலால் நிவிர்த்தியாதி பஞ்சகலாசூநியம் பிறந்த மகாசங்கார காலத்தினுமழியாது ஆதி யந்தசூநியமா யெக்காலமும் பொருந்தியுள்ளது சுத்தாத்தமாக்களெண்ணிறந்த சிவபுண்ணியத்தைச்செய்தால் முன்செய்த சிவபுண்ணியத்தினாலே கன்மசாமியம்பிறந்த அளவில் ஆசாரியனாலே சத்திநிபாதமு மலபாகமுமு

ண்டாகிப் பூசச்சேதம்பண்ணி யொழியாதஞானக்கண்ணிப்பெற்றவரோ அரி
பிரமாதிகள் நாடுதற்கரிதான சிதம்பரத்தைக்காண்பார்கள் இப்படிக்காண
ஞானகிருட்டிபெறுதவர் எண்பத்துநான்கு தூறியிரமச்சிலம்பிறநுழல்வர்.

மாயாரீமைப் பற்றென்றது மந்திரபதவன்ன புவனத்ததுவகலைகள். (எஉ)

நீயினிக்கானவாயுநிலவெரிகதிரார்கண்ணு *
மாயிரஞ்சிரமுங்கண்டாலஞ்சிடுமகிலமுன்னே *
தூயவத்திரியுந்தாரந்துலகங்குயைநானுஞ் *
சேயெனநின்னவேண்டித்திருந்தருந்தவம்புரிந்தார். *

இ-ள். நீயினி யோருபாயஞ் சொல்லக்கேள் நஞ்சுநிறைந்த பெழ்வாய்க
ளும் சோமசூரியாக்கினி பிரகாசங்களிலும் மிருந்த பிரகாசத்தையுடைய
கண்களும் ஆயிரம்பனு மவுலிகளுமாயிருக்கக்கண்டால உலகப்பிராணிகள்
மிகப்பயப்படுவார்கள் நெடுநாளைக்குமுன்னே ஒரு இதியாசமுண்டு அஃதென்
னனமெனில் பரிசுத்தனை அத்திரியென்கிற ஓரிருடியும் அருகையென்கிற
பத்தினியும் பிள்ளையில்லாமல் தங்களுக்கு உண்ணப் பிள்ளையாகப்பெறவேண்
டுமென்று விஷ்ணுவைநோக்கித் தவசுசெய்தார்கள்—எ-று. (எங)

அரியவர்க்குன்னையீந்தானன்றுநீபிறத்தலஞ்சி *
மிருதுவாய்ப்புநிதையாய்வந்தேற்றவஞ்சலிப்பாலெய்தி *
மருவுமைந்தலையோர்பாலமாகணமாகககண்டு *
பரிவினாபயத்தானீப்பப்பதஞ்சலியாவைபண்பால். *

இ-ள். விஷ்ணுஉன்னை அவர்களுக்குப் புத்திரனாகக்கொடுத்தான் அப்
போதூரீ சன்னமாகப்பயப்பட்டு ருதுவாய்ஸ்நானஞ்செய்தபரிசுத்தையாய்க்
கவாயிலேவந்தேற்ற கையிலேவந்து நீ ஐந்தலைபொருந்தின சிறுபாம்பாகக்
கண்டு பரிவினாலும் பயத்தினாலுங் கைவிடப் பாதத்திலே விழுகையாலே பத
ஞ்சலியென்று பண்புபற்றிய பெயருனக்குண்டாதலால்—எ-று. (எச)

ஆங்கதுவாகியிந்தவனந்தனாநினைவினோடும *
பாங்கினானீங்கலாகாபதஞ்சலியென்னுநாமந் *
நாங்கிரீநாகலோகந்தருவழிசார்கநாப்ப *
னோங்கலொன்றுளதுதென்பாலுயாபிலவழியுமுண்டால். *

இ-ள். அந்தவுடலாகி இந்தச்சேஷபுத்தியுடனே சற்குணம் விடப்படாத
பதஞ்சலியென்கிற நாமத்தைத்தரித்து நீ நாகலோகத்துக்குப்பொருந்தின
வழியே போகக்கடவை நாகலோகத்துக்கு நடுவெயொருமையுண்டு அதற்
குத் தென்புறமாக வயர்ந்தபெலததுவாரமுண்டு—எ-று. (எடு)

திடமதன்முடிவுதில்லைத்திகழ்வனமாகும்வாய்தல் *
விடவுடபாலிலாலமென்னிழறன்னிலந்தத் *
தடவகைக்கொழுந்துமுலத்தானமாங் குறியாயிந்தப் *
புடவியிலமராபோததுமபொறபமரபுதகுத. *

இ-ள். சத்தியமாக அந்த பிஸத்துவாரத்தின் முடிவு விளங்குந் தில்லைக் காடாயிருக்கும் அந்தபெலத்துவாரத்தை நீங்கின அளவில் வடக்காக ஆலமரத்தின் குளிரந்தரிழலில் நாம் உனக்குமுன்னே சொன்ன பெரியமலையின் கொழுநது மூலத்தான லிங்கமூர்த்தியாய் இப்பூமியில் தேவர்கள் தொழும்படியான பொலிவுள்ள அற்புதத்தையுடையது—எ-று. (எசு)

பூசையங்கியற்றிக்கூத்தும்புந்திசெய்தரும்புலிககா *
 லாசிலாமுனியிருந்தானவனுடனமர்கநாமு *
 மோசைகொள்பூசம்பொன்னோடுறுதினம்பொருந்துமுச்சி *
 தேசுறுநடநீர்காணசெய்துமென்றருளிசெய்தான். *

இ-ள். அவ்விடத்திலே நம்முடைய இருத்தங்கானவேண்டுமென்று மனசாரவேண்டிக்கொண்டு பூசைசெய்து அரியவியாக்கிரபாதனென்கிற சுத்தருஷி யிருக்கிறான் அவனுடனே நீயும் போய்க்கூடுவாயாக நாம் பிரசித்தமான தைப்பூசத்தில் வியாழக்கிழமையுடனே கூடின சித்தயோகத்தில் மத்தியானகாலத்திலே அவ்விடத்திலே பிரகாசமான ஆரந்தநிருத்தத்தை நீங்கள் காணப்பண்ணுவோமென்றருளிச் செய்தார்—எ-று. (எசு)

திருவருள் பெற்றுமற்றைத்திகழனந்தனும்விழுந்து *
 பரிவொடுபணிந்தெழுந்துபரவசனுகிறிற்ப *
 புரிதமுலுமையாளோடும்பூதமுங்கணமும்போற்ற *
 விருவிசும்பதனிலவிண்ணோரிறையவனுமறைந்தான். *

இ-ள். அதுக்கிரகம்பெற்றதனாலே விளங்கினசேடனும் பூமியிலேவிழுந்து பத்தியுடனே நமஸ்கரித்து எழுந்த பரவசனுகிறிற்ப நெறித்த கூரதலினையுடைய பார்வதியாளோடு பூதங்களும் கணநாதர்களும்போற்ற பெரிய ஆகாயத்துக்குருடுவே தேவதேவனநதரத்தானம்பண்ணினான்—எ-று

இதிற்பெரியவிசும்பென்றது நாலுபூதங்களுக்கும் இடங்கொடுத்து நிறையகயாலெனக்கொள்க. (எஅ)

அண்ணலார்மறைந்தபோதங்காசைநேராசையோடு *
 மண்ணிலேவீழ்ந்திறைஞ்சிவானவனருளாலந்தத *
 துண்ணெனுமுருவநீங்கித்தொழுபதஞ்சலியாமேனித் *
 திண்ணமாரிலிங்கமாகசசிலபகலசிந்தைசெய்தான். *

இ-ள். அவ்விடத்தில் பரமேஸ்வரர் மறைந்த அளவில் அத்திக்கைநோக்கி அன்புடன் பூதலத்திலேவிழுந்து பணிநது தம்பிரானார் திருவருளினாலே கண்டார்பயப்படுகிறசேடனருவம்போய் கண்டவர்கள் நமஸ்கரிக்கும் பதஞ்சலிபம்பெற்றுச் சிலகாலம் பரமேஸ்வரரைத்தியானஞ்செய்தார்—எ-று.

வெடடுவறகுறித்தபசுசைமொப்புழுப்போலநாதன் *
 காடடியமேனிகொண்டுகண்டதுதொழுதுபண்டை *

நாட்டெதிரணையவண்ணையந்தவாகேட்டுநாக

✽

ரீட்டமுந்தலைவரானுரியாவருமெதிர்கொண்டார்கள்.

✽

இ-ள். வேட்டுவனாகிய குளவியைக்குறித்திருந்த பச்சைப்புழுவானது குளவியின்மேனி கொண்டாற்போலப் பதஞ்சலிவேடத்தை நினைத்திருந்து தம்பிரானார் திருவுள்ளத்தினாலேகற்பித்த அந்தவேடத்தைக்கொண்டு தனக் குப்பதஞ்சலிவேஷமாகக்கண்டு இந்தசரீரத்தைக்கூட்டின அருளைத்தொழுது பழையநாகலோகத்துக்குச் சமீபமாகச்சென்று பொருந்த நம்முடையிராசர் வந்தானென்ற பிரியவார்த்தையைக்கேட்டு வாசுகி தக்கன் கார்க்கோட்டின் பதுமன் மகாபதுமன் சங்கபாலன குளிகன் அந்தன்முதலான நாகராசாக்க ளுமெதிர்கொண்டார்கள்—எ-று.

(அ0)

மண்டிவந்தெதிர்கொண்டார்க்குமாசுணவரசர்சூழ

✽

வண்டர்தம்பெருமானல்குமருவாயமலன்மேனி

✽

கண்டிவந்திறைஞ்சநின்றகார்க்கோடன்முதலோர்போற்றி

✽

விண்டுநீபணிவானென்கொல்வேண்டியதென்றுரைத்தார்.

✽

இ-ள். நெருங்கிவந் தெதிர்கொண்டுமுழங்கப் பிரியவார்த்தைகள்சொ ல்லுஞ் சர்ப்பராசாக்கள்சூழவநது தேவதேவனருளிச்செய்த பெரியமலையாக மூலததானமுடையதம்பிரானார் திருமேனியைக்கண்டு பிரியத்துடனே நமஸ்கரிக்கச்சூழநின்ற சர்ப்பராசாக்களில் கார்க்கோடன்முதலான இரா சாக்கள் இந்தமலையை ஒருபொருளாகஎண்ணி நீர் விரும்பவேண்டியகார ணம் என்ன என்றார்கள்—எ-று.

(அக)

காதலினோக்கியுள்ளகைப்பொருள்கண்டோர்யார்க்கும்

✽

பாதிடுமுரவோர்போலிப்பருப்பதம்பாதலககீழ்ப்

✽

போதமார்தானமெல்லெதில்லையாய்ப்பொருந்திவாழ

✽

நாதனார்கானுமென்றுகூறினாகரரசன்.

✽

இ-ள். தங்களிடத்துள்ள பொருள்களையெல்லாம் மிகுந்தஆசையுட னே கண்டவர்எல்லார்க்கும் வரையாமற்புகுந்து கொடுக்கும் பெரியோரைப் போல இந்தப்பர்வதம் பாதாளம்ஏழுக்கும் கீழாகச்சொல்லப்பட்ட சொற் பொருள்முடிந்தவிடமிட்டானம் முடிவுக்கு எல்லைசிதம்பரமாகப்பொருந்தி விளங்கும் நம்முடையசுவாமிதான் கானுமென்று நாக இராசன்சொன்னான்

இதிற்பாதலக்கீழ்என்பதற்கு பாதாளமேழுனுங்கீழ் சொறகழிவு பாத மலனென்ற பிரமாணத்தையும் கண்டுகொள்க.

(அஉ)

அலைபணத்தலைவாயாமுனறிந்தவாகேட்டியாயிற்ப்

✽

றலைவனேமலையென்றெண்ணிசசங்கித்துமிருந்துமிந்தப்

✽

பிலவழிகிழற்றெல்லெபெற்றிலமேலுஞ்சாலச

✽

செலவரிதென்றுமீண்டுந்தெளிவிலமென்றுசெப்பி.

✽

இ-ள். அலைபோனதபடத்தையுடைய அரசனே யாங்களறிந்த முறைமையையீக்கேட்பாயாகில் இந்தச் சுவாமியே இந்தமலையென்றெண்ணிச சந்தேகித்

திருப்போம் பின்னையுமிது இன்னதென்றியவென்று இந்த பிலத்துவாரத்திற் கீழ்நோக்கிப்போகிற வளைவழியேசென்றும் முடிந்திடங் காணப்பெற்றோமில்லை யிந்த வளைவழியே மேனோக்கிப்போகியும் போகப்பட்டாமல் மீண்டிவருவோமாதலால்து எங்களுக்குத்தெரியப் போகாதென்றுசொல்ல—எ-று.

அத்தருவாய்மையாலேயவர்களாதரித்துப்போற்றிப்
பத்தியாலிறைஞ்சக்கண்டுபதஞ்சலியவரைநீங்கிச்
சுத்தமார்பிலம்வணங்கித்துணைவனே துணையாவுன்னி
யித்தலந்துயரநீங்கவேறுவானேறலுற்றான்.

இ-ள். அவர்களபபடிச் சொன்னதினாலே யிந்தமலையைப் பெரியசத்தியமான சிவருபமென்று அறிந்து சாப்பராசாக்களெல்லாரும் ஆசையும் பத்தியும்பொருந்தி நமஸ்கரிககக்கற்பித்துப் பதஞ்சலிமகாருஷி சர்ப்பராசாக்களாரீங்கிச் சுத்தமான பிலத்துவாரத்தை நமஸ்கரித்து உயிர்த்துணைவனை வழித்துணைவனாகத் தியானித்து இந்த உலகத்தில் ஆன்மாக்கள் துக்கமான நரகலோகத்தினின்று சிவலோகத்துக்கேறும்படி நாகலோகத்தினின்று பூலோகத்திலவர பிலத்துவாரவழியாய் ஏறினர்—எ-று.

(அச)

அரவளையாடவாடுமண்ணலஞ்செழுத்துங்கண்ணாக்
காவிலாவழியாலெண்ணில்காலங்களழியவேறிக்
குளாகடன்மணியுமுத்தும்பவளமுங்குலமுங்கொண்டி
தினாரினாவணங்குந்திலிலைத்திருவெலலைசேரவந்தான்.

இ-ள். திருவளையிற் பாம்பாடும்படி நிருத்தஞ்செய்யும் பரமேசுரன் பஞ்சாக்ஷரமேகண்ணாக வெளியானவழியா லெண்ணிந்தகாலங்களழிய ஏறிஆரவாரஞ்செய்யுங்கடலானது மாணிக்கமும் முத்தும்பவளமும் மரக்கலங்களும் கொண்டிவந்து காணிக்கையிட்டுத் திவாந்நாயாலே வணங்குந்திலிலைத்திருவெலலைக்குச்சமீபமாகவந்தான்—எ-று.

(அரு)

உருகிடவுள்ளங்கண்ணீரோவாமலொழுதுசுசிக்
கரகமலங்கள்சூம்பக்கணபணமணிவிளங்கத்
திருவருளீவளரஞாலஞ்சிவமயமாகமாயா
விருள்கெடஞானபாதுவெனநிலமேலெழுந்தான்.

இ-ள். பூபாரந்தாங்குகிறோமென்கிற அகங்காரத்தாலும் பதினாலோகங்களையுஞ் சிருட்டித்தபிரமாவையுந் திருவுந்தியிற்றோற்றுவித்த விஷ்ணுவைத்தாங்குகிறோமென்கிற அகங்காரத்தாலும் சிக்கென்று வச்சிராகாரம்போன்றிருக்கின்ற அந்தகரணந் தேவதாருவனத்தில் நிருத்தம் விஷ்ணுவின்பக்கலிலே கேட்டு மெத்தென்று பின்பு கயிலாயபாரிசத்தில் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் திக்கையினாலே நெகிழ்ந்துடைந்து பின்பு நாகலோகத்திற் சுயம்புலிங்க தரிசனகாரணத்தினாலும் பெலத்துவாரத்தி லுண்மையினாலுஞ் சத்திநிபாதம் உதித்தமையாலும் இதற்கு முன்காணாத வாச்சரியத்தைக காண்கையினாலும் ஸ்ரீராளமாயுருக சிற்றூற்றில் பிரமப்பிரளயம் போலக்கரை புர

ஊடு கண்களாலே யொழியாத தானாகொள்ள உச்சிற்றுகுவிந்தகரம்புய
ம்களிந்தத் தீலத்தில் தாபரசங்கமாதிகள்சேரச் சிவமாகத்தோன்றுதலா
ல் அநவர்தமுங்குவிந்து செல்ல நெருங்கின பணரத்தினங்கள் ஞானப்
பிரகாசத்தினாலே விளங்க அநாதியே யாணவசத்தையப் பிரோகரித்திருந்
மோமயமாகிய திரோதானம் அருளாய்ப் பிரகாசிப்பிக்க இந்தப்பூலோகத்தி
ல் ஆண்மாக்கள் சிவபுத்திபெற ஒழியாதவாணவமொழிய இப்படியெழும்
ஞானஞரியனைப்போலே அப்பெலத்துவாரத்திலே நின்று பூமியிலெழுந்தார.

எழுந்தருள்வனமிறைஞ்சியிருந்தவாகண்டுகாணச்
செழுந்தவவுருவைநோக்கித்திருமுனிதிகைப்பத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணியண்ணலருளிணற்கொழும்புலிககா
லமுந்துமாதவனைநேர்சென்றதரவதனாற்கண்டான்.

இ-ள். எழுந்திருந்தமாதிரத்தில் நிட்களமான தில்லைவனத்தை மமஸ்க
ரித்து இருந்தபடியைக்கண்டு இதற்குமுன்கண்டறியாத திவ்வியமானதபோ
வேடத்தைப்பார்த்து வியாக்கிரபாதர் இவாயாரோனென்று திகைப்ப இளம்
பிறையை வேணியிலேபொருந்தின சுவாமியருளிச்செய்தபடியே கொழுவிய
புலிககாலபொருந்தின முனியின்எதிரோசென்று மிகுந்த ஆதரத்தினாலே பத
ஞ்சலிகண்டார்—எ-று. (அ)

மங்கலவுருவாமேனிமா முனியதிசயித்துச
செங்கைகளைந்திமேனித்திரமுவுகண்டுவந்துசெலவா
வெங்குறைவாய்நீபோவதெவ்வா வேதுநாமரு
சங்கைகளுகலவெல்லாஞ்சாறறுகவென்றுசெப்பு.

இ-ள். திவ்வியசரீரத்தையுடைய வியாக்கிரபாதமுனி மிகவும் ஆச்சரிய
ப்பட்டு பதஞ்சலியினுடைய தேசகமிகுந்த சரீரத்தைக்கண்டு இருகை
யுமேந்தி யுபசாரஞ்சொல்லி அருட்செலவனை நீ யெங்கேயிருப்பாய் நீயெ
வவிடங்குறித்துப் போகின்றாய் உனதுபெயரேது என்னுடையசந்தேகங்
கெட இவைகளுள்ளாம் வகுத்துச்சொல்வாயாகவென்று கேட்கச்சொல்
லவார்—எ-று. (அ)

அடுபுலித்தாளோய்கேள்யானனந்தருந்தமான
நடநெடுவனத்துளண்ணையந்தவாநலகியெனனை
நெடியவனமளிகொள்ளாநாமையானீபநீங்கித்
தடவமைருங்கேயானுந்தவம்பலகலாஞ்சார.

இ-ள். பாசச்சேதம்பண்ணியுள்ளவியாக்கிரபாதனோகேட்பிராக நான்
ஆதிசேஷன் உயர்ந்ததேவதாருவனத்திலே தம்பிரா னுனந்திருத்தம்பண்
ணினபிரகாரத்தை விஷ்டிநுள்ளனக்குஅதுக்கிரகித்து என்னுதரத்தைக்கண்டு
என்மேலே விஷ்டிநு பள்ளிகொள்ளாமற தபசுபண்ணக கற்பிக்க யானும்
போய்ப் பெரிய கயிலாயபாரிசத்திலே நெடுங்கூலந்தபசுபண்ண—எ-று. (1)

வாசமாமலரோனாகி வாய்மைகளளந்துதானாக
தேசினிலணைந்துவந்தென் சிரமிசைக்கரமிருத்திப்
பாசமதகலநாயேன் பதஞ்சலியாகநல்கி
யாசிலாவுபதேசங்களளவிலாவகையளித்து.

இ-ள். வாசனைபொருந்தியதாமரைப்பொருட்டில் வீற்றிருக்கும் பிரமனாகி வந்துள்ளனுடைய சித்தசத்தியநிந்து பின்னர் தம்முடைய திருமேனியைப் பொருந்தி எனக்கு நேரே இடபத்தையுடைத்தருளிப் பஞ்சபாசநீங்க என் தலையிற் சிவாஸ்தம்வைத்தருளி அடியேன் பதஞ்சலிருபங்கொள்ளும்படி திருவுள்ளஞ்செய்தருளி குற்றமில்லாத உபதேசங்களினாலே பொன்றாது மனவிடப்படாத தம்முடைய உண்மையுமுணர்த்தி மேலும் ஒன்று அருளிச் செய்ததுங் கேட்பாயாகவென்றார்—எ-று.

(க0)

வேண்டிநங்கூத்துக்காண வியாக்கிரபாதனென்னு
மாண்டகுமுனியுந்தில்லைவனத்தினனவனுநீயுந்
தாண்டவங்காண்டிர்நாகத்தலத்துயர்பிலத்தாலேறி
யாண்டிருவென்றானென்றானருமுனியயர்ந்துவீழ்ந்தான்.

இ-ள். நம்முடைய ஆந்தரிருத்தங் காணவேண்டி வியாக்கிரபாதனென்னும் பேரையுடைய பெரியமுனியும் தில்லைவனத்திலேயிருக்கிறான் அந்தமுனியும் நீயுமாகக்கூடி நம்முடையதாண்டவத்தைக் காணக்கடவீர் நாகலோக வழியாகச்சென்று பிலவழியாலேயேறி அவ்விடத்திலே யிருவென்று திருவுளம்பற்றினானென்ற மாத்திரத்திலே வியாக்கிரபாதமுனி பரவசராய் வீழ்ந்தார்—எ-று.

(கக)

அருள்புரிகருணைவெள்ளத்தழுத்தினுளென்னையண்ண
றிருவுளம்பற்றயான்முன்செய்தவமென்றோவென்றென்
றுருகினுன்கண்ணீர்வாரவுயர்பதஞ்சலீநீந்தந்
கரவிலாவருளாமென்றுகைகளாற்கட்டிக்கொண்டான்.

இ-ள். தம்பிரானொளிபொருந்தின கருணைசாகரத்திலே என்னையாழ் வித்தார் இவ்வாறு திருவுள்ளம்பற்ற நான் முன்னேசெய்த சிவபுண்ணியமே தோவென்று பலகாலும்உரைத்து அருள்மேலிட்டிக் கண்ணீர்தாரைகொள்ள நின்றுருகினுன் உருகி பெரிய பதஞ்சலியே நீ கொண்டுவருதந்த பிரியவார் த்தைகள் மறைப்பிலலாத வருள்தானேயென்றுவரு கைகளினாலே கட்டிக் கொண்டார்—எ-று.

(கஉ)

திண்ணமார்சிறியோன்பெற்றசெல்வமாமென்னுநானக்
கண்ணினுலமலன்சூத்துக்கண்டுளங்களித்தான்போன்றங்
கெண்ணிலாவின்பமுற்றங்கிலங்குபொற்கயத்துமூழ்கப்
பண்ணிநான்மலரான்மூலப்பரமர்தாள்பணியவயுத்தான்.

இ-ள். வலிமைபொருந்திய வறுமையடைந்தவன் செல்வம்பெற்றதன் மைபோலவும் ஞானதிருஷ்டியினாலே சிவபெருமானுடைய ஆரந்தநிருத்தங்கண்டு சித்தங்களித்தார்போலவும் எண்ணிலாதபர மாநந்தம்பொருந்தி அவ்விடத்தில் விளங்கும் புண்டரீகப் பொய்கையிலே மூழ்கப்பண்ணி நாட்பூவினாலே திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானார் ஸ்ரீபாதத்திலே நமஸ்கரிப்பித்தார்—எ-று. (௧௩)

வலங்கொண்டு குடபாற்றெய்வவாவியின் மூழ்குவித்து
நலங்கிளர் தன்னையாண்டநாதனை வணங்கநல்கித்
தலம்புணர்பன்னசாலையுக்குவித்துச் சாகமூல
பலங்களுமிலங்கப்பின்னுட்பரிந்தருள்விருந்தளித்தான்.

இ-ள். பிரதக்ஷணமாகவந்துசென்று மேற்புறத்திற் நிவ்விய பொய்கையில்குழித்துக் கிருபையின் மிகுதியினாலே தம்மையாண்ட திருப்புலீச்சரமுடைய தம்பிரானாரையும் வணங்குவித்து அவ்விடத்திற் பொருந்தின பன்னசாலையிலேகொண்டுபோய் அன்றுகழித்து மறுநாள் மிகுந்தபரிவுடனே சாகமூலபலாதிகளினாலே விருந்திட்டார்—எ-று. (௧௪)

மனக்களிகூருநாளில் வனமதன்குடபாற்றெய்வப்
புனற்றடங்கண்டு மூழ்கிப் புணர்குணகரைமேற்போற்றத்
தனக்குமோர்நாயனா தத்தாபித்துவணங்கித்தங்க
வனித்தமில்சாலையாவியதன்வடபாலமைத்தான்.

இ-ள். இருவரும் அன்பினாலே களிகூர்ந்திருக்கும்நாளில் ஓர்நாள் அந்தப் புலீச்சரத்துக்குமேற் புறத்திற் போய்த் திவ்வியமாயிருக்கிற ஒருபொய்கையைக்கண்டு ஸ்நானஞ்செய்து அந்தக்குளத்துக்குக் கீழ்க்கரையிலே தாம்வழிபடதமக்கும் ஒரு சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்துப் பூசித்து இருக்க நித்தமான சலிப்பில்லாத பன்னசாலையைக்குளத்துக்கு வடக்கேகட்டினார் பதஞ்சலிமகாமுனி—எ-று. (௧௫)

ஆங்கிடமாகநாளுமமர்ந்தனந்தேச்சுரத்துந்
திங்கில்வண்புலீச்சரத்துந் திகழ்சீர்மூலத்தானத்து
மோங்கியநாதன்பாதமுறவுவணங்கியாட
லீங்களித்தருளுகென்றங்கிருவருமிருந்தாரன்றே.

இ-ள். அந்தப்பன்னசாலையே இருப்பிடமாகப்பொருந்தி நாள்தோறும் திருவனந்தேச்சுரத்திலும் குற்றமில்லாத வளப்பம்பொருந்திய திருப்புலீச்சரத்திலும் விளங்கும் ஸ்ரீமூலத்தானத்தும் விளங்கிய தம்பிரானார் திருவடிகளைப்பற்றிப் பொருந்த அருச்சித்துவணங்கி ஆரந்தநிருத்தம் இவ்விடத்திலே தந்தருளும் என்று பூசாரத்தத்திலே வேண்டிக்கொண்டு அந்தத்தலத்திலே இருவரும் தபசுபண்ணிக்கொண்டு இருந்தார்கள்—எ-று. (௧௬)

வெண்டினாயொலியார்தில்லையிருவனவிலங்கியாவும்
பண்டைநம்புலியனன்றிப்பாம்பனும்வந்தானென்று
திண்டிறற்களநிமிர்த்துச்செவிகளுஞ்சிலிர்த்தியேங்கி
மண்டியகாலஞ்செல்லமருங்குறவணைந்தவன்றே.

இ-ள், வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய கடலோசைமுழங்குந் தில்லை
வனத்திலநெருங்கின மிருகாதிகளெல்லாம் முன் நம்முடனேகூடித்திரிகிறபு
லியனும்ன்றி இப்போது ஒரு பாம்பனும்வந்து இவனைக்கூடினான் அதேதோ
வென்றுபயப்பட்டுத்திண்ணியதிலையுடைய கழுத்துயர வெறித்தப்பார்த்து
ச் செவிகளும் சிலிர்த்திப்பார்த்துப் பயப்பட்டு அகலகின்று நெடுங்காலஞ்
சென்று பழகினபின் முன்போலே கூடச் சஞ்சரித்தன—எ-று. (௧௭)

நாடொறுமமையந்தோறுநவநவமாகவந்து
கூடினரநேகராகக்குழகனைவழிபட்டேத்தித்
தாடலையுறப்பணிந்தோர்தழைநிழற்சார்ந்திருந்தென்
பூடுருகிடுமாறண்ணலுரைத்தவாவிரித்தவாயில்,

இ-ள், இருவினைஒப்புஞ் சத்திரிபாதமுமுடைய ஆன்மாக்கள் நாள்தோ
றும் காலங்கள்தோறும் புதுமைபுதுமையாகவந்து அநேகம்பேர் கூட்டமா
கித் தம்பிரானா அருச்சித்துத் தோத்திரஞ்செய்து சீர்பாதஞ் சென்னியிற்
பொருந்தவணங்கி ஒரு குளிர்த்தமர நிழலைப்பொருந்தியிருக்க என்புந்தசை
யும் நீராளமாம்படி தம்பிரானு ரருளிச்செய்த பிரகாரத்தைப பதஞ்சலிசொ
லலிப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்த அவதரத்திலே—எ-று. (௧௮)

வந்தவர்சொல்லக்கேட்டமன்னுளதென்றவெல்லை
சின்தையாலிறைஞ்சிசென்றுசிரமுறப்பணிந்துகூத்துப்
புந்தியால்வணங்கிமேனிபுளகமும்பொலியப்போந்தங்
வந்தவாறெண்ணில்காலமிருவருமேகுவித்தார்.

இ-ள், வந்தமுனிவர்கள் ஒருஞானசபை இவ்விடத்திலுண்டென்றுசொ
ல்லத்தேட்டு அவ்வெல்லையைச் சித்தத்தினாலே நமஸ்கரித்து அவ்விடத்திலே
போய்த் தலையாரவணங்கி ஆநந்தநிருத்தத்தையும் புந்தியினாலேவணங்கிப்
பாவனாதரிசனத்தினாலே தேகம் புளகத்துடனேபொலியமீண்டு இப்படியே
அவ்விரண்டுபேருடனும் இருந்து எண்ணிறந்தகாலத்தைப்போக்கினார்கள். (1)

ப த ஞ் லி ச் ச ரு க் க ம்

மு ற் றி ற் று.

நடராசச்சுருக்கம்.

காலமுமநேகஞ்சென்றுகழிந்தபின்கடவுள்கூறுஞ்
சீலமார்சித்தயோகந்தெளிவுறநாடிச்சிந்தை
சாலவுமகிழ்ச்சிபொங்கத்தருக்குமிக்கிருக்குமிக்குப்
பாலமுதனையநர்மம்பயில்வுமாய்முயலுநாளில்.

இ-ள். இப்படி அநேககாலஞ்சென்றபின் கடவுளருளிச்செய்த பரிசுத்தம்
நிறைந்த சித்தயோகம்விளங்கக்கண்டு சித்தமிகவுங்களிகூர வளப்பயிருநதி
ருக்கிற கரும்புரசம் பால் அயிர்தம் இவைகளைஒத்த ஐந்தெழுத் தருள்நிலையி
லேபொருந்தித்தவமுயலுநாளில்—எ-று. (க)

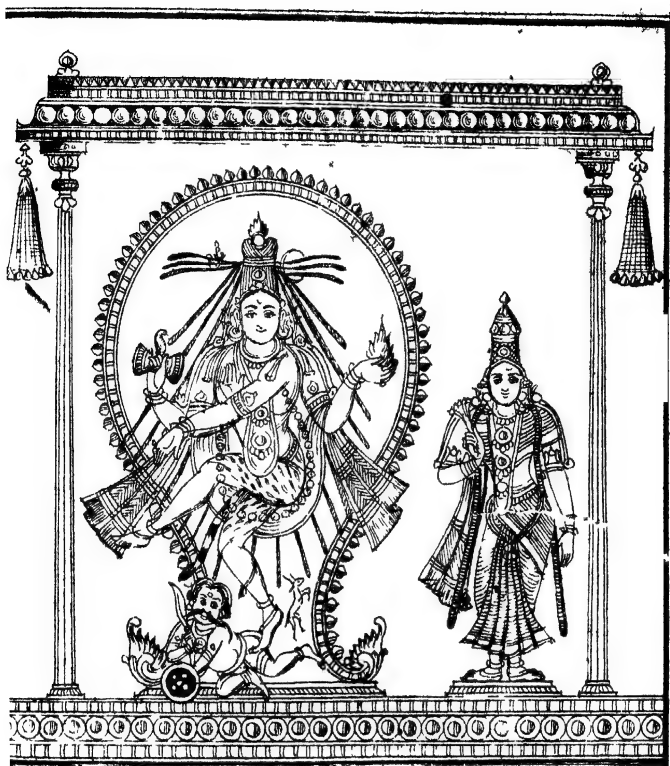
இங்கிவர்தம்பாலன்பாலிறைநடக்கருத்தராய்முற்
றங்கியவாறைஞ்ஞாறுதாபதரணையநீரிம்
மங்கலதினத்துவாழுவம்மினென்றுரைத்துத்தாமும்
பங்கமிலதுகணத்திற்பன்முறையெண்ணியெண்ணி.

இ-ள். இவ்விடத்திருந்தரிஷிகள் எதினோ அன்பினாலே கடவுள் நிருத்த
ங்காணும்கருத்தினராய் முன்னேவந்திருந்த மூவாயிரம் பிரமரிஷிகள் வந்
தனைய நீங்களும் இந்தமங்கலமான சித்தயோகநாளிப் பெருவாழ்வுபெற
வாருங்கொன்றுசொல்லித் தாமும்குறைவற்ற சித்தயோகத்தை ஒரு கண
ப்போதில்பலகால் அலகிட்டு எண்ணி எண்ணிப் பார்த்துப் பார்த்து இருந்
தார்கள்—எ-று. (உ)

கறவையான்வரவுபார்க்குங்கற்றினமெனவுங்கார்சே
ருறையுணவுணர்ந்துநோக்கியோய்ந்தபுள்ளெனவுமோங்கற்
செறிமுகின்முழவுகேட்குந்திகழ்மயிற்றிரளும்போல
விறையவனடமேசிந்தித்திடைத்தினங்கடத்தினார்கள்.

இ-ள். தாய்ப்பசு எப்போதுவருமோவென்று பார்த்துநிற்கும் கன்றுகூ
ட்டம்போலவும் மேகத்தைப்பொருந்து மழைத்துளி யுணவைப்பார்த்து எப்
போதும்மழையெய்யும் என்று வாடியிருக்குஞ் சாதகப்புள்ளு ப்போலவும் மு
ழவினாலையையொத்த மலைத்தலையிற்செறிந்தமேகத்தின் முழக்கங்கேட்கவி
ரும்பும்விளங்கும்மயிர்கூட்டம்போலவும் தம்பிரானார் நடனத்தைச் சிந்தி
த்துநடுவுள்ளாட்களைக் கழித்தார்கள்—எ-று. (கூ)

வென்றிகொள்ளநாண்முன்னுள்வெய்யவன்விரைந்துவெள்ளிக்
குன்றினைநண்ணியண்ணல்கூத்தயர்தரவகன்ற
னென்றமையறிந்தான்போலங்கிராவழிபோந்துதில்லை
யொன்றியகடற்பாற்றோன்றியெழுந்துவந்துச்சியுற்றான்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தி யெல்லாயோகங்களுக்கு மேலான அந்தவியா முக்கிழமை பூசமான சித்தயோகத்துக்கு முன்னாள் ஆதித்தன்விநாயகன் சென்று கயிலாயத்தைப்பொருந்தித்தம்பிரானார் சிதம்பரத்திலே நிருத்தஞ்செய்ய எழுந்தருளுகிறார் என்றெனச் செய்தியை அறிந்தவனைப்போல அங்கு நின்றுங்கடுக இராவழிபோந்து தில்லைவனம்பொருந்தின கீழ்கடற்பால் தோன்றி ஆகாசமார்க்கமாகவந்து நடுப்பட்டான்—எ-று. (சு)

இரவியுமுச்சியெய்தவிருகரமுச்சியெய்த
கூருபவொதினோம்வந்தான்றேவர்கடேவன்வந்தா
னரியயர்பெருமான்வந்தானென்றெழுவதற்குப்பின்னே
பரவியவொலியுங்கேளாப்பார்மிசைப்பதறிவீழ்ந்தார்.

இ-ள். ஆதித்தனும் ஆகாயத்தின்மத்தியில்வர இரண்டுகைகளும் உச்சியிற்பொருந்தக்குவித்துவைத்துக்கொண்டு தற்காலத்திலே நிருத்ததெரிசனம் பண்ணவரும்ரிஷிகள்என்திரோ ஓம்வந்தான் தேவர்கள் தேவன்வந்தான் இருவர் தேடுதற்கரியான்வந்தான் என்றுதற்காலத்திலே சங்காதிவாத்தியங்கள் தொழிறபடுவதற்குப்பின்பாக வீசிய*தரங்கஞாயமாகப் பரந்துவருமொலிகேட்டி மூர்ச்சித்துத்தனையில் வீழ்ந்தார்கள்—எ-று. (ஐ)

ஆயிரமதியுதித்தவருவரைபோலவேக
மாயிரம்வகையாலோதுமதுதகப்பானுகம்ப
ராயிரமுகத்திரண்டாயிரங்கரத்தாலணைத்த
வாயிரஞ்சங்குமோமென்றறைந்தனதழங்கவங்கண்.

இ-ள். ஆயிரஞ் சந்திரர்களுதித்த பெரியமலைபோலவும் வேதம் ஆயிரம் முகமாகக் கோஷிக்கிறதுபோலவும் பானுகம்பொன்கிற கணைசுவரர் ஆயிர முகத்திலும் இரண்டாயிரங்கரங்களிலும் பொருந்தவைத்த ஆயிரம்சங்கும் எல்லாங்கேட்பப் பிரணவோச்சூரணம்பண்ணின அவ்விடத்து—எ-று.

மலை, பானுகம்பர்சரீரம், மதி சங்கு, வேதம் ஓசையுமெனக்கொள்க. (க)

நடமுபல்விரகுந்தாளகதியுநல்லருளாற்பெற்ற
வடகுவடனையதோள்களாயிரமுடையவாணன்
சுடர்விடுகடகக்கையாற்றொம்மெனப்பன்முகத்த
குடமுழுவெழுமுழுகங்குரைகடன்முழுகங்கொள்ள.

இ-ள். தாண்டவாதி பேதங்களும் நடத்திலுண்டான விசாரங்களும் அநந்தமானதானபேதங்களும் தாளத்திலுண்டான வழிகளும் தம்பிரானுடைய நல்லருளினிலே பெற்ற மேருவைஒத்த தோள்கள் ஆயிரமுடையவாணசுரன் ஒளிவிடப்பட்ட கடகம்பொருந்தின கைகளினுலேமுழக்கதொ

* தரங்கஞாயம் என்பது - ஒரு அலைக்குப்பின் மறுஅலைவருதல்.

ம் என்கிற அனுக்ரணஞ்சையோடே கூடின பலமுகத்தினையுமுடைத்தான குடமுழவிலே எழாநின்றவோசை ஆரவாரம்பொருந்தின எழுகடலின்முழக் கத்தையும் கவுளிகரித்துக்கொள்ள—எ-து.

தாண்டவாதிபேதங்கள் பரதநூலும் அந்நூல்முற்றுணர்ந்தவர்களும் இன்மையின் விவரித்துஎழுதாதுவிடப்பட்டன.

ஐந்துதுந்துபியுமாசிலருமறையொலியுநீடு
கந்தருவங்கள் கூடுங்கானமுங்கடவுள்பாதத்
தந்தமிழ்நிஞ்ச்சிலம்பினரவமுங்கேட்டாரும்பர்
சிந்தியமந்தாரத்தின்செழுமலர்தெரியக்கண்டார்.

இ-ள். தோற்கருவி துளைக்கருவி நரம்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி கண்டக் கருவி யென்கிற பஞ்சவாத்தியங்களும் குற்றமில்லாத வேதகோஷமும் பெரியபாழிற் கூடுங்கானமும் தம்பிரானார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஒழிவில்லாத திருச்சிலம்பினதுஞ்சையுங் கேட்டார்கள் தேவர்களாலே வருஷிக்கப்பட்ட வளமிகந்தாரத்தின்மலரைப் பூமியிலேதெரியக் கண்டார்கள்—எ-து. (அ)

தாகத்திறண்ணீரோசைத்தகவொலிசெவிமடுத்து
மோகித்தாரொழூர்தாராற்றார்முகமெலாங்கண்ணீர்வாரச்
சோகித்தார்தொழுதார்போற்றிதுணைவனேபோற்றிதோன்ற
வாகத்தாயருளாயென்றென்றலறினார்வாய்களார.

இ-ள். பாலைநிலத்தில் நடப்போர்தண்ணீர்த் தாகமேலிட்டு அருவியோசைகேட்டு அருந்தியும் தாகந்தணியாமல் வருந்துமவர் விடாய்த்து விழுந்ததுபொலத்தம்பிரானு ரொழூர்தருளுகிற ஆர்ப்பரவங்கேட்டுக் கட்டிலன்பட நிருத்தங்காணமல் மோகித்துவிழுந்தார்கள் பரவசமாக எழுந்திருந்தார்கள் பொறையாற்றார் முகமெலாங் கண்ணீர்வாரப்பொருமினார் நமஸ்கரித்தார் தோத்திரம்பண்ணினார் உயிர்த்துணைவனே இரட்சிதோன்றத்திருமேனியுடையவனே யருள்வாயாகவென்றென்று வாய்விட்டு அலறினார்கள்—எ-து. (க)

எண்ணருங்காதல்கூருமிருவருங்காணனானக்
கண்ணினைநல்கமுன்னைக்காரிருள்கழிவுற்றின்ன
வண்ணமென்றறியவாராவளரொளிமன்னுண்மாதோ
டண்ணனின்ருடுகின்றவாநந்தநிருத்தங்கண்டார்.

இ-ள். எண்ணிறந்தபத்திபொருந்தின வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியுங்காண இவர்களுடையபரம குருவாய் ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரர் ஞான திருட்டியை அதுக்கிரகிக்க அநாதியே சகசமான ஆணவத்தை நீங்கி இத்தன்மையதென்று அறியக்கூடாத மிகுந்த ஞானப்பிரகாசமான மனதில் ஞானசத்தியை அறிட்டித்து தம்பிரானார் நிருத்தஞ்செய்யக்கண்டார்கள்—எ-து. (க௦)

திருவடிநிலையும் வீசஞ்செய்யகாலுஞ்சிலம்பு
முருவளொளியும்வாய்ந்தவூருவுமுத்ததோலு
மரைதருபுரிவுங்கச்சினணிகளும்முகர்ருந்தி
மருவியவுதரபந்தககோப்புதூல்வாய்ப்புமார்பும்.

இ-ள். நின்றருளிய ஸ்ரீபாதமும் தாக்கியருளிய சிவந்தபாதமும் திருவ
ழகன்றசாத்தியருளிய திருச்சிலம்பும் திருமேனியில் மிகுந்தபிரகாசமும்
அழகியதிருத்தொடையுஞ் சாத்தியருளிய புலத்தோலாடையும் அதறித்த
அணியும் அவ்வளையிற்சாத்தியருளிய கச்சினமுகும் அழகுநிறைந்த திருவுந்
திலே பொருந்தின உதரபந்தனச்சேவையும் திருஎக்கிஞோபவீதம் பொரு
ந்தின திருமார்பும்—எ-று.

(௧௧)

வீசியசெய்யகையும்விடதரக்கரங்கவித்த
தேசுவண்டுடியுமங்கிசசெறிவுமுன்யிரண் தோளுங்
காசுகொண்டிடறுந்தோடார்காதுமவெண்குழையுங்காண
மாசிலாமணிவாய்விட்டுவழங்கிடாநகைமயக்கும்,

இ-ள். வீசியருளிய சிவந்த கரமும் புயங்கம்பொருந்தின ஸ்ரீயத்தத்தைக்
கவித்தருளியபிரகாசமும் பரநாதம் பொருந்தின வளவியதழகுமும் தியக
லும் முன்னேதிரண்டதோளும் நீலவொளிபொருந்தின திருமிடறும் திருத்
தோடும் வெள்ளிய சங்கக்குழையும் பொருந்தின திருச்செவியும் வெளிப்பட
க்குற்றமற்ற திருவாய்ப்பவளமு நீக்கமறச் சிரித்தருளிய மோகனமும்—எ-று.

ஒங்கியகமலச்செவ்வியொளிமுகமலருங்கண்கள்
பூநகுழலுமையைநோக்கும்புரணமும்புருவிப்பொற்பும்
பாங்கமர்துதலும்பின்றூழ்படர்சடைப்பரப்பும்பாம்பு
நீங்கருந்தாருநீருநிலவுமேனிலவுநீறும்.

இ-ள். மேலான தாமரைமலரின் அழகுபோன்ற திருமுகப்பிரசன்னமும்
மலர் அணிந்த குழலியார் என்கிற உமையைப்பார்த்தருளுகிற திருநயனங்க
ளின் கடைச்சவிளக்கமும் திருப்புருவத்தின்அழகும் அழகியதிருநெற்றியும்
யின்தாழ்ந்து விரிந்தகற்றைச்சடையும் சர்ப்பமும் நீங்காத கொன்றைமாலே
யும் கங்கையும் சந்திரனும் திருமேனியிற் பரம உத்தாளனமும்—எ-று.(௧௨)

கடிமலரணையவாரிக்காரிருளளஞ்சேர்த்த
முடியுநன்னுதலும்பொட்டுமுயங்கிருபுருவவிலிலும்
வடிகொள்வேல்விழியுங்காதுமவளர்குமிழ்மலருந்தொண்டைப்
படிவவாயிதழுமுத்தநகையுமெய்ப்பசுமைவாய்ப்பும்.

இ-ள். இருண்டமேகத்தையொத்த திருக்குழலிலே மணம்பொருந்தியம
லர்கள் சேர்த்துச் சொருகினதிருமுடியும் நல்ல திருநெற்றியுந் திலதமும்
பொருந்தின இரண்டு வில்லை ஒத்த திருப்புருவமும் வடித்தவேல்போன்ற

விழியும் திருக்காதம் விளங்குங்குமிழ மலர்போன்றிருமூக்கும் ஆதொண்டைக்கனிபோலும் திருவாயிதழும் முத்துப்போல நலையும் பச்சென்ற திருமேனியழகும்—எ-று.

கடிமலரலையவென்று பாடமாயின், கடிமலர்சரிய வாரிமுடித்தவென்று கைக்க. (கச)

பூங்கமுகமர்கழுத்திற்பொலிந்தமங்கலநாண்பொற்பும் பாங்கமரமையார்தோளும்பங்கயச்செங்கைதாங்கு மோங்குசெங்கழுநீர்ச்செவ்வியொளிதருமலருந்தாருங் கோங்கரும்பவைபழித்தகொங்கையுங்குலவுபூணும்.

இ-ள். கன்னிக்கமுகுபோன்ற திருக்கழுத்தில் நித்தியமான பொலிவினையுடைய திருமங்கல நாண் அழகும் பக்கம்பொருந்தின மூங்கிலைப்பார்க்கிலும் அழகியதோளும் கைத்தாமரையிலே ஏந்தும் மேலான அழகுவிளங்கின செங்கழு நீர்ப்பூவும் செங்கழுநீர்த் திருமாலையுங் கோங்கு அரும்புகளை நிந்தித்த திருமுலைத்தளமு மொளிபொருந்தின திருவாபரணமும்—எ-று. (கரு)

துடியமரிடையும்பாந்தட்டொகுபணந்தகுநிதம்ப வுடையமர்துகிலுமல்கவொல்கியநிலையுஞ்செய்ய வடிமலர்மிணையணிந்தவாடகப்பாடகக்கீழ் விடுசுடர்ச்சிலம்பும்வாய்ந்தமெல்லியல்வியந்துகாண

இ-ள். துடியையொத்த திருமருங்கும் பெரும்பாம்புகளின் விரிந்தபடங் கூடியது ஒத்த நிதம்பத்தலத்திற்சாத்தியருளிய பரிவட்டமும் மிகவும் அசைந்த நிலையும் சிவந்த ஸ்ரீபாதத்திற்சாத்தின பொற்பாடகத்துக்கீழே ஒளிவிளங்கும் திருச்சிலம்பும் பொருந்தின பரமேசுவரி அதிசயித்துக்கண்டருள.

ஆடியபெருமான்வெய்யோனலர்கதிராயிரத்துக் கூடியமண்டலம்போற்குறைவிலாவகைநிறைந்து நாடருளுனமன்றுணமுய்யவயன்மான்முன்பு தேடருமேனிகொண்டுதிருநடஞ்செய்யக்கண்டார்.

இ-ள். சத்தியே திருமேனியாகக்கொண்டு சத்திகாண ஆடிய தம்பிரானார் ஆயிரமாதத்தப் பிரகாசம் ஒன்றாகக்கூடின மண்டலம்போல குறைவற நிறைந்து நாடுதற்கரியஞானசபையில் நம்போல்வாரை யிரட்சிக்கவேண்டி முன்புபிரமாவிட்டுணுக்கள் தேடக்காணாத சோதி சொருபத்தை யதிட்டித்து நிருத்தஞ்செய்தருளக் கண்டார்கள்—எ-று. (கஎ)

வேறு.

பொருவில்புயங்கப்புனிதனடங்கட்புலன்மேவத் தெரிபொழுதங்கத்தொருசெயலின்றிச்சிரமேவக் கரமலர்நுந்தப்புனல்விழிகம்பித்துஅகாணு விருவருமின்பக்கடலுள்ளிலந்தாரொன்செய்தார்

இ-ள். ஒப்பில்லாத அலைவற்ற தாண்டவத்தைப்பொருந்துஞ் சுத்தனது நிருத்தங் கண்ணுக்குப் புலப்புடத்தெரிந்தவளவில் அவயவுத்தில் யாதொருசேட்டையுமற்றுச் சிரத்திலே கைம்மலர்பொருந்த விழிநீர்த் தூணாகொள்ளாடுக்கமுற்று உரைகுழறி வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியும் இன்பச்சாகரத்திலே மிதந்தார் இனிவேறே பென்செய்வார்—எ-று. (கஅ)

தற்பரமாகுந்தலைவன துண்மைத்தன்மைப்பொற்
சிற்பரமாமம்பரவொளியுந்தன்றிருமேனிப்
பொற்புடனாடும்பொலிவும்விழிக்குட்புணராதா
லற்புதனேயிங் கார்கிலமென்றென்றயர்நின்றார்.

இ-ள். சுட்டுணர்வுக் கபபாற்பட்ட முதல்வனது சத்தியமான சுபாவம் விளங்கின ஞானத்துக்குமேலான சிதம்பரபிரகாசமும் தேவரீருடையதிருமேனியின் பிரகாசத்துடனேயாடும் அந்தப்பிரகாசமும் பார்வைக்கடங்காதபடியாலே ஆச்சரியமான திருமேனியையுடையவளோ சத்திவிபாதக்குறைவினாலே எங்கள் நினைவுமுடிக்கப் பெறுகின்றோ மில்லையென்றென்று வருந்துகின்றார்கள்—எ-று.

தன் திருமேனி பொற்பு என்பதற்குத் தன்னுடைய திருமேனியிலேபொருத்தின பரமேசுவரியெனினு மமையும். (கஆ)

காரணனே முன்காமனே வேவக்கண்வைத்த
பூரணனே நின்புகழ்நடம்பாரும்புணர்வெய்தப்
பாரிருண்மோகந்தீரருண்ஞானம்பணியென்றென்
ஞரணமோதுஞ்சாகைகளோராயிரமாக.

இ-ள். சர்வகாரணனே முன்னுள் மதனன்வெந்து வீழத் திக்கண்ணுற் பார்த்தருளிய பரிபூரணனே தேவரீருடைய புகழ்பொருந்திய நிருத்தமெல்லாருங்காணக் கடைச்சிப்பிரக இருளையும் மயக்கத்தையும் நீக்கும்படியான உமதுகருபைப்பொருத்தின திருவடிஞானம் பணித்தருள்வீராகவென்று வெருவிதமாகச் சாகைகளினாலே விண்ணப்பஞ்செய்தனவேதங்கள்—எ-று.

ஒருவனை நேரோயிருவருமுன்னுன்மறையஞ்சா
திரவுறுமாறேழையமினியெட்டும்படியின்பந்
புரைமுதலாருறென வருநாதா தியின்மீதே
பரதபராபரபரிபுரபாதாபணியென்றார்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத முதல்வனைச் சந்திதிப்பட்டுநின்று விட்டுணுவும் பிரமாவும் முனான்குவேதங்களும் தேசோருபத்துக்கஞ்சாமல் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவழியை ஒன்றும் அறியாதயாங்களு மின்பம்பெறும்படி பிருதி

*வேதமென்றது வேதகாத்தர்களை.

விழுதல்முப்பத்தாறென்று சொல்லப்பட்டவரும் பரநாதத்தின்மேலே நிருத் தஞ்செய்பவரோ பராபரப்பொருளர்னவரோ திருச்சிலம்பணிந்த ஸ்ரீபாதத்தை யுடையவரோ பணித்தருள்வீராக வென்றார் இந் திராதிகள்—எ-று (உக)

கரணமனைத்தும்புலனிலைவகாணுகைவிட்டான்
மரணமெமக்கிங்கிதுதமியோம்வாழ்வருண்மாறிற்
றிரணமுமெய்ச்சஞ்சலமில் தென்றலொன்றின்
புரணமெனக்கொண்டருளுகவென்றார்நின்றார்கள்.

இ-ள். தத்துவங்களெல்லாங்கூடினாலும் விஷயங்களையறியமாட்டாதத் துவங்கள்கூடாதபொழுது எங்களுக்குக் கேவலம்பொருந்துத், இவ்விடத்து அருள்நீங்கித் தனித்தவிடத்து எங்கள்வாழ்விது, தேவரீர் அங்ஙனில்லாவிடத் துத் தரும்பும் அசையாதென்று உண்மைபாக வேதாகமங்கள் ஒன்றாகச் சொல்லுதலாலே அவ்விடம்உம்முடையபூரணமொழியவில்லை ஆதலா லெங் கள் சுதந்தரமான கேவலக்காணியையும் பூரணமான தேவரீருடைய சுதந்த ரசத்தியையுந் திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளி எங்களையும் பிரோகரிப் பித்த ருள்வீராகவென்றார்கள் அவ்விடத்துநின்ற ரிஷிகள்முதலானோ—எ-று.(உஉ)

இவ்வகையேநான்மறைமுதலேனோரெவைய்தப்
பைவிரவாரபபணியணிநாதன்பரிவாஸிப்
பொய்விரவாமெயப்பொலிவினர்யாரும்புணர்வெய்தத்
திவ்வியமாமம்பரபதஞானந்தெரிவித்தான்

இ-ள். இவ்வாறு வேதமுதலான தேவர்களும் இருடிகள்முதலானோர் யாவரும்வேண்டிக்கொள்ள படம்பொருந்திய சர்ப்பாபரணமணிந்த சிதம் பரநாதர் அதுக்கிரகத்தினுலே இப்படி சத்தியம்பொருந்தின திருமேனிப் பொலிவினையுடைய பக்குவராகிய வேதரிஷிகள்முதலான யாவரும் பொரு ந்துதுறத்த திவ்வியமாயிருக்கிற பரமாகாசப்பத்தி ஞானததைத் தெரிவித் தார்—எ-று. (உங)

நாரணன்வேதாவாசவன்வானோர்நவைசேரா
வாரணமேலோர்தாபதர்மூவாயிரவோர்நம்
சாரணர்தாவாநாரதர்பூதாதிகளாசைக்
காரணானோராடலைநேகண்டார்கள்.

இ-ள். அரிபிரமந் இந் திராதிதேவர்கள் குற்றமில்லாத வேதங்கள்முத லாக உயர்ந்தோராகச் சொல்லப்பட்ட பெரியோர்கள் மூவாயிரம் பிரமரிஷி கள் நல்லசாரணர் குற்றமில்லாத நாரதர் பூதமுதலானோர் திக்குப்பாலர்கள் மற்றுமுண்டான இருடிகளையாவருந் தம்பிரானாநிருத்தத்தைப் பிரத்தியட்ச மாகக் கண்டார்கள்—எ-று.

எண்ணருங்காதல் கூருமென்கிற. டி-வது திருவிருத்தந்தவக்கிராரணன் வேதாளென்கிற உச - வது திருவிருத்தம் அளவாகச்சொல்லியது ஏதென்னில், வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலிகளுக்குத் திரோதானத்தைநீக்கி ஆரந்த சுபாவ நிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்ததும் அரிபிரம இந்நிராதிவேதங்களுக்கு ஆணவளாவ வந்து அவத்தைநீக்கித் திரோதானத்தில் அருளாந்த நிருத்தத் தரிசிப்பித்ததும் மூவாயிரம்ருஷியாதி யானவர்களுக்குக் கலாபந்தநீக்கி வயிரதவாந்தந் தரிசிப்பித்ததுங் கண்டுகொள்க. (உச)

கண்டனர்கண்ணுக்கின்புறமுன்னேகரமுச்சிக்
கொண்டனருள்ளக்கொள்கைததும்பகருறியாரப்
பண்டருவேதப்பாடலோடாடிப்பரபோகத்
தண்டனதாமெய்க்கருணையிறாடுற்றிலைகின்றார்.

இ-ள். கண்களுக்குச் சுகம்வரப் பிரத்தியட்சமாகக்கண்டனர் கரங்களுச்சியிலே பொருந்தக்கொண்டார்கள் தங்கள்நினைவு நிரம்பிவழிகிறது போலக் கண்ணீரும் புளகமுமாகியகுறிகளநிறைய இசைபொருந்திய வேதகீதத்தோடு ஸ்ரந்தக்கூத்தாடி பரபோகந்தரும் தம்பிரானருடைய காருண்ணியசாகரத்திலே மிதந்தார்கள்—எ-று. (உரு)

பரபதகங்காதாவரவிந்தாசனனுச்சிசு
சிரமரிகண்டாவிருடருகண்டாமிருதெவ்வர்
புரமெரிகண்டாபவமிரிகண்டாவெனவோடுக
கரமலர்சிந்தாவா கர வென்றாகுணநாதா.

இ-ள். மேலானபதமுள்ளவனே கங்காதரனே கமலாசனனுடைய உச்சித்தலையரிந்து அண்டப்படுத்தினவனே கறுப்புநிறத்தைக்காட்டின கண்டத்தையுடையவனே மிகுந்த மாறுபட்டோர் புரங்குளையெரித்தவீரனே சநந்தத்தைக்கெடுக்கிற ஞானக்கண்ணை எங்களுக்குத்தந்தருளென்று விண்ணப்பஞ்செய்து புட்பாஞ்சலிபண்ணி அரகராவென்றார் கணநாதர்கள்—எ-று. (உசு)

ஆடினரொந்தாயாகமசிந்தாமணியேயென்
ஞேடினரின்ருளோகைமலிந்தாரொளிர் உண்ணி
வீடினர்குன்றமுடியவெந்திவினேதீரத
தேடுமருந்தேதாவருளென்றார்சிலதேவர்.

இ-ள். பரவசராய்மினறு கூத்தாடினர் எந்தையே யாகமத்துக்குச் சிரதாமணியேயென்று ஒடினா பரவசராய்மின்றார் அதிப் பிரியப்பட்டார்கள் வெளிப்பட ஒளி பொருந்தின கண்ணீர்த்தாணா கொண்டார்மலைபோன்று எங்குளே மேலிட்ட கொடியதிவினேதீர யாவருந்தேடுமருந்தே யருளைத்தருவா—எ-று. வெள்ளார்கள் சிலதேவர்கள்—எ-று. (உஎ)

மாலயன்மேலாவாசவனேசாமதியேசெங்
கோலநிலாவாபாலனநீருகோவேதிண்
காலனிலாவாகாதியகாலாகதியேவண்
பாலநிலாவாகாவெனநேரோபணிவுற்றார்.

இ-ள். அரி பிரமர்களுக்கும் மேலானவனே இந்திரனுக்குச் சினேகி
தனே சர்வாத்துமாக்களுக்கும் அறிவே செவ்வண்ண விளக்கமுடையவனே
பாலொத்தவெண்ணீற்றனே கோவே தின்னிய காலனில்லையாகும்படி தா
ய்நதருளிய ஸ்ரீபாதனே சமயிகளெல்லாரும் அறுதியிட்டுச்சொல்லும் வழி
யே வளவியபால சந்திரசேகரனே சமுசாரதாபத்தில் நாங்களுந்நதாமல்
இரட்சியென்று சநந்தியிலேபணிநதார்கள்—எ-று. (உஅ)

திசுத்தருசெம்புன்றலேநிரிமுண்டஞ்சோசங்கத
தகுசுழைநுண்கண்சிறுநகைதந்தந்தாழபண்ட
பகுசுகனந்திண்டொருசரணந்தண்பாநங்கப
புகழ்கரணங்கொண்டயாவவநந்தம்பூதநங்கள்.

இ-ள். விளங்குகின்ற செங்குஞ்சித்தலை - நெறியிலே திரிபுரண்டாம் -
சங்கக்குழைபொருந்தினகாதுகள் - சிறியகண்கள் - புனன்கையையுடைய பற
கள் - தாழ்நதவயிறு - இரண்டிபிரிவாகிய பிருஷ்டபாகம் என்னு மிவைகளையு
டைய பூதங்கள் பலம்பொருந்தியகால்கள் பூமியிலேபொருந்த உற்புலித கர
ணங்கொண்டு ஆடுவன—எ-று. (உக)

மலரொரிமுசசிக்குழிவிழியொட்டற்கவுளவாய்விட்
மூலகெயிரொடடைக்களமிருநெடடைக்கரமீர
லுலருதரஞ்சிற்றநாயுயர்தெற்றறபதமோடும
பலவலகைககொத்திடுகுணலைகொத்தினபாணி.

இ-ள். எரிபோலவிரிந்தமயினையுடையபெருந்தலையம் குழிந்தகண்களு
ம் ஓட்டியகன்னமும வாய்க்குவெளியில் புறப்பட்டபறகளும் ஓட்டையினக
முத்தப்போன்ற கழுத்தம் நீண்ட இரண்டிகைகளும் ஈரலுலாநதவயிறும் சி
றிய அணைமுமுடையனவாய உயாநததெற்றுதல்பொருந்திய முட்டிக்காலுட
னே பலபேய்கள் குனித்திடுங்குணலைக் கூத்துக்குச்சரியாகக் கைகளைகொ
ட்டின—எ-று. (உஃ)

தோடி றையேவாய்விடலொடாசுரிசுழைப்
பாடளியா நோடேழிசைகோடாவகைபாடத்
தாடகுமாடாநாபுரம்விடாவொளிசாவித்
தாடினாபாடாவாடாநாடாசரமாதா.

இ-ள். இதழ்சற்றே நீங்கின் புட்பங்கள் நிறைய வுள்ளேவைத்துச் சொருகின கொண்டைப்புறத்தில் வண்டிகள் யாமோடுகூடச்சத்தசரமும் மயங்காமறபாட தானுக்குத் தகுதிபாகக் கால் வடிம்பிறபொருந்தின பொறசிலம்போசையைக்கூட்டி ஆடினர் பாடாமல மயங்கினா பெருமையையுடைய தேவஸ்திரீகள்—எ-று. (௩௧)

அண்டாகண்மிண்டப்பண்டெழுநருகண்டமுதியுங்கண்டனகண்டப்பண்டைநடங்கண்டுளாவித்துக் குண்டி கைகொண்டைந்தண்டொடுமண்டிக்குலைவேணி முண்டமில்ங்ககொண்டயாமின்றார்முதுவோர்கள்.

இ-ள். தேவர்கள் விஷுவேந்தைச்சலக்கமாட்டாமல் திரண்டுவந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய பண்டுசமுத்திரத்திலே தோன்றிய நஞ்சை அமுதுசெய்து அவர்களுக்கு அமிர்தத்தை யீந்தருளும் நீலகண்டனது அகண்டபரிபூரணமான அநாதிரிசுத்தத்தாலே கண்களைக் குளிர்வித்து கமண்டலம் சோமன்கட்டின தண்டிகள் ஒன்றுக்கொன்றுநெருங்கிச் சடையவிழத் திரிபுண்டரம்விளங்க வெகுவிதமாக ஆடினா பழைய மூவாயிரமுனிவர்கள்—எ-று. (௩௨)

வீரதராவான்மேருகராகான்விரிகொன்றைத் தாரவராவாகர்வெனநேரோதகவாரா நாராதோரார்சாரணரோனோர்நசையாழின் பாரகராராவார்வமொடாடும்பணியுற்றார்.

இ-ள். வெற்றியையுடையவனே பெரிய மகம்மேருவை வில்லாகக் கைக் கொண்டவனே வாசனையிருந்த கொன்றைமாலையணிந்த 'பரமசிவமே நாகத் தையாபரணமாகஉடையவனே எங்களை ரட்சியென்று சந்தித்திலே முறைப்படிவந்து தும்புரு நாரதர்களும்அழகுபொருந்திய தேவனாதர்களும்மற்றைத் தேவர்களும் கார்தர்வ வேதபாரகராகிய வித்தியாதரர் முதலானவர்களும் நீங்காதஆசையோடு ஆடுநொழிலைப் பொருந்தினார்கள்—எ-று. (௩௩)

குடமுழவங்கொக்காரபொருதாளங்குழல்வீணை படகநெடுங்கத்திரிகைதடாரிபணிலங்க டுடிகரடஞ்சசரிபலகொண்டோர்தொகவாரா நெடுமுகிலஞ்சக்கடலொலியெஞ்சநிகழ்வித்தார்.

இ-ள். பிரதானவாத்தியமான குடமுழாக்கள்-கொக்காரையென்கிற வாத்தியங்கள்-சர்வவாதத்தியங்களுக்கும் சுருதியான தாளம் - வேயங்குழல்கள் வீணைகள்- தம்பட்டம் - பெரியகத்திரிகை-பம்பை-தவளச்சங்கங்கள்- தமரும கரடிகை-சச்சரி முதலானவாதத்தியங்களைக் கைக்கொண்ட மேளத்தோர் வாடகடிவந்து மேலங்கள் திடுக்கிடவும் சமுத்திரவொலிகுறையவும் முழக்கம் கொடுத்தார்கள்—எ-று. (௩௪)

பரிவுடனூடுந்தொழிலினராய்முன்பலர்வாழ்த்
தெரிவுறநீடும்புலிமுனியோனுந்திகழ்வெயது
மரவரசோனும்பாவசராய்நின்றழநேரோ
வரமெவைகூறுந்தரவெனநாதன்மகிழ்வுற்றான்.

இ-ள். அன்புடன் கூத்தாடுந் தொழிலையுடையராய்ச் சந்நிதியிலேபொருந்தினோர் யாவரும் பெருவாழ்வுபெற்றுவாழ உண்மையைத்தரிசித்துச்சுபாவகுணத்திலேயுமுந்தின வியாக்கிரபாதரும் அந்த நிலையைப்பொருந்தின பதஞ்சலியும் பரவசராய் நின்றழ அங்கனம் சந்நிதியிலே நின்றழும் வியாக்கிரபாதரையும் பதஞ்சலியையும் பார்த்தருளி நாம்கொடுக்க உங்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக் கேளுங்களென்று மகிழ்ந்து திருவாய்மலர்ந்தருளி னார்—எ-று. (நடு)

அண்டர்பிரான்முன்புண்டரிகத்தாண்முனியன்பிற்
கண்டுளிரோரக்கைதொழுதுள்ளங்கசிவெய்திப்
பண்டுனைநாளுங்கண்டிடுமாறென்பயிலபூசை
கொண்டருள்வேறிங்குண்டிலவேதுங்கொள வென்றான்.

இ-ள். தேவதேவன் திருமுன்பே வியாக்கிரபாதா அனபினாலே ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகநின்று கைகூப்பித்தொழுது மனமுருகிமுன்போலத் தேவரீரானாள்தோறும் கிரியாவிதிப்படி யானபண்ணுகிறபூசையை உண்மையாகக் கைக்கொண்டருள்வேண்டும் இதுவே யனறிப்பெறவேண்டிய சூறை வேறொன்று மில்லையென்றா—எ-று. (நடு)

ஆடுகவென்றங்காடுமரஞ்சீரருள்செய்யக்
கூடுமநந்தன்கூடுமநந்தங்கொடுவெமமை
நீடுமநந்தங்கேதநினைந்தோநிலன்மேவுஞ்
சேடர்கடுன்பந்திரநினைந்தோதெரியாது.

இ-ள். வேண்டும்வரத்தை உரையாடுங்களென்று அவ்விடத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் பரமேசுவரர் அருளிச்செய்ய அன்புபொருந்திய பதஞ்சலி தன்னைக்கூடும்முடிவில்லாதகொடிய தீவினையிலநீட்டிக்கும மனத்திறந்தும் ஏதுக்களாகிய துக்கவாதனையாலே இன்னம்மனத்தைவாழ்பொருந்தமோவென்று எண்ணியோதெரியாது பூலோகத்தைப்பொருந்தஞ் சேஷமாபுள்ள ஆன்மாக்கள் பிறவித்துன்பந தீர என்று எண்ணியோதெரியாது.—எ-று.

தெற்குக்கயிலாச பாரிசத்தில் தவமுயலும்பொழுது பரமசிவஞ்சாந்தியஞ்செய்து பிரமாவாக வெளிப்பட்டு இவ்வாயுமைகளைச் சொதித்தது பின்பு தற் சொருபமானபோது வேண்டியதென்னவென தாருகாவனத்தில் செய்த நிருதத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல இது இடம் அன்று அங்கு சிதம்பரத்தில் காணக்காட்டுதுமென நருளிச்செய்ய அவ்வண்ணம் அந்த

ண்ணிப்பொருந்தும் அந்தமில்லாத கொடுமைஉடைய திவினையிற்
றங்குமனதுக்குத் தம்மிடத்திற் றங்கும் ஏதுக்களாகிய சகதுக்க வாந்நையிற்
பட்டு மறைப்புவருமென நினைந்தோவெனினுமகையம் - பூமியின்பொருந்தும்
புண்ணியபாவசேஷமாயுள்ளவர் சேஷர்களை வடமொழித்திரிவு. இது
என்சொல்லியவாரோவெனில் தனது சஞ்சிதப் பிரார்த்தவஜ்ஜாமியத்தாற் பி
றவிவருமெனநினைந்தோ பூலோகத்துப்பொருந்தாஞ் சேஷமாயுள்ள புண்ணி
யபாவமுடைய ஆன்மாக்கள் பிறவித்துன்பநதிர நினைந்தோ இப்படி நிரூபி
த் து அநவரதஞ்செய்யவென்றது, தெரியாதெனவே இரண்டும் வேண்டியென்ப
துபொருந்தும்—எ-று. (௩௭)

சென்றுவணங்கித்திகழுமநந்தத்திறலோனு
மின்றிகழ்வாழ்வோர்விழிபுணர்காலந்தொலுமன்றந்
துன்றியஞானச்சோதிபுணைசத்துணையோடு
மென்றுநடந்தந்தருளவிரங்காயினியென்றான்.

இ-ள். வந்துவணங்கி விளங்கும் அநந்தனாகிய வெற்றியுடையோனும்மி
ன்போல விளங்கப்பட்ட உடம்பில்வாரும் ஆன்மாக்கள் வெளியாரக்காணும்
அக்காலந்தோறும் அம்பலத்தில் பூரணமாய்நிறைந்த ஞானப்பிரகாசத்துள்
காதலை"டைய துணையாகிய பராசத்தியுடனேகூட இன்றுமுதல் என்றும் நி
ருத்தத்தைப் புலப்படுத்தி அருளாயினி என்றான்—எ-று. (௩௮)

தேவர்கடேவன்நிருவருளங்கப்படி செய்ய
மேவியபோதங்கிருவருமிக்காடினர்மிக்கோ
ராவெனவேமுன்கடலொலிபோல்வைத்தலைவுற்றார்
புவலயம்புமலைதகவானோர்பொழிவுற்றார்.

இ-ள். தேவர்களுக்குத்தேவன் அவ்விடத்து அப்படித் திருவருள்செய்ய
ப்பொருந்தினபோது வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியுமாகிய இருவரும் ஆநந்
தக்களிப்புமேவிட்டு ஆடினர் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் இருடிகள் முதலாயி
னோர் ஏழென்று எண்ணப்பட்ட கடலோசைபோல ஆரவாரித்துச் சிரசின்
மேல் கைவைத்துச்சுழல் லுற்றார்பூமிவட்டத்தில் புஷ்பங்கள் மலைக்கு ஒப்
பாக நிறையும்படித்தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள்—எ-று. (௩௯)

எங்குமுழங்கத்துந்துபிசங்கத்தொலிநீட்ச்
சங்கையிலின்புற்றும்பர்களேனோர்தாம்வாழப்
பங்கமிலின்பத்தோருபதேசம்பரிவான்மிக்
கங்கவர்தங்கட்கெங்கள்பிரானுளசெய்வார்.

இ-ள். திக்குகளெங்குந் துந்துமிமுழங்கச்சங்குங்களின் ஓசைபெருக ம
யக்கமின்றிப் பேரின்பத்தழிந்தித் தேவர்கள் இருடிகள் முதலானோர் வாழப்

பங்குமில்லாத இன்பயிருந்த ஒப்பற்ற உபதேசம் அன்புடையார் தங்களுக்கு
ஏம்மை அடிமையாக உடைய தம்பிரானார் அருளிச்செய்வார்—எ-து. (சு௦)

ஞானமக்குத்திகழ்விடநம்மிற்றியிவின் றென்
ருனதுசித்துசசத்தமர்ஞாலதநகலாது
தானுடலுட்பட்டிமுயிரிற்றங்குதல்போலவோம்
வானவாச்சுற்றிக்கோலுமினென்றன்மன்றடி.

இ-ள். நமக்கு ஞானமானதுவிளங்கப்பட்ட அதிட்டாநம-நம்பிடத்தில்
யிரிவினதி னுனானது சித்தாகிய ஞேயம் சத்தாகிய ஞானம் - அமரப்பட்ட
இப்பூமியைவிட்டி அகலாதது எப்படியென்னில்-உடலில் உடபட்டிருக்கும் உ
யிரினைப்போல அந்தஞானத்திற்கு ஞேயமாகிய உயிராய்த்தங்குதல் செய்
வோமாகையால் தேவர்களேஇந்த இடத்தைச்சுற்றி அம்பலமாகக கோலு
மினென்றார்அம்பலத்தாடினார்—எ-து. (சுக)

தொன்மையஞானம்பெற்றதுசுற்றுமபொருளாயவான்
முன்மலர் தூவித்தொழநடராசன்முதுதூலிற்
சின்மயமாமன்றிரண்மயமொன்றுண்டதுசேரப்
பொன்மயமாகுமபுயியினர்காணுமபொழுதென்றான்.

இ-ள். பழமையையுடைய ஞானமாகிய சிதம்பரத்தில் அத்தன்மையை
த்தம்பிரானார் அருளினாலேசுட்டி அறிவுபெற்ற ஸ்தலத்தையாவருகருந திரவி
யமேதாமென்று ஆராய்வான் காரணமாகித் தேவர்களெல்லாரு சுகந்திமு
ன்பு புஷ்பாஞ்சலிபண்ணி நமஸ்காரஞ்செய்ய நடேசர்சொல்லார் வேதத்
தில் ஞானமயமாப் இம்மன்றிலுக்குஇரண்மயகோசமென்றொருபெயர்உண்டு
அது விசுவத்திலுள்ளவர் கண்டித்துக்காணும்பொழுது அடங்கப் பொன்னின்
சொருபமாகுமென்றார்—எ-து. (சஉ)

என்றருளுஞ்சேருடலைமேலகொண்டிமையோர்பொன்
சென்றழறங்கித்தேகடனோடிசசெலவற்று
நின்றதுகொண்டங்கருளபடிமாவாநிகழ்வித்தார
மன்றகுமென்றங்கதுபடிமாவாமலிவித்தார்.

இ-ள். என்றருளிச்செய்யுந் திருவருளைத் தேவர்கள் தலைமேற்கொண்டு
கணகமஅழலிற்சென்று தங்கிகளங்கமற்றுத் தன்னுடைய ஒளியுடனகடி ஓடி
ஒட்டறநுநின்ற பொன்கொண்டிதம்பிரானார் அவவிடத்து அருளியபடியே
பெரிதாக அம்பலத்தைச் செய்வித்தார அதற்கு நம்மனனாகிய சிதம்ப
ரோசரபொன்னமபலமாகத் தகுமென்று அவவிடத்துச்சொன்னபடி மறை
வாகநாமம் பொன்னம்பலம்என்று எல்லோரையுஞ் சொலவித்தார்—எ-து. ()

பொன்னசலஞ்சேர்பொருளையுமயகும்புறபோன்றும்
பன்னருஞேயப்பற்புதஞானந்தருபானமைச

சின்னிலைமன்றந்தேவர்கள்செய்யுந்திருமன்றத்
தன்னையும்ன்றேசெய்ததுஞானந்தானாக.

இ-ள். பொன்னுகிய மகமேரு பருவத்தைச் சேர்ந்த பொருள்பொ
ன்னுறப்போலவும், அளத்திற்போடும்புல் உப்பாறப்போலவும், முற்சொ
ல்லுதற்கு அருமையுடைய ஞேயாதிட்டானமான பரபதமென்னும் ஞானநிட
டையைத்தரும் முறைமையையுடைய ஞானநிலையாகியமன்றம்-தேவர்களாற்
செய்யப்படும் அழகிய கனகசபையையும் அப்போதே ஞானந்தானாகச் செய்
தது—எ-று. (சச)

அன்றுதொடங்கித்தேவர்களுஞ்சீராவோனுங்
துன்றுபுலிக்கான்முனிமுதலாகுந்தாயோருங்
சென்றுவணங்கித்திசைதொழும்வாழத்திருவாளன்
மன்றினடந்தந்தென்றுமகிழ்ந்தான்மாதோடும்.

இ-ள். அன்றுதொட்டு அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களுஞ் சிறப்புடைய
பதஞ்சலிபகவானும் திடசித்தமுடைய புலிக்கால் முனி முதலாகுஞ் சுத்
த இருபுகளும், திசைகளின் உள்ளவர்களும்வந்து வணங்கி முத்தியில்வாழ்
வதாக மஹைதசுவரியமுடைய பரமேசுவரன் பொன்னம்பலத்தில் எப்போ
தும் நடனஞ்செய்து பராசத்தியோடு மகிழ்ந்தருளினார்—எ-று. (சரு)

கரவினிருத்தம்புரியவிருத்தங்கழிகானின்
மிருக்கனைத்தும்பறவைகண்முற்றுமிகுநாதப்
பரிபுரசத்தம்பருகிமதித்தம்பிகைபாத
மருவி 0 நிரக்கம்பெருகியிரக்கமவிவற்று.

இ-ள். மறைப்பில்லாத நிருத்தத்தை ஈசுரனேசெய்ய மாறுபாடுநீங்கிய
காட்டில்வாழும் மிருகங்கள் அனைத்தும், பறவைகள் அனைத்தும், நாதமிருந்த
திருச்சிலம்பினது சத்தத்தைச் செவியாரப்பருகிச் சத்திநிபாதம்பொருந்தி
அருளைக்குறித்துக் கண்ணீர்பெருகிச் சிவஞானத்திற்பொருந்தி வாழ்ந்தன.

அரவரசன்சொற்றகவரமுன்பெற்றனனாகக்
கரவில்கணங்கட்புனன்மிகநுந்தக்கரநாலுங்
திரிநயனம்பொற்சரிகைபிரம்பொப்பருசெம்மை
மருவியநந்தித்தலைவனைவந்தித்தெதிரினின்றார்.

இ-ள். பணிக்கரசனாகிய பதஞ்சலி முன்புவேண்டிக்கொண்ட சொற்ப
டியே திருவுள்ளம்வாழ்ந்தருளி அநவரததாண்டவஞ்செய்ய வரங்கொடுத்த
ருளப் பெற்றனனாகக்கண்டு அசத்தியம் இல்லாத கணநாதர்கள் கண்ணீர்
மிகத்தும்ப நான்குதிருக்கரங்களும் திருநயனமும் பொற்சரிகையும் பிரம்
பும் ஒப்பில்லாத செம்மையாகிய சாரூபமும்பொருந்திய நந்திகேசுரனாகிய
தலைவனை வணங்கி யெதிரினின்றாகள்—எ-று. (சஎ)

0 நிரக்கமெனற்பாலது - விகாரவகையால் நிரக்கமெனக் குறிக்கின்றது.

பன்னுகணத்தோர்தலைவன்வருத்தம்பாராதே
கின்னிலயத்தின்னிலைதகநாளுநிலென்றார்க்
கென்னையுரைக்கோமிதுபிணிகைக்குமெனிலெய்த்தோர்
தன்னைநருக்கிச்சாறுகொள்வாருந்தகுமென்றார்.

இ-ள். இப்படிச் சொல்லப்படாநின்ற கணங்கள்நாபகனுடைய திருமே
னி வருத்தத்தைவிசாரியாதே நினனுடைய ஆநந்தநிருத்தமாகிய புயங்கத்தி
னிலைபொருந்த அநவரதமு நிலென்று வரம்பெற்றுக கொண்டவர்களைக்கு
றித்து நாமென்னசொலவோம் இந்தமருந்து பிணியை யோட்டுமெனில நோ
யினால் இளைத்தோர் அம்மருந்தினை வேருடன்பிடுங்கி நருக்கி அதனசாரறை
ப்பிழிந்து கொள்ளுதல்போலும் என்றாகள—எ-து. (சஅ)

தாணுவைமுன்னர்ச்சாருநர்கண்ணிற்றகநட்டம்
பேணுவதாகப்பெருகுவரம்பெற்றனொன்றா
லாணையெனமென்றாறிவாராநாமினியன்பிற
காணுநர்காணுங்காலமவகுததல்கடனென்று.

இ-ள். சிதம்பரேசுரா சநதிதிமுன்னர் வந்தவர் கட்புலனுக்குக்காண
அநவரதநிருத்தத்தைத் தொழுவதாகப் பெருத்தவரம் பதஞ்சலிமுனிவர்
பெற்றனர் என்றால் திவ்விய ஆக்கினை யேதாமென்றுயாவறிவார அனபின
ல் தரிசிப்பார்க்குத் தரிசிக்கும் காலங்கறபித்தல் நமக்கு இனிக்கடனென்று
குறித்து—எ-து. (சக)

அங்ககமுற்றுந்தங்கினர்காவலயற்காவ
லெங்கணுமொய்க்கும்பாரீடமுமபரிடைக்காவல்
பொங்குசினத்திண்குளிகள்காளிபுறக்காவ
றங்குவருக்கந்தம்மினெருக்கந்தகுவித்து.

இ-ள். காலம்வருக்கில் காவல்முதலவேண்டுமாதலின் அவ்விடத்தில்
கெற்பகிரகமுழுவதும் அநந்தாதிகளாகிய தாங்களே காவலாகவும், அதற்க
யலான இரண்டாயிடமெங்கணும்நிறையும் பூதாதிகள் காவலாகவும் அதற்
குமுன்றாவதாகிய இடையில் இநதிராதிகளாகிய தேவர்கள்காவலாகவும்
அதற்குநாலாவதாகிய புறத்திலிருந்த சினத்தினையுடையபேய்களுங் கா
ளிகளும் காவலாகவும் இப்படியிருக்கும் தவகள்வருக்கத்தில் நெருக்கமா
கவிருக்கக் கறபித்து—எ-து. (க௦)

காலையுமுச்சிக்காலமும்வானோரோரோர்சீர்
மாலையின்மைக்கட்பூவையர்தாமேவளர்கங்குன்
ஞாலநார்க்கெக்காலமும்யாருநனுகாத
வேலைகனத்தறகிச்சையிருப்பாமிகுவித்தார்.

இ-ள். விடியற்காலமும் மத்தியானகாலமும் தேவர்களும் இருடிகளும் சிறப்புடைய சாயுங்காலத்தில் மைக்கண்ணுடைய தேவமாதரும் இருள்வள ராரின்ற ராத்திரிகாலம் கணநாதரும் பூலோகத்துமானிடருக்கு முன்சொ ன்ன நான்கு காலமும் தரிசிக்கவும் எவரும் வாராதகாலங்கள் தம்பிரா னர்க்கு இச்சையிலிருப்பாகவும் கற்பித்தார்—எ-று. (௫௧)

நிலையமிதற்கிங்கிதுநிலையென்றான்மன்றேறி
யலைவறநிற்குமபடியுமுவந்தானென்றான்முற்
கலைஞருநாக்கும்பொருளளவன்றேவந்தோவித்
தலைவன்முயக்கஞ்சகலர்மயக்கந்தானுமால்.

இ-ள். தமது நிருத்தத்திற்குச் சுழுமுன ஸ்தானமானசுதம்பரமே இட மென்றார். அன்றியும் பொன்னம்பலத்தி லநவரதமும் அசைவறநிற்கும்ப டி மகிழ்ந்தாள்ளினால் அநாதியே வேதாகமங்களின்வழியே யாகாதிகள் முதலானவற்றில் வல்ல கலைஞானிகளுநாக்கும் பொருள் அதற்கு அளவன்று, ஆதலால் இநதத்தம்பிரானார் திருவுள்ளப்பாங்கு சகலர்க்குமயக்கமாம்—எ-று

பூவமர்வோனும்பொருகடலோனும்புத்தேநந்
தேவர்கள்கோனுந்திருமுனிதானுந்திகழ்நாகர்
காவலனேயிககருணைநடங்காண்வரவைத்தாய்க்
கேவல்செய்வோமற்றென்செயவல்லோமென்றார்கள்.

இ-ள். பூவில்இருப்போனாகிய பிரமனும், அலைபொருதுங் கடலுடை யோனாகிய விஷ்ணுவும், தேவர்களும் தேவர்களுக்கரசனாகிய இரதிரானும், அழகியமுனியாகிய வியாக்கிரபாதரும், விளங்கப்பட்ட நாகராஜனாகிய பத ஞ்சலிபகவானே - இநதக்காருணணியநிருத்தஞ் சருவான்மாக்களுக்கும் கா ட்சிபெறக்கற்பித்தாய உனக்கு நாங்கள் ஏவலசெய்வோமல்லது வேறெனசெ யக்கடவோமென்றார்கள்—எ-று. (௫௨)

இப்பரிசாமிங்கிவொடுபூதம்பேயகாளி
முப்புரிநாலோபூமகள்விண்ணோமுதலாகத
தப்பருமெல்லைக்குடசிவலிங்கந்தாபித்துத்
துப்புறமுமேனிசசோதியைநாளுந்தொழுநாளில்.

இ-ள். இப்பரிசாகிய வியாகிரபாதமாமுனி பதஞ்சலிமாமுனி அரிபிரமே னதிராதிகளுடனே பூதம்-பேய்-காளி-திலைமூவாயிரவர் இலக்குமி தேவர்மு தலானோ முததிவழுவாத சுதம்பரத்தலத்தின் எல்லைக்குள்ளே சிவலிங்கன் தாபனஞ்செய்து செம்பவளககுன்றொத்த திருமேனியுடைய தம்பிரானா னாள்தோறும்பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்துகொண் டிருக்குங்காலத்தில்.

வீசியகங்கைக்கங்கைவிடாவந்தர்வேதித்
தேசமிலங்கத்திசைமுகன்யாகஞ்செய்தற்குப்
பூசைவழங்கிப்புவியுழுதப்புப்பூரித்தும்
ஞ்சறுதுங்கசசாலைகளின்பத்தமைவித்து.

இ-ள். திராவீசிய கங்கைக்கரைநீங்காத அந்தர்வேதிப்பிரதேசம்விளங்க பிரமா யாகஞ்செய்யக்கருதி அவவிடத்தில இந்நிராதிமுதலாயுள்ள தேவதைகளுக்கும் பூசைபண்ணி பூமியையுழுது தண்ணீரநிறையக்கட்டி ஒருப்பட்டு விதிமுறையில் குற்றமற்ற பெரியயாகசாலைகளை மனோகரமாகச் செய்வித்து—எ-று. (௩௫)

திருமலிவித்துப்பறவைபடுத்துசசிலகுண்டங்
கருதிரிதுத்திப்பசுநிராகடடபபெறுகம்பஞ்
சருநெய்குசைப்புற்சமிதைசிருக்குசசிருவந்தண்
பருதிபொரிப்பொற்குவைபழுவெறப்புபலகொண்டு.

இ-ள். இலக்குமிமுதலானோ ஸ்தாபனம்பண்ணி பருந்துபடுத்தி விதிப்படியிலுண்டான குண்டங்களைக்கருடன்மேல் அந்தந்தத்தானங்களில் விதிப்படி ஆமைத்துப்பசுக்கள்கட்டக் கம்பங்கள்-சரு-நெய்-குசைப்புல்- சமிதைகள்-சிருக்குச்சிருவம், குளிர்ந்தபருதி, பொரிபொற்குவியல், பழமுதலானவை எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் பலமலைபோலக் குவித்துக்கொண்டு—எ-று. (௩௬)

சிந்தைமகிழ்ந்தும்பவாவரவேள்விசசெயல்செய்வோர்
மந்திரமோதிபபாவகசோமாவருனாவா
முந்துமுராரிவாதிமிராரிவாமூவா
வீந்திரன்வாவாசங்கரன்வாவாவென்றார்கள்.

இ-ள். சித்தங்களிலூர்ந்து யாகத்தொழில்செய்வோர் தேவர்களைவரும்படிக்கு மந்திரம்ஒதி பின்னும் அவரவர்மந்திரங்களைச்சொல்லி அக்கினிதேவனே-சந்திரனே - வருணனே வா, எக்கியத்துக்குமுதலான விஷ்ணுவே வா, அந்தகாரசத்துருவாகிய ஆதித்தனே வா, மூப்பு இளமையில்லாத இந்திரனே வாவா, சங்கரனே வாவா என்று ஆவாகனம்பண்ணினார்கள்—எ-று. (௩௭)

யாருமணைந்தாரின்றினியென்னுமிதுவென்றென்
ரோருமுன்னபார்யாவருமின்பாரொளிர்தில்லைச
சேரவிருந்தார்போதுமினென்றேசென்றேபு
நாரதகொண்டேமீளுகவென்றான்மறைநாவான்.

இ-ள். ஆவாகனம்பண்ணின தேவாகன்யாவரும் இங்குவந்துபொருந்தினார்கள் இல்லே இனி யாந்துடங்கின யாகம் ஏதாய்முடியும் என்றென்று பலகாலும்விசாரித்த உணருமுன் இங்குவரவேண்டின அன்பையுடைய யாவரும் பிரியத்துடனேவிளங்கிய சிதம்பரத்திலேகூடி இருக்கக்கண்டோம் யாகத்

துக்குவாருமென்று கீர்போயாகிலும் நாரதரோ அழைத்துக்கொண்டு மீள்வா யாகவென்று சொன்னார் பிரமதேவர்—எ-து.

(௫௮)

நயமுனியும்போய்நடவதிபன்றாடொழுதொல்லைச்
சயமலிதில்லைத்தாபதர்விண்ணோர்தமைநீர்காள்
பயன்மலியாகத்தனைவருமெய்தப்பணிநீயென்
•றயனுரைசெய்தானென்றுரைசெய்தானனைவர்க்கும்.

• இ-ள். நாரதமுனிவரும் சிதம்பரத்திலேசென்று நடராசன் ஸ்ரீபாதந் தரிசனம்பண்ணிச் சடுத்தியிலேவந்து ஞானவீரமிருத்த தில்லைவாழ்ந்தனையும் தேவர்களுயுங்கண்டு நீங்கள் புத்திமுத்திப்பயன் மிகுந்தயாகத்துக்கு எல்லா ரும் வரத்தக்கதாக நீகற்பியென்று பிரமாமொல்லி என்னைவரவிட்டார் என் னு அனைவர்க்கும் சொன்னார்—எ-து.

(௫௯)

நாரதஞர்சொற்றேவர்கள்கேளாநகைசெய்தெம்
பேரவிதீயிற்றாவுகயாமேபெறுவோமிப்
பாரினினுளும்பேரருளாளன்பரத்ததே
ஞரமுதுண்போமினியவியுண்போமன்றென்றார்.

இ-ள். நாரதமுனிவர்வார்த்தையைக்கேட்டுத்தேவர்கள்நகைத்து எங்களு டைய அவிர்ப்பாகத்தை எங்கள்முகமாகிய அக்கினியிலே ஓம்பண்ணக்கட வர் அதை நாங்கள்பெற்றுக்கொள்வோம் இந்தப்புயியிலே நாள்தோறும் தம் பிரானுடைய நிருத்தாநந்தத் தேன்பருகுகின்றோம் அதைஒழிந்து இனியுங் களஅவிர்ப்பாகங்கொள்ளோம்என்றார்கள்—எ-து.

உங்களவியை நெருப்பிலேபோடும் எங்களுக்குவேண்டாம் அந்தப்பதமென ஒருபொருள் நிகழ்ந்தமை கண்டுகொள்க.

(௬௦)

மற்றவர்தஞ்சொற்பெற்றவனும்போய்மலரோன்முன்
சொற்றனனந்தக்கொற்றவன்யாமுஞ்சொன்னால்வந்
திற்மைமகங்கைப்பற்றுவரென்றேயிறைவாழும்
பொற்றிகழ்தொல்லைத்தில்லையினெல்லேபுகுந்துற்றான்.

இ-ள். அநதத் தேவர்கள்வார்த்தையைக்கேட்ட நாரதமுனிவரும் மீளப் போய்ப் பிரமாவின்முன்பே அவர்கள் சொன்னபடியேசொன்னார், அந்தவார் த்தையைக்கேட்ட பிரமாவானவர் நாரதர்போய் மீண்டதும்ஒழிய இரண்டா வதுநாமும்சென்றால் இங்குவந்து இன்றுநடத்துகிற யாகத்தைக்கைக்கொண் டு முடிப்பர்என்று யோசித்து அநாதியே தம்பிரானார் திருநடஞ்செய்யும் பொ லிவுவிளங்குந் பழையதில்லைவனத்தி னெல்லையைச்சென்று கிட்டினார்—எ-து;

மலரவனுந்தாபதரொதிர்கொண்டாரொனவாழ்வுற்
றலைபுனல்சென்றாடியினெழுந்தாரழலாடு
நிலயம்வணங்காநிகழ்சிவகங்காதரநீரா
தலைவபுயங்காபரணவிரங்காய்தகவென்றான்.

இ-ள். பிரமாவைப் பிரமரிவிசுளையாவரும் எதிர்கொண்டார்கள் எதிர் கொண்டமாத் திரத்திலே நம்முடைய எண்ணம் முடியுமெனப் பிரமா மிகவு ம்பிரியமுற்றுப் பொற்றமகாப்பொய்கையிலே ஸ்ரீநாஞ்செய்து நியமம்முடி த்துஎழுந்துசென்றுதியாடுங்கூத்தனை நமஸ்கரித்து விளங்காநின்ற சுத்தனே கங்காதரனே, கீதுசார்ந்த திருமேனித்தலைவனே, நாகாபரணனே, என்னை யும் அடியாருடன்கூட இரங்கி அருள் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் -எ-று

இரங்காய்சரணென்று பாடமாகில் தேவரீர்பாதத்திலே சரண்புக இரங்கி அருள்வீரென்றுபொருளுணாக்க. (கூஉ)

வேதனும்வேள்விக்கேதிகழ்வானாய்விடைகொண்டே
தீதறமுலத்தானமிறைஞ்சிசுவலிங்கச்
சோதியைமேவச்செய்யிடமெங்குந்தொழுதன்பிற
போதுகவென்றப்புலிமுனிசாலைக்குள்புக்கான்.

இ-ள். பிரமாவும் யாகம்பண்ணிமுடிக்கக்கருத்தராய் நடுசமூர்த்தியை நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு யாசத்திற்கு விக்கினம்வராமல் ஸ்ரீமூ லத்தானமுடைய தம்பிரானாயும்நமஸ்கரித்து வேண்டிக்கொண்டு திருப்பு லீச்சரமுதலான எங்குமுள்ள சிவலிங்கத் தானமெல்லாநதொழுது அன்பினு லேவாருமென்றீ அழைசது வியாக்கிரபாதர்கைப்பற்றிக்கொண்டு அவர் பண் னசாலைக்குள்ளேபுகுந்தார்—எ-று. (கூஉ)

இந்திரன்விண்ணோர்புலிமுனிநாகர்க்கிறையோன்மெய்ச்
சிந்தையோனோர்குழவிருப்பத்திகழ்போத
னந்தமிலாதீர்மகமுயல்வேனானைவீரும்
வந்தனைவானீர்தந்திடுவீரோவரமென்றான்.

இ-ள். இந்திரன் தேவர்கள் வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலி கேவலசகலம் நீங்கின சுத்த இருடிகள் மற்றுமுண்டானவர்கள் குழந்த இருப்ப நடுவே தேசஸ் உடனேவிளங்கின பிரமாவானவர் எல்லாராயும்பார்த்து முடிவில் லாத சிவபத்தியையுடைய நீங்களயாவரும் யான்பண்ணுகிற யாகத்துக்குவ ந்து அதுக்கிரகம்பண்ணும்படி வரந்தருவீர் என்றுகேட்டார்—எ-று. (கூச)

பூமகனெண்ணம்புகறநுபோதுட்பொருளுன்னி
யோமெனவோதாதவனிதரானுரயனும்பர்
கோமகனீயுட்கொண்டதெனென்னக்குளிர்கஞ்சத்
கேமலிதாரோய்செப்பியதன்றோசெயலென்றான்.

இ-ள். பிரமதேவர் தாம் நினைத்துவந்தகாரியம் சொன்னவளவில் அதில் பிரயோசனம் பொசிப்புமாத் திரமே யாதலால் அதில் அபேட்சைய ற்றுப் பொருந்தாமல் தலை கவிழ்திருந்தார்கள். பிரமா இந்திரனைப்பார் த்து உனது ஆபிப்பிராயம் என்னையென்று கேழ்க்கக் குளிர்த் பரிமளம்வி

சிய தாமரைமாயையுடையவரே நீர் அதுக்கிரகத்ததன்றோ எனக்கும் பொருத்தமென்றான்—எ.று.

(௬௫)

அங்கவனின்சொற்கொண்டுதுவண்டுள்ளயன்வேள்விக்
கெங்கனுமின்பத்தாபதருண்டாயினுமெந்தைக்
குங்கடமன்புக்கொப்பவரின்றென்றன்றோயா
னிற்குவருந்திறின்றெனநின்றநகிரவுற்று.

இ-ள். அவ்விடத்துத் தேவேந்திரன் அநுமதிபண்ணின பிரியவார்த்தையை உட்கொண்டு தில்லைவாழந்தனர் அநுமதிபண்ணாத இதற்குச் சித்தங்கலங்கிப் பிரமாயாகத்துக்கு நன்றாக உபதரிசனம்பண்ண எவ்விடத்தும் நல்ல பிராமணருண்டாயினும் எம்முடைய தம்பிரானிடத்தில் உங்களைப்போலப் பத்தியையுடையவர்கள் வேறில்லை என்பதினாலல்லவோ யான் இவ்விடத்திலேவந்து வருந்தி யுங்களைவேண்டிக்கொள் ளுகிறேன் என்று பலகாலும் இரந்துசொல்லி—எ.று.

(௬௬)

பூவமர்வோனப்புலிமுனிகைப்பொன்முகிழ்பற்றி
யாவதெனே தூதனுமானுலமர்தில்லைத்
தாபதராஜர்யாராயுமாவாழ்தருமவேள்விக்
கேவுதனீயேமேவுதலன்றோவியல்பென்றான்.

இ-ள். கமலாசனர் அந்த வியாக்கிரபாதருடைய முகிழ்போன்றனீ அத்தத்தைப் பற்றிக்கொண்டு சொல்லுகிறார் நீரோ பராமுகமாயிருந்தால் எந்தக் காரியம்நிறைவேறும் யானே தூதனுமாய்வந்தன்காரியஞ்சொல்லினமை யால் தில்லைவனத்தில்பொருந்தின பிரமரிஷிகள் எல்லாரையும் பெரியலட்சுமி கரமானயாகத்துக்கு என்னுடனேகூட வரவிடுதலை நீரேறுக்கொண்டு செய்வதன்றோ கிரமம்என்றா—எ.று.

(௬௭)

கோகனதன்சொற்கொண்டுபுலிக்கான்முனிகோப
மோகமிலின்பத்தாபதர்மூவாரிரவோரு
மாகருமன்றத்தேகனையாமிங்கினிதுங்கட
காகவணங்கப்போய்வருவீனொன்றறிவித்து.

இ-ள். பிரமசொன்ன வார்த்தையை வியாக்கிரபாதர் உட்கொண்டு ருரோதமோ காதிகளைநீங்கின சத்தியஞானத்துடனே கூடியிருக்கிற பிரமரிஷிகள் மூவாரிரவோரும் இந்திராதிதேவர்களும் கேட்ப யாம் இன்றுமுதலாக உங்களுக்காக நீங்கள்போய் வருமளவும் ஒப்பில்லாத சிதம்பரமூர்த்தியைத் திரிசந்தியும் நமஸ்கரிப்போம் நமக்காகப் போய்வருங்க்ளென்று அறிவித்து

போதுகுவென்றப்புலிமுனிபோதன்பொதுமேவுஞ்
சோதியைவந்தித்தருள்விரவெய்தத்தொழுதொலலோர்

நாதனொடன்புற்றகலநினைப்போர்நமனோடு
மேதகுமெய்யும்போமினியென்றேவிடைகொண்டார்.

இ-ள். ஹருகவென்று வியாக்கிரபாதர் பிரமா இவர்கள் சிதம்பரமூர்த்தி யை நமஸ்கரித்து நிகழ்ந்தகாரியம் விண்ணப்பஞ்செய்து திருவருள்பெறத் தொழுகிற பழையபிரமரிஷி தேவர்கள்ஆகிய இவர்கள் ஆத்மநாயகனுடனே இரண்டற அன்புறக்கலந்து போகத் துணிவோர் யமனுடனே ஸுலசரீரமும் போவதுபோலப்போனார்கள்—எ-று. (சுக)

சென்றபினந்தத்திருமுனியுஞ்சீரரவோனும்
பின்றிகழுவேணிப்பிஞ்ஞகன்மன்றம்பிரியாத
வொன்றியசிந்தைத்தாபதர்மீள்வுற்றுடன்வாழ்வ
தென்றுகொலோவந்திடுநெறியேதோவெனநொந்து.

இ-ள். மூவாயிரம் பிரமரிஷிகளும் பிரமா உடனே சென்றபின்பு வியா க்கிரபாதரும், பதஞ்சலியும், பின்தாழ்ந்துவிளங்குகின்ற சடைக்கற்றையை யுடையபிஞ்ஞகனும் சிதம்பரத்திலே யொன்றி இருக்கிற சித்தபாகத்தை யுடையபிரமரிஷிகள் மூவாயிரவோரும் மீண்டு எம்முடனேகளிகூர்ந்து வா மூநாளன்று உண்டாமோ அவர்களை அழைக்கும் உபாயம் ஏதோவென்று விதனப்பட்டுக்கொண்டு—எ-று. (எ௦)

அந்தமிலின்பத்தெந்தைபிரானுரமர்நாளிற்
சிந்தைவிளங்கத்தில்லைவிளங்கத்தேனாநங்
கந்தவலங்கற்சுந்தரசிங்கக்கவுடேசன்
வந்தமைசந்தச்செந்தொடையான்மேல்வருவிப்பாம்.

இ-ள். முடிவில்லாதபேரின்பத்தையுடைய-என்றைபிரானாகிய- வியாக் கிரபாதரும் பதஞ்சலியு மீவ்வாறிருக்குராளில் தனக்குச் சித்த சுத்தியுண்டா கவும் தில்லைதீசலம் விளங்கவும் தேனிறைநதவாசனையுடைய மாலையணி ந்த சுந்தரனாகிய சிங்கவன்மனெனும் கவுடதேசத்தரசன் சிதம்பரத்திற்குவ ந்தமையை அழகுபொருந்தியசெம்மையாகிய செய்யுட்களினூலே மேற்சொ ல்லுவாம்—எ-று. (எ௧)

நடராசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௨௨அ.

இரணியவன் மச்சருக்கம்.

முற்காலத்திமைபவர்கண்முன்பணிந்துதொழமுதல்வ
னற்காலத்துடனவில்வானுல்வகைமாயையுநடத்துச்
சொற்காரும்பொருளெவையுந்தொல் லுழியுறத்தொடுத்த
வற்காலநிலைவிடிவதாமளவாமமையத்து.

இ-ள். பிரமதற்பத்திற் பிரதமமான சிருஷ்டிகாலத்திலே தேவர்கள்
எல்லாரும்வந்து நமஸ்கரித்துச் சிருட்டி அவதாரியை அருளிச்செய்யவேண்டு
மென்று பிரசன்னம்பண்ண முதல்வனாகிய பரமேசுவரர் தனக்கு நல்லதுணை
க்காரணமான காலத்துவத்தை அதிட்டித்து அருளிச்செய்வார் தனுகரண
புலனபோகமாகிய நால்வகைப்பட்டமாயைகளையும் நடத்திச்சொல்லின்கட்
பொருந்தும்பொருளெவையுமாகிய மந்திரபதவன்னபுலன தத்துவங்களும்
தொன்மையபுடைய ஜுழியில்முடியத்தொடங்கிச் சங்காரகாலத்துநிலை
முடிவதாகிய எல்லையாம்பருவத்திலு—எ-று.

(க)

சத்திகளிற்கருத்திருத்தித்தாவிலருமாமாயை
யுய்த்ததனிதாதிகையவகையுமுதிப்பித்து
வைத்தெழுந்துமொழிமறைதூன்மந்திரமேமுதலாய
சுத்தவாழியிரித்தசுத்தத்துவங்கடொருமுதலில்.

இ-ள். சிருட்டிக்க வேண்டுமென்கிற இச்சையினாலே ஞானசத்திமுதலிய
சத்திகளில் கிருபையைபொருத்திக் குற்றமற்றநிலைகளமான மாமாயையைச்
சேர்ப்பித்து அதனில் நாதம் - விந்து - சதாசிவம் - மகேசுவரம்-சுத்தவித்தை
என்னும் பஞ்சதத்துவங்களைமுண்டாக்கி ஒடுக்கின-வன்னம் - பதம் - வே
தாகம சாத்திரங்கள்-மந்திரகலை-சூக்ருமாதிரவாக்குகள் - புலனங்கள்-மற்று
முண்டான சுத்தாத் துவாவைத்தோற்றிவித்து அசுத்தத்துவமாகிய பிரிதி
வியாதி கலாந்தமாகவொடுக்கின அதோமாயையில்—எ-று.

(உ)

கலைமுதலாநிலன்முடிவாக்கண்டுணர்வங்கதிற்கருதிப்
பலவுயிர்களிருவினையாற்பயனுலகம்பெறப்பயிற்றி
மலரயன்மால்வரநல்குமறநிலைநீர்பற்றிவிரித
தலைகடலும்வடவையுமாள்வீரொன்றளித்தருளி.

இ-ள். கலாதத்துவமுதல் பிரிதிவித்தத்துவம் ஈருகச்சிருட்டித்து ஞானக்கி
ரியை அந்தமான சுத்தவித்தியாதிகள் கலாதிகளுக்கு உணர்வாகவுங் கலாதி
கனந்தக்கரணிகளுக்கு உணர்வாகவும் அநதக்கரணங்கள் புறக்கரணங்களு
க்கு உணர்வாகவும் இரதவகையிலே தம்முடையசத்திகளளின்று பிரோரிக்கும்

படிகற்பித்துச் சர்வாத்தமர்களுக்கும் புண்ணியபாவத்துக்கு ஈடாகத் தத்து வங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கத்தக்கதாக அறுக்கிரகசத்தியையுங் கற்பித்த பிரமாண்ட சிருஷ்டித்திதிகளுக்குக் காரணராக பிரம விஷ்ணுக்களையுண்டாக்கி இந்தப்பூலோகத்தில் சிருஷ்டித்திதிகளுக்கு அதிகாரிகளாய்த் திருப்பாற்கடலும் மனோவதியாகிய வடவரையும் ஆண்டுகொண்டிருங்கள் என்று திருவுளம்பற்றியருளி—எ-று. (௩)

அந்தணர்களுளரானுராகுதிக்காமாதாக்க
டந்தனமந்திரமுன்னேசாற்றின மித்தன்மையினுன்
முந்தமவிபெறத்திங்கண்மும்மாரியிமையவர்கள்
சிந்தவுணவுளவாகியகிலமெலாந்துயர்தீர.

இ-ள். முன்பு பிராமணரைச் சிருட்டித்தோம் வேள்விக்காக பஞ்சகோமாதாக்களைச்சிருட்டித்தோம் மந்திரங்களை ஆதியிலே அருளிச்செய்தோம் இத்தன்மையால் தேவர்கள்முந்தும் அவிர்ப்பாகும்பெறவும் மாதம் மும்மாரி பெய்யவும் அதனால்பயிர்கள் விளையவும் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஆகாரம் உண்டாகி பூலோகமெங்குந் துயரத் தீரவும்—எ-று. (௪)

சுருதிவழியொழுகினர்கள்சுவர்க்கத்தாராகமநூற்
சரியைகிரியாயோகர்சாலோகசாமீப
வுருவமமைவினராகவுதவுதுமெம்முடனாகும்
பெருகியஞானிகளெம்மைப்பெற்றார்போக்கற்றாரோ.

இ-ள். இப்படி யுண்டான உலகத்திலே வேதவிதிப்படி நின்றவர்கள் சுவர்க்கப்பதவியைப் பெறுவார்கள் ஆகமத்திற்கூறிய சரியை கிரியா யோகத்தை அதுட்டித்தவர்கள் சாலோக சாமீப சாரூப பதம்பெற அருள்வோம் எம்முடனே ஒருப்பட்ட பூரணஞானமே தங்களுக்கு அறிவான ஞானிகள் எம்மைப்பெற்றவர்களும் எம்முட னீக்க மற்றவர்களுமாம்—எ-று. (௫)

மண்ணுலகின்முறைபுரியாமடவரைநால்வகைத்தண்டம்
பண்ணிநெறிநடத்திடவும்பலரறியாவகைபுரிந்த
வெண்ணில்வினைவிதிவழியேநுகர்விக்குமியல்பிற்குந்
திண்ணியராயிருதருமருளராகச்செய்துமென.

இ-ள். பூலோகத்திலே வேதாகமமார்க்கத்தில் நடவாத பேதையரை சாம பேத தான தண்டம்பண்ணிச் சன்மார்க்கத்தில் நடப்பிக்கவும் அந்தக் கரணங்களினாலே பலரறியாவகை குருரமாகப் பண்ணின எண்ணிறந்த இருவினையின் விதிப்படியே நரகங்களிலேபுசிக்கும் இயல்பிற்கும் திட சித்தரான தன்மசெரூபர்களாகவிரண்டுபேரைக்கற்பித்தோமென்று—எ-று. (௬)

வானவர்கோனுரைத்திரவிமைந்தர்களிலொருவனுக்கு
ஞானவிழிநல்கிநமனற்பதியுங்கொடுத்தகற்றி

யீனமிலாவொருவனுக்கங்கிலகுமணிமுடியளித்துத்
தேனகுதாரணிவித்துத்தேவர்கடங்கைக்கொடுத்தான்.

இ-ள். தேவதேவர் தேவர்களுக்கு அருளிச்செய்து ஆதித்தன் புத்திரர்
களில் ஒருவனுக்கு ஆத்மகர்மார்ச் சிதந்தெரிய ஞானதிரட்டி கொடுத்துப்பி
ன்பு எமனுடைய பூமியதிகாரமுங்கொடுத்தனுப்பிச் சர்வலக்ஷணமுமுள்ளமற்
றொருவனுக்குச் சந்திதியிலே விளங்கும் மணிமுடிசூட்டி வண்டிபொருந்
திமகிழும் ஆத்திமாலையும் அணிவித்து இவனைக்கொண்டு இராச்சியம் பண்ணி
க்கொள்ளுங்கொண்டு தேவர்கள்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தார்-எ-று. (௭)

மற்றவருங்கொடுபோந்துவடவரைப்பால்வருவிக்கும்
பெற்றியிலைணந்துநாற்பெருங்கடலுட்படும்புவிக்குக்
கொற்றவனாய்மனுநாமங்கொண்டுநடத்தினனடைவே
முற்றிகழவருமனுக்களொருநால்வர்முடிந்ததற்பின்.

இ-ள். அத்தேவர்களும் கைபபிடித்துவந்து மகாமேருபாரிசத்திலேசேர்த்
தமுறைமையிலே கௌடதேசத்திறசென்று நாலுக்கலுக்குட்பட்ட பெரி
யபூமிக்கு இராசாவாய் மனு என்கிற பேரைக்கொண்டு வேதாகமமார்க்கத்தில்
நீதிநடத்தினன் அந்தஅடைவே அவனைப்போல முன்னடந்த மார்க்கத்திலும்
நன்றாக எழுபத்திரண்டு யுகத்துக்குமேல் வரப்பட்டமனுக்கள் நாலுபேர்கள்
வந்து ஒவ்வொருவராக இராச்சியம்பண்ணி எழுபத்திரண்டு சதிரயுகமும்
முடிய ஒவ்வொருவராக முடிந்தனவில்-எ-று. (௮)

அன்னவர்கள்பின்னவனுமனுவாகிவவனுக்கு
மன்னுமனைவியரிருவருளராகிமற்றவரின்
முன்னவள்பாலுடன்மடங்கன்முழுநிறமாம*வுதிப்பப்
பின்னவள்பாலெழிலினராயிருதநயர்பிறந்தார்கள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட நாலு மனுக்களுக்குப்பின் கௌடேசனென்னும
னுவுமுளனாகி நீதிசெலுத்துங்காலத்தில் அவனுக்குநிலைபெறுமனைவியர் இருவ
ருண்டாகி அந்தஇரண்டு ஸ்ரீகளில் பிரதானமான ஸ்ரீயினிடத்தில் சரீரமுழு
தும் சிங்கவாண்ணமாக ஒரு குமாரனுண்டாக அந்த இளைய ஸ்ரீயினிடத்தில்
ராசவட்சணம்பொருந்தின இரண்டு குமாரா பிறந்தார்கள்-எ-று. (௯)

விரவுசிங்கவருமன்பின்வேதவன்மன்சுமதியென
வருதநயர்மூவர்களும்றைமுறையின்மலிசடங்கு
பெருகியபின்படையின்றுபிறங்குமதகரிபரிதேர்
கருதியுகைத்திடுமாறுமொன்றாகக்கற்றார்கள்.

இ-ள். பொருந்தின சிங்கவன்மன் அவன்பின் வேதவன்மன் அவன்பின்
சுமதி யென முறையே தோன்றின மூன்றுகுமாரர்களும் வேதமார்க்கத்தில்
ஊத்திரியாங்கமான கிரியைப்பண்ணி முடிந்தபின் ஆயுதசிரமம்பண்ணி முடி
த்துப் புகர்விளங்குமத்தகசம-குதிதா-தேர்-முதலானவை ஏறியோட்டு மு
பாயங்கடும் குறைவற முழுதுங் கற்றார்கள்-எ-று. (௧௦)

கற்றதற்பின்முன்னவன்மெய்க்களங்கத்தாலரசாள்கை
குற்றமுளதினியுலகிற்குலமைந்தரிருவரினும்
பெற்றவர்கள்பெறுகின்றார்மனுவிசைவாற்பெருந்தவங்க
ஞற்றொடுங்குமிதுசாலவுதுதிம்மக்கெனவுணர்ந்து.

இ-ள். பலகலையுங்கற்ற அதன்பின் முந்தின குமாரனுவன் தன்னுடைய சரீரத்தின் குற்றத்தினாலே நமக்கு ராச்சியம்பண்ணுகைக்குத் தோஷமுண்டு இந்தப்பூமியில் தம்பிமார் இருவரினும் மனுவின் இசைவுபெற்றவர்கள் மனுவுக்குப்பின் நம்முடைய இராச்சியம் பண்ணப்பெறுகின்றார் மேலான தபசுகளைப்பொருந்தச் சித்தத்தையொடுக்குவதே மிகவு மாத்மலாபம் நமக்கென்று திடமாக விசாரித்து—எ-று.

(கக)

மனுவின்மலராடிவணங்கிமன்னவனேயடியேனற்
புனிதமிகுதிர்த்தங்களுங்குளவும்புகுந்தாடிப்
பனிமதியம்வளர்சடையோன்பதிகளுநின்றிருமேனி
யினிதமரும்படிதொழுதிங்கெய்தவருளெனவிசைத்தான்.

இ-ள். மனுவின் பாதமலர்களை வணங்கி மகாராசனே அடியேன் அட்டதிக்கிலுமுள்ள நல்ல புதிதமான தீர்த்தங்களிலெல்லாஞ்சென்று ஸ்ரானம் பண்ணிக் குளிர்ந்த சந்திரன் தவழ்ந்து வளருகின்ற சடையையுடைய பரம சிவத்தின் திருப்படைவீடுகளில் வீற்றிருக்கும் சிவமே உன் திருமேனியாகப் பாவித்துத் தொழுவதும்படி விடைதாவென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்

மன்னவனுமிகநொந்துமைந்தர்மழவிதுமுதிர்ந்த
வென்னுடையதளாவிதுநீயிசைந்ததவயினியாமோ
பொன்னணியும்பொருகரியும்புரவிகளும்புணர்தேருங்
கொன்னவிலும்படையுநெடுங்குவலயமுங்கைக்கொண்டு.

இ-ள். இதைக்கேட்ட மனுவும் மிக விதனப்பட்டிப் பிள்ளைகளெனிலோ இளமையுடையவர்கள் நானுமோ முதிர்ந்த தளர்ச்சியை அடைந்தேன் நீ பொருந்தின தபசுகளில் முயலுவது இராசரீதிக்குப் பொருந்தாது பெர்ருந்தினது கேள் அபிடேகமுதலான கனக இரத்தினபரணங்களும் இரதகஜ அரகபதாதிகளும் பெரிய இராச்சியமும் உன் வசப்படுத்திக்கொண்டு—எ-று.

திருந்தநடத்திடுமதுகாண்டவமென்றுசெப்புதலும்
பார்தபனாமணிப்பார்த்தப்பாரந்தாரொனப்பரித்த
பெருந்தடந்தோளிலவையின்னும்பேருழிபொறுத்தற்கென்
னருந்தவமேதருமென்றானரசனவனதனான்.

இ-ள். நீதிமார்க்கத்தினாலே நடத்துவது நமக்குத்தபசு என்று அருளிச் செய்தலும், விரிந்தபடமும் இரத்தினங்களும் பொருந்தின சேடனல் சம

க்க ஒண்ணுத் பூமியை ஆத்திமாலையாகத்தரித்த உன்னுடைய உயர்ந்த பெரியதோள்கள் நீ இப்போ சொல்லப்பட்ட சதுரங்கமுதலான இராச்சியமும் இன்னமும் கற்பார்தமளவாகத் தாங்குதற்கு நான் பண்ணுகிற தபசுதானே உண்டாக்குமென்றான் கௌடதேசனும் அதைக்கேட்டு யாதொரு பிரதி உத் தரவுஞ்சொல்லாமல் தலைகவிழ்ந்து பூமியைப்பார்த்திருந்தான்—எ-து. (கச)

வேறு.

அங்கதிசைவாகவிரவேதனியகன்று
கங்கைகடல்கூடுதுறைகாதலுடனாடிச்
சிங்கவருமாவருடிருந்தவருமாமுற்
றங்கிமிகுவங்கமுயர்சாவகமடைந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறு மூர்ச்சிதனாய்ப் பிரதி யுத்தராஞ்சொல்லாமல் இருந்தது வே அதுமதியாகக் கைக்கொண்டு அன்றிராத்திரியே தனியே புறப்பட்டு ஊரொல்லை நீங்கிப்போய்க் கங்கை முகத்துவாரத்திலே விருப்பத்துடனே தீர்த்தமாடி சிங்கவருமாவானவன் அருள் திருந்தவரும் வண்ணம் காசிக்ஷேத் திரத்திலே முந்தவசித்து மிகுந்த அங்கதேசம் பெரியசாவகநாடுவந்து பொருந்தினான்—எ-து. (கடு)

மற்றதுகடந்துவளரொட்டியவரைப்பிற்
பெற்றமிகுபீமமிகுநாதனடிபேணி
யெற்றுபுனலராபதிகளெங்கனுமிறைஞ்சித்
தெற்றடவியூடுயர்தெலுங்கமதணைந்தான்.

இ-ள். அந்தசசாவகநாடுநீங்கி யுயர்ந்த ஓட்டியதேசத்திலே வசவபூசுத் தமான பீமேச்சுவரன்பாத சேவைபண்ணி அவ்விடத்து எங்குமுள்ளதீர்த்த திருப்படைவீடெல்லாஞ்சேவித்து ஒன்றுக்கொன்று பின்னிநெருங்கும் பெருமரக்காடுசூழும் தெலுங்கபூமியை யடைந்தான்—எ-து.

எற்றுபுனல்-தினாமோதுந்தீர்த்தம், வசவபூசுதம் என்பது-நந்தியால் பூசிக்கப்பட்டது. (கக)

பருப்பதமிறைஞ்சிவிழிசோதிபயில்வித்துத்
திருத்தகுநகிப்பொருவிநீர்த்தமவையாடி
யருத்திமிகுகாளனுடனத்திபணிரித்தன்
பொருப்புறவுடன்றொழுதுபோதலுதுநாளில்

இ-ள். ஸ்ரீசைலத்தைக்கண்டு வணங்கி சோதிமயமான சிவலிங்கத்தை விழியிலநீங்காது பொருநதுவித்துவைபவமிகுந்த புண்ணியநதி பலவும்ஸ்நாநஞ்செய்து மோட்சார்த்தத்தில் விருப்பமுள்ள காளனென்னும் நாகமும், ஆணையுப்பணியும் பரமசிவத்தையும் காளத்திமலையினையும் சாட்டாங்கமாகத் தொழுது தெறகுநோக்கி வருநாளில்—எ-து. (க௭)

காடதனி னூடு சிலையோடு தனியோடும்
வேடனையழைத்து நிழன்மேவியிருவெ
கோடுமலிகா னிலுயர்கூன்றுகளின் வென்றிச்
சேடுளவியப்புநனிசெப்பெனவுரைத்தான்.

இ-ள். வழியில் காட்டின் நடுவே வில்லங்கையுமாகத் தனியேயோடுகி
ன்ற ஒரு வேடனைக்கண்டு அழைத்து ஒருமரநிழலிலே தன் அருகே யிருக்கச்
சொல்லி இக்கொம்புகள் பின்னிமிசூந்த பெருமரக்காட்டில் உயர்ந்தமலை
ளில் வெற்றியுடைத்தான மேலானபுதுமையுள்ளதாகக் கண்டவைகளைச் சொ
ல்லென்று வினவினான்—எ-று. (கஅ)

வேடனும் வணங்கியடியேன் மிருகநேடுங்
காடிதுவளைந்துகருநாய்கொடொருகாளை
யோடுமிரவும்பகலுமுண்ணிலுயிருண்ணீர்
நீடுதடமுண்டமுதநீருமுளவெங்கும்.

இ-ள். வேடனும் வணங்கிக் கும்பிட்டு விண்ணப்பஞ்செய்வான் அடியே
ன் மிருகம் ஏறுங் காலிறங்கு கால்பார்க்கும் காடிது இரத்தக்காட்டைச் சூழ்ந
து நாய்கத்தம்படி * ஒருபிள்ளை இரவும்பகலும் ஒடித்திரியும் குடித்தவாகள்
பிராணனை வாங்குகிற தண்ணீர்மிசூந்த குளமுண்டு குடித்தவர்கள் ஒருகா
லும் சாகாத் தண்ணீர்க்குளமும் பலவிடத்துமுண்டு—எ-று. (கக)

எண்டிசைமயக்குமொருதாரியெழினீழல்
விண்டகல்விலாததருமேவுமொருதாரி
கண்டவர்கரந்துரைகறங்குமொருதாரி
கொண்டநிழல்கண்டுவிமுகவலொருதாரி.

இ-ள். ஒருவழி தன்னிடத்திற்சென்றவர்களை எட்டுத்திசையும் தெரியாத
வண்ணம்மயக்கும் விளங்காநின்றநிழல் காலையும்மாலையும் தன்னைவிட்டு கிழ
க்குமேற்கு நீங்குதலுண்டாகாத மரங்கள்பொருந்தும் ஒருவழி முதற்கண்
டவரை பின்காணாமலிருக்க அவர்வார்த்தை முழங்காநிற்கும் ஒருவழி கிண
ற்றையெட்டிப்பார்த்தத் தன்னிழலைக்கண்ட மாத்திரத்திலே நிழலுடனே
தாங்களும்வீழும் கிணறுமுள்ளது ஒருவழி—எ-று. (உ௦)

ஒவிடலிலோசைபொருபாலெழுந்திப்பான்
மாவடிவிடாதவொருதேவருளர்மாதே
கூவன்முழையால்வழிகுலாவினொருபசுசைப்
பாவையிருபோதும்விரிபோதுபயில்விக்கும்.

இ-ள். ஒழியாத ஒசையிசூந்த ஒருபாலாற்றங்க்காயிலே மாவடிநீங்காமல்
ஒருதேவர் இருப்பார், அவர்க்கு அருகாக ஒருகிணற்றுக்குள்ளே ஒருகிளைவழி
யாக வந்து ஒரு பச்சைப்பாவை இரண்டுபோழ்தும் அந்தத்தெய்வத்தைப்பா
ர்த்துக்கொண்டு சென்று பலபூவையுஞ்சொரியாநிற்கும்—எ-று. (உச)

நதியாவது திருக்கம்பையாறு. மாவடிவிடாத ஒருதேவர் ஏகாம்பரநாதர், கூவல்முழையென்பது, ஒருபிலம். பச்சைப்பாவை, காமாட்சியெனக் கண்டு கொள்க.

துரங்கமிசைகொண்டுவிளைசெண்டிகொடொர்கண்டன்
பரந்துல்வும்வெள்ளமலிபன்னதிபுகுந்துட்
கரந்தவிடமுன்னரிதுகானமிதன்மேன்மை
யிருந்தபடிசொல்லிலவையெல்லையிலவென்றான்.

இ-ள். குதிரை ஏறிக்கொண்டு விளைசெண்டு கையிலேபிடித்துக்கொண்டு ஒரு*கிராதன் நித்தம் பரவித்திரியும் அநேகம் ஆறுபெருகிவந்து இன்னவிடத் திலேபோனதென்று தெரிதற்கருமையாம், இந்தக்காட்டில் பெருமைபுதுமையுள்ளதுஎல்லாம்சொல்லில் ஒருகாலமு முடியச்சொல்லப்போகாதுஎன்றான்.

மற்றவரையெய்தவழிசெய்கவெனவேடன்
றுற்றசரியூடுகொடுபோகியிவர்சொன்ன
கொற்றவரெனக்குமரனுங்குறுகினுன்முற்
கற்றமறைசொற்றமறைகம்பர்திருமுன்பு.

இ-ள். சீசொன்ன மாவடித்தேவனாக்காணத் தக்கதாக வழிவிடென்று சிங்கவன்மன்சொல்ல வேடனானவன் சுவடுமறைந்த சரிவழிக்குள்ளாகக் கொண்டுபோய் இவர்தாம் நான்சொன்னதேவனென்று காட்டக்கவுடதேச குமாரனும் முன்னே பிரமாதிகளாலே கற்கப்பட்டவேதங்கள் ஈச்சுவரயிக்கியம் விஞ்ஞாபிக்கும் திருவேகம்பர்திருமுன்னே அணுகினான்—எ-று. (உங.)

பேசரியவன் பொடுபணிந்துபெருவாழ்வுற்
ருசையுடன் முக்கணரையங்கணரெனக்கண்
டேசில்புகழ்கூறியிருபோதுமகலாமெய்ப்
பூசனைகள்செய்தருள்பொருந்திவிருந்தான்.

இ-ள். பேசுதற்கு அரிய பத்தியுடனே நமஸ்கரித்துப் பெருப்பேறு பெற்று விருப்பத்துடனே திரிநேத்திரரை கிருபாகடாக்ஷ முள்ளவனென்று தரிசித்துப் பொல்லாங்குஅற்ற சிவத்தியானம்பண்ணி அகோவிராத்திரிநீங் காமல் சத்தியமான பூசைபண்ணி அருள்பொருந்த இருந்தான்—எ-று. (உசு.)

அண்டர்பெருமானழகுகண்டகல்வதின்னிப்
பிண்டிகனிதேனுணவுபெற்றவையிடக்கொண்
டுண்டுறையுநாளிலொருநாட்குமரனுண்மைத்
திண்டிறவினான்வருகவென்றுமொழிசெய்தான்.

இ-ள். ஏகாம்பரநாதர் திருமேனி அழகைக்கண்டு விட்டுநீங்காமல்தினைமா மாம்பழந்தேன்முதலான வுணவுகளை வேடன் கொண்டுவிடுத்துகொடுக்கக்கொ

டுக்கக் கைக்கொண்டு அருந்தியிருக்குநாளிலே ஒருநாள் கௌடதேசகுமாரனாவன் வேடனைப்பார்த்துச் சத்தியமான தின்னிய வதிஞரனே வருவாயாதவென்று சொன்னான்—எ-று. (20)

தென்கடலிடைப்பொருவிநேசமதுலாவிக்கொன்கடறுடைக்குடகடற்ககாகடப்பா
னென்கடனென்கடறியாவுமகல்விப்பா
னின்கடனெனக்குமாரனெண்ணாகழ்வித்தான்.

இ-ள். தெற்குச் சமுத்திரத்துக்குட்பட்ட ஒப்பற்றதேசங்களில் சஞ்சரித்துப் பெருமையுள்ள சுரவழியையுடைய மேல் கடற்க்கா வழியாகப் பூயிப்பிரதக்ஷணம் பண்ணுவதே எனக்குச் சங்கற்பமென்றும் எனனைக்கொண்டு வழியெல்லாம் கடப்பிக்க உனக்குக்கடனென்றும் கௌடதேசகுமாரன் தன்னுடைய அபிப்பிராயம் தெரியச்சொன்னான்—எ-று. (21)

அந்தவுளாகொண்டெயினனாகிலடியே னுற்றிந்தவனமுங்கடறியாவையுற்றிந்தே
வந்துகொடுபோவனிருமன்னவெனமுன்னே
வெந்திறழினொடிபணிந்துவிடைகொண்டான்.

இ-ள். கௌடதேசகுமாரன் அப்படிச்சொன்ன வாந்தையைக்கேட்டு வேடன் அப்படியே திருவுள்ளமாகில அடியேன்சென்று இப்படிப்பட்ட காரிகளுஞ் சுரவழிகளும் பார்த்தறிந்து அழைத்துக்கொண்டு போவேன் இவ்விடத்திலே மகாராசனே இருப்பாயாகவென்று குமாரன்முன்னே கொலைத்தொழிலில் ஞானகிராதகுமாரன் அவ்வரசனைப்பணிந்து விடைகொண்டான்—எ-று. (22)

காடுமலையுங்கடறுமாடுதடமாறுங்கூடுமடுமீனமெனநீடுகுலவேட
னேடியலமந்துசிலநாள்களொழிவித்துத்
தேடிவழிகண்டபடிசெப்பவணைவுற்றான்.

இ-ள். காடுகள் மலைகள் சுரவழி ருஷிகள் வனசரர் முதலானோர் ஆடப்பட்ட கடற்க்காயும் புறச்சுனைப்பக்கங்களில் ஏறுகால் இறங்குகால் வழிகளும் நீங்காமல் மடுவில் வாழும்போலத் தடையறவோடி இளைத்து நெடுநாளாகத் தேடித் தான்வழிகண்டபடியை யிராசகுமாரனுக்குச் சொல்ல அனைந்தான்—எ-று. (23)

அங்கவனணைந்தரசன்மைந்தனடிபேணித்
துங்கவனமங்கணுழைதொல்சரியியில்சீர்ச்
சங்கவனமுங்கவனமாறருவிதண்கா
னெங்கணுநெருங்கியுளதில்லைவழிசெல்ல.

இ-ள். அந்தக்கிராதன் இராசகுமாரன் அருகேவந்து நமஸ்கரித்துப்பெரு வனம் கூரியகண்ணுக்கு அழையத்தக்க பழையசரிவழியில்லை ஓசைபொருந் தின * சங்கமுக்கடலுந் திரைப்பாச்சலொழியும் o புகார்முகங்களுங் குளி ர்ந்த இளங்காடிகளும் எவ்விடத்திலுஞ் செறிநதிருக்கும் அப்பாற் செல்ல வழியில்லை—எ-று.

(உக)

பின்னுமதன்மாடுசிலநாணடைபெருக்கிச்
சென்னெறியின்முன் ஞெருநதிசேரவளர்தில்லைத்
துன்னடவியாயதுதுணுக்கெனமிகுத்தே
யென்னுளநடுங்கும்வகையெங்குமுளதங்கண்.

இ-ள். பின்னரும் அந்தப்பக்கத்திலே சிறிதுநாள் போவதும் வருவது மாகச்செய்து செல்லுகிறவழிக்குமுன் ஒரு அறுகுறுக்கிட நெருங்கிவளர் நத தில்லைக்காடு செறிநதிருந்தது என்னுள்ளம் துணுக்கெனநடுங்கும்படி காடுமுழுதும் கொடியதெய்வமாகஇருந்தது அவ்விடத்திலே—எ-று. (உ௦)

புண்டரிகம்விண்டமலர்பொன்மலிசுனைப்பா
லொண்டனியிருந்தோர்புலியன்பெரிதுறங்கக்
கண்ட னனடுங்கினன்மடங்கினனெடுங்கான்
மண்டியிதுவந்தபடியென்றுவைவருத்தான்.

இ-ள். மலர்ந்த பொற்றாமரைச்சுனைக்கரை அருகே தாய் இடத்திலே தனியே ஒருபுலியன் இருந்து உறங்கினன் அதைக்கண்டு நான் முன்னிலும் இரட்டிப்பாகப் பயப்பட்டுத்திரும்பி ஒடிப்போந்தேன் அந்தப் பயமிகுதியி னாலே நெடுந்தூரமானகாடுங்கழிந்த சூதியிலே போந்தேனென்று சொன் னான்—எ-று. (உ௧)

கேட்டலுமகிழ்ந்துவினையொத்தகிளர்வெய்தித்
தேட்டமுறுவேட்கைமிகுசிங்கவருமாநீ
காட்டுபுலியன்றனையெனக்கடிதுபோவான்
மீட்டுமுயர்கம்பவைவணங்கிவிடைகொண்டான்.

இ-ள். கிராதன் வார்த்தையைக்கேட்டமாத் திரத்திலே இருதயகமலமல ர்ந்து கண்மசாயிபழுமான இச்சையுடனே ஆசாரியனாத்தேடுகிற மந்தரதா சத்தினிபாதம்பொருநதின வேட்கைமிகுந்த சிங்கவன்மாவானவன் நீபுலிய னைக்காட்டுவா யாகவென்று சொல்லிக் கடுகப் போம்படிவினாந்து செல்லும் சித்தத்தை மீளத்திருப்பிப் பெரிய ஏகாம்பரநாதரை நமஸ்கரித்து விஞ்ஞாப னம்செய்து விடைகொண்டுபோந்தான்—எ-று. (உ௨)

* சங்கமுக்கம் - என்பது-கடலில் நதிசேருமிடம்.

o புகார்முகம்-என்பது-முகத்துவாரம்.

அத்தனுடனாருயிர்கள் கூடவணைவிக்குஞ்
சத்திதருவேடனரசன்றையனைக்கொண்
டெத்தகையகானமுமியாறுமகல்வித்துச்
சித்தமலிதில்லைவனவெல்லேசெறிவித்தான்.

இ-ள். பரசிவனோடு ஆன்மாக்களைச்சேரக் கூட்டுவிக்கும் அருட்சத்தி
யையொக்கும்வேடன் இராசகுமாரனைக்கைக்கொண்டு எந்தப் பெரியகாடு
களும், ஆறுகளும், நடந்துகடப்பித்துத் தரிசனமாத்திரத்திலே சித்தஞ் சிவ
மாக்குந் தில்லைவனத்தினெல்லையே அணுகுவித்தான்—எ-று. (௩௩)

ஆவிகண்மலங்கமுவுமாசிலருள்போல்வாழ்
வாவிகமலங்கனையனங்கண்மலிவீத்துந்
தேவடுகொடுஞ்சிலையன்முன்செல்பொழுதிந்கொண்
டோவியமெனும்பரிசுருந்தவனையுய்த்தான்.

இ-ள். சர்வாத்மாக்களையும் பாசச்சேதம்பண்ணுகிற சித்தமான அருகூ
த்திபோல்பொருந்திய பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தையும் தாமரைமலர்களையும்
கண்குளிர்பார்த்து நின்று அம்பினாற்கொல்லும் சிலையையுடையவேடன்
அரசனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு செல்லும்பொழுது எழுதிவைத்த சித்திரம்
போலே இருந்து உறங்கும் அவனைக்காட்டினான்—எ-று. (௩௪)

வேறு.

ஏரானுங்குமரன்முனியிருந்தபடிகண்டஞ்சிச்
சேராதேயகலமனந்தெரியாதுதிருவுள்ளம்
பேராதநிலைகலக்கல்பிழையாகுமெனவுய்த்தா
னாராதபெருங்காதலருஞ்சாபம்புரியச்சம்.

இ-ள். அழகுபொருந்திய இராஜகுமாரன் வியாக்கிரபாதமுனிவா நஷ்டை
யிலிருக்கும்பரிசைக்கண்டு பயப்பட்டு மனதினாலும் அணுகப்போகாமலின்று
பெரியோர்கள் திருவுள்ள மெப்படியாமோ அதுவும் அன்றி நீங்காத சிவானு
போகநீக்குதல் அபராதமாய்முடியுமென்று நினைத்து ஒழியாத ஆசையையும்
அரியசாபமிடுவாரென்கிற அச்சத்தையும்பொருந்தி—எ-று. (௩௫)

அச்சமிகுமிவனிருப்புமுணர்வுமிகவணித்தாகை
நிச்சயம்வற்கலைபுலராநீர்மையதுபலாசிலையும்
பொச்சைதருகுசைப்புல்லும்பொலிசமித்தும்பூங்கலனும்
பச்சைபடமிசையுலராப்படர்சடையும்பரபுதலால்.

இ-ள். நமக்குப்பயத்தை மிகவுண்டாக்கு மிவர் இருக்கும்சமாதியும் தியா
னவுணர்வும் சுகிதியிலே உண்டானது நிச்சயம் ஏனெனில் உடுத்தமரவுரி இன்

னமுலராமையினாலும் பலாசியையும் சிறுசெடியிலுள்ள குசைப்புல்லும் மிகுந்
தசமித்தூர் திருப்பூக்கடையும் இவற்றின்மேல் பசுமைவாடாமையினாலும்
நீண்ட சடைவிரித்திருக்கையாலும்—எ-று. (நக)

என்செய்வோமிருவினைகளினிவிடுமோதவமெவைபு
முன்செய்யுமுனிவர்களுமுனிவர்களோமுனிவாகிற்
பின்செய்வதிவனருளாற்பெறுதுமெனக்குமரனவன்
றன்செய்யகழலிறைஞ்சிக்கைதொழுதுதனிரின்றான்.

இ-ள். இனியென்செய்வோம் நாம் ஆர்ச்சித்தகன்மங்கள் நம்மைவிட்டுப்
போகாது நெடுங்காலமாகத் தபசு பண்ணும்முனிவர்களுங்கோபிப்பார்களோ
கோபமுண்டாகில் அதுநீங்க அதுக்கிரகம்பண்ணுவது இவரருளாற்பெறுது
மென்று அஞ்சாமல் கெளடதேசகுமாரன் வியாக்கிரபாதர் சோபாதத்தைநம
ஸ்கரித்து அஞ்சலியத்தனும் (வேடனையனுப்பிவிட்டு) தனியேநின்றான்—எ-று

புந்தியினிற்பரபோகம்புணர்ந்தகன்றுபொதுஞானம்
வந்தனுதியதுகண்ணுமருவுமவன்றனைநோக்கிச
சிந்தையினுலருமுனிவன்செல்காலமூன்றினையு
மந்தமிலாவுணர்வைவிரித்தாராய்வானுயினான்.

இ-ள். தனக்குப்பிராணானு மேலானசிவஞானத்தை நித்தியசமாதியி
லே பொருநதி நீங்கிப் பாசஞானத்தைவந்துகிட்டி அதுவிடையமாக யோக
ப்பிரத்தியக்ஷத்தினுலே-வந்தநமஸ்கரித்த கெளடதேச குமாரனைப்பாத்துப்
பெரிய வியாக்கிரபாதமுனிவரானவர் தன்னுடைய சித்தத்திலேநடக்கிற பூ
தாதிமூன்றுகாலத்தினையு முடிவிலலாத தன்னுடையஞானத்தைவிரித்து வி
சாரிப்பாராயினார்—எ-று. (நஅ)

பூதாதி மூன்றுகாலமாவன பூத பவுஷிய வர்த்தமானமாம்.

போனபலகாலத்தின்பொலிவுகளுமினிப்புணர
மேனிகழுங்காலத்தின்விரிவுகளுஞ்செல்கின்ற
தானமலிகாலத்தினளவுகளுமாராய்ந்து
பான்மைதருங்கற்பமிதுபாதம்மெனும்பரிகணாந்து.

இ-ள். முன்னிருந்தமனுக்கள் செங்கோல்நடத்தின மகிமைகளும் பவு
ஷியகாலத்தில் சுவேதவராகற்பத்திலுண்டானராசாக்கள தெய்வப்பிராமண
பிரிகிபத்தியும் செங்கோனமைத் தழைப்புகளும் வாததமானமாகிற் மிகுநத
காலத்தினளவையும் விசாரித்துக் கெளடதேசமனுவின முநகினகுமாரன் வந
தமையும் விசாரித்து இநதகற்பம் பரமானுகற்ப மெனும்படியு மறிநது வி
சாரித்து இநதப்பிரகாரத்திலே அடைவேவருநத இநதகற்பம் பாதமகற்ப
மெனும்படியுமறிநது—எ-று. (நக)

அக்காலமணிகண்டனாடலருளியகால
மெக்காலமெனக்காலமெய்தியவிக்காலத்து
மிக்காலுந்தினைத்தாக்குவேந்தாவான்வியன்கவுட
திக்கான்வெய்யவன்மாபிறற்கீழ்மனுவாமெனத்தெளிந்து.

இ-ள். அந்தஇறந்தகாலத்திலே தமக்கும் பதஞ்சலிக்கும் தம்பிரானார் தமது ஆந்தநிருத்தந் தரிசிப்பித்த கற்பமெந்தக் கற்பம்என்று தலைதெரியாமல் போம்படிக்குவந்து தோன்றின இந்தப்பரமகற்பத்தில் மிகுத்து முழங்குந்தினைக்கடல்சூழும் உலகுக்கு இராசாவாவான் வியப்பத்தையுடைய கௌடதேசத்திலுள்ளவன் சூரியவங்கிசத்தில் ஐந்தாமனுவென்ன விளங்கவறிந்து.

மற்றவன்முப்புதல்வருளரன்னவின்முன்வந்த
வெற்றியிகுங்குமரனிவனெனவிளங்கிவிழிகுளிரக்
கொற்றவன்சேயெதிரின்றுகுவித்தகரத்துடனடுங்கச்
செற்றமின்மாமுனிமகிழ்ந்துசிக்கவன்மனையென்றான்.

இ-ள். அந்தமனுவுக்கு மூன்றுகுமரர்களுண்டு அவர்களில் முந்தினகுமாரான அதிவீரனானவன் இவனென்று அறிந்து கண்குளிரப்பார்த்துக்கொளடதேசகுமாரன் சந்திதியிலே கம்பிதனாய் அஞ்சலியுடன் நிற்கக் குரோதம்நீங்கிய மகாரிவி அதிகபிரியத்துடனே ஏன்கிங்கவன்மனையென்றார்—எ-று.

அடியனேனென்றஞ்சியாராதகாதலுட
னெடிதுவிழுந்திறைஞ்சிவிழிநீர்த்தும்பநின்றவனைச்
சடிலமுடித்திருமுனிவனழைத்திருத்தித்தனிவந்த
படிதெளியும்படியெம்மக்குப்பகர்வாயென்றருளசெய்தான்.

இ-ள். பயப்பட்டு அடியேனடியேன் என்று ஒழியாத ஐதரத்துடனே யேகாங்கமாக நமஸ்கரித்துக் கண்ணீர் ததும்பநின்றவனைச் சடாமகுடமுள்ள வியாக்கிரபாத மகாவிருஷி முன்னேவந்திருக்கக் கற்பித்து நீ தனியே வந்த பிரகாரத்தை நமஸ்கரியும்படி பகாவாடென்றருளிச்செய்தார்—எ-று.()

அன்னவனுந்தொழுதடியேனுசில்கவுடேசமனு
வென்னுமவன்மைந்தனெனக்கெம்பியருமிருவருளர்
நின்னுடையதிருவருளானீள்பிறவிசசிறைநீங்கப், பொன்னடி
சேர்தவமியற்றப்போந்தனன்யானெனப்புக்கன்றான்.

இ-ள். அப்படியசொல்லக் கேட்கப்பட்டவனும் அஞ்சலிபண்ணி அடியேன்குற்றமில்லாத கௌடதேச மனுவினுடைய பிள்ளை பெனக்குத் தமபிமாரீருவருளா உம்முடைய கடாக்ஷத்தினாலே அநாதியேதொடங்கி நீட்டித் தவருகிற பிறவிச்சிறைநீர திருவடியைச்சேர்த்துக்கூட தவஞ்செய்தற்றுவந் தேனென்றான்—எ-று.

மறைமுனிவனது கேட்டுமன் னுமனுவழிசெ லுத்து
முறையுன தாயவனுட லுமுதிர்ந்த துமாயிருந்தமையாற்
பெறலரியவரசானும்பேறுபெறலாயிருக்க
நிறைதவநீபுரிவனெ னுநினைவுதகாதெனவுரைத்தான்.

இ-ள். பிரமரிஷியான வியாக்கிரபாதர் அதனைக்கேட்டு நிலைபெற்ற மனு
வழியிற்செங்கோல் செலுத்து முறைமை உன்னுடையதாகி அவனுக்கு விரு
த்தவயதமா யிருந்தபடியினாலே யாவருக்கும் பெறுதற்கரிதான அரசாளும்
பேற்றைப்பெறலாயிருக்க மிகுந்ததபசு நீபண்ணுவேனென்கிற நினைவு உனக்
குத்தகாதென உரைத்தார்—எ.று. (சச)

அரசாளுமுருவல்லவதிலரசையினியில்லை
வினாசாருந்தொடைமனுமேன்மேவினனேலெம்பியர்க
டசாசாலநடத்திபிடத்தகுவரடியேனுமொரு
கசாசாரும்படியழகார்கடைக்கணவித்தருளென்றான்.

இ-ள். என்வடிவு குறவடிவாதலால் அரசாளும்வடிவல்ல, ஆகையினு
லே அதிலாசை யினியில்லை மணம்பொருந்தின ஆத்திமாலையையுடைய மனு
சுவர்க்கத்தினால் என் தம்பிமார்கள் பூச்சக்கரமனுவிலும் செங்கோலநட
த்தத் தக்கவர்களே அடியேனும் சமுசாரசாகரத்தில் ஆழாமல் அருட்ககாகா
ணும்படி கடாக்கிநுட்டியான தெபமளித் தருளும்என்றான்—எ.று.

மனுவிலுந் தகாசாலநடத்தி யிடத்தகுவொன்பது-தர்மவிடவனும்பிரியவத
னுமாகியுமனுக்களினிபின் அக்கினித்திக்குமுதலான சத்ததிவி லேழுமனுக்கரு
ஞ்சம்புத்திவில் மனுவின் குமாரர்களான ஒன்பதுமனுக்களும்நவகண்டமும் ஆ
ண்டதிலும் பரதன் பாரதவருஷமான ஒன்பதாங்கண்டத்தை தானாண்டதி
னும் பரதன் குமாரர்கள் ஏழுபேரும் சமுத்திராதோதமான ஏழுதிவு மாண்ட
திலும்மாகத் தீபமுதலாக எவ்வேழுமனுக்கள் ஆண்டதிலும் நன்ற மகாமேரு
விட்டு மகாகிரி நாலுசுலப பருவதங்கொட்டும் குருவருஷமுதல் பாரதவரு
ஷாந்தமான ஒன்பதுவருஷ கண்டங்களிலுண்டான ஆன்மாக்களுக்கு ஒன்றி
லொன்று குறைவறநடத்திப் பரதகண் டத்திற்கயிலாயமுதலான எண்ணிறந்த
திருப்பதிகளும் கோடிதீர்த்தங்களும் மிகவும்விளங்கப்பண்ணிப்பத் துத்திக்கி
லுண்டான புலனே சுராகளையுந் காலாக்கினியுருத்திரர்கூர மாண்டர்மாஹ
பலர்-பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரர்-வீரபத்திரர்-பத்திரகாளி - இவர்களையும் செ
பம்-ஓம பூசாதியானங்களினாலே பிரியப்படுத்தி டுடத்தத்தக்கவர் என்றமை
கண்டுகொள்க. (ச-ரு)

இன்பார்க்கேட்டிவன்றனெழிற்குறைதீர்வுநிலரசாம்
வன்பாரம்பொறுத்தற்குமனமுடையான் போன்றிருந்தான்
பொன்பாவும்பொதுமேவும்புனிதனருளபுரிந்தனனே
லன்பாருமபணிகுருநமக்காளாவானென வுணர்ந்து.

இ-ள். சுகமாகக்கேட்டு இவனுடைய சரீரக்குற்றந்தீர்த்தால் அரசுநிலை யாம்வலியபூபாரம்பொறுதற்கு மனமுடையவன்போலே இராநின்றான், ஆத லால் பொன்னம்பலத்திலெழுந்தருளிய ஆநாதிசுத்தன் திருவுளம்வாழ்ந்தானா னில் அன்புநிறைந்த திருப்பணி மகாபூசை நித்திய நையித்தியங்கள்முதலா னவை திரவியலோபமற நடத்துதற்கு இவனே நமக்காளாவானென்று தீர அறிந்து—எ-று. (சசு)

வருமளவுநிலென்றுமற்றவனைக்கரைநிறுத்தித்
திருமலிபும்பதஞ்சலிபாற்சென்றவனுக்கிவன்வரவு
பரிவினுடனுரைசெய்துபைம்பொனணிமணிமன்றிற்
கருணைநடந்தொழுதற்குக்காலமுமாயுள்புக்கார்.

இ-ள். யாம்வருமளவும் இந்தவாவிக்களையிலே நிலென்று சிங்கவன் மாகுக்குக்கப்பித்து வைபவயிருந்த பதஞ்சலிமகா இருஷியிடத்திற்சென்று அவருக்குச் சிங்கவன்மா வந்தபடியைக் கிருபையுடனேசொல்லி இருவரு ம்கூடிவந்து பொன்விளக்கு மணிமன்றத்து வாசலினின்று காருண்ணியநிரு த்தம்நமஸ்கரிக்கக் காலமானதறிந்து வாயி லுள்புக்கார்—எ-று. (சஎ)

பெருக்குவினைவலியார்கொலபிழைப்பார்முன்பிழைப்பான
கருக்குழிவெஞ்சிறைநீங்கக்கடைக்கணனித்தருளாதே
யிருக்குமொழிமுனியகன்றானினியெங்கேயெனநொந்து
திருக்குளத்தின்கரைநின்றான்சிங்கவருமன்றிகைத்து.

இ-ள். ஒரு கன்மம்புசிக்கையில் அனேககன்மமார்ச்சிக்கும் வினைவ ழியைத்தப்பிப் பிழைப்பாரார்—முன்னையார்ச்சித்த பிரார்த்தசரீரமான கருக் குழியாகியகொடுஞ் சிறைநீங்கக்கடைக்கண்பார்த்தருளாமல் பதவாக்கியப்பி ரமாண ஞானவிருஷி யெழுந்தருளினார். இனிப் பிழைப்பெங்கேயென்று மிக விதனப்பட்டித் திருக்குளத்தின்களையிலே சிங்கவன்மன் திகைத்துநின்றான்.

நடந்தொழுவந்துள்புகுந்தநன்முனிவரிறைவனுக்கு
மடங்கலெனநிகழ்மன்னன்மைந்தன்வரவுரைசெய்தா
லடங்கலருமருடருமோமுனிந்திடுமோவென்றஞ்சி
முடிந்தபடிமுடிசுவெனத்துணிந்தனராய்முன்றொழுது.

இ-ள். ஆந்தநிருத்தஞ்சேவிக்கக் காலம்பெற்று உள்புகுந்த சுத்தமுனி வர் தம்பிரானற்குச் சிங்கம்போல விளங்கும் இராசகுமாரன் வந்தமையை விண்ணப்பஞ்செய்தால் அடங்காத பரிபூரணமான கடாக்ஷந்தருமோ கோபி த்தருளுமோ என்று பயப்பட்டு முடிந்தவாறு முடிசுவென்று துணிந்தவர்க ளாய்ச் சந்திதியிலே நமஸ்கரித்து—எ-று. (சக)

காலமறிந்தருமுனிவர்கருணையனேகவுடேசன்
பாலனனைநகனனுடலிற்பழுதசுற்றிப்பரதஞ்செய்

கோலமவன்றனக்கருளியடிமைகொளவேண்டுமென
மேலவனையிடம்பார்த்துவிண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.

இ-ள். சமயமறிந்து பெரியமுனிவர் இருவருங் கருணாகரனே கவுடதே
சஇராஜகுமாரன் இங்கேவந்தா னவன்சரீரத்தில் பழுதுநீக்கி ஆரந்தநிருத்த
ம் அவனுக்கும்புலப்படுத்தி அடிமைகொண்டருள வேண்டுமென்று எப்பொ
ருட்குமேலானவர்க்குக் காலமறிந்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்—எ-று. ( )

தெண்டினாசேர்சடையாருந்திருவுள்ளமகிழ்ந்தருளி
முண்டகவாவியிற்புக்குழுமழ்க்மொழிந்தவனைமுனீர்
கொண்டிவருகெனவருளுங்குலவுதிருவருளகேளா
வண்டர்தொழுங்கணநாதரருளிப்பாடென்றார்கள்.

இ-ள். தென்னியகங்கை யலைசேர்ந்த சடாமௌலியாருந் திருவுள்ளம
கிழ்ந்தருளிப் புண்டரீகப்பொய்கையிலே ஸாரம்பண்ணச்சொல்லிக் கற்பித்
து அவனை நம்மெதிரில்கொண்டிவாருங்களைன்று அருளிச்செய்த திருவருள்
கேட்டுத் தேவர்கள்தொழுங் கணநாதர் அருளிப்பாடென்றார்கள்—எ-று.

அங்கருளிப்பாடியரோடருமுனிவர்கடிதனைந்து
சிங்கவன்மாவுனக்கின்பத்திருந்துநடம்புரிந்தருள்
வெங்கள்பிரானருள்செய்தானெய்துகவென்றவனையெழிற்
பங்கயப்பூந்தமதனிற்படிகவெனவுரைசெய்தார்.

இ-ள். அவ்விடத்துப்பொருந்திய கணநாதர்களுடனே பெரியமுனிவர்க
ளும் சுகிதியிலேபொருந்தி சிங்கவன்மனே உணக்காரநதநிருத்தர திருவுளம்
பற்ற எங்கள் தம்பிரானார் அருளிச்செய்தாராவென்று அவனைப் பொற்
ருமரைப் பொய்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணச்சொல்லிக் கற்பித்தார்கள்—எ-று.

அருளதனாற்றடம்படியுமவன்கடன்மேலருக்களென
விரவுபசங்கானடைநதமேருகிரியெனவிளங்கி
யிரணியமாமுருவாகியெழுந்ததுகண்டதிசயித்துப்
பரவியதுபெயராகயாவர்களும்பயில்வித்தார்.

இ-ள். அருளாலே ஸ்நானம்பண்ணி எழுந்திருக்கும் வன்கடல்மேலுதிக்க
கும் ஆதிதனைப்போலவும் யசுமைபொருந்தின காடுகுழாத மகாமேருவைப்
போலவும் பிரகாசித்துப் பொற்சொருபமா யெழுந்திருந்தமைகண்டுஆச்சரி
யப்பட்டு எல்லாரும்புகழ்ந்த அந்த விரணியவன்மேபேராக இரணியவன்
மனென்று பொருநதப் பேர்கற்பித்தார்கள்—எ-று. (ருக.)

மல்குபுலிக்கான்முனிவன்மற்றவன்மன்வலச்செவியி
னலகுதிருவெழுத்தஞ்சுநவின்றவனைக்கொடுபோந்து

பல்குபுகழ்த்திருச்சிற்றம்பலமுன்புபணிவித்தான்
செல்வனுமங்கவன்காணத்திருந்துநடந்தெரிவித்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய புலக்கால்முனிவன் அந்த இரணியவன்மன் வலச்செவிலே முத்தியனிக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கர வுபதேசம்பண்ணி அவனை அழைத்துச் கொண்டு போந்து அந்தமுருகமாக வேதம்புகழும் சிதம்பரநாதர் எந்நிலையிலே நமஸ்கரிப்பித்தார் சிதம்பரநாதராகிய ஆந்தத்தச்செல்வரும் அவ்விடத்திலே அந்த இரணியவன்மன்காண ஆந்தத்திருத்தம் புலப்படுத்தினார்—எ-று.

திருநடமுன்றெரிபொழுதிற்றிறலரசன்புளகமுட
னருவியிருவிழிபொழியவாநந்தபரவசன
யுருகியுளமிகத்துளங்கியுனாகுமுறிவிதிர்விதிர்ந்துக்
கரகமலஞ்சிரமுகிழ்ப்பக்காசினியின்மிசைவீழ்ந்தான்.

இ-ள். ஆந்தத்திருத்தமுன்னே கண்ணுக்குப் புலப்படத் தெரிந்தபொழுது அருள்விரகனாகிய வீரராசா புளகிதத்துடனே இரண்டுகண்ணும் நீர்த்தாகா கொள்ள ஒழியாத சுகமேலிட்டு இருதயம் உருகிநிங்கி வாக்குத்தழுதழுந்து மயிர்சிலித்துக் கைத்தாமரை சென்னியிற் குவித்துப் புதலத்திலவீழ்ந்தான்

வேறு.

மாண்டகுமனங்கரைந்துமண்மிசைவீழ்ந்திறைஞ்சி
நீண்டசெஞ்சடையாய்போற்றிநின்மலாபோற்றி துன்ப
மீண்டுகொண்டியிருமாயாவுடலையும்வேதகஞ்செய்
தாண்டவங்கண்ணே போற்றியண்ணலேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். இரும்பிலு வலியதாகண்ணத்தக்க மனது நீராளமாயுருக பூதலத்திலேதாழ்ந்து பணிந்துநின்று செக்கர்வானம்போன்ற நீண்ட சடையாய்போற்றி மலரகிதனேபோற்றி துன்பச்சிறையிலு மீட்டுக்கொண்டு வுயிரையுமாயாசரீரத்தையுந் தரிசனத்தால் வேகம்பண்ணியருளாக்கி யாட்படுத்திக் கொண்ட அருட்கண்ணனேபோற்றி சர்வகர்த்தாவேபோற்றி போற்றி—எ-று.

அடவியிற்பிறந்துதுன்பாராக்கைகொண்டுமுன்றுவீழ்க்
கடவியவென்னைமீட்டுன்கருணைவெள்ளத்தழுத்தித்
திடமிகுமறைகள்காணாத்திகழ்திருமன்றிலாடு
நடநிலைகாட்டியாண்டநாதனேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். வனத்திலேபிறந்து துக்கமிகுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு பாவத்தைப் பண்ணி யுழன்று திரிந்து அதோ கதியிலேவீழ்க் கடவதானவென்னை அதின்போக்காமல் மீளவிட்டு உன் காருண்ணியசமுத்திரத்திலே யழுத்தி அகம் பிரமமென்கிற திடமிருத்த வேதங்கள்காணும லெப்பொழுதும்எல்லாப்பதா

இரணியவன்மச்சருக்கம்:

அக்.

நீத்தங்களிலும் விளங்காநிற்கிற ஞானமயமான மன்றின் முயலுமாநந்த நி
ருத்தத்தி னுண்மையைக்காட்டி ஆட்கொண்ட வாத்மநாயகனே போற்றி
பொறதி—எ-று.

(ரு௭)

முன்பருந்தவங்கள்செய்தேன்முயங்கியபுயங்கங்காணப்
பின்பருந்தவத்தோரொத்தேன்பிறங்கிடைக்கிடந்த்கால
மென்பணிகொள்வாயென்னையினிப்பணிகொள்வாய்றி
லன்பருள்செய்வாயென்றென்றழியினைதொழுதுவிழ்ந்தான்.

இ-ள். நீபொருந்தின நிருத்தங்காண்பதற்குப் பூக்காலத்து அரியதவங்
களைச் செய்தேன் பின்னாகிய பவிஷயகாலத்திற் பெரிய ரிஷிகளுக்கு ஒப்பா
னேன், விளங்கப்பட்ட நடுகின்ற வர்த்தமானகாலத்தில் எலும்பாபரண
மணிந்தவனோ என்னை ஊழியங்கொண்ட டருள்வீராக, முடிவிலாத அன்பு
ஆளித்தருளுவீராகவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்ரீபாதங்கனிலே நமஸ்க
ரித்துவிழ்ந்தான்—எ-று.

(ரு௮)

இவ்வகைபுகழுவெந்தையிரணியவன்மவன்பின்
மெய்வகையுவந்தோமிந்தவியாக்கிரபாதனுக்கும்
பைவளர்பதஞ்சலிகுமெமக்கும்வான்பணியவர்க்குஞ்
செய்கவென்றருளிச்செய்தான்தேவாகடேவதேவன்.

இ-ள். இந்தவடைவிலே தோத்திரஞ்செய்ய என்னுடைய தம்பிரானாரும்
இரணியவன்மனே உன் அன்பின்வாய்மையையுபநதோம் இரதவியாக்கிரபா
தனுக்கும் விரிநதபடத்தையுடைய பதஞ்சலிகுமும் எமக்குந் தேவர்கள்பணி
யுந் தில்லைவாழ்அந்நணர்க்கும் ஊழியஞ்செய்யென்று அருளிச்செய்தாரா தே
வர்களதேவன்—எ-று.

(ரு௯)

ஆதிநாயகனளித்தவருடலைமேற்கொண்டாடித்
திதிலாக்கோயில்காலஞ்சேவித்துத்திருமுன்போற்றிக்
காதலால்வணங்கியேத்திக்கருமூலகாரணன்பாற்
கோதிலாமுனிமகிழ்ந்துகுறுகினுன்குமரலேடும்.

இ-ள். சர்வாதிபதியானவர் திருவுளமபற்றின அருளைத்தலைமேற்கொ
ண்டு கூத்தாடிக் குற்றமில்லாத கோயிலின்காலமறிநது சேவித்துச் சநநிதியி
லே தோத்திரஞ்செய்து பத்தியினாலே வணங்கியேத்தி ஸ்ரீமூலத்தானமுடை
ய தம்பிரானாருகே குற்றமில்லாத வியாக்கிரபாத மகாருஷியதியிரியத்துட
னே இரணிய வன்மனுடனேவந்து குறுகினார்—எ-று.

(ரு௦)

இரணியவன்மநாமுன்னிறைஞ்சியதிங்கையிங்காற்
றிருநடங்காணப்பெற்றோமென்றவன்றனக்குசசெப்பி
மருமலர் தூவுவித்துவளர்புலீச்சுரத்துமன்னு
மொருவனதிருகாள்போற்றிபுறவுறவிறைஞ்சுவித்தான்.

இ-ள். இரணியவன்மனே நாம்முன்னம்நமஸ்கரித்து வழிபட்டது இந்த வஸ்துவை யாக்கும் இந்தமுதலே வழிபட்டதினாலே திருநடங்காணப்பெற்றே ம் என்று அவன் தனக்கு அறுக்கிரகித்து மணம் இனிய புட்பாஞ்சலிசெய்வி த்துப் பெரிய வியாக்கிரோச்சுரத்திற்பொருந்தின ஒப்பில்லாதவனுடைய ஸ்ரீ பாதபங்கயத்தைத் தோத்திரஞ்செய்து உறவுபொருந்த நமஸ்கரிப்பித்தான்—

ஆதியைப்பதஞ்சலிக்காமண்ணலையர்ச்சித்தற்குப்
போதுகுவென்றுகொண்டுபோய்ப்பணிவித்துப்போந்து
காதலினிற்புகுந்துகருதுபமன்னியன்பின்
பேதைநீபெருதுபெற்றபிள்ளைக்கொள்கவென்றான்.

இ-ள். ஆதிவஸ்துவானவரைப் பதஞ்சலிக்குத்தேவனுன சுவாமியை அர்ச்சனைசெய்தற்கு வருகவென்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ப்பணிவித்து மீண்டு காதலுடனே பன்னசாலைபுகுந்து திரிகாலமும் கருதப்படும் உபமன் நியனுக்குப்பின்பு நீபெருமற்பெற்ற பிள்ளையை யிரட்சித்துக்கொள்பெண் ணே என்று தம்பத்தினியைநோக்கிச்சொன்னார்—எ-று. (கூஉ)

என்றவனருளக்கேட்டவிரணியவன்மனென்னும்
வென்றிகொள்குமரனன்னேவியன்மலர்ப்பாதமேத்தப்
பின்பிகழ்சடையானுமம்பேசுநாட்பிறந்தநாளா
மன்றுளாரொமக்களித்தமணியெனமகவைக்கொண்டாள்.

இ-ள். என்று அந்தவியாக்கிரபாதர் அருளிச்செய்யக்கேட்ட இரணிய வன்மனென்னும் வெற்றிப்பாடுடைய குமாரன் மாதாவினுடைய மணம்பொ ருந்தின செங்கலைம்போலும் பாதங்களைவணங்கிப் போற்றப் பின்தாழ்ந் துவிளங்கின சடையானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்கர முபதேசம்பண்ணின நா ளேபிறந்தநாளாகக்கொண்டு மன்றுணீங்காதார் நமக்களித்தபிள்ளையென்று வளர்த்துக்கொண்டாள்—எ-று. (கூஉ)

அந்தமிலின்பமெய்தியரசிளங்குமரனன்பான்
மைந்தனாய்வாழுநாளின்மறைமுனிகருணையாலே
புந்தியாலுவந்திருந்துபுதல்வனையழைத்திருத்திச்
சின்தையாருபதேசங்களருளிஞாற்செப்பலுற்றான்.

இ-ள். முடிவில்லாத இன்பம்பொருந்தி இராசகுமாரன் மாதாவும் பிதாவும் தன்பேரிலேவைத்த அன்பினாலே தானேபிள்ளையாகி வாழுநாளில் வேதமுனிகிருபையினாலே மனங் களிகூர்ந்திருந்து பிள்ளையை அழைத்து முன்னேவைத்துக்கொண்டு சித்தபாக மிகவுண்டாக்கும் அருளுபதேசம்பண் ணத்தொடங்கினார்—எ-று. (கூசு)

வாக்கொடுமனமிறந்தமன்னவனெங்குமாகி
நீக்கறநிறைந்தானேனுநிகழ்தராநதனுள்முத்தி

போக்கெளிதல்லவென்றப்புனிதனேபுந்திசெய்தெம்
பாக்கியவகையாலெண்ணில்பதிமுகும்பாரில்வைத்தான்.

இ-ள். வாக்குமனாதீதராகிய இறைவர் பரிபூரணமாய்ச் சடசித்துக்களில் நீங்காம னிறைந்தாரோயாகிலும் ஒருவர்க்கும் விளங்கத்தோன்றாது, ஆகையால் முத்தியிலேபோக்குவது எளிதல்லவென்று ஆநாதிசத்தராகிய அவரோ திருவுள்ளத்தடைத்து நாம் முன்செய்த புண்ணியமிகுதியினாலே எண்ணிறந்த திருப்படைவீடு-நீண்ட பூமியிலே கற்பித்தார்—எ-று. (கூடு)

திருப்படைவீடு என்பது-கோயில்.

பதிகளெண்ணிலவுண்டென்றுபகர்தருமவற்றுளண்ணல்
கதிதரவறுபத்தெட்டாங்கற்பிதமானதானத்
திதமலிதொகையிலோராறேற்றமாமற்றவற்று
ளதிகமாமாநூர்காசியம்பலமென்றாரன்றே.

இ-ள். எண்ணிறந்த திருப்படைவீடு உண்டென்று வேதாகமஞ்சொல்லும் அவற்றுள் முத்திக்ஷத்திரமாகத் தம்பிரானுர்கற்பிக்கப்பட்ட அறுபத்தெட்டுத்தானங்களில் திருவுள்ளத்து மிகவும பொருநருகினது இரத்தத்தொகையில் ஆறு திருப்படைவீடு மேன்மையுள்ளதாக இருக்கும் ஆரூகிய அவற்றிற்குள்ளே மேலானதிருவாரூர் திருக்காசி திருஅம்பலமென்று வேதாகமங்களின் வழிபோனவர்கள் அநாதியேசொன்றார்கள்—எ-று. (கூசு)

மெய்ம்மைநற்சரியைபத்திவிளங்கியஞானமேவா
வெம்மையொப்பவர்க்குமுத்தியிறையிலியாகவிட்ட
மும்மைநற்பதிகடம்மின்முனைத்தவர்முடிந்தோர்மூவாச்
செம்மலர்க்கழல்கண்டோர்கள்சிவத்தினைசேர்வரன்றே.

இ-ள். சத்தியமானசரியாபதம் கிரியாபதம்யோகபாதம் பத்திஞானவ பிராக்ஷியம்பொருந்தாத எம்மை ஒப்பவாக்கு அத்துவிதமுத்தியை 0 யிறையிலியாகக்கொடுத்த நல்ல மூன்று திருப்படைவீடுதன்னில் திருவாரூரிற்பிறந்தவர்கள் காசியிலிறந்தவாகன்சிதம்பரத்தில் மூப்பு இளமையிலலாத செந்தாமரை மலர்போன்ற ஸ்ரீபாதம் சேவித்தோர்கள் அப்பொழுதே சிவசாயுச்சியம் பெறுவார்கள்—எ-று. (கூஎ)

பிறந்திலமாநூர் தன்னிற்பேசியகாசிமேவி
யிறந்திலமிரண்டுமுத்தியின்பமும்பின்பதாரா
முறைந்நிடுந்தில்லைஞானயோகமார் தானமாமார்
செறிந்தழகாண்சசீவன்முத்தராய்தகிரியலாமே.

இ-ள். திருவாரூரிற்பிறக்கப்பெற்றோயில்லை மரணமுத்தியென்று சொல்லிய காசியிலே போய்மரிக்கப்பெற்றோயில்லை இரண்டு திருப்படைவீட்டி-

ற் சன்னமரண முத்திகளும் இப்போதுசாதிக்கவென்னில் நெடுங்காலத்துக்கு
ப்பின் தைகடமோதலால் முதற்றரமாகாது நாம்வந்து பொருந்தும்தில்லைவ
னம் ஞானங்கூடிறைந்த தலமாதலால் அதிம்பொருந்தின ஸ்ரீபாதர் தரிசன
ம்பண்ணில் அப்பொழுதே சேவன் முத்தராய் எங்கும் சேராட்டித்திரியலாம்.—

அரிவையூரழிவிவூரொன்றலகினூல்பரவமேருத்
திருவிவூரிரதத்தேந்துஞ்செம்மையானம்மையானும்
பரிவிவூர்புவிபோனல்கிபருமைசெய்பெருமையாலே
பரிவிவூர்தனியூரொம்மூர்பெரும்பற்றப்புவியூராகும்.

இ-ள். சிவகந்திவூரென்றும் அழிவிவூரதலூர்என்றும் எண்ணிற்றந்தவேதாக்
மங்களால்புகழப்பட்ட மகாமேருவென்னுந் திருக்கைவில்லைத் தாமுருந்தேரி
லே நின்றதாங்கும் செம்பவளக்குன்றொப்பானவா எம்மையாண்டுகொண்
டருளும்பரிவினாலே பெரியபுல்போலத்திருவுளம்பற்றி வியாக்கிரபாதனைன்
று ஒருபெயராக்கின திருவருளின்பெருமையாலே அக்கினியும் உட்டணமும்
போலத் தமக்குநீங்காத ஞானசொருபமாகிய ஒப்பில்லாதலூர் எம்முருமாகி
யெய்முடையபேராலே பெரும்பற்றப்புவியூரென்றும் பேரானது—எ-று.

பெரும்பற்றப் புலியூரென்பதற்கு முன்னுரைத்தபொருளை யுரைத்துக்
கொள்க. (௯௬)

தன்றனிமன்றமென்றுஞ்சச்சிதாநந்தமாகு
மென்றருமறைகண்குமீரிருதிசையும்பற்றி
நின்றருள்பரவநாதனேரிழைகாணவேணி
பின்றிகழ்தரநின்றாழும்பெற்றிநீபெற்றியன்றே.

இ-ள். தனது ஒப்பில்லாதசபை சத்திய ஞானாநந்தமாகுமென்று எப்
போதும் அருமறைகள்நான்கும் நாலுதிக்கும் பொருந்திவிடாமனின்று திரு
வருளைத் தோத்திரம்பண்ணச் சிதம்பரநாதரானவர் கிரியாசத்திகாண விரி
ந்தசடைபின்விளங்க அசையாமலநின்றாழும் ஆநந்தத்தைநீபெற்றாயன்றே—

பாவகமிற்றந்தராதன்பரதமுன்பணிக்கவந்தான்
றேவர்கடேவனென்னுந்நிகழ்திருச்சின்னவோசை
மேனியபோதிலன்புமென்புமைபுணர்வுமெய்யு
மாவியுமுருகநம்மையாண்டவாகாண்டியன்றே.

இ-ள். மனோபாவங்கடந்த பரமசிவம் முன் ஆநந்தநிருத்தத்தைக்கட்
புலனாக அளிக்கவந்தார் தேவாருள்தேவனென்று விளங்கின திருச்சின்ன
வோசைகேட்ட மாத்திரத்திலே தன்னளவிற்கினேகமும் எம்முடையசரீர
த்திலே யென்பும் பஞ்சேந்திரியவிஷையங்களிற் சுட்டறிவுஞ் சரீரமும் இவ
றறிற்குப்பிராணனாய்நின்ற நாமும்வகுப்பற்றுப் பொறியிற்கலந்து உருகியா
ந்தவெள்ளமாக நம்மையாண்டுகொண்டவகை நீகாணப்பெற்றாய்—எ-று.

தேசமார்மன்றகன்றுசிவகதிதேடியுற்றார்
காசியிலிலைதில்லைகதிதருமென்றணந்தார்
பாசமதகலமுத்திபணித்திடுமென்றொன்று
லீசனதருளிரக்கத்தெல்லையாசொல்லுவாரோ.

இ-ள். தகஷணதேசத்திலுள்ளார் நிறைந்த ஞாநமாகியசபையை அஃது
காமல் நீங்கிக் காசிமான்மியங்கேட்டு முத்திபெறச்சென்றால் காசியென்கிற
அவிமுத்தத்தில் அவர்சுருக்குமுத்தியில்லை காசிக்ஷத்திரத்திலுள்ளவர்கள்
சிதம்பரமான்மியத்தைக்கேட்டுஅடைந்து சீர்பாததரிசனம்பண்ணின மாத்திர
த்தில் பஞ்சபாசமகலச் சிவசாயுச்சியத்தைக் கற்பித்திடுமென்று வேதா
கம வழிச்சென்றோர்கள்சொன்னொன்றால் சர்வேசுரனுடைய அருளின்கா
ருண்ணியத்தை யாரளவு பதித்துச்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௭௨)

கன்றமரன்பாலான்பால்கவர்தருங்காலமேனும்
வென்றிகொளம்புவிழும்வேலையாபினுமிமைப்பிற்
சென்றுறுமமையமேனுந்திருவடிதெளியநோக்கி
நின்றவர்காணநின்றார்நீள்பவநீங்குகாரோ.

இ-ள். கன்றுவாய்வைத்த மாத்திரத்திலே யிரங்கிச்சுரந்த பசுவின்பால்
கறக்கிறகால மாத்திரமாகிலும் வெற்றிகொள்ளவெய்த அம்பு ஆறிவிழங்கா
லமாகிலும் ஒருநிமிஷஞ்சென்று பொருந்தினமாத்திரத்திலே யாகிலும் சீர்பா
தம்விளங்கக்கண்டு பாதத்திலே ஒருகால் கூடிநின்றவர்கள் எதிர்ப்பட்டு
நின்று ஆர்த்தபிறவித்துயரால் நீட்டிப்புநீங்கினார்கள்—எ-று. (௭௩)

ஆரணவுருவார்தில்லையம்பலமெய்தம்பெற்றோ
ரோருணர்வாவொன்றுமொன்றலரொன்றரலலர்
காரணராகாரொத்தகருத்திலநிருத்தவின்பப்
பூரணரவர்களவாமும்புவனமும்பொதுவாமன்றே.

இ-ள். வேதசொருபமாயுள்ள தம்பிரானருடையதில்லையம்பலத்தைத் த
ரிசிக்கப்பெற்றவர்கள் பூரணஞானமாவாகள எக்காலும் வேதாநதஞ்சொல்
லும் சாயுச்சியம்போல வொன்றாயிரார்கள். இரண்டாறுத்திருக்கையாகிய சா
யுச்சியம்பொருந்தியிருப்பார்கள், பஞ்சகிருத்திய கர்த்தாக்களாகார் அதேதே
ன்னில் கிருத்தியம்பண்ணுவதற்கு இச்சை இல்லாதவராதலால் நிருத்தாநந
த பூரணாதுபவர் எப்படிப்பட்ட அடியார் எந்தப்பூமியிலே திருவுளம்வாழ்ந
து எழுந்தருளினு மவ்விடமெங்குஞ் சுத்தஞானமயமாம்—எ-று. (௭௪)

கண்ணுதலாடல்வெற்பிற்காரிகைகாணுமிந்தப்
புண்ணியமன்றெவர்க்குமபொதுவெனுமதன்றூதன்
றண்ணளியாதன்மைந்தன்சவுனகன்றநயனென்றென்
றெண்ணருமுனிவர்கில்லையெல்லையினெய்தினார்கள்.

இ-ள். பரமேசுரனுடைய நிருத்தத்தை மலையாயன் புத்திரியாகிய பரமேசுவரிகாணு மிந்தஞாநமயமாகியமன்று இயாவார்க்கும் பொதுவென்ப தனால் - சூதமகாரிஷி காருண்ணியவானாகிய வியாசர் அவர்புத்திரர் சுகர் அவர்புத்திரர் சவுனகரென்று பின்னும் எண்ணிறநதமுனிவர் தில்லை யெ ல்லைநமஸ்கரித்து முத்தரானார்—எ-று. (எடு)

மார்கழியாதினாத்தாய்வருவிழாவெழுதல்போற்றிச்
சீர்மலிகமலவாசந்திகழ்சிவகங்கையாடிப்
பார்திகழ்பாதமேத்திப்பணிந்தருளணைந்துசின்தை
யார்தருமன்புநீடியவருநற்றவர்களானார்.

இ-ள். மார்கழிமாதம் திருவாதினாநாளையுடைத்தாய்வரும்திருவிழாவில் சிவபெருமான் எழுநதருளுதலைப்போற்றிச்சேவித்து இலக்குமிகரமான பொ த்ருமமாணங்கமழுஞ் சிவகங்கையில் ஸ்ராமப்பண்ணிச் சர்வலோகங்களு ம் விளங்கின ஸ்ரீபாதத்தைப்பரவி நமஸ்கரித்து அருள்பொருந்திச் சித்த நி றைந்த அன்புபெருகி அந்த ஆத்மாக்களும் எண்ணிறநத முத்தரானார்கள்—

நற்றவமைந்தவெந்தைநயந்தபேரருளானாயு
முற்றதிங்கலர்கள்கொய்வானோங்குகோங்காதியேற
வெற்றிகோளவரத்தாலிந்தவியாக்கிரபாதமேன்மை
பெற்றனமிதனெல்லாப்பெருமையும்பெற்றமன்றே.

இ-ள். நல்லதவத்தையுடைய மைநதனே எனனுடைய தம்பிரானார்விரு ம்பிய திருவளினுலே நாமும்பொருநதின திவ்விடத்துத் திருபள்ளிததாமம் எடுப்பதற்குயாராத கோங்குசண்பக முதலானவிருக்ஷங்களில் ஏறமேலான வரத்தினுலே இந்தவியாக்கிரீபாதனைனதிற மேன்மைபெற்றனம் இதனாலே விதிபபடிமலர்எளித்து அர்ச்சித்து எலலை இல்லாத எல்லாப்பெருமையும்பெ ருமே—எ-று. (எஎ)

உன்னருமுனக்குமுன்னுமோங்குபமனியனென்னு
மன்னுநம்புதல்வன்முந்தமாதுவன்மனைப்பாலுண்டு
பின்னையிங்கெய்திநம்பாற்பெருதுபாலபெருமானோடு
பன்னருமன்புநீடிப்பாற்கடலருளாற்பெற்று.

இ-ள். மனோவாக்குக்கெட்டாத அருட்புதல்வனான உனக்கு முன்பாகச் சனித்த விசிட்டமான உபமன்னியனெனகிற பேர்நிலைபெற்ற நம்முடையபி ள்ளை - முன்னர் மாமனாராகிய வசிட்டர் ஆச்சிரமத்திலே சுரபியின்பால்குடி த்து வளநாது பின்னர் இங்கேவநது நம்முடையவிடத்திற பாலபெருமற நம் பிரானரிடத்து மிகுந்த அன்பினாலேயழுது அவாதிருவருளினுலே நிருப்பாற் கடல்பெறுண்டு தெவிட்டி—எ-று. (எஅ)

ஆண்டி ஓசாபங்கொள்ளுமவனாபுந்துவனாயும்போயக்
காண்டிமென்றாண்டணைந்தக்கரியவன்முடிமேற்பாந

நீண்டவன்புடனேவைத்துநீலகண்டடாபுநல்கி
யீண்டுவிந்தகன்ருனின்னுமெய்துவனின்னுநானே.

இ-ள். பிருகுமகாரிஷி யாச்சிரமமாகிய அவ்விடத்தே இட்டசாபத்தை
க்கைக்கொண்ட மகாவிஷ்ணுவின் நவாவதாரமான கிருட்டிணனையும் துவரா
காபுரியிலேசென்று சித்தபாகமறிவோமென்று அவ்விடத்திலேபொருந்தி அ
ந்தக்கிருட்டிணன் சிரசின்மேல் மிகுந்த காருண்ணியத்தினாலே திருவடிவை
த்து விசேடதீக்ஷைபண்ணி நித்தியார்ச்சனைக்கு நீலகண்டொன்கிற சிவலிங்
கப்பெருமானையும் எழுந்தருள் பண்ணிக்கொடுத்து இவ்விடத்திலேவந்து பி
ன்னையும் போனானின்னமும் இன்று நானேக்குள்ளே வருவனென்றார்—எ-று,

பங்கமில்புகழநந்தன்பதஞ்சலியாகியன்பா
லிங்கனைந்தெம்மோடாகியிருந்தபின்னிறையெமக்கு
மங்கலநடமுந்தெய்வமன்றமும்வழங்கிவாறோர்
தங்கனையெங்கனோடுந்தகும்பணிதந்துகொண்டான்.

இ-ள். குற்றமற்ற புகழையுடைய சேடன் பதன்சலிவேடமாய் அன்பா
லிங்குவந்து எம்முடனேகூடியிருந்தபின் இறைவனே எங்களுக்குச் சிவோஷ்
டமான ஆநந்தகிருத்தமுந் திவ்வியமான ஞானாம்பரமும் புலப்படுத்தித் தேவ
ர்களுைய மெங்களுடனேகூட ஆழியம்பண்ணத்தக்கதாக மேன்மைதருது அடி
மைகொண்டார்—எ-று. (அ0)

சயமலிசாமவேதத்தலைவரிலொருவனுனை
செயியினிமுனிவனண்ணித்திருநடந்தொழுதுவாழ்ந்து
வியன்மலர்ப்பாதமன்பாலவேதபாதத்தவத்தா
னயமிகப்பரவியின்பநண்ணினுனெண்ணமா.

(இ-ள். சிவப்பிரீதி மிகுந்த சாமவேதியர்களில் ஒப்பில்லாத சயமினி மகா
ரிஷியானவர்வந்து சிதம்பரகிருத்தந்தொழுது பெருவாழ்வுபெற்று மேன்மை
யாகிய செங்கமலப்பொற்பாதங்களை பத்தி சுரபுரமாக வேதபாதத்தவத்தினு
லே இனிமைமிகத்துதித்துப் பரமானந்தத்தைப் பொருந்தினான் நினைவின்ப
டியேமிக—எ-று. (அக)

துற்கடனென்றோர்பாவிதுணிதருவணிகனென்போன்
கற்கடமனையசிந்தைக்காதகன்மாமகமாதத்
திற்கடனாகுநாளுற்றிறைதகு துறையிறுநிலை
நற்கடற்படியமுத்திருண்ணினுண்ணிலார்கள்.

(இ-ள்) கொலைக்குத்துணிந்துள்ள மகாபாதகனுனை துர்க்கடவணிகனென்
கிற பெயரையுடைய கள்ளச்சம்பாகாரன் மலைமருங்கிற சுரவழியொத்த சித்
கந்தையுடைய கொடுந்தொழிலானன்மாசிமாதத்தில்கூத்திரமாகியமகத்தி
ற்பொருந்தித் தம்பிரானார் தீர்த்தஞ்செய்தருளுகிற பாசமறுத்தான் துறையி
லொருநான் சிதம்பர கேஷத்திரசமீபமான நற்கடல்லே ஸநாநஞ்செய்ய
எண்ணிறந்த பேரவனுடனே முழுந் முத்திபெற்றார்கள்—எ-று. (அஉ)

மாசிலாவுலகிற்றீர்த்தம்வானவரையதிலை
யாசிலாவேதகஞ்செய்கிலவாவிடவெவர்க்குந்
தேசமாரயன்மால்போல்வதிகழ்கிருக்குளமெவர்க்கு
மீசனாமென்னமேலாயெளிதுமாயிருக்குமன்றே.

இ-ள். குற்றமற்ற உலகங்களில் கங்கைகளிந்தி காவுேரிமுதலான தீர்த் தங்கள் இந்திரன்முதலான தேவர்களுக்கொக்கும் சிதம்பர தீர்த்தத்திற் குற் றமற்ற பரிசுவேதியை யெவர்க்கும்பண்ணுகிற நவதீர்த்த முதலான எல்லா வாவிடும் பிரகாசமிருந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள் இருடிகளைஒக்கும்அருள்விளங்கு ம் புண்டரீகப் பொய்கை தேவர்கள் விஷ்ணுக்கள் பிர்ம ரிஷியாவார்க்கு ம் சர்வேஸ்வரனைப்போலக் கங்கைமுதலான தீர்த்தங்களுக்கும் சிதம்பரதல நவதீர்த்தங்களுக்கும் தான்கர்த்தாவுமாயருட் டண்ணளியேவடிவாதலால் தன்னையடைந்தோர்யாவார்க்கும் எளிதாயிருக்கும்—எ-று. (அக.)

கங்கைகளிந்திபொன்னிகன்னியாதிகள்வணங்கும்
பங்கயவாவிதானேபழுதுகளகற்றவற்றா
விங்குநின்னவைகழித்தவிலஞ்சியிக்கனகமேனி
மங்கலமன்றுளாடுமன்னவனருளாமன்றே.

இ-ள். கங்கைகளிந்தி - காவுேரி - கன்னி-சரசுவதி - நர்மதை - யமுனை முதலான சர்வதீர்த்தங்களும், தங்களிடத்திலுண்டான பாவங்களும்போக வணங்கும் புண்டரீக புட்கரணாதானே சர்வர்த்துமாக்களிடத்திலுமுள்ள பா சசேதம்பண்ண வல்லதாதலால் இவ்விடத்து உன்னுடைய தேககுற்றத்தை நீக்கி இந்தப்பொற்றாமறை தீர்த்தம் பொன்வடிவைத் தந்தது மன்றில் நிருத்த ஞ்செய்தருளும் சர்வேசுவரனுடைய அருளாகும்—எ-று. (அச.)

மன்னவனெமக்களித்தவாழ்வுகேள்வழாதமைந்த
கன்னலுஞ்சுவையும்போன்மெய்க்காட்சிபுகருத்திலின்பு
மன்னியமின்மைகாட்டியகம்பறமென்றிரண்டு
பின்னமிலருளுந்தந்தபெற்றியார்பெற்றுளாரோ.

இ-ள். தேவராசன் நமக்குத்திருவுளம்பற்றின பெருவாழ்வைஒழுக்கநீங்கா த மைந்தனே கேட்பாயாக சருக்கறையுஞ்சுவையும்போலக்கொண்ட திருமே னியும் ஈசுவரத்தியானாதுபவமான ஆநந்தக்களிப்பும் அந்நியமின்மையைப்புல ப்படுத்தி உள்ளென்றும் புறம்பென்றும் இரண்டறச்சுட்டி உண்டாக்கி யுறிகிற ஆத்மஞானத்தைநீக்கி ஒரு நீர்மையாக்கும் அருளே நமக்கு வடிவாகத்தந்த பேற்றை நீபெற்றதேயல்லது மற்றியாவர் பெற்றுள்ளவா—எ-று. (அரு.)

இன்றெமக்கிறைவன்முத்தியிகபரத்தெளிதினல்கு
மன்றிதுவென்றுதொல்லைமறைமுனியுபதேசங்க
ளன்றருள்செய்யமைந்தனருவிகண்டுசொரியரைந்து
சென்றுமுன்பணிந்துதந்தைசேவடிசென்னிவைத்தான்

இ-ள். இப்பொழுது நம்முடைய சுவாமியானவர் முத்தியைப் பரத்திலும் இகத்திலும் எளிதாகத் திருவுளம்பற்றும் சபை யிடுவென்று பழையமறை முனிவன் சாத்திரவித சம்பிரதாயவித அறுபவவிதமான உபதேசங்களை அப் போது அருளிச்செய்ய இரணியவன்மன் விழிநீர்த் தானாகொள்ள நெக்குரு கியெதிர்சென்று அட்டாங்கமாகநமஸ்கரித்துப் பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதர் சேவடிகளோத்தன்னுடையசிரசிலே வைத்துக்கொண்டான்—எ-று. (அக)

சென்னிசேர்பாதங்கண்ணுஞ்சிந்தையுந்திகழவைத்து
முன்னுறவணங்கியேத்திமுகமிசுமலர்ந்துஞான
மென்னையும்பொருளாநல்கிறிறைவசின்கருணையென்று
பன்னருமன்புநீங்காப்பரியுளம்பெருகுவித்தான்.

இ-ள். சிரசினிடத்துப் பொருந்திய சீர்பாதத்தைக் கண்களிலு மிருநயத்தி லும்விளங்கவைத்து மீளவும் சநிதியில்நமஸ்கரித்துத்தோத்திரம்பண்ணி முக கமலம் மிகவுமலர்ந்து(ஆதிபந்தசூனியமாயிருக்கிற) ஞானத்தைப் பொருளல் லாத வென்னையும்பொருட்படுத்தித் திருவுளம்பற்றினது தேவரீர காருணிய சத்திழியேயவேறில்லையென்று தன்னிடத்திலுண்டான வுரையிறந்த அன்பி லுலே ஒழியாமற் பிதாவினுங்கண்கூரப்பண்ணினான்—எ-று. (அச)

ஆயபேரருளால்வாழாமரசிளங்குமரஞான
தூயநீர்த்தடம்படிந்துணைவனைத்தொழுதுநந்தை
சாயைபோலமர்ந்தநந்தன்றாளுள்கரும்பணிந்தவர்க்கங்
கேபுமாதேவனுஞ்செய்திளங்கதிர்போலிருந்தான்.

இ-ள். இப்படிக்குண்டாகிய பேரருளினாலே பரிசுவாழ்வுபெற்றவாழும் வாலீபனு இராசகுமாரன் நாள்தோறும் அருள்நீர்ப் பொய்கையிப்படிந்து ஆத்மசகாயனைத்தொழுது பிதாவுக்கு நிழல்போற்பொருந்திப் பதஞ்சலிமகா ரிஷி சீர்பாதசேவையும்பண்ணியவர்சுருவருக்கும் பொருந்தின பணிவி டையுஞ்செய்து பாலசூரியனைப்போலப்பிரகாசித்திருந்தான். —எ-று. (அஅ)

வேறு.

இங்ஙிவன் நிகழ்வெய்துநான் மதுவென்னுமன்னன்வசிட்டனைச்
சிங்கவன்மனையென்னைநீதிசெலுத்துமாறுசெலுத்துகென்
றங்கவன் தன்மனந்நிருத்தியருத்தியோடுபரிந்துமெய்ச்
சங்கமங்கழிவிததரும்புகழ்நாவிலாவுடலாயினான்.

இ-ள். இவ்விடத்த இந்த இரணியவன்மன் அருள்விளக்கம்பொருத்தின நாளிலேகொண்டபுரியில் மதுவிறதிர இராசா வசிட்டமகாரிஷியைப்பார்த்து என்னைக்கொண்டு மதுநீதிசோராமல் நடத்தினுற்போல சிங்கவன்மனைக்கொ ண்டி செங்கோல் நடத்துகிராகவென்று அவ்விடத்தில் அந்தரிஷி அநாமகிகொ ண்டி மிகுத்த ஆதரத்துடனே எடுத்துக்கொண்டிருந் போகசீரத்தைக் க ழிவித்துக் குற்றமற்றபெரியபுகழுடம்பை யதிட்டித்திருந்தான்—எ-று. (அக)

இன்னுயிர்க்குலமாடுடைண்ணலெடுத்துவிட்டதுறக்கநோர்
மன்னுயிர்ப்படைபின்றொடர்ந்துமயாண்வாழ்வுமுடித்துநற்
பொன்னிலக்கமில் கூறையாதிபொழிந்தழிந்துவசிட்டனீ
ஞென்னமைச்சர்கண்மன்னர்மைந்தருடன்கடன்செய்திருந்துழி

இ-ள். இனியவுயிரோத்த குலஸ்தீரீயுடனே இராசாவும் உடலெடுத்து
விட்டநீக்கத்துக்கு நோகநிலைபெற்ற அகத்தடிமை புறத்தடிமை முதலாயி
னார்பின்னேதொடர்ந்துபோய் மயானத் தொழில்முடித்து நல்லகனகதானம்
இலக்க மில்லாத வத்திரதானம்பூதானம் கோதானம் கன்னிகாதான முதலா
னவையும் கொடுத்தாக்கையேற்புமுதலானவையும் கொடுத்து வசிட்டமகாரி
ஷி நெடுங்காலத்திலுள்ள மந்திரிகள் குறுநிலஇராசாக்கள் இராசகுமாரரிரு
வருடன் கூடித் தாம்செய்யவேண்டிய கடமைகளைச்செய்திருக்குங்காலத்தில

யாதுசெய்குவமென்னமைந்தர்களுந்தைமுந்தவிசைந்ததே
மேதகுமபடிசெய்கவென்னவிசிட்டனானவசிட்டன்யா
னீதிதங்கியசிங்கவன்மனைநேடியிங்கணைவிப்பனீர்
திதகன்றிடவென்றிசெய்திருமென்றுதென்றிசைசெல்குவான்

இ-ள். இனிமேற்செய்யுங்காரிய மேதென்று யாவரும்வினவ குமாரர்
இருவரும் எம்முடையபிதாவுக்கு முந்தப்பொருத்தமானதே பெருமைதரும்
படி செய்தருளுவீராகவென்ன வசிட்டமகாரிஷி நாம்போய்த்தேடி மறுநீதி
பொருந்திய சிங்கவன்மனை அழைத்துக்கொண்டுகே வருவோம் நாம்வரு
மளவும் நீங்கள் குற்றம்நீங்கப்பகைதீர்த்து இருங்களெனமுதென்றிசைநோக்
கிச்செல்லுவா—எ-று. (௧௧)

அங்கவங்கமடைந்துகங்கைபடிந்ததன்களையானடந்
தெங்குநாடிவளங்கொள்காசியிறைஞ்சிவிரந்தமகன்றெழி
றங்குமாளவகுச்சராதிதகுந்தெலுங்குகடந்துநற்
சிங்கவன்மனிநுந்தலெலையறிந்துதிலலைசெறிந்தனன்.

இ-ள். அங்கவங்க தேசங்களைப்பொருந்திக் கங்காஸ்நானஞ்செய்து
அதன்களையழியாகச்சென்று எவவிடமுந்தேடி மரணமுத்தி கேட்குத்திரமா
சியவளமைகுடிகொண்ட காசியைநமஸ்கரித்து விரதவிரியக்கடந்து அழகு
பொருந்திய தகுதியுள்ள மாளவகுச்சராதி தெனங்குதேசங்களையுங்கடந்து
நல்ல சிங்கவன்மாவிருந்தவிடம் விசாரித்தறிந்து திலலைவனத்தைப் பொருந
தினா—எ-று. (௧௨)

மன்னுமாறயாவெம்மையாறவசிட்டன்வண்களவார்நிழற்
றன்னினுதனையெய்துமாறுணர் தண்புலிசசரணத்தனீ
முன்னமேவுகயானமிந்தமுயங்குபூசைமுடித்துவந்
துன்னொடாகுவனென்னமைந்தனுவந்துசென்றுபணிந்தனன்.

இ-ள். வசிட்டமகாரிஷி நிலைபெற்ற வழிநடந்த விடாய்நீங்கும்படி நல்ல திருக்களாநீதலின்பொருந்தின தம்பிரானுரைநமஸ்கரித்து இருக்கும தனையறிந்த குளிரந்தகாருண்ணியத்தையுடைய வியாக்கிரபாதர் நீ முன்னேபோ யானுமிந்தப் பூசையைமுடித்துக் கடுகவந்தன்னோடே கூடுவ னென்று அதுக்கிரகிக்க இரணியவன்ம குமாரனும் மனப்பிரியத்துடனே செ ன்று வசிட்டமகாரிஷியை நமஸ்கரித்தான்—எ-று. (கூஉ)

தொழுதல்கண்டவ னென்றறிந்துமொர் தொன்மைநன்மைக ளின் வீழுவிலாமகனூர்தடம்புயம்வாழியேயெனமாமுனி [மையால் மொழிகளுந்தருகின்மையாபுமுன்புதுன்புகுவிப்பதொத் திழுவறிந்திடுமாகவிழ்ந்திடோறுமாதுகாசீறினான்.

இ-ள். நமஸ்கரித்ததைக்கண்டு சிங்கவன்மன்-அருளினாலே இரணியவன் ம னுனதை அறிந்திருக்கையிலும் முன்புபோல ஓர் ஆசீர்வாதம் பண்ணு மையால் குற்றமில்லாத உம்முடையமகனாகிய மதுவின்வெற்றிப்புயங்கள்வா ழ்ந்தனவோவென்று இரணியவன்மன்கேட்க வசிட்டமகாரிஷி பிரதிபுத்தர ம் சொல்லாமல் கிலேசிப்பதற்குமுன்னாகத் துன்பங்களைக்கூட்டுவ தொத் துப்பிதாவின்கிலேசம் இரணியவன்ம னறியும்வண்ணந தலையிறக்கிட்டுத் துக் கம் அவனை 0 ஆபாதமத்தகமளவாகவுறுமபடிதரையைக்கீறினா-எ-று(கூச) துன்பமெய்தியவாறுணர்ந்தனைதொல்புலிச்சரணத்தனீள் வன்பணீசனெனெய்திநீதிவசிட்டனேர்வரவந்துதா முன்புசெய்வகையாலுஞானமுதிர்ச்சியாலுமுயங்கினே ரன்புநீடியதத்தமிற்றிகழாதரங்கள்பெருக்கினார்.

இ-ள். இரணியவன்மனுக்குத் துக்கம்வந்தபடியை அறிந்துவந்த பழைய வியாக்கிரபாதமுனிவர் இனிய வலியபணீர்திரனாகிய பதஞ்சலியுடனேகிட்டி நீதிவழுவாதவசிட்டரு தாங்களு மொருவர்க்கொருவர் எதிரோவரனு தாமுன் புசெய்யும் பிரகாரத்தினாலும் ஞானாதிசயத்தினாலும் கூடினமூவரும் தந்தம்மு டைய சநேகாதிசயங்களினாலே தங்களிற் றுங்கள் விளங்கச்செய்யு மங்கி காரங்கள் வந்திப்பித்தா—எ-று. (கூடு)

மன்னுநற்றவர்தம்மி லுய்த்தபின்மைந்தன்வந்துவணங்கநா மென்னுனாத்துமுடிந்தவாறிதுவென்றுதந்தையெடுத்துமேன் மின்னிலைத்துளதண் ஃணிர்மொகருளாமவேறிதற்குவமித்திடிற் றன்னையொத்துளதென்னிலாருடயஞ்சுமாரினைநெஞ்சரோ.

இ-ள். நிலைபெற்ற நல்லரிஷிகள் தம்மிடகூடி யிருந்தபின்பு இரணிய வனமாவநது நமஸ்கரிகக நாமென்னசொல்லுவோ முடிந்தவாறிந்தபிரகா ரமாயிருந்தது என்றுசொல்லி வியாக்கிரபாதா மாபாரவெடுத்தனைத்து ஆ காசத்திற் தோன்றியழியும் மின்னலையும் நிலைபெற்ற தண்ணீரில்தோன்

0 ஆபாதமத்தம் என்பது-பாதமுதல்சரசாவமெனக்கணிக்கொள்க.

* நீர் எனபது-நீர் எனக்குறுகிறது.

றியழியும்நீர்க்குமிழையும்சரீரத்துக்கு திருஷ்டாநதமாகச்சொல்லில் திருஷ்டாநதமாகாமல் தன்னையேதானொத்திருப்பதாதலால் இவ்வுடல் நிலையாயிருக்கத்தக்கதென்று நினைக்கத்தக்கவர்களாயார்—எ-று.

(கௌ)

பிரமரோமுதலானதந்திபிறங்கெறுமபிடைபேணுசு
ருருவினோர்களில்யாருளோர்சருகோடுவாடையொதுக்கவுற்
றிரியதூறியசூறைமர்ருதமென்னவல்வினைநல்குமா
லருளிலோரொனநோதகாதெனவாறுமாமுனிகூறினான்.

இ-ள். பிரமதேவர்கள் முதலாக யானையெதும்பினைடைப்பட்ட வாழ்வுபெறும் சரீரத்தையுடையவர்களில் யாவர் நசியாதவர்கள் வீசங்காற்றுப்பலசருகையும்ஒரிடத்திலேஒதுக்க அதனைச் சூறைக்காற்றானது பறக்கடிப்பதுபோல ஒருவினையால் இவ்வுடல் புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுடனே கூடியிருக்க மேலொருவினைநேரிட்டு உந்தப் பாசக்கூட்டத்தை நீக்குமாதலால் அருளில் லாதவரைப்போலே விதனப்படாதேயென்று கிலேசநீங்கும்படி வியாக்கிரபாதமுனி அருளிச்செய்தார்—எறு.

(கௌ)

மருவரும்புகழ்வாய்மைநீடுவசிட்டன்மாதவமன்னிநீ
ரிருவரும்பெறுநன்மைபொன்னுருவெய்துமைந்தனும்யாமுயிப்
பொருவரும்புவியோருமேலமர்போகரும்பரியாவருங்
கருவரம்புகடக்கநல்கினிொன்றுநன்றிகுறித்தனன்.

இ-ள். அண்டவொண்ணாத தவமும் சத்தியவாசகமும் என்றும் நீங்காதவசிட்டமகாமுனி மகத்தானதபசுகளைப்பண்ணி நீங்கள் இரண்டுபேரும் பெற்ற பெருவாழ்வை பொன்னுருவன்—ந்திராசகுமாரனும் யாமும்இந்தஒப்பில்லாத பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத்திலுண்டாகிய தேவர்களும் ஒருகாலும் நீங்காத கருக்குழிச் சிறைவரம்புகடந ஐ நீங்கத்தக்கதாக அதுக்கிரகம் பண்ணினீர்களென்று நல்லவார்த்தை சொன்னார்—எ-று.

(கௌ)

தில்லையெல்லையுருந்திவன்பெறுசீர்கொண்டருள்கூறிலோ
ரெல்லையிலைவசிட்டநீயுமிறைஞ்சுவெய்துகவென்றுநற்
ரெல்லைமல்லலிலருசிமேவுதொழுந்தகைப்புனலாடுவித்
தொல்லைமல்கியமன்ற 0 வாய்மையுணர்த்திமுன்பணிவித்தனன்.

இ-ள். இந்தச் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்திலேவந்து புகுநது இவன்பெற்ற சீர் சிறந்தபேரருளை வகுத்துச் சொல்லமுடியாது வசிட்டரே நீருந் தம்பிரானை நமஸ்கரிக்கவாருமென்று நல்லபழைய வளப்பத்தையுடையதம்பொருந்தின அருள்வடிவானதீர்த்தச்செலவத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்வித்தும்உடனே பரிபூரணமான சிதம்பரத்தி னுடைய ரகசியத்தின்உண்மையை விளங்க உபதேசித்தார் தம்பிரானார்சநிதியிலே நமஸ்கரிப்பித்தார்—எ-று.

0 இதில் இவன் என்றது இரணியவன்மாவை 0 வாய்மையென்றது ஞானதிக்ஷ பண்ணின முறைமை என்பது கண்டுகொள்க.

(கௌ)

கரவிலாடல்வணங்கிவண் 0 கருமூலகாரணஞரணப்
பொருவில்பாதமிறைஞ்சிநீடுபுலீச்சுரந்தொழுதெங்கனும்
பரவிரீடுவசிட்டமாமுனிபாம்புலிச்சரணத்தன்வாழ்
விரவுமாச்சிரமத்தின்மேவிவிருந்தருந்தியிருந்தன்

இ-ள். திரோதானமில்லாத ஆந்த நிருத்தத்தை நமஸ்கரித்து வளவியக
ருமூலகாரண னென்று திருநாமம்பொருந்திய ஸ்ரீமூலத்தான்முடைய தம்பி
ரரனான வேதச்சிலம்பணிந்த ஒப்பிலாத சீர்பாதங்களை நமஸ்கரித்தும் ப
ழைய திருப்புலீச்சுரமுடையாரை நமஸ்கரித்தும் அந்தத்திரு எல்லையில் எங்கு
முண்டான சிவலிங்கமூர்த்தங்களை யெல்லாம் தரிசித்து வணங்கியும் தபசுநீங்
காத வசிட்டமகாமுனிவர் பாயுந் தொழிலையுடைய புலிக்கால்போன்ற பாதத்
தையுடைய வியாக்கிரபாதமகாரிஷி வாழ்வுபொருந்தின ஆச்சிரமத்திலே செ
ன்று விருந்து அருந்தி இருந்தனர்—எ-று. (க00)

அந்திவந்தனை தந்தனந்தன தாசிலாச்சிரமத்திலுந்
றெந்தைபாதமிறைஞ்சிவந்திருநெல்லிசெல்லவெழுந்துநந்
சந்திசேர்பணிராசனுந்தகுசைவராசனுமெய்தவே
வந்தவைதிகராசனுனவசிட்டன்மன்னியிருந்தன்.

இ-ள். சந்தியாகாலத்தில் அதுட்டானம்பண்ணிப் பதஞ்சலிமகாரிஷி யினு
டைய குற்றமில்லாத பன்னசாலைக்குப்போய்த் திருவணநதேசரமுடைய தம்
பிரானான திருவடிதொழுதுமீன வியாக்கிரபாதர் பன்னசாலையிலே வந்து
இருண்டரத்திரிபோன வைகறையி லெழுந்திருந்து பிராதகாலத்தின் அதுட்
டானம்பொருந்தின பதஞ்சலியும் அப்படிப்பட்ட சைவசிசோஷ்டரான வியா
க்கிரபாதரும் வந்துபொருந்த வைதிகசிசோஷ்டரான வசிட்டமகாரிஷி அதுட்
டான முடித்திருந்தார்—எ-று. (க0க)

தீதிலாதவிராசராசனுமவந்துவந்தனை செய்துநா
மேதிலாரொனநோதகோமருளெந்தைமாரிவர்மைந்தன
மாதலாலுயர்வீடுமெய்துதுமென்று முன்னரமர்ந்தபின்
கோதிலாதவசிட்டன்வந்தமைகூறுவானிடராலுவான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத ராசராசனாகிய இரணியவனமனும் இருஷிகள் முன்
னேவந்து நமஸ்கரித்து யாம்காயிகளைப்போலே விதனப்படோம் அருட்பிதா
க்களிவர்கள் இவர்களுக்குக் குமாரன்நாம் ஆனதினாலே உயர்ந்தமோகூத்
தைப்பொருந்துவோமென்று சொல்லித்தமக்குமுன் விதனநீங்கியமர்ந்திருந்த
பின் குற்றமறவசிட்டமகாரிஷிநா மெண்ணிவந்தகாரியத்தைச் சொல்லுவார்
வியாகுலம் ஆற—எ-று. (க0உ)

இதில் 0 கருமூலகாரணனைப்பது பாதமூலமாயோபாதானத்தைப் பிரோ
கோபிக்கும் நிமித்தகாரணனென்றதிக.

அருந்ததிக்கிறையோனெமக்கிவனுக்குஞாலமளித்துநீ
திருந்தவுய்த்துநடத்துகென்றுரைசெய்துமன்னுயிர்சென்றபின்
றருந்தமன்னுயிர்போனமேனிகக்கிடந்துதம்பிமா
ரிந்துகொண்டனர்கொண்டுபோதரவிற்குவந்தன்னென்றன்.

இ-ள். கௌடதேசன் சிங்கவன்மனுஎன்மகனுக்கு நம்முடைய இராச்
சியத்தைக்கொடுத்து நீர்நன்றாக நடத்திக்கொண்டுபோமென்று எமக்குச்
சொல்லி உயிர்நீங்கினவளவில் அவருனக்குத்தந்த அவருடைய இராச்சிய
மானது உயிர்போன சரீரம்போல் வாழ்வற்றுக்கிடந்தது தம்பிமார் வேண்
டிக்கொண்டார்கள் ஆகையால் உன்னைச் சிங்காசனத்திலேவைக்க அதை
த்துக்கொண்டு போம்படிக்கு இங்கேவந்தோமென்று அருந்ததிணவராகிய
வசிட்டர்கிறார்—எ-று. (கௌ.)

வன்புலிச்சரணத்தனீடுவசிட்டன்வந்தமைசிறந்தையெய்
தென்செயத்தகுமென்றுமைந்தனையெய்தவாள்விழிசெய்யமுன்
றன்கருத்தறிவித்தலான்மொழிதந்திடானதறிந்துமே
னின்செயற்கிசையத்தகுந்திறீபகர்ந்திடுகென்றலும்.

இ-ள். ஞானவீரராகிய வியாக்கிரபாதர் பழைய வசிட்டமகாரிஷி வந்த
காரியத்தை ஞானத்தாலறிந்தியாசித்து இதற்கு என்செய்யத்தகுமென்று இ
ரணியவன்மனைக்குறித்துக் கிருபையாகிய ஒளிபொருந்திய விழியிறுலே
பார்த்தருள முற்பட எந்தைமார் நீங்களிருவாக்கென்றும் உங்களா லுயர்வி
டெய்துவேனென்று முன்னே தன் கருத்துத் தோன்றச்சொன்னபடியினு
லே அப்போது உத்தரங்கொடாதுநின்றான், அதைத் திருவுளத்திலே அறிந்து
இனிமேல் செய்வதற்குப்பொருந்தத்தக்க அபிப்பிராயமெதுவோ அதை
சொல்லுகென்றளவில்—எ-று. (கௌ.)

வேறு.

அந்தமிலரசுஞ்சித்தியனைத்துநீடமர்வாழ்வு
மிந்திரசாலநீர்மேலெழுத்துமின்கொப்புளிப்பொய்
சிறந்தனவேண்டேனாண்டிருமுனிதிருமுனிந்த
வந்தனவழுவாவாழ்வழுவருவாயாகவென்றான்.

இ-ள். எழுபது சதிரயுகம்வரைக்கும் செங்கோல நடத்துகிற முடிவில்
லாத இராச்சியபாரம் பொறுத்தலும் அணிமாதிசளாகஇருக்கிற சித்திரமாம்
ஒழியாத தேவர்கள்பதமும் சுபநாடகமான இந்திரசாலம்நீர்மேலெழுதிய
வெழுத்துத்தோன்றி யழியும் மின்னல் நீர்க்குமிழி என்குமிவைகள்போல
நிலையில்லாதவைகளாம் ஆதலால் இந்தப்பொய்வாழ்வை நீக்கவும் வேண்
டேன் என்னை ஆண்டருளிய திருமுனியே மகாசக்தியில் இப்போது யான
செய்துவருகிற பண்ணிடை நீய்கூற மார்க்கத்தைத் தந்தருளுவீராகவென்று
விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று, (கௌ.)

ஆகின் முனிவனோடுமாண்டணந்தரசமௌவி
நாகமாவிரதந்தானைநவமணிநிகியுளிட்ட
போகமார்பொருளமைச்சாபேதையர்பொருந்தக்கொண்டு
வேகமாய்வருவாயென்றுவியாக்கிரபாதன்கூறி.

இ-ள். மாயாபோகம் வேண்டாமெனபையாகில் வசிட்ட மதாரிஷியுட
னே உன்னுடையதேசத்துக்குப்போய் இராசவாஞ்சிதமான மணிமுடி-யானை-
குதிரை-தேர்-பதாதி-நவரத்திரங்கள்முதலான நிசேஷபங்களை இராசபோக
த்துக்குப்பொருநதின் கனகமிரசித முதலானவையுந் திவ்வியமான பட்டா
டைகளுங் கஸ்தூரிமுதலான சுகந்தங்களும் மந்திரிகள் ஊழியப்பெண்கள்
இன்னம் வரப்பொருநதின் பேர்களைச்சைக்கொண்டு கடுக வருவாயாகவெ
னதுவியாகிரபாத ரறுக்கிரகித்து—எ-று. (க௦௬)

மன்றமாநடமுன்போற்றியெம்முடன்மருவினோரின்
முன்றிகீழ்முனிவாமுலவாயிரவரைமுதுவேள்விகென்
றன்றயன் வேண்டிக்கொண்டானவர்களையந்தாவேதி
சென்றுடன்கொணர்வாயென்றுதிருமுனியருளிச்செய்தான்.

இ-ள். சிதம்பரத்தில் அநவரததாண்டவம் நெடுங்காலத்துக்குமுன்னே
எம்முடனே தரிசித்திருநதவாகளில் முன்னெண்ணப்பட்ட மூலவாயிரம் பி
ரமரிஷிகளையும் பழைய யாகத்துக்காக அநநாளிலே பிரமா நம்மைக்கேட்
டழைத்துக்கொண்டுபோனா ஆதலால் நீ அநதாவேதிக்குப்போ யவாகளை
உன்னுடனே கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாகவென்று வியாக்கிரபாதர் அரு
ளிச்செய்தான்—எ-று. (க௦௭)

திருவுளமானதொன்றுசெய்தவமென்றுசெப்பப்
பொருபுழிமுனிமகிழ்நதுபொதுநடமுடனேபோற்றி
யருள்புரிபெருமானிந்தவாடிகளேம்பணிநடத்த
விரைவொடுவருவானேகவேண்டும்விண்ணப்பமென்ன.

இ-ள். தேவரீராகுப பொருநதின் காரியஞ்செய்யுமதே அடியேனுக்குப்
பெருநதவமென்று இரணியவனமா விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆணவமலத்தை
வென்றவியாக்கிரபாதமுனி பிரியப்பட்டு இவனுடனேபோய்ச் சிதம்பர நிரு
த்தநதரிசித்துத் தம்பிரானே திருவுளம் வாழ்ந்தருளித் தேவரீருடைய இங்கு
ண்டான எங்கள்பிணிவிடை குறைவறநடத்தச் சுகிதியிலே வரும்படிக்குப்
போகத்தக்கதாக அருளவேண்டும் இது எங்கள் விண்ணப்பமென்றார்—எ-று.

கண்ணுதலோ னுமெண்ணில்கருணையுமருளுநல்க
வெண்ணருமின்பமெய்தியெந்தைதாள்சிந்தைசெய்து
விண்ணவனிசைவான்மைந்தன்விடைகொண்டுமீண்டுபோந்தான்
மண்ணுறவண்ணலபாதம்வசிட்டனும்வணங்கிவந்தான்,

இ-ள். நெற்றிக்கண்களையுடைய சிதம்பரமூர்த்தியும் எண்ணிலாத கிருபையும் அதுக்கிரகமும் திருவுளம்பற்ற எண்ணியவாநந்தம் பொருந்தித் தம்பிரானுர்திருவுளப் பொருத்தத்தினாலே இரணியவன்மாவென்கிற குமாரன் விடைகொண்டு தம்பிரானுர் சோபாதத்தையும் நமஸ்கரித்துக்கொண்டு வியாக்கிரபாதர்பன்னசாலைக்கு மீளவந்தான். மண்ணுறச் சர்வேசுரன் சீர்பாதங்களை வசிட்டமகாரிஷியும் அட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து விடைகொண்டு உடனேவந்தார்—எ-று. (௧௦௧)

அன்னைநீறளிப்பப்போற்றியாருயிரவர்பாலாகப் பன்னகவுரவோன்றானும்பணிந்துபோய்ப்பரமர்தில்லைப் பொன்னமொல்லைபோற்றிப்போதுவான் புகழ்புலிககான் மன்னவன்றன்னையாண்டவகைமொழிவழியாசசென்றான்.

இ-ள். வியாக்கிரபாதமுனிவர் பத்தினியாகிய தாயானவள் தன்னெற்றியில் விழுதியிடத் துதித்துவணங்கிக்கண்ணுடைய உயிரை மாதாபிதாக்களிடத்திலிருக்கவைத்துப்பதஞ்சலி மகாரிஷியென்னும் ஞானவீரரது சீர்பாதமும் நமஸ்கரித்து வடக்குநோக்கிப்போயப் பரமேசுரருடைய ஓல்லைவனஞ்சூழும் பொன்னம்பலத்தி னெல்லையைப் புகழ்ந்துவணங்கிச் செல்லுகின்றவன் கீர்த்தியையுடைய வியாக்கிரபாதராகிய சுவாமி தன்னை ஜீகைஷபண்ணி இரக்ஷித்தாண்டுகொண்ட முறைமை வகைப்பட வழிமுடியுமளவு மதிலே மொருப்பட்டுச்சிதம்பரமுதல் தன்னுடைய தேசமட்டும் இராப்பகல் அவரவரதகாலமும் புலிமுனியாகிய பிதாவினுடைய காருண்ணியத்தை வசிட்டருக்குச் சொல்லிக்கொண்டு போனான்—எ-று. (௧௦௨)

விற்கழியம்புந்தந்துமேவியுனிகங்கமும்போற்
கற்கடங்கடிதகன்றுகவுடதேயத்துத்தங்க
ணற்கடகத்துக்கோயினண்ணலுமெண்ணின்மாதர்
வர்க்கமுந்தம்பிமாருமால்கடறவிளர்ச்சிகொண்டார்.

இ-ள். வில்லல்லின்றும் நீங்கக்குறியிழையதுசெல்லும் அம்பும் கயிறு சட்டிவிட்டகாற்றாடியும்போலககல்வழியை வினாவிலேகடந்து கௌடதேசத்திலிருக்கும் மதில்கூழாத தற்கள எல்லப்பட்டனத்தின் மாளிகையைப்பொருந்திப் புஞ்ந்தவளவில் எண்ணிறந்த மாதர்கூட்டங்களுக்கு சிறியதாயுந் தம்பிமாரும் பெருங்கடல்லுவித்தாற்போல ஆதிசயத்துடனேயமுதார்கள்—எ-று.

அழுந்தியதுயரநீங்கியதுசாராபாற்றியாயு
மிழ்ந்தனலுகாவண்ணமிவரிருந்தனளோயென்றச்
சழிந்தமெய்த்தாயருள்ளத்தளர்குகளாற்றிமற்றை
யொழிந்தநற்சுற்றத்தார்களியாராயுந் துயரொழிப்தான்.

இ-ள். தானடைந்த விதனத்தைநீங்கித் தம்பிமாரையாறப்பண்ணித்தான் தாயினைமிழ்ந்தவ லுகாவண்ணம் இவர்கள் இருந்தார்களேயென்று இலக்கு

மிளிக வடிவமாதின் தாயாருடைய மனக்கிலேசங்களை நீக்கி மற்றுள்ளவர்
தம பருதுக்கள் யாராயும் வருத்த நீக்கினான்—எ-று. (கக௨)

எண்டருதுறைகொண்மாக்களியாராயுமினிதழைத்துக்
கண்டுதன் தனகமேனிக்கவினவர்காணநல்கி
யண்டர்தம்பெருமானுமெம்பலத்துழையுன்னி
யொண்டி றற்குமரானோருழியாமெனவொழிந்து.

இ-ள். எண்ணிக்கப்பட்ட துறைத்தோறுற தகுதியான மனிதரைப்பிரி
யத்துடனே அழைப்பித்து அவர்களையாவரும் வரக்கண்டு தனது பொன்ம
யமான சரீரத்தை யவர்கள் காணும்படியாகக்காட்டித் தேவதேவன் ஆநந்த
நிரூத்தஞ்சொயுஞ் சிதம்பரத்தில் அடியார்கள் துதித்தாலெழும் ஓசையைச்
சாதித்துக்கொண்டு அருள்விரனான இராசகுமாரன ஒருநாளையொழுது ஒரு
ழிப்பொழுதா மென்னத்தகக்கதாக நீக்கி—எ-று. (கக௩)

பன்னுமந்திரிகடம்மைப்பார்த்தினியிங்குப்பன்னுண்
மன்னிநான்வைகலேனென்வழுவுடற்பழுதகற்பிப
பொன்னுருவாகசெய்தபுவிமுனிசரணம்போற்றற்
கென்னுடன்போதுவீரோலெயதுமென்றவர்க்கிசைத்தான்.

இ-ள். பிரதானமாகச்சொல்லப்பட்ட மந்திரிகளைப்பார்த்து இனிமே வி
வ்விடத்துப் பலநாள்பொருது இருப்பேனென்கிற எண்ணமுடையனல்லே
ன்னுதலால் என்னுடைய குற்றமிகுத்த சரீரத்தின் சிங்கநிறத்தப்போக்கி
னகவடிவாக்கின வியாக்கிரபாத மாரிஷியினுடைய சிர்பாதசேவை பண்
னுதற்கு எனனுடனேகூட வருவீகனாகில் வாருங்களென்று இரணியவன்
மன் அவர்களுக்குச்சொன்னான்—எ-று. (கக௪)

போதுவீராகின்மாயாபோகமேயான்னுமன்றி
வேதநான்புகன்மால்காணுவிண்ணவன்வெளியேநண்ணி
மாதொருபாகமாகமெழந்துநின்றநிம்வாழ்வு
மேதுவோபெறுவீரென்றங்கிரணியவன்மன்சொன்னான்.

இ-ள். என்னுடன வருவீராகில் இராமயாபோவாழ்க்கை மாத்திரமன்று
வேதம் பிரமலிஷ்டனுக்கள் காணாத கனகசுநையில் சிதம்பரமூர்த்தி ஆநந்த
சொருதியாய் யாவாக்குநதிருட்டி கோசரமாக நின்று கிரியாசத்திகாணந
டிக்கிறசத்தியமான வாழ்வையும் ஒன்றுக்குமுறுப்பற்ற நீங்களும் பெற்று
வாழ்வீர்களென்று இரணியவன்மன்சொன்னான்—எ-று. (கக௫)

மொழியதுகேடடமைசசாமுகமகமிகமலர்ந்து
வழுவினாவெம்மைபாளுமன்னநீசொன்னதொன்று
தொழுதியாமுயல்வோமென்றுசொல்லித்தென்றில்லைநோக்கி
யெழு வான்பயணமென்றங்கெழுமுரசியம்புவித்தான்.

இ-ள். இரணியவன் மன்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே மந்திரிகளெல்லா முகமலமும் இருதயகமலமும் மிகவுமலர்ச்சிக்கொண்டு எம்மை யாளாகவுடைய குற்றமில்லாத இராசாவே நீர் கற்பித்தது யாதொன்றோ அதனை ஒத்துக்கொண்டு யாங்க ளப்படியே செய்வோமென்று சொல்லித் தக்பிணத்திக்குத் தில்லையைநோக்கிப் பயணியாவரும் புறப்படுங்குளென்று எழுச்சிமுரசுகரிகிருமு அறைவித்தார்.

அந்தமில்லக்கவெற்புமருநவமணிப்பொருப்பு
மெந்திரத்தேரினீட்டமொட்டகமிவுளியானை
தந்திரம்பண்டிவண்டிபரித்தெழுத்தயங்குநாட்டு
மைந்தர்கண்மகளிர்சைவர்கைதிகர்மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

இ-ள். கணகச்செய்குன்றுகளைப்போலவும், நவரத்தினச்செய் குன்று களைப்போலவும் விளந்தாரின்றகுத்திரம்பொருந்தின அநந்தந்தோணிகளும், எண்ணிறந்தவொட்டகங்களும், குதிகைகளும், யானைகளும், உருளை பூட்டியவ ண்டில்களும் பதாகைகளும் சுமந்துசெல்லச் செல்வமிகுத்த கௌடதேசத்திலு ள்ள புருஷர்களும், பெண்டிகளும், சைவர்களும், வைதிகர்களும், பயணப் பட்டார்கள். (ககஎ)

அன்னையரதுசர்மைந்தரரிவையர்கணிகைமார்க
ஞன்னுமெய்க்காவலாளாரியருரிமையோர்க
ளின்னுமெண்ணிலர்களோடுமிரணியவன்மனேகி
மன்னுசீரந்தர்வேதிமாதவூர்தம்மைச்சார்ந்தான்.

இ-ள். சிறியதாயர்கள் தம்பியரிருவர் மந்துள்ளகுமாரர்கள் குமாரத்தி யர்கள் உள்ளும்புறம்பிலுமுள்ள ஊழியமாதிகள் மெய்க்காவற்காரர்கள், அகத்தடியார் பின்னு மெண்ணிறந்த ௦ ஐவகைக்குழு ௦ ஐவகைச்சுற்றம் முத லானோருமு இரணியவன்மா வானவன்சென்று நிலைபெற்ற ஐசுவரியம்பொ ருந்தின பிரமாவினியாகத்தலமான அந்தர்வேதியிலிருந்த மூவாயிரம் பிரமரி ஷிகளையும்வந்து பொருந்தினுன்—எ-து. (ககஅ)

மும்மையாயிரவரநீங்கண்முதுபதிப்பொதுவிலாடு
நம்மையாளுடையான்பாதநாடொறுநயந்துபோற்றற்
கெம்மைநீர்பிரியாதெய்தற்கெழின்முனியிசைத்தானென்று
செம்மையாரிவிபோலத்தேர்பலசேரவுய்த்தான்.

0 ஐவகைக்குழுவாவன - மந்திரியர் - புரோகிதர் - சேனாபதியர் - ஊதர் - சாரணர்.

0 ஐவகைச்சுற்றமாவன - நட்பாளர் - அந்தணர் - மடைத்தொழிலர் - மருத்துவக்கலைஞர் - நிமித்தகப்புலவர்.

இ-ள். நீங்கள் மூவாயிரம்பிரமரிஷிகளும், பழையதலமான் சிதம்பரத்தில் அநவரதநிருத்தஞ்செய்யும் எம்முடையதம்பிரான் சீர்பாதங்களை அநவரதமுஞ்சேவைபண்ணுதற்கு உங்களைநீங்காமல் எம்மைவரத்தக்கதாகப் பெரியவியாக்கிரபாதர் எனக்கு அருளிச் செய்தானெனச்சொல்லிச் செவ்வொளிகிறைந்த மலைகளபோன்ற மூவாயிரமாணிக்கத்தேவை முன்னே அணியாகநிறுத்தினுள்.

அங்கவர் தங்கடுங்கவங்குகளாதரித்து

மங்கையர்மகளிர்மைந்தர்வான்கலை * யரணிமற்று

மெங்கணுநிறையவேற்றியிரதமுற்புரவியூட்டிப்

பொங்டியவோமதேனுப்போதுவதொடர்ந்துபோத.

இ-ள். அவ்விடத்து அந்தரிஷிகள் நித்தியூக்கினிகளையும் ஆதாரத்துடனே யெடுத்துக்கொண்டேறி பத்தினிகள் புத்திரிகளபின்னாகள் கிருஷ்ணசனம் அரணி சமித்து நெய் பொரி தருப்பை பாத்திரங்கள் முதலானவைகளை ஏற்றித் தேருக்குமுன்னாகக் குதிகைகளைப்பூட்டிச் சூரதமுலைகளையுடைய மார்த்தமான பசுக்கள் மற்றும் வேண்டியவைகள் கூடிவர—எ-று. (௧20)

அந்தமில்பரிசனஞ்சூழாவமுமரசர்போற்றும்

வந்தனைத்துவைப்புந்தெய்வமறையவர்மவிதேரார்ப்புந்

தந்திரச்செருக்கும்வேழத்தமரிப்புஞ்சைந்தவங்கண்

முந்தியவொலியு முந்நீரோழினுமிகமுழங்க.

இ-ள். முடிவில்லாத பரிசனங்கள் சேவித்துவரும் ஓசையும் இராசாக்கள் தோத்திரம்பண்ணி வணங்கும் ஓசையும் திவ்வியமான பிரமரிஷிகள் ஏறின மூவாயிரந்தேர்க்கூட்டத்தின் ஓசையும் சேனையின் ஓசையும் யானை பிளிறுதலான ஓசையும் குதிகைகளனுமானிக்கும் ஓசையும் எழுகடலின் ஓசையினுமிகமாக முழங்கும்படி—எ-று. (௧2௧)

விழிதுழையாதகானும்வியன்சரியாகுஞ்சார்புந்

கழிவுறமடியுமானைக்காலுறுந்தேர்க்காலோட

வழிபடுமவர்காற்றாளிவானமும்புனிதமாக்கப்

பொழிலபெருவழியாமாறுபுரவலனெழுதுபோந்தான்.

இ-ள். முன்னே கொடிப்படடை செல்லுதலால் கண்ணுக்கு துழையவொண்ணாத செறிந்த பெரியகாடும் பெரியசரிவழியாகும், குதிகைகளதாண்டிச் செல்லுதலால்மரமுள்ளது சாய்ந்தவிழும் கழிந்தொடியது யானைக்காலாலே

0 முந்நீரென்பது சமுத்திரத்திற்குள்ள காணப்பெயர்களுலொன்று அதன்விவரம் ஆற்றுநீர்-வேற்றுநீர்-ஊற்றுநீர் - என்னுமுலகநீர்யுடையதென்றும் - டுக்களளித்தாலுழித்தலென்றும்-முன்னுசெயல்களையுடையதின உலா யாபிரியாகள கூறியிருக்கின்றன.

* அரணி - நெருங்குட்கோல்.

மிக்கருக்குண்டுபோம் தேர்க்கால் செல்லப் பெருவழியாம் பின்னே வருமவ
ர்களுடைய சோபாதம் பட்டுதனானியாய் அநதத்தனனி தேவலோகமும் சுந்த
மாகக் காடெல்லாம் பெரிய வழியாகும்படி கெவுடராசனாகிய இரணியவன்
மன் நெடுந்தாரம் வந்தான்—எ-று. (கௌ)

மன்னவர்தத்தமெல்லேவழிவிடவடவிவாழ்ங்
கொன்னவில்லிங்குநதங்கொடுவழிவிடப்போந்துள்ள
வின்னநல்வளனொழுமலெடுத்துவந்தெங்குமின்றிப்
பன்னதிவெள்ளமலகும்பரவைபோல்விரவியோங்க.

இ-ள். அங்கவங்கமுதலிய தேசங்களிலுள்ள இராசாக்களுந் தம்முடைய
எல்லையளவாகச் சேவித்தவர வணத்தில்வாழங்கொலைத்தொழிலுக்கு மி
குத்துச்சொல்லப்பட்ட சிங்கம்புலிமுதலான மிருகங்களுந் தந்தம்முடைய
கொடுந்தொழிலான வழியைவிட்டுநீங்க அநதந்தேசத்திலுள்ள அபூர்வ
பதார்த்தத்தில் வேறு நல்லபதார்த்தங்கள் இன்னமும் இருக்கின்றதென்று
சொல்லுதற்கில்லாமல் கொண்டுநதது எவவிடக்கூடும் பொருத்தப் பலஆறுகள்
பெருகிக்கூடுந் சமுத்திரம்போலச் சேனைகள்பொருந்திலுங்க-எ-று. (கௌ)

எண்டருநாடுங்காடுமலைகளும்பாறுநீங்கிக்
கண்டதுவழியாமண்டிக்கடிதுவந்தலர்ந்தகண்டல்
வெண்டருமடலுந் தும்விரைத்தருசோறுநல்கித்
தெண்டிணைப்புலவுமாற்றுநதில்லைபினெல்லேசேர்ந்தான்.

இ-ள். எண்ணத்தக்கநாடுகளும் - காடுகளும் - மலைகளும் - ஆறுகளும்-
கடல்து தனக்குநீரிட்டதே வழியாக விரைதுவரது பூந்தாண்டியானது வெ
ண்மையைத்தரும் மடலும் நீறும் மணம்பொருத்தியசோறும் சொரிந்த கட
லின்புலால் நாறறத்தைநீக்குந் தில்லைவனத்தின் எல்லையை அணுகினான்.—

புரவியைவிரைந்துபோந்துபுதல்வன்முன்பணிந்துபோற்றி
வருபெருஞ்செல்வங்கடறமாமுனிமகிழ்ந்துவாழ்த்தித்
திருவுடையந்தனாளொழுந்தருள்சீமைகாண்பா
னிருவருமெதிரோசென்றிரியாவருந்தேழிந்தார்.

இ-ள். மனோவேகத்துக்கொத்த குதிரையை மேற்கொண்டு அநிதமாக
வந்து புதல்வனாகிய இரணியவனமன் வியாக்கிரபாதா சநதிதியிலே நமஸ்
கரித்துத் துதித்து வருகிறசேனை ஐசவரியத்தின் மிகுதியும் நிஷிகர் வரத்
தும் விண்ணப்பஞ் செய்ய வியாக்கிரபாதருஞ் சநதோவதது துடனே ஆசிரவா
தம்பண்ணித் திருவுடையநதனொன்று திருநாமத்தைபுடைய நிஷிகளெழுந்
தருளுகிற பெருமைகாணும்படி பதஞ்சலி மகாரிஷிபுர தாமும நிஷிகளாக, 5
எதிர்வர மூவாயிர நிஷிகளுந் தேரில் தின்றுமிழிந்தார்கள்—எ-று. (கௌ)

அங்கவரணைந்துவாழ்த்தியினைப்பவாழ்ந்தமல வுன் மன்
மங்கலவருளான்மீனுவருநெறிபெற்றோமின் எனம்
பங்கயன்வரினுமண்ணல்பாதபங்கயங்கலிங்
திங்கெமைமுனிவபோகவினிவிடாதொழிகவென்றார்.

இ-ள். அவ்விடத்திருவிடிகள் எல்லாரும் வியாக்கிரபாத்ரை வாழ்த்தி ஒருவர்க்கொருவராலிங்கனம் பண்ணிக்கொண்டு இருதார்த்தராய் சுத்தனேயுனது மங்களமான அருளிஞலே இவ்விடத்துக்கு மீளவும் வரும்வழிபெற்றோம் இன்னம்பிரமாவந் தாலும் அண்ணலுடைய சீர்பாதபங்கயங்களைப் பிரியாமலிருக்களங்களைப் போகவிடாதே முனிவனே என்றுசொன்னார்கள்-எ-று.

மாமணித்தேர்கண்மன்றின்வடகுடபானிறுத்தித்
தாமனைந்தருமுறிக்குத்தம்பிரானருளிஞலே
தாமலிவகையாற்காட்டத்தொகையிலோர்முனிவரங்குத்
தேமலியலங்கன்மார்பன்கண்டிலன்றிகைத்துநின்றான்.

இ-ள். பெரியமாணிக்கத்தேர்களைச் சிதம்பரத்துக்கு வடமேன்முலையிலே நிறுத்தித்தாங்களிப்பால்வந்து பொருந்திசதம்பிரானார் அருளிஞலே வியாக்கிரபாதர்க்குச்சுத்தமி ஓரதிருக்கிற தங்களை யெண்ணிக்காட்டும்போது மூவாயிரவரில் ஒருநிதியை அவ்விடத்துக்காணாமல் மணம்பொருந்தின ஆத்திமாலே மாபபுனை இரணியவன்மந்திகைத்துநின்றான்-எ-று. (கஉஎ)

செம்மைமெய்ப்பெரியோர்போலத்தேடரிதென்றுமைந்தன்
மெய்மைபிறுயரநோகுவிலமன்விண்ணாவருங்கேட்ப
வெம்மையொப்பவர்களையாரும்யாமவர்க்கொப்போமென்றே
யம்மையப்பனுமாவாமவர்களிலொருவனென்றான்.

இ-ள். செம்மைபொருந்தின சத்தியசொருபிகளான இந்தப்பெரியோரைப்போல இனியொருவனாயுந் தேடக்கிடையாதென்று இரணியவன்மனவன் திரிவிதகரணத்தினாலு முண்மையாகப்படும் வருத்தததைக்கண்டு விமலன் விண்ணவரும் கேட்கத்தக்கதாகஅந்த ரிஷிகளெல்லாரும் எமக்கொப்பானவர்களையாமந்த ரிஷிநருக்கு ஒப்பாவோம் ஆதலால் நாமவர்களுக்குள்ளே யொருவனாகக்கொள்ளென்று செகத்துக்குமாதாவுப்பிதாவாமுகிய சிதம்பரநாதர் அருளிச்செய்தார்-எ-று. (கஉஅ)

என்றருள்செய்தவாய்மையாவருங்கேட்டுத்திலை
மன்றினின்றாடுகின்றமறையவன்மறையோர்தம்மி
லொன்றெனலாருமேன்மையடையொன்றுளந்துளங்கிச்
சென்றடிபணிந்தான்மைந்தன்றேவர்பூமாரிபெய்தார்.

இ-ள். இப்படியருளிச்செய்த சத்தியவாகுகத்தை யெல்லாருங்கேட்டுத் திலைமன்றி லாங்குதிருத்தும் செட்குன் வேடசர்த்துபுடைய சாவேசுவரனி

ந்தப்பிரமரிஷிகளில்ராமுமொருத்தனென்று சொல்லத்தக்க பெருமையுடையார்களென்று சித்தநங்கிகத்துடனே சென்று இரணியவன்மன் நமஸ்கரித்தான்தேவர்கள் புட்பவருஷம் வருஷித்தார்கள்—எ-று. (கஉக)

அண்டார்நாயகனளித்தவருளினுற்றம்மையஞ்சி
மண்டனில்விழ்ந்தெழுந்துவாழ்ந்துதாழ்ந்தயர்ந்துவாழ்ந்தி
யெண்டிகழ்முனிவொம்மையெழுமையுமடியமையாகக்
கொண்டருளென்றுகொண்டைக்கோலொடுகுணலையிட்டார்.

இ-ள். அண்டத்துக்குரியித்தகாரணனாயுள்ளவன் கடாக்கித்த அருளினு
லே தம்மைத்தாமேயறிந்து பயப்பட்டுப் பூதலத்திலே தண்டாகாரமாகவிழ்ந்
துமீளவெழுந்திருந்து பெருவாழ்வுபெற்று உன்மத்தராய் நமஸ்கரித்து மொகி
தராய்வெகுவிதமாகத் துதித்துமுவாயிரரிஷிகளும்நீங்களை யெழுபிறப்பிலும்
அகத்தடிமையாகக் கொண்டருளுவாயாகவென்று கொண்டைக்கோலுடனே
குணலைக்கூத்தாடினார்கள்—எ-று. (கஉ௦)

மன்மகன் றெழுதுநின்றிம்மறையவர்க்கேவல்செய்தற்
கென்னமாதவம்புரிந்தேன்யானெனவிறைஞ்சியேத்தப்
பன்னருமிருடிமைந்தன்பான்மையைப்பரவமன்றிற்
பொன்னடிபணிந்துவாழ்ந்தியாவரும்புகழ்ந்துபோந்தார்.

இ-ள். இராசகுமாரன் நமஸ்கரித்துநின்று இரதப் பிரமரிஷிகளுக்குப் ப
ணிவிடைசெய்ய யானெநதப்பெரியதபசுபண்ணினேனென்று சாஷ்டாங்க
மாக நமஸ்கரித்துப்புகழ வாக்குககெட்டாத பெருமையையுடையரிஷிகளும்
இரணியவன்மன் சபாவத்தைத்துதித்துச் சிதம்பரத்தில் தம்பிரானார் சீர்பா
தத்தை நமஸ்கரித்துவியாக்கிரபாதர் பதஞ்சல்முதலானயாவரும் இரணிய
வன்மனை யாழீர்வாதம்பண்ணி நல்லவார்த்தைகள்சொல்லி யாச்சிரமங்களி
லே வந்தார்கள்—எ-று (கஉ௧)

நடநிலைபிரியாதானோர்ஞானவானிருந்தாற்பாச
மிடையிருள்கன்றுகோடிவிற்கிடவெளியாமென்றாற்
றிடமிருதவரநேகர்செறிதலாற்றிகழுந்தில்லை
யடவியுமிருணீங்கிறென்றலதிசயமாகாதன்றே.

இ-ள். ஆரந்தநிருத்தத்துக்கு அிட்டானமான ஞானத்தைநீங்காத சை
தன்னியத்தை யுடையவராகிய ஒருஞாதாவானவர் யாதோரிடத்திலே இ
ருக்கிறாரோ அவ்விடஞ்சூழ்ந்த பாசநெருங்கின அந்தகாரநீங்கிக் கோடியிற்
கிடானீளம் சிவப்பிரகாசமாமென்று வேதாகமஞ்சொல்லுதலால் அத்திட
சித்தரான பெரியரிஷிகள் அநேகம்பேர் நெருங்கியிருக்கையினாலே தில்லைச்
சிற்றம்பலமென்ற பழம்பதியிற் காடுகளியாவும் பாசநீங்கிறென்னுமது அதி
சயமாகாதே—எ-று. (கஉ௨)

ஞாதா - ஞானவான்.

அருந்தவாடங்கத்திலுயம்பலஞ்சுவைவகத்
திருந்தியகுமரன்மன்றத்திகழ்குணதிகையிற்சேரப்
பொருந்தியநாளைமல்கப்புகழ்படைவீடுசெய்தங்
கிருந்தனன்பின்புசெய்தவியல்புகளியம்பலுற்றும்.

இ-ள். மூவாயிரம் பிரமரிஷிகள்முதலான பெரியோரியாவரும் தில்லை
ஆம்பலத்தைச்சூழ்ந்திருப்பக் குற்றநீங்கின இரணியவன்மனுவன் சிதம்பர
த்திக்குக் கிழக்காகப்பொருந்தித் தன்னைச்சேவித்துவந்த சதுரங்கபலத்துக்
கும் இடமுண்டாகக் கொற்றவன் குடியிருப்பென்று சொல்லப்பட்ட படைவீ
டுகற்பித்து அவ்விடத்துக்கட்டின மாளிகையிலிருந்தான் பின்பு நிகழ்ந்த கா
ரியங்களைச் சொல்லப்புகுகின்றேம்—எ-று. (ககஉ)

இரணியவன் மச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ககஉ.

திருவிழாச்சருக்கம்.

—ககக—

எண்ணிலிருந்தவொந்தைநடந்தொழுதின்பார
மண்ணில்வணங்கியிணங்கருமன்பொடுவாழ்நாளிற்
பிண்ணியசிரதைகளொன்றினைந்தருடேர்வாரா
யண்ணன்மருங்குயர்புங்கவர்சங்கமமர்ந்தார்கள்.

இ-ள். எண்ணிறந்த பெரியரிஷிகள் எம்பிரானுடைய ஆராதனிருத்த
ஞ்சேவித்துக் களிகூர்ந்து பூதலத்திலே சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஒப்ப
ரிய அன்புடனேவாழ்நாளிலே திடசித்தங்களினுலே யொத்த விசாரித்துத்
தம்பிரானா திருவருள் எப்படியென்றறிவாராகி வந்து சிதம்பராதருக்கு அ
ருகாகப் பெரியோர் இயாவருந் திருக்கூட்டமாகி யிருந்தார்கள்—எ-று. (க)

சங்கமிருந்தபினங்கமர்புண்டரிகத்தாளோ
னிங்கரசன்றருமைந்தரினமுந்தையனிப்பார்மெய்ப்
பெர்ங்கருள்கொண்டுபுரப்பவனிப்புவிமுறகாவற்
பங்கமிறம்பியர்தம்பதியென்றுரைபாரித்தான்.

இ-ள். அக்கூட்டத்தார் அப்படியிருந்தபின் அவ்விடத்துப்பொருந்தின
வியாக்கிரபாதா இவ்விடத்துக் கெளடதேசன்தந்த குமாரரில் முந்தின குமா
ராகுதிய இரணியவன்மன் இந்தத்தேசத்தைச்சந்தியமான சிவாக்கினையின்

பெருமையினாலே செங்சோலந்தத்தக்கடவன், குற்றமில்லாத இப்பூமியின்முறைமைக்குத்தம்பிமார்கள் தங்கள்தேசத்துக்கு முதற்காவலாக இருக்கக்கடவர்களென்று அவர்கள் பதவியை கொடுத்தேசத்துக்குக் கர்த்தாராகக்கடவொன்கிறவார்த்தையை யாவருங் கேட்ப விரித்துரைத்தார்—எ-று. (உ)

உருகுபதஞ்சலிமன் னாபமன் னியனன்மாமன்
நிருவுடையந்தணாயாருமுள்துனாசெய்யசசீ
நிரணியவன்மனை முன்மரபின் மணமேய்வித்தே
மருவியமன்றயன் மண்டபமொன்றுவகுப்பித்தார்.

இ-ள். இரணியவன்மனை யடிசைமகொண்டு தேவகாரியமுடிய இராச்சியங்கொடுத்த திருவருளின் பெருமைகண்டு நீராளமாயிருக்கி பதஞ்சலி, பாலியத்திலே திருப்பாற்கடல்பெற்றுக் கருஷ்ணனுக்கு விசேடசிகைப்பண்ணி மற்றுமுண்டான எண்ணிறந்தபெருமைபொருந்தின உபமன்னியபசுவான், அவருடைய நல்லமாதலாகிய வசிட்டர் திருவுடையர்தணராகுந் திலலைமூவாயி ரவரமற்றுமுள்ள தெய்வரிஷிகள் யாவரும் பிரியத்துடனே அவ்வண்ணமே செய்யக்கடவதென்று சொல்ல நீர்த்திமானாகிய இரணியவன்மாவையிராசநீதிக்குப்பொருத்த விவாகஞ்செய்வித்துச் சிதம்பரத்துக்கருகாக அவனுக்குப்பொருந்தின இடத்திலே ஒரு அபிஷேகமண்டபமுங் கட்டுவித்தார்—எ-று.

மற்றதின்மங்கலமாலகடோரணம்வாழ்திபம்
பெற்றற்றவிசென்பலகைக்குலநெய் பொரிப்புநூல்
சுற்றியகும்பமுடன் கலசம்பலகுடி வித்தே
யற்றிகழ்வொன்றுசடங்கதிவாசமமைந்தார்கள்.

இ-ள். அந்தமண்டபத்தில் மங்கலார்த்தமான தருப்பை மாலைகள் மாவிலைதோரணங்கள், தூண்டாவிளக்குகள் கனகசிகந்தானம் அட்டமங்கலப்பலகைத்திரள் தருப்பை குகைத்துறு இவைமுதலான புற்கள், நெய் பொரி பொற்பூ - வெள்ளிப்பூ-கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ- நீர்ப்பூ-நிலப்பு-முதலானவைநூல் சுற்றிய பிரதானகும்பமுடன் பலகலசம்மைத்து ஒரிராத்திரிமுழுவதும் அதிவாசகிருத்தியம் விளங்கப்பண்ணினார்கள்—எ-று. (சு)

கால்தொடங்கிநடந்துசடங்குகணித்தோதும்
வேலையின்மங்கலநீடபிடேகம்வியந்தாடி
மூலமுயங்கியமாமுடிதார்முதுவாள்பெற்றந்
கேலவிருந்தபிணிட்டனராண்டொன்றிரண்டென்று.

இ-ள். உதயகாலம் துவக்கி ஓமநடந்து முடித்துச் சோதிவியர்கள் எண்ணியிட்ட முகூர்த்தத்தில் மங்கலார்த்தமாய் இருக்கிற நவதீர்த்தங்களினாலே மிக அபிடேகமண்ணிப் பாரம்பரியமான மகத்தானமணிமகுடம் ஆத்திமாலை பதமய வீரகடும் வியாக்கிர பாடிக்கையினால் கொ

மக்கப்பெற்று அந்தமண்டபத்திலே சிங்காதனத்திலே இருந்தபின் ஆண்டொ
னநிரண்டென்று திருவாண்டெழுத்திட்டான்—எ-று. (டு)

சிந்தைமகிழ்ந்தெதிர்வந்தனைதன்றயன்செய்யத்
தந்தைமகிழ்ந்துதழீஇவளராசிகடானல்கிப்
புந்தியிலங்குபுலிப்பதிகாவல்புரப்பாயென்
றந்தமின்முந்துபுலிக்கொடியங்கையகத்துய்த்து.

• இ-ள். சிந்தைகளிகூர்ந்து தன்னருட்புதலவுளுன இரணியவன்மச் சக்க
ரவர்த்தி யெதிவோவநது நமஸ்கரிக்க அருட்பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதர் பிரி
யத்துடனே தழுவிக்கொண்டு பிருநத ஆசோவாதஞ்செய்து அறிவுக்கறிவான
வியாக்கிரபுரத்தைக்காத்தளிப்பாயாகவென்று முழுவில்லாதபழைய வெற்றி
புலிக்கொடியையழகியகைத்தலத்திலேதிருவுளம் பற்றிக்கொடுத்தான்—எ-று.

போதுகவென்றுவலங்கொடுக்கருண்மிக்காடு
நாதன்முனன்மலர்சிந்திவணங்கநயந்தண்ணல்
பாதமிரண்டுமெடுத்தவன்முசசிபரிப்பித்தா
னோதமெழுந்தெனயாவருமோகையுரைத்தார்கள்.

இ-ள். வருகவென்று பிரதக்ஷணமாகக்கொண்டுசென்று உள்ளேபுகுந்
து அருள் மிக ஆந்தநிருத்தஞ் செய்யும் சிதம்பரநாதர் சநிதியிலே நல்ல
புட்பாஞ்சலிபண்ணிநமஸ்கரிக்கக்கற்பித்துத்தம்பிரானார் திருப்பாதுகைஇரண்
டினையுமெடுத்து இரணியவன் மன் சிரசிலே வியாக்கிரபாதமகாரிஷி தரிப்பித்
தார் அப்போது சமுத்திரமுகுளித்தெழுந்தாற்போலத் தேவரிஷி பூதகண
மனிதர்முதலான யாவரும் பிரியவார்த்தைகள்சொன்னார்கள்—எ-று. (எ)

ஈறில்பெருந்தனமென்னவையின்னவையிப்பார்மே
லாறினிலொன்றுகொளஞ்சினிலொன்றுகொளத்தாவிப்
பேறுபிறந்தடியேன்மரபோர்கள்பிழைத்தாலுங்
கூறருமன்புகொடுத்தடிமைப்பணிகொள்கென்றான்.

இ-ள். என்னுடைய பூர்வாச்சிதமான முடிவில்லாத சகல ஐசுவரிய
மும் தேவரீருக்காகக்கடவன இந்தப்பூமியிலே ஆறிலொன்று தேவரீர் கட
மை கொண்டருளும் நின்ற அஞ்சுகூறிலே யொருகூறு அடியேனுக்குஇகத்துக்
குச்சீவன வுபாயமாகத் தந்தருளும் இப்பெற்றியிலேவந்து என்வயிசத்திலே
பிறந்த நின்னுடைய அடியார்கள் குற்றங்கள்செய்தாலும் பொறுத்தருளிச்
சொல்லுதற்கு அரிதாகிய பக்தியையுண்டாக்கி அடிமைத்தொழில் கொண்ட
ருள்வீதொன்று வேண்டிக்கொண்டான்—எ-று. (அ)

அண்ணலுமவ்வகைசெய்குவமென்றருள்செயபோதிற்
கண்ணமர்தாரைகள்காளைகிர்ப்பக்ககாவுற்றங்
கெண்ணருமின்னருளெய்தியிறைஞ்சியெழுஞ்சேயைத்
திண்ணியநன்முனிகொண்டுடையானடிசேர்வித்தான்.

இ-ள். தேவநாதரும் அப்படிச் செய்வோமென்று திருவுளம்பற்றினகாலத்துப்பொருந்தினகண்ணீர்த்தானாமழையொப்ப நீராளமாய் உருகி அவர் எண்ணரிதாகிய இனிய அருள்பெற்று நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து அவ்விடத்திலே நிற்கிறகுமாரனை ஞானவீரரான நல்லவியாக்கிரபாத மகாரிஷிகொண்டிசென்று ஸ்ரீமூலத்தானமுடைய தம்பிரானார் சீர்பாதங்களை அணுகுவித்தார்—எறு.

(சு)

அங்கும்வணங்கிவணக்கருமானையேமல்கொண்டு
மங்கலமாநகர்சூழ்வரமாமுனிதானேவச்
சங்கவியங்கண்முழங்கவலங்கொடுத்தார்மார்பன்
பொங்கியபங்கயமுதமர்கோயிலினுட்புகான்.

(இ-ள்) சீர்மூலத்தானமுடைய சிவபெருமான் சந்நிதியிலே நமஸ்கரிப்பித்துப் பாகரால் வணக்கரிய மத்தகசத்தின் மேற்கொண்டு மங்கலமாய் மாத் தாயிருக்கிற சிதம்பரநகராப் பிரதக்ஷிணம்வர வியாக்கிரபாதர்கற்பிக்கச் சங்கவாத்தியங்கள்முழங்க ஆத்திமாலைமார்பனான இரணியவன்மன் பிரதக்ஷிணம்வந்து கற்பியிருந்த இராசலட்சுமியுறைகின்ற திருமானிகைக்குள்ளேபுகுந்தான்.

தார்புனையாரணிசெம்பியனெம்பியர்தானல்கும்
பாருமதுருமதாகவெனாவணிதார்பட்டம்
போர்தருசாமரைதோகைகணீர்குடைபொற்பிடர்
தேரணிமாவயமாநிதியாதிகள்சேர்வித்தான்

(இ-ள்) தாராகத்தொடுத்த ஆத்திமாலையை அணிந்த இரணியவன்மனுவனன் தம்பிமானாஅழைத்து உங்களுக்கு நலம்பொருந்தின தேசமுங் கெடைதேசமாகக்கடவது படைவீடும் கடகமேயாகக் கடவதென்று கற்பித்து ஆபரணமும் மாலையுங்கொடுத்துப் பட்டங்கட்டிப் பொருந்திவீசும் உபயசாமரையும் பீலிக்குடை தவளச்சத்திரம் பொற்பீடர் தேர்நீரை மகத்தானவாறுபோல மதஅருவிபாயும்யானைகள் குதிகைகள் பதாதிகள்முதலானவையுங் கொடுத்தான்—எ-று.

வென்றிநடந்தொழுதம்பியர்வந்தடிமேல்விழ்வுந்
றன்றவர்சென்றபின்மன்றம்வணங்கியவன்றந்தை
முன்றொழுதந்தணர்வந்தனைமாளிகைமுற்செய்வா
னின்றருளென்றவையெங்குமிலங்கவெடுப்பித்தான்.

(இ-ள்) அந்தத்தம்பிமார் சிதம்பரநாதருடைய வெற்றிபொருந்தின ஆரந்தக்கூத்தைவணங்கி வந்து தன்னையும் வந்து நமஸ்கரித்து அனுப்பிக்கொண்டு போகத்தக்கவர்களை அனுப்பப் போனபின் சிதம்பரமூர்த்தியினுடைய சேவைபண்ணின இரணியவன்மனுவனன் தன்னுடையபிதாவாகிய வியாக்கிரபாதரை முன்தொழுது தில்லைவாழந்தணரை யவரவர் திருமானிகையிலே சென்று நமஸ்கரித்துத்திருமானிகைகளுங்கட்டிகிறதற்குத்திருவுளம்பற்றுமென்று அது

ஞ்ஞை பெற்றுக்கொண்டுவந்து எவ்விடத்தும் விளங்க மூவாயிரந் திருமானி
கை கட்டிமுடிக்கத் தொடங்கினான்—எ-று. (கஉ)

ஏழ்நிலைமானிகைகூளிகைசாளரமேரார்ஜிர்
வாழ்மதிஞ்ஞரணவாயில்கடேர்ணிமாவீதி
ஞ்ஞவ்றமேருவினேர்பலகோலியசோழேசன்
ஞ்ஞவ்றன்மாதவார்யாராயுநீள்ஞ்ஞசார்வித்தான்.

(இ-ள்) எழுநிலைமானிகையாகச்சமைத்து மகுடங்கள்வைத்துப் பலகணி
வைத்து அழகுநிறைந்த மதில வாழ்வு பெறப்பண்ணி நிலைத்தோரணம்பொரு
நதினவாசல்கள் நிலைத்தோநிறைந்தபெரிய திருவீதிகள் சுற்றும்பொருந்த இப்
படி மகாமேருவையொத்த திருமானிகைகட்டின இரணியவன்மச் சக்கரவர்
த்தி தாழ்ச்சியுடனே மகாதபசுகளையுடைய திருவுடைய அந்தணரை யெல்லா
ரையங் குடியேற்றுவித்தான்—எ-று. (கங)

இற்றகுபண்டமிலங்கநிலங்களையேய்வித்து
மற்றவர்தம்மிலொருத்தனிருத்தமகிழ்ந்தாடும்
பற்றறுசின்மயவம்பரழும்பர்பரிந்தாகம்
பெற்றபயன்றிருவம்பலமொன்றுசெயப்பெற்றான்.

(இ-ள்) இவ்வாழ்க்கைக்குவேண்டத்தக்க பதார்த்தபண்டங் கொடுக்கும்ப
டி நிலங்களுண்டாக்கிக் கொடுத்து அந்தத்திருவுடையந்தணருக குள்ளே ஒரு
வரான சிதம்பரநாதர் இருத்தஞ்செய்யும் பசுபாசஞானத்தால் அறியப்படாத ஞா
னமயமாகிய அம்பலத்தைத் தேவர்கள் ஆதரத்துடனே பெற்ற பிரயோசன
மாக ஒப்பற்ற பொன்னம்பலத்தைத் தானுந் திருப்பணிசெய்யப்பெற்றான். ( )

பொன்னணிமாநவமாமணியாதிபொருப்பாக
முன்னாகொணர்ந்துகுவித்தருள்பெற்றமுனிசசெல்வன்
றன்னிசைவோடுயர்வானவர்கம்மியர்தம்மைக்கொண்
டுன்னருமம்பலமொன்றுசமைத்தணியொப்பித்து.

(இ-ள்.) சுவர்நம் ஆபரணம் மகத்தான நவரத்தினமுதலானவெல்லாம்மலை
போலே முன்னேகொண்டுவந்து குவித்துத் தம்பிரானார் திருவருள்பெற்ற வி
யாக்கிரபாதர் அருமதியுடனே பெரியதெய்வத்தச்சனாக்கொண்டு மனத்துக்கு
எட்டாத ஒப்பற்ற அம்பலமொன்று சமைத்து அழகுபெற அலங்கரித்து—எ-று.

காணவிலக்கவொழுங்கணிவித்தவைகைக்கொண்டு
பூணுமணிக்குறடொத்ததளத்தியல்பொற்பாரத்
தூணிநாயுத்திரநற்பலகைத்திரடொல்சேர்வைக்
கோணமர்கைத்தொகைமுசுகியனைத்தணிகொள்வித்து. *

(இ-ள்) கண்ணியமென்றும் போதராணமென்றும் இரண்டுவகையாகச் சொ
ல்லும் இவைகளில் கண்ணியத்தின் வளைப்படியிலே புராநாதர் தூபியந்தமா

ஊஉயரத்தைக் கண்ணியத்திலே இத்தனை அங்கிஷ்டமின்னவயவமென்று கற்பித்துக்கொண்ட பட்டோலைசெய்து கையிலேபிடித்துக்கொண்டு அதிட்டாநவசத்தாலே அதிட்டாநத்துக்குப் பொருந்த உட்பீடமென்கிற பணியை இரத்தினங்கனிஞாலே செய்து அதிட்டாநத்துக்குச் சொன்ன கூற்றிலே அதிட்டானம்பன் மணிகளாலேபண்ணிஅதிட்டானம்பண்ணிமுடிந்தவிடத்திலே பொற்பலன்கயாக நன்றாகத் தளபிசைத்து இதின்மேற்றாணுக்குச்சொன்ன கூற்றிலேபிரமகாந்தம்விஷ்ணுகாந்தம்-உருத்திரகாந்தம்-சூரியகாந்தம் - சூரியகண்டு பேதம்-சந்திரகாந்தம்-வியாளபாதம்-அத்திபாதம்-சிங்கபாதம் - இவைமுதலாயுள்ள பலன்களைப்பற்றி யடைவேறிற்றுத்திப் பலவகைப்போதிகையுமுட்பட நிறுத்திப் பிரஸ்தாரத்திற் சொன்னகண்ணியத்திலே யுத்திரத்தினவயவங்களுக்கங்க போதத்தினவயவங்களுங்கூடப்பலகாற்சாதனம்பண்ணி வித்தார்த்திலங்கிசத்திலேஅங்கிசவழியிலே கைக்குநீளங்கொண்டு இரதக் கையழகுபொருந்த வக்கிரமாகவெட்டி முகந்தாயதே சேர்ப்பித்து இதுக்குஅக்கிரத்துக்குஅணித்தாகச் சந்திரகாந்தத்திலே யதனைப்பலகாற் சாதனம் பண்ணுவித்து இதின்மேலே தூபிக்குச்சொன்ன அங்கிஷ்டந்தாலேதூபிப்பிரதிஷ்டைபண்ணினான்—எ-று.)

பன்மணிமாலைகள் கொண்டணிதொங்கல்பயிற்றிச்சூழ்
பொன்மலிமுன்மதில்கோபுரவரயில்பொருந்தசெய்
தென்மலமங்கவருங்கருமூலவிறைக்கும்பொற்
தன்மயமாமொளிராலயமொன்றுசமைப்பித்தான்

(இ-ள்) பல இரத்தினமாலைகளைக்கொண்டு அழகுபெற நிறைபறக்க நாத்திப் பிரதமாவரணமுதலானபொன்மதில்களும் அந்சமதில்களில்கோபுரங்கள் பிரதிபந்தம் பாதபந்தம்பாதம் போதம் முகமாலைபக்கசாலை கூடம் பஞ்சரம் அந்தராளம் கும்பலதைவிருத்தருடிதம் தோரணம் கண்டம் வேதிகைசிகரம் பூரண்கும்பம் தூபி இந்தவகைப் பொற்சொருபமாகவாசல்கடோறும் விதிப்படிப்பொருந்தச்செய்து பசுபாசஞானங்கள்நீங்கத் தோன்றி அருளின்கருமூலகாரணனென்கிற திருநாமத்தையுடையுரான ஸ்ரீமூலத்தானமுடைய தம்பிரானார்க்கும் ஞானமயமான கனகாலயம் ஒப்பறககற்பித்தான்—எ-று. (கௌ)

வேறு.

இன்னவகைதிருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்தவிரணியவன்மனைமுனிவாயாருமேத்திப், பன்னிரியபுகழ்கூறீது சாத்திப்பரந்தகலைவழிவழிபாடதற்குப்பல்கு, மன்னுவகையினினிவந்தவகுப்புநாதன்வைத்த பணியெனமுனியையவணங்கிவாழ்த்திச், சென்னியிலஞ் சலிசெயதிங்கனித்ததன்றோதிருந்துதவமெனககென்றான்செங்கோன்மன்னன்.

(இ-ள்) இரதப்பிரகாரம் கனகமயமாகப் பஞ்சவருணத்துக் குடப்பட்ட திருச்சிறம்பனம் ஈசுவரி ஆலயம் புண்டரீகப் புட்கரணி மற்றுமுள்ளமண்டபங்களும் ஆவரணத்துக்குப் புறத்தில் வியாக்கிரபாத பதஞ்சலி பூதப் பசாள்

காள் மூவாயிரவர் பிரமதேவர்களாற் குவிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமூர்த்திகளுக்கு ஆலயமுதலான மண்டபங்கள் கோபுரமதில்கள் முதலான திருப்பணிகள் பல விதமாகச் செய்வித்த இரணியவன் மசக்கரவர்த்தியை ரிஷிகளெல்லாரும் புகழ்ந்து ஆசீர்வாதஞ்சொல்லித் திருநீறுசார்த்தி விரிந்த ஆகமங்களில் கித்தியபூசைக் குச்சொன்ன பத்தியின் கட்டளைப்படித் தம்பிரானார் அருளிச்செய்தபடி யென்று வியாக்கிரபாதராக்கிரகிக்க அவரை நமஸ்கரித்துத் துதித்து முகத்தாலிலே யஞ்சலியத்தையுத் தேவரீர் கற்பித்ததன்றோ அடியேனுக்குக் குற்றமற்றதபென்று இரணியவன் மன்னொன்னுள்—எ-று.

(கஅ)

இத்தகைய முனிவருடனொருநான் மன்னனிலங்கிய பேரம்பலத்தினிருந்து நூலின், வைத்த முறையிறைவற்கு மஞ்சனந்தாய் மலரமுது முதலான மல்கவைத்து, நித்தவிழாவெழுவேண்டுஞ்செல்வகல்கிடி லவுபதஞ்சலி முனியானி னுத்துவித்த, புத்தகமின் புறமுனிவர் யானே யேற்றிப்பொற்கோயில்வலங்கொண்டுபுகுவித்தார்கள்.

(இ-ள்) இப்படி மகத்தான வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலி மூவாயிரவர் முதலான ரிஷிகளுடனே இரணியவன் மனொருநாள் அப்பேரம்பலத்திலிருந்து பூசாபத்தியிற் சொன்ன கிரமத்திலே தம்பிரானார்க்குத் திருமஞ்சனத் திருப்பள்ளித்தாமம் நைவேத்திய முதலானவை குறைவறக்கற்பித்து நித்தியோச்சவம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய உவல்லாம் கட்டளை செய்வித்துக் கொடுத்தப்பிரசித்தரான பதஞ்சலிமகாரிஷியினாலே சங்கிக்கப்பட்ட சித்தாரந்த இரத்தாவலியென்கிற ஆகமவுட்டை யதிப்பிரியத்துடனே ரிஷிகளெல்லாரும் யானைப்பிடரியின்மீது வைத்துப் பொற்கோயிலைப் பிரதக்ஷணமாக வருவித்துள்ளேபுகுவித்தார்கள்—எ-று.

(கக)

மனங்குளிரவன்னவர்களின்னுமுன்னான் மருவிய நைமித்திகங்கள் வருப்பான்மாதத் தினங்கடொறுமுணர்ந்து மதுமாதமேவத்திருந்து தமநகவிதியைச் செலுத்துமுன்னா, வனங்கனதுவளநகரமனை யுங்காலையந்நகர்போன் மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன, வினங்கொளிருஞ்சனங்கள் பணிந்தின்பமெய்தியெந்தை திருவசந்தவிழா வெழுவித்தார்கள்.

(இ-ள்) இரணியவன் மன்ன சித்தங்களிகூர இதுவுமன்றி அந்தரிஷிகள் அந்த ஆகமத்திற் பொருந்தின நைமித்தியங்கள் வருப்பறுக்கும்படிக்கு மாதம் நக்ஷத்திரங்களினடையே மாதபூசைவிசாரித்துச் சித்திநாமாதம்பொருந்தக் குற்றமற்ற தமநகவிதியாகிய கொழுந்துசார்த்துங்கிரியையை முடிதற்கு முன்னாகக் காமராசன் தனதான பட்டினபிரவேசம் பண்ணுகறகாலத்தில் அநதப்பட்டினத்தின் சவுபாக்கியம்போல இந்தநகரியை யு மிராசாவே யலங்கரிப்பாயாக வென்று ரிஷிகள் கற்பிக்க இராசாவுக்கு இஷ்டமான பிரமதமனுஷ்சிறர் நமஸ்கரித்துச் சித்தங்களிகூர்ந்து தம்பிரானுடைய வசந்தோற்சவம் மிகவுமநடத்துவித்தார்கள்.

(20)

விரிந்தபுதுப் புனல்வினையாட்டாடிமாதம்விரவுதிருவாண்டெழுத்துவிழவுமோங்கப், பொருந்தும்வகைபுரிந்தாடிபுரட்டாதிக்குட்புகழ்பதினான்கட்டமிகளொன்றிற்பூசை, தருந்தகுதிமிகுதிருறைதவறுநீங்கத்தந்துநவந் தருபந்தர் சமைத்தியாகம், பரந்தவிரதாங்கமுடன்பவித்திரத்தைப்பயில்வித்தைப்பசிப்பூரப்பரிசமைத்தார்.

இள். பரந்தபுதுப்புனல் வினையாட்டு ஆடிமாதத்திலேகூடத் திருவான் டெழுத்திட்டுத் திருநாளும்விளங்கப்பொருந்த நடத்தமுடித்து ஆடி முதல் புரட்டாசிக் குட்படக்கற்பித்துச் சதுர்த்தசிவிலாவது அட்டமியிலாவது ஒன்றிலொன்றிலே நித்திய பூசைக்குக் கற்பித்தபடியில் ஏற்றக் குறைச்சலறக் குற்றத்தீர முன்னாலொருநூலான ஒன்பதுநூலான இருபத்தேழிழையாலே பந்துமாலையாகப்பண்ணி அங்குரார்ப்பனம் மண்டபபூசையா கெச்சனை வே திகாரச்சனை அக்கினிகாரியம் ஸ்தாலிபாகம் பவுத்திராதிவாசம் வினியோகம் சயனம் பிரார்த்தானம் மண்டபபூசை அக்கினிகாரியமுதலாகவிரிந்த பவுத் திரவுதாங்கத்துடனே பவுத்திரஞ்சார்த்தி ஐப்பசிபூரத் திருநாளேக்குக்கட்டளைபண்ணுவித்தான்—எ-று.

(2க)

அந்தமிலெண்ணன்கறமுந்திருக்கண்சாத்தியவற்றின்மிகத்தனித்தென்னையாண்டவன்னை, யெந்தைபிரான்மைந்தர்களோடெழுசகிகொள்ளவெழுந்தருளிவருந்திருநோன்பியையவைத்துச், சிந்தையின்மாலயணைவெழுந்தசெந்தீத் * திரளுருவண்ணலைநோக்கித் 0 திகழ்கணங்கள், வந்தெவையுமுழலாகமல் கல்போலும்வளங்கொடிருவிளக்கிவிளங்கவைத்தார்.

இ-ள். முடிவில்லாத முப்புத்திரண்டறமுந் திருக்கண்சார்த்தியருளி அந்த முப்புத்திரண்டறத்திலும் பார்க்க மிகுதியாக என்னைத் தனியே ஆண்டு கொண்டருளிய உலோகமாதாவாகிய சிவகாமசுந்தரி முன்னும் செகற்பிதாவாகிய சிதம்பரமூர்த்தி பின்னும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் யவர்க்குப் பின்னுமாகத் தண்டுசார்த்தி யெழுந்தருளிவருகிற திருப்பூரத்திருநாள் நடத்தி வித்துப் பிரமாவிலுணுக்கள் மனதின் அகங்காரங்களீழ்ப்பட மேலிட்ட தழற் பிழம்பான சோதிலிங்கத்தைத் தியானித்துவந்த கணங்கள்எல்லாம் அந்தத்தழல்வடிவுபெற்றுச் சோதிலிங்கத்திலொத்த வளவை பொருந்திய தீபோற்சவத்தை விளங்க நடத்தினான்—எ-று.

(2உ)

மார்கழியாதிநாநாளின் முனிவரெல்லாம்வந்துதடம்படிந்து பொதுவணங்கிவாழ்த்திப், பார்தருமாதொழுதகன்றாழமுன்னமென்றுபன்னமுனி மன்னவனீர்பயிற்றுமிந்தச், சீர்தருமாதினமென்னத்திலைவாழுந்திருவுடையந்தணொந்தைதிருநாளென்று, சார்தருமாநவதீர்த்தநீத்தங்கொண்டுதஞ்சனமஞ் சனவிழவுருவித்தார்கள்.

* திரளுருவண்ணலென்பது சொக்கப்பனே 0 திகழ்கணங்களென்பது திருக்கோயிலிறையவிட்ட திருவிளக்கு.

இ-ள். திரு மார்கழித்திருவாதினா நகரத்திரத்திலே ரிஷிகளெல்லாரும் வந்து சிவகங்கையிலே ஸ்ரீராமஞ்செய்து சிதம்பரசேவைபண்ணி தோத்திரஞ்செய்து பூமியிலே அட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து முத்தராய்ப் போனார்கள் முன்னுளிலே என்று வியாக்கிரபாதர்சொல்ல இரணியவன்மச் சக்கரவர்த்தியானவன் நீங்களித்தத் திருநாளிவிதிப்படியே நடத்துங்கொன்றுசொல்லத் தில்லைவாழ்ந் திருவுடையர்தணர்கள் யாரும் எம்முடைய தம்பிரானார் திரு நகரத்திரம் என்று பிரியப்பட்டுக்கொண்டு தந்தமுடைய பாவங்கள் போகவந்து சிவகங்கைபணிந்து சிதம்பரசேகத்திரத்திலுண்டான நவதீர்த்தமும் அது நீங்கலாகமற்றுமுண்டாகிய எண்ணிறந்த தீர்த்தவெள்ளமெல்லாமுங்கொண்டு அருளினை தண்ணளிபோன்ற திருமஞ்சனத் திருநாள் நடத்தினார்கள்—எ-று.

இதில் சிதம்பரத்தில் தீர்த்தங்களுட்குவகை பாம்போடையுடைய புலவாவி நந்தன் குட்டம் பாளைமான் சிவகங்கை பந்தன்கேணி தென்புனல்சேர்கொள்ளிடம் சீர்மணிமுத்தாறு திரைஅலைக்குய்யயிவை முதலாயுள்ளவாம்பயிவனவாவியாவுந்தில்லை அம்பலத்தைச்சூழ்த லயன்மாலொக்கும் பூம்புனல்சேர் புண்டரிகப்பொய்கைமன்றிற் புனிதன் அருளெனப்புலவர் புகன்றொன்றே என்பதனாகக் கண்டுகொள்க. (உரு)

போனகமால்வனாபோன்மா நிவேதனத்தைப்பொருந்தியதை ப்பூசத்திற்புணர்வித்தேத்தி, யீனமிலாமுனியரசன்றன்னைநோக்கியி மையவர்களனைவரும்வந் தேத்திவாழ்த்து, மானியென வருமாண்டி லானிமாதத்தருள்விரவுத்திரத்தினம்வந் தனுகிறன்றென்னத், தேனரு தாரணிமன்ன நிறைஞ்சியானித் திருநாளிங் கெழவிழவு செய்க வென்றான்.

இ-ள். சோற்றமலைபோல மகத்தான நிவேதனமாகிய திருப்பாவாடையையத் தைமாதத்திற் பொருந்தியபூசத்திலே விதிப்படிபொருந்த அமுதுசெய்யப்பண்ணித் துதித்துக் குறைவற்ற தவத்தைபுடைய வியாக்கிரபாதர் இரணியவன்மனைப்பார்த்துத் தேவர்கள் எல்லாரும் பூலோகத்திலேவந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்யும் ஆனிமாதத்திலே யாயிருக்கும் மாதோகலைவன் என்னத்தக்கதாக மற்றவருஷத்தில் அருள்பொருந்தத் திரு வானியுத்திரம் வந்தனித்தானதென்றுசொல்ல வண்டுமகிழும் ஆத்திமாலையையுடைய இரணியவன்மச் சக்கரவர்த்தி வியாக்கிரபாதரை நமஸ்கரித்துவந்து ஆனித்திருநாளில் இரதோற்சவயிர்த்தத் திருப்படைவீட்டுக்கொழிந்தில்லையெனத்தக்கதாக நடத்துங்கள் என்று பிரதானமந்திரிகளோடே சொன்னான்—எ-று. (உரு)

தாரும்பாருந்தரித்ததடந்தோளா னுந்நாவிலருமுனிவர்களுந்தலை வன்முன்னின், றீரொன்பான்முதலானவோரொன்பானுளெந்தைபிரான் றிருவெழுச்சி யின்பமெய்த, வாரும்பாருள்ளோரும்வானுள்ளோருமாலயனுமேலவருமலங்கனிங்கி யாரும்பாதம்பணிதற்கென்றுவாயிலங்கவிடைக்கொடிவலங்கொண்டேற்றுவித்தார்.

இ-ள். ஆத்திமாலையையும் பூமியையுந்தரித்த புயத்தைபுடைய இரணிய வன்மச் சக்கரவர்த்தியும் குற்றயில்லாத மகாரிஷிகளும் ஆத்மநாயகரான சி தம்பரநாதர் முன்னின்று பதினெட்டுநாள் முதலான ஒன்பதுநாளாகிய இரு பத்தேழுநாளும் என்னுடைய பிதாவாகிய தம்பிரானார் திருநாஸ்தொழுதுக ண்களிகூர வாருங்கள் பூமியிலுண்டான மனுஷரும் சுவர்க்கத்திலுண்டான தேவர்களும் பிரமரிஷிகளும் உருத்திர மகேசுராதிகளும் உங்கள் பாசங்கள் நீங்கி யெல்லாரும் தம்பிரானார் சீர்பாதசேவை பண்ணுதற்கென்று பேரிகை தாடன முதலான தேவதாவாகணத்தைப்பண்ணி இடபக்கொடியைப் பிரதக்ஷ ணமாகக் கொண்டுவந்து ஏற்றுவித்தார்கள்—எ-று. (உரு)

மண்ணுலகினுண்ணிறைந்தமைந்தர்மாதர்வானவர்களர மகளிர் மற்றுள்ளோரு, மெண்ணரியமகிழ்ச்சிபுடன் றிசைகடோறுவெய்து வார்வெய்தகு நோயிரித்தோமென்பார், கண்ணிறைபொற்கோபுரங் கைதொழுதுவிழ்வார் கணகமயத்திருவீதிகண்வொழ்வார், ரண்ணல் பொதுப்பணிந் தயர்வார்நடமுன்போற்றி யாவொர் பாவொராயி னார்கள்.

இ-ள். பூலோகத்தில் ஸ்திரீபுருஷர்களாயுள்ளவர்களும் தேவலோகத்திலு ள்ள தேவர்களும் தெய்வ ஸ்திரீகளும் மகேசுராதிகளும் எண்ணரிதான பிரிய த்தோடும் பத்தத்திசையிலும்வந்து பொருந்துவார் சநகலியாதியைத்துறந்தோ மென்பார் காட்சிக்குறிறைந்த பொற்கோபுரங்களைக்கும்பிட்டு நமஸ்கரிப்பார் பொன்மயமான திருவீதிகளைக்கண்டு பெருவாழ்வுபெற்றுவாழ்வார்தம்பிரானா ளைச்சித்தம்பரத்தை நமஸ்கரித்துத் தம்மை மறநதுறிப்பார் ஆநந்தரிருத்தத்தைக் கண்டுதித்து ஆநந்தபரவசரார் யாவொரும் பாசிவாரு மாயினார்கள்—எ-று.

வேறு.

இப்பெற்றியில்வருமெத்திக்கினருமி தெம்மிற்றருவெனநம்மிற் றுத், துய்ப்பொய்ப்பிறவிக டிய்த்தற்கெனமகிழ் துணிவால்வருபவ ரணிவாழத், தப்பற்றயர்தவமுவாயிரவர்கடாவாமறையொடுதேவா ரக், கைப்பற்றியபணிமுற்றப்புலிமுனி கழலான்விழுவெழுதொழில் செய்வான்.

இ-ள். இந்தப்பேறுபெறும் எல்லாத்திசையிலுள்ளோரும் இந்தப் பாக்கி யம் பசுபாசஞான நீங்கினவர்களுக்கல்லோ கிடைக்குமென்று அகங்காரங்க ளைநீங்கித் தீர்ப்புசித்தத் தொலைக்கவேண்டின சஞ்சிதாதிகளில்தோற்றம் ந ஷ்டயிடுதற்கு நிச்சயமென்று வருகிறவடியார் நிறைவாழ்வுபெற விச்சின்னயி ல்லாத பெரியதபசுகளையுடையரான மூவாயிரவர் ஒழியாத வைதிக சைவம நதிரங்களுடனே சோடசஉபசாரமுதலான பூசைக்குவேண்டினவைகள்சேர வியாக்கிரபாத மகாரிஷி பாநபத்தரான இரணியவன்மன் மாதோற்சுவத்துக் குத்தக்க திருநாடப்புகளைச் சோடிப்பான்—எ-று. (உஎ)

நண்ணித் தினகரன் முதலோர் கிழமைகொணலமார்நவமணிய
ணிமேவப், பண்ணிப்பரிகல்முதலாயினபகர்திருவாசிகையரிப்பில்பி
டம், விண்ணிற் றிகழ்தரு மகரத்தொழிலின விரிவெண்குடையிடை
கொடியென்றென், நண்ணற்குரியனவெண்ணற்கரியனவம்பொற்ப
புதிருமுன்புய்த்தார்.

இ-ள். விதிப்படிக்குப்பொருந்த நாயிற்றுக்கிழமைமுதலான ஏழு வாரத்துக்
கும் மாணிக்கம் முத்துப் பலளம் மரசதம் புட்பராகம் வயிரம்இர்திரநீலம் கோ
மேதகம் வைபியம் இரத இரத்தினம் ஏழு கிழமைசுகுமாகவும் எண்ணிற்ற்த
திருவாபரணம் அநதநதவாரப்படியாகப் பண்ணிப் பரிகல முதலானவைகளும்
சுடர்ததிருவாசிகை வட்டப்பூச் சத்திரப்பூமுதலாகச்சொல்லுந் திருவாசிகை
களும் விரசிங்ராதனங்களும் ஆசாசத்த் ல்விளங்கும் மகரத்தொழிலையுடைய கொ
டிவிரிந்தவெண்கொற்றக்குடை நடுவேபொருநதுங் கொடிகள் என்றென்று
வெகுவிதமாகச்சொல்லப்பட்ட பரமசிவத்துக்குரியனவும் எண்ணுதற்கரியன
வமாகிய சத்திரசாமரங்க ளெண்ணிற்ற்தன பொற்படியாகப் பண்ணுவித்த
ச் சந்திதியிலே கொண்டுவரது குவித்தார்—எ-று. (௨௮)

கடமாநெனவுமிழகளியானைபிணைகதிர்மாமணிநிலை தருதேர்
முற், றிடமாய நடைபெறு வடமால்வரைபுளாசிலதேர்கவரியினினை
தோரை, மிடைவான்முகிறொடுகொடியாடைகன்விடவிழியாரிசைவ
ளர்மொழியார்பொற், படகாதிக்கண்ட மிடுவாரொளிகடல்பலவாமெ
னநனியில்வித்தார்.

இ-ள். மதங்க ளாற்றுக்கரல்போல ஊறிவருமத்தகசங்களின் நிராகள் ஒ
ளிபொருநதின திவ்வியரத்தினங்களினாலே பண்ணப்பட்ட நிலைத்தேர்முன்
னேதிடமாகநடக்குந் தொழிலைப்பெற்ற பெரிய மகாமேருவைஒப்பான சில
தேர்கள் சாமரநிராகள்-டிலக்குடைகள்-நெருங்கி யுயர்ந்து மேகங்களையளா
வின துகிற்பதாகைகள் ஆலாலம்போனற விழியார் சங்கீதம்பொருநதி வ
ரும் வார்த்தையுடையவர்கள் பொலிவினை யுடைத்தாகிய படகாதி வாத்
தியகாரர் நிருத்தமாடுவார்களா லுண்டாகப்பட்ட ஆரவாரம் அநேகங்கட
ல்போல மிகப்பண்ணுவித்தார்—எ-று. (௨௯)

மேவும்பர்கண்மிடைமகுடஞ்சொரிமணி விலகிப்பொலிதிருவ
லகிட்டுத், தூவண்புனன்மதுமலாவெண்பொரிநனி துதைவித்தெழி
ன்மனருயர்தெற்றி, பாவுந்துகில்பொதியுறவங்கமுதணிபல்கும்பமு
நிலைவளர்செம்பொற், றீபங்களுமலி தரமங்கலவணி திகழத்திசை
தொறுநிகழ்வித்து.

இ-ள். இரதோற்சுவத்துத் திருவீதியில் வந்துபொருந்துந் தேவர்கள்நெ
ருக்கத்தினாலே உதிர்ந்த மகுடரத்தினங்களை யிருமருங்குந்தள்ளி நன்றாகத்
திருவலத்தினாலே திருவலபட்டுச் சுத்தஞ்செய்தியாகசலங்களினாலே இடை

யறத்தெளித்துப் பரிமாபுட்பங்கள் வெண்பொரிக்க ளிவைகளினுலே மிகவு
நிறைத்து அழகுபொருந்திய திருவிதியி லவரவாவாயில்தோறு 'மிட்டவுயராத
வேதிகையிற்பொருந்தினகாவணத்தில் அஸ்தரபரிவேஷிதமாய்ச் சலபூரிதமா
ன் பலபூரண்கும்பங்களும், நிலைபொருந்தின பொற்குத்துவிளக்குகளும்
விளங்குந் தீபங்களும்வளமைதர இப்படிச்சொல்லப்பட்ட மங்கலாத்தமான
வை யெல்லாமொளிசிறக்க நாலுவிதிகடோறுஞ் செய்வித்து—எ-று. (௩௦).

பொறபாலிகைமுள்ள பொலிவித்தளவறு களப்பபுதுவினாமெ
ழுதிச்சி, ரித்பார்மணவணிதரவாயில்கள்கமுதேரார கதலிகள்சோவி
த்து, வெற்பாமெனமுதில்வரவாரணநினை வெருவாவெதிபொரு
கரமானக், கற்பாவியநெடுநிலைமாளிகைமணிகட்டாவளர்கொடி. வி
ட்டார்கள்.

இ-ள். பொறபாலிகைகளிலே யங்குராப்பணம்பண்ணி அளவிற்றத் தந்
தனகஸ்துமி கர்ப்பூரயிருகம தாதிகளிலுலே மெழுதிச்சீர்விளங்கும் இவ்விட்
ங்கள்தோறும் கலியாணவொழுநகுசிறக்க எழுநிலைமாளிகை வாயில்கள்தோ
றும் கமுகும்வாழையும் ஆழகுபெற்றாட்டி மலையெனறுசொல்லி மேகம்படி
யவரப பயப்படாமல் எதிர்ப்பட்டு யானைகளது துதிக்கையினால் தள்ளியும்
வீசியும்அடித்தும்பிடித்தும்பொருமாறுபோல நவரத்தின வொளிபரந்த நெடு
நிலை மாளிகைகள்தோறும் நீளிய கொடிகளினுலே மணிகளைக்கட்டிப்பறக்க
விட்டார்கள்—எ-று. (௩௧)

இடமால்வனாநிகைகணநாதர்களுடனிறையாமெனவெழுநிலைநீடு
மடமானவைதொறுமதிமர்சுணநதிமருவாவளர்சடையினர்பாதத்
தடைவார்வடகில்தொடாவார்திருவமுதடுவாரடுவனவடைவாவைத்
திடுவாரரகரவிடுவார்வரவரவெண்டாணறவெதிபொண்டார்கள்.

இ-ள். இடமாகிய பெரியகயிலாசத்தி லெழுநதருளியிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட
பரமேசுரரும் அவரைச்சேவித்திருக்கிற கணநாதர்களும்போலவெழுநிலையுயர்
ந்த வெழுநுறுமடங்கள்தோறும் சந்திரன்சர்ப்பம் கங்கைபொருந்தாத நீண்
டசடாதாரிகளும் அவர்களை நமஸ்கரிக்கிறவர்களும் ஆகமசாஸ்திரம்படிக்கிற
வர்களும் திருவமுதுசமைக்குமவரும் சமைத்தவமுதைப் பந்திவைத்துப்ப
டைப்பாருமானஇவர்கள் அரகர வென்றுவரு மெண்ணிறந்தபேர்களை வாரு
ங்களென்று எதிர்கொண்டு நிற்பார்களாயினார்—எ-று. (௩௨)

விண்ணோர்வனிதையர்மகவான்முனிவர்கள்விரிபாரிடமிருகண
நாதர், மண்ணோரெனவுருவினராய்வுழிபட மதமாகயமுகன்முதன
ளோ, ரொண்ணூரளவறுகனிபான்முதலியவிசைவித்தவையவன்மிசை
வித்துப், பண்ணோடி யன்மொழியவளோடிதைதருபரவும்பவனிகள்
பயில்வித்தார்.

இ-ள். தேவமாதாகள் இந்திரன் ரிஷிகள் பூதங்கள் மிகுந்தகணநாதர் கள் இவர்களெல்லாரும் மனுஷவேடத்தைக்கொண்டுதிருநாளில்ஊழியம்பண்ண மதமார்ந்தவேழ முகவீக்கிரேசுரருக்கு ஒவ்வொன்றெண்ணிறந்த மூப்ப ழும் திரட்டுப்பால் பணியாரமுதலான அவலோகூட்டி முதல்திருநாளி ல முதுசெய்யப்பண்ணிப்பண்ணுடனேபொருந்தினதிருவார்த்தையையுடைய சி வகாமசுவந்தரி அம்மையுடன் தேவராசனாதம்பிரானொல்லாரும் பரவக்கா ட்சிதந்தருளுந் திருப்பவனிகள் நாள்தோறும்விருஷயாகம் துவசாரோகணம் பீபரிதாடனம் அங்குரார்ப்பணம் யாகசாலை அஸ்திரயாகம் பெரிதர்னமயாநக் கிரமம் பரிவேடம் ரீராசநம் கவுத்துகபந்தனம் தீர்த்தசங்கிரகணம் குரனோ றசவம் தீர்த்தத் துவசாரோகணம் தபனம் ஆனவப் பதினாறங்கம்முன்னடந் தவங்கம் நீங்கலான அங்கங்களும் சிறக்க ஆயுதபாணியர் குதிரையணியாக வும், அதன்பின் யானையணியாகவும், அதன்பின்பு பசுபதாக்களாகவும், அவர் பின் மகாவிரதராகவும், மகாசைவராகவும் அவர்பின்பிராமணராகவும், அவர் பின்தேவர்களான சோடசபத்திவி ளுள்ளவர்களாகவும் அவா பின்கணபதி சுப்பிரமணியராகவும், அவர்பின் உருத்திரகணிகையராகவும், அவர்பின்காயகரா கவும் அவா பின்றிருத்தகாரராகவும், அவா பினமத்தளாதி வாத்தியகாரராக வும், விதிபபடியே யணிகவகுத்து இந்த அணிக்குப்பின்பாகத் தம்பிரானார் பா வதிகுகிராக எழுந்தருளவும் தம்பிரானாச்சூழத் திக்குப்பாலர்களும், ஆயு தமூர்த்திகளும், சேவித்துவரவும், வியாக்கிரபாத பதஞ்சலமுனிமுதலாயுள்ள ரிஷிகள் திருப்புறக்கொடைசேவீக்கவும், தக்க திருநாளெடத்துவித்தார்—

செழுவான்மதிபுனைபவனானியிலவரு திருநாள்விழுவெழுபொ ருதாரத், தொழுவார்பிறிவருநிலையானினைவொருதுணிவான்மொழி யொருபொருடோயவற், நெழலாலழிவுறுதொழிலாலவிழிமழையி சைவாவிருபயனிலதாவற், நழியாதகமலேகிவாலருளோ யடைந்தாரி னையர்மிடைந்தார்களா.

இ-ள். வளமைக்கீட்டித்த சந்நிரேசேசுரனான திருவம்பலமுடைய தம்பிரா னார் ஆனித்திருநாளி லெழுந்தருளிப் புறப்பட்டவவதாத்திலே அறுபவர்த்த மாண பரமாதந்தசுசத்தை வெளிப்படக் கண்ணார் கண்டதொழுவார் எண் ணிறந்தபேர் இரண்டற்றிலையினாலே அந்நியமின்றி யோருணர்வாதலால்வாச னையாற்பண்ணுகிற தோததீரங்களுக்குச் சுட்டில்லாதபடியாலேயொருபொ ருளிறபொருநதாமல் தழுதழுந்தலால் பிரதக்ஷிணமஸ்சாராதி கண்டங்களு நழுவுதலால் கண்ணோமழைத்தாரா கொள்ளதலால் இதவ்விதமில்லாத படியி னாலே யொன்றைப்பற்றி மயங்காமல் ஞானாதந்தக்களிப்பினாலே அருளாக மாணமுத்தார்த்தமாக்க ஞானதங்கோடி பொ ரெருங்கிச்சேவித்தார்கள்—எ-று.

மன்னமுயதிருநடராசன துயர்மணிமாளிகைவெளிவளர்வாளிற்
சூன்றாவிருன்மணிமுடி வானவானிமுமாநுடர்கிரளொடுநிற
நின்றாலெனவகினயமேவியவுருநேசத்தவரவர்பாசத்தே, சொன்ன
ய்ரிழலெழுமொளிமேனியிலெனவுருத்திவிழுவயர்வுற்றா.

இ-ள். மன்ரி லாடியருளிய நிருத்தராசருடைய பெரியதிருமானிகையின் உள்ளாடுவெளியிலே உயர்ந்த சுவாககத்தல் ருஹயாத வீரத்தனமையை யுடைய மணிமுடிவானவரது திரட்சியான மிகுந்த மக்கட்கூட்டத்துடனே கூடி தங்களிடத்துத் தேசோருபத்திலே இவர் ரட்சியாவண்ணம் பிரதபலிக்கநின்றும்போலவும் தம்பிரானார்சாத்திக்கழித்த சாரதூதரித்தவடிவுடையபத்தசனங்கள் தந்தம்முடைய பாசத்தினொளிகூர்ண்டு நிழலெழுந்தாறபோலவும் நெற்றியிலேவிளங்கும் பெரியதிருவானி யுததிரத்திருநானைத் துவசாரோகணத்தை யாநந்தமாகநடத்தி முடித்தார்கள—எ-று. (௩௩)

அருணற்புரவலனெனதுமுறகதைமுனியறைவானொருநிருதனைவேறகிரணத்திறல்கருவிருளிற்றரவரவிகலானெனவெறிகயிருளே [ற்மரணத்தினையுறவருணற்கதுபழிவழியாயொருகடிவடிவாகிசசரணத்திருகரம்விரவுககனமொடுசந்தித்திடுநெறிபந்தித்து.

இ-ள். அருள்சிறந்த நல்ல இரணியவனமச சககரவாத்திக்கு வியாக்ரபாதர் பூர்வகதையென்று அதுக்கரகப்பபா ஒரு நிசாசரனைவெலும்படிக்கு யுத்தஞ்செய்து வெல்லுமுபாயங்கறபிக்க இராத்திரி இருளிலே வருணருருவாகக் கபடவேடத்தைக்கொண்டு மாற்றானவந்தானென்று எறியப்பட்ட பாசத்தினுலே குருக்கள்மரணத்தைப்பொருநதவருணனுக்கு அநதக்குருநாசமான பிரமகத்திபாமான பழியொருபசாசுருபமாகிசையைபுகாலைபுங்கட்டிக்கழுத்திலேயேறிட்டு முழங்கால - முழங்கை - தலையெலாங்கட்டி யொன்றோடொன்று சநதிக்கக் குண்டிகட்டாகககழலாமுறகட்டி—எ-று. (௩௪)

காராங்கடலிடைநெடுநாள்டுமிடாகடிவானொருவரின்முடி யாதாய்நீராயினபெறலரிதாயமழைபிழநினையாதலமரநிலன்வானோர்வீராமடவரலருகாநடம்மிவிரகாவினாவிரிதருகொன்றைத் தாராவருணன் துயாபாதகவிடாதவிராயெனநனிதொழுதார்கள.

இ-ள். கருமைபொருநதின நடுக்கடல்லே கட்டுடனே கொண்டுபோய்ப்போடெடுநாளாகவருநதுகதுக்கமாகிய இரூதபபாசதரைநீருமப்படியொருத்தராலுமுடியாதாநி மழைபெய்தறகுநினைவுமற்று வருணன்மோகித்துக்கிடக்கத்தண்ணீரொன்பதுகிடையாமலநிலத்திலுள்ளோரும்; வானிலுள்ளோரும், புரமெரித்ததீரனே சத்திஇடத்திலே பிரியததையுடையவனே கூந்தாடவல்லசுதரனே மணம்விரிந்தகொன்றை மாலைபுடைவனே வருணனுடைய மகாபாதகமான துக்கத்தைநீக்கி யருளுவாயென்று மிகுதியாகந்துத்து மமஸ்கரித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள்.—எ-று. (௩௫)

தேசிற்பொலிபொதுநிறையற்புதனொலிசேறிநற்கடலெனாதிக்கழுவறபாசத்தனையறவருளசசலபதிபரவிநதினமிதுபடிவுற்றோ [றுப்பாசத்துயர்கதியுடையக்கடவுளும்ணுகப்பெறவரமதுபெற்றான்மாசிநநிருமகமெனமற்றதுதகமலிபொற்கொடியதுபொலிவித்தார்.

இ-ள். எல்லாப்பிரகாசத்திலு் மேலானபிரகாசத்தையுடைய சிதம்பரத் திலே பரிபூரணாரிபுக்கிற அறபுதரான சிதம்பரமூர்த்திஜீரவாரம்பொருந் தின நல்லகடலுக்கெதிரே யெழுந்தருளிப் பாசபந்தமற்றுப்போம் படிக்கடா ட்சித்தருள வருணனாவன் மிகவுந்துதித்து இந்தநாளிலே யாரொருவரிந் , தத்தையிலே ஸ்ரானஞ்செய்கிறார்களோ அவர்கள் பந்தபாசநீங்கிப் பரமு த்திபெறுவர் தம்பிரானாவந்து திருக்கண்சாத்தியருளவும் வரம்பெற்றான் அ த்மாசித் திருமகத்திலேயாயிருக்குமென்று வியாக்கிரபாதர்சொல்ல மாசிக ந்திருநாட்பொருந்த விதிப்படியிலேவிளங்கக் கொடியேறறுவித்தார்கள்—

எத்தன்மையினலமுய்க்குஞ்சுலபதியிறைசேர்தரவரமுறுநாளோர் பத்தொன்பதுவிழவுக்கும்படி களிபயிலுங்கயமுகனயிலுந்தேன் மொய்த்தங்கொளிராகனியப்பமபயறவன் முதலாயினபலவுகவாவாழ் நித்தம்பொலிவிழுவத்தன்மரமிகநெருசார்கறைவுநைஞ்சார்கள்.

இ-ள். எல்லாப்பிரகாசத்திலுஞ் சுகப்பிராப்த்தி பெற்ற வருணன் தம்பி ரானார் கடற்கரைக்கு எழுந்தருள வரம் பெற்றநான் இருபதென்ன முன னேதிருநாள் விக்கினம் வராமல் நடப்பதற்கு மதம்பொருந்தினயானேமுக த்தையுடைய விக்கிநேசுவரருக்கு உழுதுசெய்யத்தக்கதான தேன் பல வன்னங்கனையுடைய எண்ணிறந்தபழம் திருப்பணியாரம் பயறு அவல்முத லாயுள்ள பதார்த்தங்களை யழுது செய்யப்பண்ணி நித்தியம் பெருவாழ்வு மிக்க திருநாட்பவனி தம்பிரானொழுதருளி யாவாக்குங் காட்சி கொடுத்த ருளக் கண்டோர் யாவரும் நீராளமாக நெஞ்சங்களைந்து தம்மையிழந்துள ண்ணிறந்தபேர்களுருகினாகள்—எ-று. (ந-க)

கண்ணாயிரமுடையவன்மாதவன்மலிகமலாலயன்முதலெனலாகும் விண்ணாடுடையவர்வடநட்டணிமுலைவிடவாள்விழியுடைமடவாரா மெண்ணாயிரமுனிகணநாதருமறையிசைநாதரதரணியெனையோரிம் மண்ணாபவருடனண்ணாவளர்திருமன்றாவருள்புரியென்றார்கள்.

இ-ள். இந்திரன் விஷ்ணு மிருதகமலாசனன் முதலெண்ணத்தக்க தே வலோகத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் கச்சவிடாத வாரபரணம் பொருந்தின முலைகளையும்விடமும் வாளுமொத்த விழிகளையுமுடைய தெய்வமாதர்கள் நா றபத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் கணநாதர்களும் வேகங்களிசைபொருந்தின நா ரதர் அணிபொருந்தின ஒழிந்த தெய்வரிஷிகள் இந்தப்பூமியில் மலுஷருட னே கூடிக்கொண்டு ஞான நேய மிருந்த சிதம்பரநாதனே எங்கனையும் கட்டாட்சித்தருளென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (ச-0)

11 நாமப்பவனிகளகமின்புறுநெறிபுனிதன்மரவிழிபுனல்கொண்டிட் டுகமும்பரகதியெனவந்தானதெழுசசிக்கமாரப்பிச்சிக்கைத் திகழஞ்சவியொடுமிஞ்ஞமங்கலவணிசெய்வித்தலாடடமேவிசசே ரகம்ங்ககறாவமுதந்தருகுழியாட்க்கடல்வழிசோடித்தார்.

இ-ள். எல்லாருந் தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட திருப்பவனி என் மனங்
ளி கூருமாறு அநாதி சுத்தாயிருக்கிற கிசம்பரமூர்த்தி தந்தருளவிழி நீர்த்
தானாகொண்டு திருட்டி கோசரமான பரமசுகமங்கில்லாதபடியினாலே முத்
தாத் மாக்களாலே பரகதியிகழப்படுமென்று தேவாகளெல்லா மிங்கேவந்
துபரமாதந்தமூர்த்தியுடையதிருவெழுச்சிக்குப் பிரீதராயத் தோத்திரஞ்செய்
து அஞ்சலியத்தத்துடனே மிருந்த மங்கலாத்தமான பதார்த்தங்களைக் கூட்
டித் திருவீதிப்பெருவழியைப் பொருந்தின பாவங்களைப் போக்குகிற அவ்விர
தமானதீர்த்தசலங்களிலேஸ்நானம்பண்ணிக் கடலுளெழுந்தருளுகிறவழிவாய
மங்கலமாகக் கோடித்தார்கள—எ-று. (சக)

ஆணைத்திரள்கடலடையககருமுகிலணியிறபொலிவுறவரவஞ்சோ
சேனைத்தொகைநதியோதத்தினுமிசை திகழப்பயமுயிலபயிருழைக
கானத்தெழுமெழுகாலுய்த்தெனவிழு கைதைத்துகளவனையெய்தக
குத், தேனக்கனவனமானப்பொழிமழை சேரும்வகைதருநிருவீதி.

இ-ள். திருப்பவனி சேவித்து முன்னே சென்ற யானை யணிகடலுக்குள
ளே அநேகந்தூரஞ்சென்ற வளவில் கடலிலே படிவந் மேகபாதிவிலும் பெ
ருத்த காட்சியுண்டாக ஆபபரவம்பொருந்தின பதாதி சமுத்திரத்திலே சமு
கமாகச் செல்லுவது ஆறுகளெல்லா மொருமுகப்படக்கடி சமுத்திரத்தி
லே செல்லும் பிரவாகத்திலு மேலிட்டிமுழங்க்செசெல்ல மேகங்கள் நித்தினா
யைப் பயிலுநதாழைக்காட்டில் நின்று எழுந்தோறும் எழுந்தோறும் தள்
ளிப் போயிர்தாழைப்பூவின் நீருந்து சுரபுனளைப் பூங்கொத்திலே மேகபரி
சத்தினாலே நெகிழ்ந்துவிழப் பூமியிலே தேனுடைநது விழுந்தாறபோலச
சொரியி யிதுசத்தியமாகப் பொழிந்ற மழையை யொகக ஆறோடிவாத் சே
ருகும் வகுப்பைத் தருநிருவீதி—எ-று (சஉ)

கொத்தார்மலரளிகுலவுப்புள்ளொலிகுழு மித்திசைதொடறாவி
ழிமுத்தத் தொத்தார் துதிவளாதொண்டத்திரொளிசூலப்படைநி
சையடைகாவற, பத்தாயுதவுருவினர் குழ்படையொடுபயிறாரியுபிக
வுயர்வானோ, ரித்தாரணியினருடனேவிரவிமுன்னேவறகொடுபடை
சேவித்தார்.

இ-ள். பூங்கொத்துகளில் நிறைந்தவண்டுகளின்னை அந்நிலத்திலுண்டா
னபகிதருடைய ஆரவாரத்துடனேகூடின திருகுடோறும் ஆந்தத்தண்ணீர்
ராகிய முத்துமாலே நிரம்பின தோத்திரபிரகப்பண்ணு மடியார் கூட்டத்திட
னேசிவாஸ்திரமுஞ்சிவாஸ்திரத்தத் சூழூர் தேச திக்குலகாவலாகிய புத
சாயுதருபிகளுந்தம்பிரானுரைச் சூழந்து புறங்காவலாகவரு தொண்ணூற்றொ
ட்டு ஆயுதங்களையுநரித்த எண்ணிறந்த சேனையுடனே பொருந்தினவரே
கோடி வாத்தியாபிகமுழங்க மேலான சுவர்காத்திலுள்ள தேவர்களிடப்பூ
மியிலுள்ள மனுஷருடனே சலநது அநாதியிலே தங்களுக்கும் காவல்கறாரித்
தமுறைமையிலே அநாதரத்தாரணங்களைக் கைக்கொண்டு சேவியதுவரதாரர்கள்

வருமாதெரிபவொனவான்மிசையெழு வளராவனாதலையினவா
ய்முத், தருமாமணிதிமினுனாவாழ்சலசரமலையாவரைபுரைநினைமோ
திபு, பொருமாமிகவிரைதருமாகடவிடைபுளினத்தலைதகு வெளியுந்
துத், திருமாலறிவருபெருமானைவகைதிகழுஞ்சலபதியெதிர்கொ
ண்டான்.

இ-ள். சம்பிரமார எழுந்தருளிவருகிற பிரதாபத்தை ஆதரத்துடனே
கண்டவர்களைப்போல ஆசாசமனவாக உடர்ந்துகளித்தெழுந்திருந்து வணங்
கினதலையையுடையதாநி முத்துக்கள்அரிய மகத்தான நவரத்தினங்கள் மரக்
கலங்கள் றுரைசன்னிடத்தில் வாழுமகரமச்ச முநலான வகைகளை யலைத்துத்த
ள்ளிப்போட்டுமலைகளையொத்த திரைகளினுலே கரையை மோதிப் பொருமா
றுபோல மிகவு மார்ப்பரவத்தைத்தருகிற கடற்கரையில் மணற்குன்றின்
மேலுண்டானவெளியளவாகச்சென்றேறி விட்டுணுவினால் தவப்பலத்திலு ம
நிவரிய தம்பிரானொழுந்தருளுகிற சவுபாக்கியத்தின் விரிவைப்பாசரீங்கி
விளங்கும் வருணராசனெதிர்கொண்டான்—எ-று. (சச)

கட்டங்கியவொளிதெளியச்சலபதிகாணும்பொழுதிடையடை
துன்பக், கட்டங்கருவருள்சரணங்களிலை கரமின்புறவிழமழுவும்
பொற், கட்டங்கமுமுடையவன்முன்பொலிமலிகடன்மண்டியவவர்
கருமாயைக், கட்டங்கழிவுறமிருமன்பிறையொடுகற்றுவெனவருள்
பெற்றார்கள்.

இ-ள். சன்னிடத்திலே கியானருபமாயிருக்கிற பிரகாசந் திருட்டிகோச
ரமாகத்திருமேனிகொண் டெழுந்தருளக்கண்ட லுவதரத்திலே வருணன் அ
ந்தராயத்திலே பொருந்தின திரைக்கரங்கள் முன்னாக ஆந்தத்துடனே நம
ஸ்கரிக்க குருத்துரோசபாச பந்தத்தைநீக்கியருளிய திருவம்பலமுடைய தம்
பிரானார் ஸ்ரீபாதத்திலே மழுவுந்தேசிட்டமான கட்டங்கமு மாயுதமுமாவு
டையதம்பிரானார் சந்நிதியிலே யாரவாரமிருத்த சமுத்திரஸ்நானம் பண்
ணினபத்தசனங்களும் மாயாபாசபந்த மவ்விடத்திலே யற்றுப் போகிறதிறத்
தைப்பொருந்தத்தங்களிடத்தில் தம்பிரானார்வைத்தருளிய மிருந்தகாருண்ணி
யமெங்ஙனமெனில் புனிற்றீற்றுப்பசுப்போலவுந் தாங்களிளங்கன்றுபோலவு
ம்மிருந்த திருவருளைப்பெற்றார்கள்—எ-று. (சரு)

குரையார்கடல்குடகலாமேலொளிவளர் குணபாலுளவளனெடுநீள
திரையார்கரமலிகலனாவமணிதிரண்மா நிதியகிறுகில்சீசை [த்
நரையார்கவரிகள்விரையார்தருமதநற்பூநிறைபுனல்கர்ப்பூரம்
வரையார்மதகரிநிரையாதிகளொவொழ்பொற்றிருவடிசூழ்விப்ப.

இ-ள். ஆரவாரம் அதிகரித்த கடல்மேற் கலாயின்மேல் பிரகாசமிருத்த
கீழ்க்கரையிலுள்ள வளமையுடனே மிகவுந்நீண்ட திரைக்கரங்களினுலே பட
குமுதல்சொங்கிருள் எண்ணிறந்தமரச்கலம் அங்குண்டான நவரத்தினங்கள்
விலையில்லாநபட்டு வத்திரங்கள் அகிலத்திதழ்வுண்டான அபூர்வவஸ்துக்கள்

வென்சாமரங்கள் மணவிய சவ்வாறுமுதலானவைகள் குங்குமப்பூ பவிரீர்ச் செம்புகள் கர்ப்பூரவகை மலைகளிலுயர்ந்திருக்கிற மத்தகசங்குள்முதலான பின்னும் எண்ணிறந்த வகைகளெடுத்துக் கொண்டுவந்து எல்லார்க்கும் வாழ்வுகொடுத்தருளும் செங்கமலப் பொற்பாதத்திலே காணிக்கையிட்டான்.

பாசத்தனையுறுதுறையுற்றிமையவர் படியிற்படியவருடனாடிப் பூசற்றொழில்புரிதிரைநற்பொலியுயர்புரினத்தலைதருவெளியுற்றுத் தேசத்தவரொலிகடலிற்பொலியொலிசின் அந்தொலியிசைமன்னசீர் வாசப்பொழிலிடையாறிக்கணவர்களுவானோரொடுகழிவழிவந்தார்.

இ-ள். பாசமறுத்தான் துறையிலேயெழுந்தருளித் தேவர்கள் பூமியிற் பொருந்தின மனிதரிவர்களுடனே திரும்ஞ்சனஞ்செய்தருளி இருந்து இந்தத் தேசத்தில் மானிடராக ஒன்றுகொண்டதுமாறிப் பொருந்தொழிலேச்செய்யுந திரைகள் மிகவிளங்கியொங்கு மணற்குன்றின்மேல் எல்லவெனியிலேயெழுந்தருளி இருந்து இந்தத் தேசத்தில் மனுஷாவாக்கிலெழு மகாவோசை சமுத்திரத்தில் மிகுந்தஓசை திருச்சின்னங்களினோசை மகரந்தங்களைப்பொருந்த இலக்குமிசுரமான மணவியபூந் காலின்ருநிழல்லைஆரக்கர் கணநாதர்கள் தேவர்கள் சேவித்துவந்த கழிகள்பொருந்தும் வழியளவாக வெழுந்தருளினார்—எ-று. (சஉ)

அன்றன்றலைகடல்வளனங்காலிலபாடி கொண்டடியிணைதொழுதுன்பா, வின்றென்றிடவரமென்றும்பெருவாமினொடாவெனவினாவுடனெய்தி, மின்றங்கியகமுறுதிக்கொண்டருளொடுவிரவுஞ்சலபதியிடைகொண்டான், புன்றண்கதிர்மதிபுணையும்பரன்மிகு பொன்னம்பலமதனுள்புக்கான்.

இ-ள். அநதத்தவசத்தில் சமுத்திரபாரிசத்தில் பூர்வபதார்த்தங்கள் ளளவிறந்தன கொண்டுவந்து சழித்தகையிலேதம்பிரானார் சீர்பாதத்திலே காணிக்கையாகவிட்டு நமஸ்கரித்துத் தேவரீருடையகிருபையினாலே யினிமேல்வருகிற மாசிமகத்துத் திருநகூத்திரங்கள்தோறும் இரதமாசிமகநகூத்திரத்தைப் போல அடியார்களு மியானுயிர்தச் சவுபாக்சியத்தைப் பெறத்தக்கதாகச் சுவாமியே திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டிக்கொண்ட வரமுமுடனேபெற்றுச் சுத்தபிரகாசம்பொருந்தின ஸ்ரீபாதங்களைத்ததித்து நமஸ்கரித்துத் தம்பிரானார் அருளினாலே சேவித்துவந்த வருணன்மீண்டுபோனான் குளிர்ந்த புலசந்திரனையணிந்தருளும் ஞானத்துக்குமேலான நேயமாக சிதம்பரேசுரனார் பாசாதீதமான ஞானமயமாகிய சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளினார்—எ-று. (சஅ)

என்றென்றிகழ்வதுமாதந்தருகினம்யாவும்புகழ்விழவெழுவாழ்வுற்றென்றும்புவிமுலியுகந்தருதவனொளிருங்கனகமதுருவாகி முன்றங்கியபுரவலனங்கிகள்வளர்மூவாயிரவர்கடேவாரு மன்றங்கியவிருமன் லந்தேஹுதுவந்தான்விரவவிரந்தார்கள்.

இ-ள். இந்தவகையிலே குற்றமற்றமாதங்களிலுந் தினங்களிலும் யாவரு
ம்புகழ்கின்ற திருவிழாமுதலியவற்றைநடத்தி மனப்பிரியத்துடனே வாழ்வு
பொருந்தும் வியாக்கிரபாதமுனியும் பதஞ்சலிமகாரிஷியும் பிரகாசமான
கனகவடிவாகி முன்னேபொருந்தின இரணியவன்மச் சக்கரவர்த்தியும் முந்
திவளர்க்கும் மூவாயிரவர்களும் திவ்வியமான சிதம்பரேசுரர்பொருந்தினக
னகசபையைநமஸ்கரித்து நன்மைபொருந்த விருந்தார்கள்—எ-று. (௫௯)

* ஈரானுயிருடன்மூவாறமருமெழுத்துப்புகன்முதல்வரியென்றுந்
தாராதாமெனவுலகோர்பலகலைதருமாவிரணியவருமாமுந்
தீராதாவருதிருநாள்படிமுதல்சிலநாள்வழிசெல்லமிகநவியக்
கூரார்படையினருளாலரசர்கள்கொண்டாடிடுநெறிகண்டார்கள்.

இ-ள். அகரமுதல் ஓளகாரமீருன பன்னிரண்டியரும் கூரமுதல் ஊகரமீ
ருன பதினெட்டுமெய்யுமெனச் சொல்லுகின்ற முதலெழுத்துகள்முப்பதுமே
காரணமாகள்காலமுடிகைம்மாறுவேண்டாதுபயன்தருமேகத்தையொப்பாக
உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு ஆதாரமாகிப் பலவகைப்பட்ட கலைகளுமுண்டா
னதுபோல ஆதியில் இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தியால் நித்தியநைமித்தியமு
தலியவை சிறப்புப்பெறச் சிலநாள்நடந்துவரப் பிற்காலத்தில் கூர்மையுள்ள
மழுப்படைதாங்கிய நடேசாதிருவருளால் சோழராசர்கள் திருவருட்செல்
வம்பெருகுமாறு அவற்றைவிசேஷமாக யாவருங்கொண்டாடும்படி நடத்தி
வந்தனர்கள்—எ-று. (௬௦)

சொற்றாணுமைபொருளானுமிகுபொருடுணிவாலவருடொரு
மாஸிப், பொற்றாமரைமலர்வினாகூழ்புனலணிபுலியூர்வளநகர்புகழ்
தாமங், சுற்றருநாசெயல் பெற்றார்செவிகொடு கவர்வார்பொருள்
விரிபகர்வார்சீ, குற்றாரிருவினை யற்றார்* மிகுபரி வுடையார் திருவ
டியடைவாரோ.

இ-ள். சொல்உமையாகவும், பொருள் சிவபெருமானாகவும், வேதாகமங்
கள்நிச்சயித்தமிருந்தபொருட்டுணிவாதலால் அவர்களிரண்டுபேரதுக்கிரகமு
மிந்தநூலிற் குடிக்கொண்டிருத்தலாற் கனகதாமரைமலரினதுபரிமாளஞ்ஞமும்
நிர்த்தங்கள் பொருந்திய பெரும்பற்றப் புலியூரொன்றும் வளப்பத்தையுடைய
திருப்படைவீட்டைப்புகழும் பாமாலையைக்கற்றாரும் பாட்டுசொல்லுஞ் செ
யலைப்பெற்றாரும் செவிகொண்டுகேட்பாரும்இப்பொருள்வினைவச் சொல்வா
ரும் செல்வத்தைப்பெறுவார் பாவபுண்ணிய வாதினையினின்றும் நீங்குவார்
பரமசிவத்தினிடத்திலிருந்த பத்தியுடையராவார் திருவடியையடைவார்.

* மிகுபரியுடையார்என்பதற்கு ஆன்மாக்களிடத்தில் அளவில்லாதகரு
ணையுடையவராகிய நடேசனானுமையும்.

செடிசேர்பொழிலணிபுலியூர்வளநகர்செல்வம்பெருகுசதிரும்
 ன்றிற் கொடிசேர்விடையினனடிசேரொளிதெளி குறிகூடுகுழு ம
 றைஞ்சூழ். பொடிசேர்வடிவினாடிசேர்முடியினர்புனல்சே ரிருவிழி
 யினாடி, யடிசேர்பவாடிமுடிசூடிடுநெறி யாள்வானடியவர்வாழ்
 வாரே

இஃ. சிறுசண்பகமுதலிய விருட்சங்கள் தங்கிய பொழில் சூழ்ந்த புலியூர்
 ன்றும் பெருமை பொருந்திய சிவகேசத்திரம் அருட்செல்வத்துடன் ஒங்கு
 கின்றனையில் இடபக்கொடியையுடைய நடேசரது ஸ்ரீபாதங்களை யடைதற்
 குறையான சிவஞானத்துத்தெளிகின் னைவசமயமார்க்கம் உலகமெங்கும்
 பரந்த. திரண்டவைதிகமார்க்கந்தழைக. நீரணிந்தருளும் திருமேனியையு
 மையவராய்ச் சிற்சபாமத்தியி லாரந்தநிருத்தஞ்செய்யும் நீலகண்ட பரமேசு
 லரால் திருவடி தீக்ஷபெற்றவர்களுகிய ஜீவன்முத்தார்களும் ஆநந்தபாஷ்
 ப. தானாதானாயாம்பொழியும் விழியினராகித் திருவடிசேர்பவர்பாதங்களைச்
 சிரசிற்சூடிடும் நெறியாள்வானுக்குரிய மற்றை அடியவர்களும் வாழ்வாராக.

மழைவழங்குகமன்னவனேங்குக
 பிழையில்பல்வளனெல்லாம்பிறங்குக
 தழைகவஞ்செழுத்தோசைதனாயெலாம்
 பழையவைதிகசைவம்பரக்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிழாச்சர்க்கம்

முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் - சு - இ - திருவிருத்தம் - சுகரு.

கோயிற் புராணம்

